

Årsberetning vedkommende Norges Fiskerier
1937 — Nr. 2

Lofotfisket 1937

Beretning avgitt av utvalgsformannen
Anderssen-Strand

Utgitt av
Fiskeridirektøren

1938

A/S John Griegs Boktrykkeri — Bergen

I. Offentlige foranstaltninger.

(Ved opsynschef, overrettssakfører OTTAR LUNDE).

Opsynet.

Opsynet blev satt i kraft den 29. januar for de fleste vær. Personalet blev forøvrig innkalt etterhvert som det var behov for det. Opsynsstasjonen i Brettesnes, Hopen, Ure og Mortsund blev bestyrt av underbetjenter. Opsynsbetjenten i Reine bestyrte også Sund opsynsdistrikt med underbetjenter i Sund og Nusfjord. Opsynsbetjenten i Raftsundet bestyrte Kanstafjorden opsynsdistrikt med underbetjenter i Kjeøy og Rinøy. Opsynet i Rinøy blev anordnet fra 1. mars og til de øvrige stasjoner i distriktet blev avklarert. Der fungerte ialt 24 assistenter. Personalet blev forøvrig dirigert etter fiskets gang. Den gjennomsnittlige tjenestetid for opsynsbetjenter, underbetjenter og assistenter var h. h. v. 86, 83 og 77 dager. Stasjonene blev avklarert i tiden 10.—27. april. Opsynet blev hevet den 30. april.

Sjøopsynet blev innbeordret i tiden 8.—17. februar fra hvilket tidspunkt samtlige skøiter var i virksomhet. Man hadde også i år 7 opsynsskøiter, nemlig m/k »Signal«, »Helgelendingen«, »Butterfly«, »Harriet«, »Liv«, »Høvding« og »Fremtid II«. Samtlige var utstyrt med lyskastere og radiomottakere. Fartøiene utførte også i år befordringstjenesten. Skøitene blev avklarert i tiden 10.—22. april. Den gjennomsnittlige tjenestetid utgjør ca. 65 dager. Skøitene hadde intet fast distrikt, men blev dirigert etter fiskets gang.

Angående personalet henvises til nedenstående tabell I.

Tabell I. Opsynspersonalet m. v.

Opsynsdistriktene deres merkebokstav. og utstrekning	Fiskeværet	Høieste belegg			Opsynsbetjent	Betjentenes assistenthjelp
		Fartøier	Båter	Mann		
Kanstadfjorden (I og II)	Ness, Erikstad, Svensgam, Rinøy, Kjeøy, Offersøy og Vøjehamn	12	327	1106	M. Lyng	2 Underbtj.
Raftsundet (A)	Lauksund, Digermulen, Slotholmen, Risvær og Svellingen	4	149	578	D. S.	1 assistent
Skrova (B, C) 2 ³ / ₄ '	Viken, Haversand, Votvik, Galtvågen, Brettesnes	2	195	544	Gårdbruker E. Finbak	1 underbetj. 1 assistent
	Skrova, Gulbrandsøy, Sundøy og Skjoldvær	12	530	2000		2 assistenter
Austnesfjorden (E, F) 2 ³ / ₄ ' Svolvev (S)	Odvær, Følstad, Langstrand, Sildpollen, Liland, Vaterfjord, Husvågen, Helle og Børvåg Svolvev og Osan	55	1054	3545	Kontorist T. Winther	3 assistenter
Vågene (K) Hopen (H)	Kirkevåg, Kabelvåg, Smedvik, Rækøy, Stolvågen og Vestervågen	6	403	1203	Gårdbruker Hans Mørch	2 assistenter 1 underbetj. 1 assistent
	Mølnosen, Ørsvåg, Ørnes, Hopen og Kalle	11	136	714		
Henningsvær (N) 1 ¹ / ₂ '	Gulvik, Festvåg, Sauøy, Skatta, Engøy og Henningsvær	37	1431	5073	Gårdbruker H. Strøm	3—4—3 assistenter
Stamsund (G, T) 1 ³ / ₄ ' (U)	Valberg, Skokkelvik, Svarholt, Stamsund, Osøy, Steine Ure, Skaftnes, og Sennesvik	22	466	1999	H. P. Seines	2 Assist. 1 underbetj. 1 assistent i Ure
		13	168	656		
Balstad (V, W) 1'	Brandsholmen, Sandsund, Mortsund, Moholmen, Bård-sund og Balstad	50	820	2910	Kontorist O. Bjurbækmo	Underbetj. i Mortsund 2 assistenter
Sund (X, Y) 1 ¹ / ₂ '	Strømøy, Nusfjord, Nesland, Sund og Møllerodden	8	211	879	Fenrik A. Naurstad	2 underbetj. 1 assistent
Reine (P, Z) 1 ¹ / ₂ '	Havnøy, Oleniløy, Sakrisøy og Reine	9	312	1403	D. S.	2 assistenter
Sørvågen (Ø) 2 ¹ / ₄ '	Moskenes, Sørvågen, Bogen, Tind, Å og Evenstad	1	462	1593	Gårdbruker K. Finbak	2—1—2—3 assistenter
Værøy (D) 1 ³ / ₄ '	Teisthammeren, Hundholmen, Røstnesvåg, Sørland Tyvnes, Kvalnes og Mostad	1	195	845	Aug. Sandnes	1 assistent
Røst (R) 2 ¹ / ₂ '	Glea, Tyvsøy, Kårøy, Lyngvær, Kvaløy og Røstlandet, Buvær, Skomvær	1	80	408	Olaf K. Sørgård	1 assistent

Bløggingskontrollen.

Der tjenstgjorde i år 7 kontrollører i likhet med foregående år. Disse blev innkalt i tiden 4.—13. februar og avklarert i tiden 10.—14. april. De blev forøvrig dirigert efter fiskets gang. I de vær hvor der ikke var spesiell kontroll tilstede besørget opsynet kontrollen.

Om kontrollens virksomhet er der tilstillet fiskeridirektøren en utførlig beretning og hvorav hitsettes et utdrag:

I motsetning til de foregående år kunde man denne vinter praktisere bløggingsloven under et normalt Lofotfiske både for belegg og kvantum.

Om selve bløggingen kan anføres at en stor del av fiskerne gjør hvad de kan for å bløgge fisken på forskriftsmessig måte. Der er mange høvedsmenn som er interesserte og som holder ekstra folk bare av hensyn til bløggeplikten og som kommer på land med velbløgget fisk i næsten all slags vær og uten hensyn til om driftsforholdene av andre årsaker har vært vanskelige. Disse krever at påbudet om å bløgge skal gjennomføres strengt overfor alle fiskere, slik at ikke bare endel har ekstra utgifter for å kunne bløgge, mens andre undgår denne utgift.

Men på den annen side er der også mange fiskere som føler bløggeplikten som en byrde som urettelig er pålagt dem og som det gjelder å komme sig i fra på den mest lettvinde måte. De bløgger nogen fisker av fangsten, risper litt med hytten i en del og lar resten være helt ubløgget. Ved kontrollundersøkelser angir de alle slags undskyldninger. Spesielt ser det ut for at de høvedsmenn som driver med leiekarer er dårlige bløggere. Enkelte av disse høvedsmenn undskylder sig med at de ikke får sine folk til å bløgge, men det er selvsagt undskyldninger som ikke kan godtas.

Sløiningen blev i vinter viet særskilt oppmerksomhet. Der er nemlig fra eksportørhold sterkt klaget over rundfiskens kvalitet foregående år, og at dette skyldtes slurvet sløining. Det må nok erkjennes at der ennu mangler adskillig på korrekt sløining. Fiskerne er vant til at der skal skjæres lange nakker. Enkelte driver det endog så langt at de lar en del av hodeskallet følge med fisken. Der klages også over at fisken sløies for lite ned, slik at buken blir åpnet for lite. Begge disse feil medfører at fisken ikke tørker tilstrekkelig, men blir sur og skadet.

Tilvirkningen foregikk i vinter under temmelig ugunstige vilkår. Der var forholdsvis få kjøpere, og mens fisket var på det beste var kjøperne næsten overalt overkastet. De små fangster i de 2 foregående år hadde bevirket at tilvirkerne hadde rustet sig med forholdsvis lite mannskap. De samme forhold bevirket at der også var forholdsvis liten søkning av fiskearbeidere til Lofoten. De foregående år hadde

løsarbeiderne hatt lite eller intet å gjøre, og hadde hatt en kummerlig tilværelse, inntil de ved Statens hjelp reiste hjem. Dette bevirket at der en tid virkelig var mangel på fiskearbeidere. Hertil kom også den innskrenkede arbeidstid som følge av arbeidervernloven. Dette førte til at fisken ofte blev overliggende ute på kaier, på dekket på fartøiene, før den blev tilvirket.

Vannmangelen var også sjenerende flere steder. Den skarpe og usedvanlige kuldeperiode som man hadde midt under beste fisket gjorde også adskillig skade. Fisken hadde tatt frost før den kom i saltet.

Stort sett må man regne med at tilvirkningen ikke var så god som i de nærmest foregående år, men på den annen side hadde man forholdsvis mindre garnfisk og dessuten lite overstått fisk, slik at den gjennomsnittlige kvalitet av selve råfisken skulde være bedre enn i de nærmest foregående år.

Kontrollørene arbeidet også iår meget med tilvirkningen. Det var særlig bestemmelsene om renhold, redskaper og utstyr i etablissementene, vask av fisken, saltning o. s. v. som blev overtrått.

Tidligere har kontrollens hovedoppgave vært å drive undervisning blandt fiskere og tilvirkere. Kun de aller groveste overtredelser er blitt anmeldt og først etter at vedkommende har fått en advarsel. Denne læretiden må nu ansees for å være forbi. Bløggingsforskriftene er nu så godt kjent både blandt fiskere og tilvirkere at ingen kan undskylde sig med manglende kjennskap til gjeldende bestemmelser. Kontrollen blev derfor betraktelig skjerpet. Det er også forutsetningen at den i fremtiden skal virke som en virkelig kontroll, slik at enhver overtredelse som opdages blir påtalt uten forutgående advarsel.

Antallet av anmeldelser og forelegg for overtredelse av forskriftene er derfor steget betraktelig. Der innkom ialt 112 anmeldelser. Av disse blev der utferdiget forelegg i 93 saker. Resten blev henlagt eller avgjort med en advarsel: 32 forelegg blev nektet vedtatt og innbragt for retten. Av disse blev 16 vedtatt allerede før saken blev inkaminert, 13 resulterte i domfellelse og 3 blev frifunnet.

Opsynets utgifter.

Til opsyn og rettspleie medgikk i terminen 1936/37 kr. 133.135,43 mot i de to foregående terminer kr. 124.109,13 og kr. 131.952,51.

Telegram- og telefonutgifter utgjorde kr. 25.197,86 mot i de to foregående år kr. 22.900 og kr. 23.281,65.

Til sjøopsynet medgikk kr. 33.493,09 mot i de to foregående år kr. 28.074,73 og kr. 33.305,57.

Omkostningene i det hele fordeler sig således:

1. Lønninger	kr. 41.568,00
2. Kontorutgifter	» 1.589,49
3. Telegram og telefon	» 25.197,86
4. Reiseutgifter	» 5.356,37
5. Materiell	» 39.423,36
6. Forskjellig	« 17.919,65
7. Tjenestefrimerker	» 2.080,70

Tilsammen kr. 133.135,43

Politivirksomheten.

I omstående tabell finnes opført antallet av de vedtatte og idømte bøter, samt de til protokolls førte private saker for hvert av de siste 5 år.

Der er i år ialt behandlet 795 straffesaker. Derav er forelegg utferdiget i 719 saker, hvorav av opsynschefen 97, opsynsbetjenten i Kanstadfjorden 25, Raftsundet 15, Skrova 79, Svolvev 0, Kabelvåg og Hopen 151, Henningsvær 70, Stamsund 51, Balstad 70, Reine og Sund 70, Sørvågen 77, Værøy 7 og Røst 7. Av årets forelegg er 589 vedtatt, 55 behandlet av retten, 5 frafalt og 70 utstår til neste år.

239 forkynnte, men ikke vedtatte forelegg blev i h. t. straffeprosesslovens § 377,4 innbragt for retten uten tiltalebeslutning. Heri også iberegnet utsatte saker fra ifjor. Av disse blev 71 avgjort ved domfellelse, 6 ved frifinnelse, 137 forelegg blev vedtatt før sakens fremme i retten, 3 blev henlagt og 22 utstår til behandling neste år.

Av de innkomne anmeldelser blev 17 henlagt. Der blev videre behandlet, optatt efterforskning o. l. i 76 saker fra andre distrikter. Den samlede sum av forelagte og idømte bøter utgjorde kr. 29.915.

Som det fremgår av oversikten er antallet av bøter og bøtenes samlede sum steget noget i forhold til foregående år. Det ligger jo i sakens natur at disse tall må variere, tildels betydelig fra år til år.

Den største del av bøkene faller fremdeles på garnfolket for havdelingsovertredelser og for for sen setting. Det er særlig når belegget blir stort på et mindre havområde at disse tendenser gjør sig gjeldende. Fisket var imidlertid forholdsvis bra og dertil fordelt på et større område. Det hendte kun undtagelsesvis at der blev for stor ansamling i et enkelt distrikt, og da for et kortere tidsrum.

Der meldes forøvrig fra praktisk talt alle distrikter at opsynskøitene gjorde et godt arbeide, og i vesentlig grad bidrog til å holde orden på havet. Med det antall skøiter som man nu har kunne det

overkommes å plasere opsynsskøite i alle distrikter hvor der er noget belegg av betydning. Det viste sig også at de hadde fullt op å gjøre og at det i den travleste tid var vanskelig å etterkomme alle krav om skøiter.

Tabell 2

Forseelsenes art	Antall bøter, vedtatt eller idømt årlig				
	1933	1934	1935	1936	1937
Bøter	763	757	996	558	719
Procentvis av fiskerantallet	2,42	2,67	2,81	2,23	3,06
— av Lofotsøkende	2,09	2 33	2,99	1,89	2,58
Herav var følgende for:					
Drevet fiske uten båtmerke eller uten anmeldelse. Lofotl. § 7 og merkeloven	15	6	1	13	18
Undlatt å tilbakelevere båtmerker, Lofotl. § 7	7	—	—	—	1
Pliktforsømmelse av tilsynsmenn, Lofotl. § 10	3	—	—	—	1
Ulovlig setning på delt hav, Lofotl. § 16 a..	472	380	597	367	317
Før tidlig utror eller for sen setn., Lofotl. § 16 c.	89	201	341	34	181
Trekning før signalheising, Lofotl. § 16 f....	74	77	25	82	64
Ulovlig fiske på særhav, Lofotl. § 16 II.....	57	43	9	28	22
Beskadigelse av andres redskaper, Lofotl. § 18	—	—	—	2	—
Utilbørlig kapning m. v., Lofotl. § 20	4	—	1	1	—
Underslag av bergede fiskeredskaper, Lofotl. § 21	—	—	—	—	—
Trekning eller setning på helligd., Lofotl. § 22	—	26	—	—	—
Forstyrrelse av den alm. ro og orden, Lofot. § 23 jfr. strl. § 350 og løsgjengerl. §§ 16 og 17....	11	22	14	13	16
Dagliner før 12. mars eller fiske med not eller lign. redskap, Lofotl. § 17	6	—	—	3	1
Overtredelse av havneforskriftene, Lofotl. § 24	20	—	—	1	1
Overtredelse av handelslovgivningen, — lukningsvedt. m. v.	1	—	—	—	—
Anvendelse av ulovlige fiskesedler, Lofotl. § 26	1	—	—	—	—
Overfall og legemsfornærmelse, strl. § 228 I	—	1	1	—	1
Rusdrikkloven av $\frac{5}{4}$ 1927	—	—	—	—	2
Heimebrenning, lov av $\frac{15}{8}$ 1908	2	—	—	2	—
Bruk av ujustert vektlodd l. a. $\frac{14}{7}$ 1922 ..	1	1	—	—	—
Bloggingsforskriftene lov av $\frac{16}{6}$ 1933	—	—	4	14	93
Lov av $\frac{24}{6}$ 1932 § 2 jfr. § 13	—	—	1	—	—
Straffelovens §§ 392 og 393	—	—	1	—	—
Innrednings- og utrustningsforskrifter for fiskef.	—	—	1	—	—
Straffelovens § 326	—	—	—	—	1
Vedtatte bøter ved private forlik	—	—	—	—	4
Saker avgjort etter Lofotl. § 38	8	7	70	8	2
Andre private saker ført til protokolls	95	84	41	36	22

Alle omstendigheter tatt i betraktning må dog forholdene karakteriseres som normale og ordenen på havet som tilfredsstillende.

Fra linefiskerne i flere distrikter blev det klaget over at jukserne gjorde skade på bruket, spesielt hvor der blev brukt fløitliner. Jukserne tok nemlig op linepartene på sine angler og under utgreiingen for å frigjøre juksen fra anglene, blev linebruket sammenviklet, og der blev vase og brukstap for linefiskerne. Spesielt klaget linerobåtfiskerne som pleiet å sette sitt bruk om formiddagen umiddelbart efter endt trekning. Der blev krevet forbud mot bruk av jukse på særhavet.

På den annen side klaget jukserne over at bruken av deres redskaper i flere distrikter er altfor sterkt innskrenket ved de allerede eksisterende vedtekter.

Det ansees utilrådelig å forby bruken av jukse og snik på særhavet eller å foreta yderligere innskrenkning i fangsttiden for disse redskaper. Linefiskerne får innrette sig slik at de best mulig undgår å komme i kollisjon med jukserne. Det er helt umulig å hindre at jukserne får utsatte lineparter på kroken, og foranlediger sammenvikling av bruket.

Fra flere distrikter klages det over at fiskerne i stor utstrekning undlater å foreta innmeldelse efter Lofotlovens § 7 når de flytter fra det ene fiskevær til det annet. Det er derfor ofte forbundet med store vanskeligheter for opsynet å få tak i de enkelte farkoster. Det henstilles derfor til høvedsmennene å sørge for ny innmeldelse. Undlatelse vil medføre bøter.

Der blev også i år ydet hjelp til hjemreise for vanskeligstillede robåtfiskere. Ialt fikk 66 mann fri reise, vesentlig folk som hadde stasjonert i Skrova hvor utbyttet for robåtfiskerne var mindre bra.

Der blev begått et større pengetyveri fra et kjøpefartøi på havnen i Balstad. Tyveriet blev opklart og førte forøvrig også til opklaring av flere andre småtyverier, begått av samme person. Ellers forekom der ingen forbrytelser av alvorligere art.

Om ordenen på sjø og land i de enkelte opsynsdistrikter anfører opsynsbetjentene:

I Kanstadjorden var ordenen på havet mindre god, idet garnfolket hadde tendens til å trenge inn på linehavet. I Raftsundet var ordenen på havet bra, men fra begge distrikter klages der over at høvedsmennene undlot å foreta anmeldelse efter Lofotlovens § 7 både når de påbegynte fisket og når de skiftet stasjon. Der blev utferdiget flere forelegg for overtredelse av Lofotlovens § 7. På land var ordenen meget god.

I Skrova var ordenen på land meget god og på sjøen også bra størstedelen av sesongen. Fisket var forøvrig kortvarig i dette distrikt.

I Svolvær opsynsdistrikt var ordenen på havet ganske god hele

vinteren. Dette skyldes for det første at belegget var mindre enn på mange år. En tid var der nogen tendens fra garnfiskernes side til å sette efter aftensignal. Vedtektene om forbud mot å opholde sig på fiskehavet efter aftensignal fikk liten betydning, idet den først trådte i kraft da fisket allerede var avtagende og flåten på flytning vestover. Også fra dette distrikt klages der over at fiskerne undlater å melde flytning.

Ordenen på land var meget god. Der var lite fyll og gateuorden.

I Vågene opsynsdistrikt betegnes ordenen på havet stort sett som tilfredsstillende. Med det store belegg som man en tid hadde på dette innskrenkede havområde måtte man regne med en del forseelser. Tilsvarende gjelder også forholdene i Hopen opsynsdistrikt.

På land var ordenen bra.

I Henningsvær var ordenen på sjøen bra. En medvirkende årsak hertil var at mens belegget var på det høieste blev der stasjonert 2 opsynsskøiter i distriktet. Sjøopsynet fikk derved bedre tid og anledning til ved sin tilstedeværelse og advarsel på feltet å hindre og forebygge overtredelser.

Undtatt var dog særhavet for robåter. Jukserne gjorde stor skade på det utsatte linebruk. Alle linebåter brukte fløitliner av hensyn til bunnforholdene, og det var da lett for jukserne å få sine jukser fast i linene, hvorved de under utgreiingen forvoldte sammenvikling, med derav følgende tap av redskaper og fangst for linebruket. Linerobåtfiskerne har krevet at særhavet skulde fredes mot jukse- og snikflåten.

Ordenen på land var meget god. Fyll og gateuorden av betydning forekom ikke og der blev ikke foretatt nogen arrestasjoner.

I Stamsund var ordenen på havet gjennemgående bra. Der var en tid et ganske stort belegg, og under slike omstendigheter må man regne med nogen overtredelser. De fleste overtredelser blev begått av garnfolket. Dernæst kom jukserfarkostene som hadde nogen tendens til å bli liggende på feltet efter aftensignal.

Om forholdene på land beretter opsynsbetjenten at edrueligheten ikke var bra. Der var særlig om lørdags- og søndagskveldene adskillig berusede personer å se. Flere av disse søkte til de forskjellige forsamlingslokaler og gav foranledning til uro og forstyrrelser, slik at opsynet flere ganger måtte tilkalles. En kilde til uro var også de mange dansefester som arrangertes på forsamlingslokalet hver søndag kveld og også ofte ellers i uken.

I Balstad var ordenen på havet bra. Dette distrikt hadde et stort belegg omtrent hele vinteren. Det viste sig nødvendig at opsynsskøiten var tilstede på feltet til enhver tid. Straks den var borte opstod der forviklinger.

Ordenen på land og edrueligheten var særdeles god.

Fra Sund meldes at også i år viste garnfolkene tendens til å trenge inn på særhavet for Nusfjord. Forøvrig var forholdene på havet tilfredsstillende.

Ordenen på land var god.

I Reine var ordenen på havet tilfredsstillende under hensyntagen til det store belegg som der tildels var. Ordenen på land og edrueligheten var meget god.

For Sørvågen meldes at garnskøiter fra de østenforliggende vær hadde tendens til å trenge sig inn på linehavet. Likeledes var der nu og da utover vinteren tilløp blandt linefiskerne til for tidlig trekning. En vesentlig bedring inntrådte så snart der blev stasjonert opsynsskøite i distriktet. Forøvrig var ordenen almindelig god på fiskehavet.

På land var ordenen meget god hele vinteren, bortsett fra endel fyll i slutten av mars.

Fra Værøy meldes at ordenen var særdeles god blandt det faste belegg. Men der meldes også herfra om at jukserne gjorde skade på det utsatte linebruk.

På land var ordenen og edrueligheten meget god.

For Røst var ordenen på sjøen god. På land bra, men ikke så god som ønskelig. Der var endel fyll.

Dommerens virksomhet.

Som dommer tjenestegjorde overrettssakfører EINAR GRIMSØ i hele opsynstiden. I 2 uker var han bistått av sorenskriverfullmektigen i Lofoten.

Der behandledes 82 straffesaker, mens antallet herav i 1936 var 101. De 82 saker angikk: 33 saker Lofotlovens § 16 a eller 16 II (havdeling), 18 § 16 c (tiden for utror, redskapers setning og trekning), 1 § 16 f (trekningssignal på havet), 5 § 7 (undlatt anmeldelse til opsynet og merkning av fangstbåt), 1 § 24 (overtredelse av havnereglementet), 1 straffelovens § 326 (ulovlig optreden mot offentlig tjenestemann), 18 bløggingsloven og 5 begjæring om gjenoptagelse av tidligere pådømte saker. Samtlige 5 begjæringer blev avslått.

Det bemerkelsesverdige ved straffesakene i år var at antallet av saker vedrørende overtredelse av havdelingen var gått betydelig ned. I 1936 behandledes 77 saker angående overtredelse av havdelingen, mens antallet i 1937 var gått ned til 33. Man sporer sikkerlig her virkningen av den betydelige forhøielse av bøtestraffene som har funnet sted i den senere tid for overtredelse av disse bestemmelser (hovedsakelig garn på linehav).

Der forekom 1 rettslig forhør med begjæring om fengslingskjennelse som blev avslått.

De private saker forekom i et antall av 28, mens sakantallet i 1936 kun var 13. De 28 saker gjaldt: 8 erstatning for skade ved sammenstøt av fartøier, 1 bevisoptagelse til bruk under hovedforhandling, 1 salg av et parti tran, 6 erstatning for tap av redskaper og fangst, 10 fordeling av fangst på sammenviklede liner og 2 opgjør mellom fiskere og en kjøpmann.

Det samlede antall saker (straffesaker og private saker) var i år 111 mot 113 foregående år.

Telegraf og telefon.

Fra telegrafinspektøren i Lødingen er mottatt følgende oppstilling over telefon og telegramkorrespondansen med sådan innberetning:

Personalet ved Lofotstasjonene blev forsterket med inntil 30 funksjonærer, fordelt på 50 faste og 1 feltstasjon.

Av de faste stasjoner holdtes 11 åpne som telegraf hele året, 3 som telegraf i fisketiden og telefon resten av året og 36 utelukkende som telefon. Nevnte feltstasjon drevtes likeledes utelukkende som telefon.

Det blev i år ekspedert 79.864 telegrammer og 178.180 telefonsamtaler, henholdsvis 2.256 og 21.677 mer enn ifjor.

Ekspederte telegrammer under Lofotfisket 1937.

Tabell 3.

Stasjon	Januar		Februar		Mars		April		Tils.
	Avs.	Ank.	Avs.	Ank.	Avs.	Ank.	Avs.	Ank.	
Balstad	345	297	882	574	1225	804	666	436	5229
Borgvær	—	44	—	44	—	40	—	32	160
Brettesnes	29	75	102	272	396	349	35	125	1383
Bøstad	288	159	296	177	295	132	343	157	1847
Digermulen....	126	22	62	15	33	5	13	17	293
Erikstad	9	6	12	15	18	13	17	10	100
Gimsøysund ...	8	19	14	21	5	20	16	20	123
Hamnøy	75	31	63	36	34	25	32	21	317
Helle, Lofoten..	14	11	2	3	1	3	1	2	37
Hellvågan	—	13	1	3	4	—	—	—	21
Henningsvær ..	312	262	1254	724	2110	1328	1031	658	7679
Holandshamn..	11	10	—	1	4	4	6	8	44
Horn i Valberg	4	40	1	30	4	40	4	26	149
Hovsund	4	11	4	16	2	14	3	7	61
Kabelvåg.....	313	379	814	581	1052	849	473	498	4959
Hopen, Vågan	9	7	335	224	458	332	33	104	1502
Kangerurda ...	4	38	2	30	—	26	1	22	123
Kjeøy.....	7	18	148	238	490	303	46	101	1351
Klepstad	4	2	1	2	4	2	—	4	19
Laukvik i Lofot.	23	65	22	23	15	51	12	18	229
Laupstad i Lofoten.....	14	11	16	14	11	10	16	19	111
Leknes i Lofot.	146	148	138	157	141	132	199	299	1360
Lyngvær i Lof.	5	3	—	2	1	3	4	3	21
Mortsund.....	17	58	29	273	36	364	48	148	973
Mølnarodden ..	18	9	10	8	18	14	21	11	109
Nusfjord	70	51	359	50	407	52	329	56	1374
Ramberg i Lof.	33	19	26	18	27	13	28	18	182
Reine i Lof....	279	251	658	136	738	153	561	173	2949
Rinøyvåg	8	16	5	12	47	26	9	7	130
Risvær i Lof...	7	47	263	219	469	396	28	137	1566
Røst.....	375	30	804	30	790	761	530	21	3341
Sakrisøy	7	3	19	5	14	6	8	9	71
Skrova.....	124	173	438	115	894	286	241	101	2372
Stamrund	392	432	1182	885	1874	1042	1280	797	7884
Steine i Lofot.	—	—	23	230	29	385	10	130	807
Storfjell.....	—	—	—	—	—	—	—	4	4
Sund i Buksnes	12	47	8	37	—	26	14	30	174
Sund i Lofot...	110	94	395	302	455	369	332	192	2249
Svolvær	1372	1243	2254	1559	3628	3242	1856	1783	16937
Sydalen	2	7	5	4	2	5	3	6	34

Stasjon	Januar		Februar		Mars		April		Tils.
	Avs.	Ank.	Avs.	Ank.	Avs.	Ank.	Avs.	Ank.	
Sørvågen	222	268	635	443	788	534	714	383	3987
Ure	35	70	496	304	633	455	175	200	2368
Vågehamn	9	21	11	20	23	20	15	20	139
Valberg	28	52	4	34	15	40	6	42	221
Vareid	10	6	3	3	5	2	21	14	64
Vaterfjord	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Vatnfjord	1	2	—	—	2	25	—	—	30
Værøy	361	269	776	583	919	549	736	490	4683
Ørneshamn	5	1	5	11	9	13	12	16	72
Ørnesvågen	2	3	4	2	3	2	1	—	17
Øyhelle	3	1	—	1	1	—	2	1	9
Tils.	5252	4844	12581	8486	18129	13265	9913	7376	79864

Ekspederte telefonsamtaler under Lofotfisket 1937.

Tabell 3 a.

Stasjon	Januar		Februar		Mars		April		Tils.
	Utg.	Inng.	Utg.	Inng.	Utg.	Inng.	Utg.	Inng.	
Balstad	838	843	1598	1312	2406	1921	1630	1406	11954
Borgvær	3	5	5	—	4	18	5	18	58
Brettesnes	239	215	412	264	575	418	332	264	2719
Bøstad	569	488	523	500	647	626	694	589	4636
Digermulen	121	146	77	95	75	130	66	110	820
Erikstad	68	87	173	81	222	184	168	106	1022
Gimsøysund	199	153	77	91	78	145	137	134	1014
Hamnøy	144	154	106	244	169	284	213	209	1590
Helle, Lofotodd.	15	16	15	8	12	10	12	15	103
Hellvågan	44	36	7	10	9	17	18	12	153
Henningsvær	1250	1153	2838	2127	4415	3426	2864	2014	20087
Holandshamn	74	52	68	43	44	37	49	44	411
Hopen, Vågen	8	—	138	126	270	276	100	134	1052
Horn i Valberg	32	26	14	24	23	22	22	15	178
Hovsund	42	26	52	36	58	26	76	24	340
Kabelvåg	1448	1778	1913	2388	2999	3093	2138	2521	18278
Kangerurda	18	9	11	8	7	2	8	2	65
Kjeøy	73	58	112	105	330	134	73	62	947
Klepstad	76	65	38	43	35	51	69	72	449
Laukvik i Lof.	138	233	210	136	208	171	242	154	1492

Stasjon	Januar		Februar		Mars		April		Tils.
	Utg.	Inng.	Utg.	Inng.	Utg.	Inng.	Utg.	Inng.	
Laupstad i Lof.	212	286	157	177	131	203	162	196	1524
Leknes i Lof...	401	601	446	518	498	721	501	744	4430
Lyngvær i Lof.	19	20	21	21	19	20	19	24	163
Mortsund.....	55	26	141	64	214	114	201	104	919
Mølnerodden ..	76	71	98	92	82	116	131	116	782
Nusfjord	208	164	280	199	354	246	254	208	1913
Ramberg i Lof.	201	216	139	165	186	181	236	177	1501
Reine i Lof....	508	478	720	616	1159	714	922	849	5966
Rinøyvåg	93	100	104	117	766	335	189	91	1795
Risvær i Lof...	37	47	218	162	608	376	162	112	1722
Røst	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Sakrisøy	71	68	100	123	114	192	135	175	978
Skrova	602	587	574	451	1108	899	592	422	5235
Stamsund	1121	1294	1577	1633	2137	2172	1803	1580	13317
Steine i Lof. ..	—	—	35	27	63	47	51	31	254
Storfjell	27	17	13	11	12	7	11	13	111
Sund i Buksnes	63	34	15	34	31	24	31	34	266
Sund i Lof. ...	368	313	471	388	624	460	604	445	3673
Svolvær	4501	5162	5520	6573	8280	9779	5836	7153	52804
Sydalen	62	97	40	69	44	69	59	77	517
Sørvågen	369	386	738	713	1048	888	1157	836	6135
Ure	148	90	457	193	625	266	401	227	2407
Vågehamn.....	125	85	116	84	131	149	131	129	950
Valberg	115	199	88	121	100	101	79	109	912
Vareid	129	154	65	115	95	123	133	160	974
Vaterfjord	14	19	7	8	6	7	8	9	78
Vatnfjord	19	14	14	5	16	11	20	10	109
Værøy	38	22	91	103	146	85	110	79	674
Øksneshamn...	42	38	32	22	31	45	39	37	286
Ørsnesvågan...	31	29	25	28	38	32	52	44	279
Øyhelle	28	27	7	11	16	12	21	16	138
Tils.	15082	16187	20696	20484	31268	29385	22966	22112	178180

Tabell 4.

**Opgave over telegrafkorrespondansen under Lofotfisket
i de siste 10 år.**

Måned	1000 telegrammer									
	1928	1929	1930	1931	1932	1933	1934	1935	1936	1937
Januar	11,3	13,4	13,3	10,4	7,8	8,7	8,5	8,8	8,9	10,0
Februar	24,5	36,0	28,5	23,4	25,8	25,9	23,1	21,7	22,3	21,0
Mars	44,3	41,7	44,7	37,3	37,4	40,1	35,7	30,7	29,1	31,3
April	25,8	28,2	25,4	28,3	24,5	16,6	16,1	19,1	17,2	17,3

Geistlig betjening under Lofotfisket 1937.

I sesongen 1937 blev 23 sogneprester og 1 hjelpeprest anvendt til fiskeriværstbetjening i Hålogaland. 3 stiftskapellaner var en tid fast stasjonert i fiskevær. Under Lofotfisket var 5 sogneprester, 1 hjelpeprest og 1 stiftskapellan i arbeide blandt fiskerne. Den ene sogneprest var anbragt i Henningsvær, stiftskapellanen i Reine. Dessuten var 5 legmenn antatt til fast virksomhet i Lofoten.

Meldingene bringer bud om stor søkning til gudstjenester og oppbyggelser.

Havneforholdene.

Der foreligger heller ikke i år nogen melding fra Havnedirektoratet om hvad der aktes gjort eller er foretatt i anledning de havnekrav, fortøiningsanordninger m. v. som omhandlet i lofotberetningen f. å.

Kjeøy gjentar også i år kravet om en utbedring av småbåthavnen og henviser til hvad herom er anført tidligere.

Risvær gjentar kravet fra 1933 om opmudring av Hjemsundet og foreslår en molo mellom Borterøy og Stor Engla. Det gjentok sig også i år at fiskebåter og losjibåter blev stående fast på fjæra i Hjemsundet og fikk skade. Dette er det eneste område hvor der er brukbar havn, og med det belegg som Risvær har hatt, burde kravet om opmudring imøtekommes.

Fra ca. 200 fiskere som ror med småbåter i Sponviken ved Brettesnes kreves anlagt en båtstø for å få bedre adkomst til og fra land. I Sponviken er der utgrunt og i sydvestlig vær adskillig opgang. Hertil kommer at der i fjæren er adskillig store stener som gjør adkomsten vanskelig. En ordentlig båtstø vilde derfor være til stor hjelp for stedet.

For Skrova gjentas det gamle krav om molo over Sjaholmsundet. Videre må der anlegges en skikkelig vei fra Øra langs havnen til Dølvika samt anbringes en del festigheter i vestre ende av Kuholmen og Toft-sundet.

Fra Henningsvær meldes at forholdene i vinter var vanskeligere enn nogensinne tidligere. Henningsvær hadde et stort stedlig belegg og dertil ofte en mengde farkoster som søkte op om natten. Belegget anslåes enkelte netter til minst 2500 farkoster. Havnen var ved disse anledninger helt fullpakket.

Kravet om en fortøiningsanordning i Heimsundet gjentas, og der henvises til hvad der er anført herom i beretningen for 1935. I slutten av februar fikk man et alvorlig varsko om hvad der kan risikeres under de nuværende forhold. Der opstod nemlig brand i et stort butikketablissement i Heimsundet. Den blev heldigvis slukket, men det kunde ha blitt en katastrofe, ikke bare for stedet, men også for den tettpakkede fiskerflåte som lå fortøiet i Heimsundet. Det vilde ha vært umulig for fiskerflåten under de nuværende fortøiningsforhold å ha kommet sig bort. Det er derfor en nødvendighet at der anbringes fortøiningsbøier til benyttelse for fiskerflåten. Man vil derved kunne undgå at sammenvikling av anker og kjettinger blokerer havneløpet. Hvad der også forøvrig slites bort og ødelegges av fortøininger under de nuværende forhold, er heller ikke bare bagateller.

Henningsvær gjentar forøvrig kravet om en utvidelse av havneområdet, og der henvises herom til hvad der er anført i de foregående år. Havneplassen er helt utilstrekkelig. Lyngøyprosjektet må gjennomføres snarest. Sideordnet hermed pekes der på et molosystem på østsiden av været, nemlig over Langsundet mellom holmene i »Skrapleia«.

Stamsund gjentar kravene fra de tidligere år. Havneforholdene i dette distrikt er meget dårlige, og i vinter under den store tilstrømning av fiskefarkoster var forholdene overmåte vanskelige. Havnen var ofte »korket« så det var umulig å holde åpen renne til de forskjellige etablissementer i været. Det er en påtrengende nødvendighet at der nu gjøres noget effektivt for å få bedret havneforholdene i dette distrikt. Der må også tas hensyn til at stedet har hurtigruteanløp, og at der da naturlig vil bli en del tilstrømning av farkoster fra andre distrikter.

Fra Ure gjentas det gamle krav om å få sprengt bort noen store stener inne i havnen mellom Hjellskjæret og Bunes, samt at der også på dette strøk blir mudret. Det hender ofte at fiskefarkoster grunnstøter og får større eller mindre skader.

Fra Balstad påpekes at der i havneområdet i Reinesjøen mellom Balstadøy og Schjølbergbruket er to grunner som må avmerkes med

støtter. Der er også en tidligere opsatt støtte som er noget bøiet og så lav at den ikke er synbar ved flo sjø.

Fra fiskeværet Kjeøy ved Balstad er der fremsatt krav om å få en innseilingslykt. Stedet er i rask utvikling og egner sig utmerket som fiskevær, både med hensyn til beliggenhet og havneforhold. Stedet har flere rorbuer, derav 5 som er bygget med statsstøtte og rorburum til ca. 80 mann. Det vil sikkert bli opført flere med det første.

Innseilingen til havneområdet er forholdsvis grei, men mangler helt belysning, så det i mørke, og da særlig for fremmede fiskere, er forbundet med adskillig risiko å gå inn på havnen. Opførelse av en fyrlykt er derfor nødvendig.

Fra Mortsund gjentas det gamle krav om en stake på »Stabbskallen«.

Reine gjentar det gamle krav om opmudring av sundet mellom Sakrisøy og Olenilsøy.

For Sørvågen opsynsdistrikt henvises til beretning for de foregående år. Opsynschefen antar at havneplanene i dette distrikt ved siden av Stamsund er de første som bør optas til gjennomførelse av nye anlegg i Lofoten. Men det må understrekes at der ved valg mellom de forskjellige planer må legges vekt på å skaffe et havneområde som gir plass for et større antall farkoster, slik at havnen kan få betydning for hele Lofotflåten og ikke bare for et stedlig belegg.

Fra Værøy gjentas de tidligere havnekrav.

Likeså fra Røst hvor det tilføies at Lyngvørsundet må snarest mulig opmudres. Ved Bryggen på Røstlandet må der opsettes en fortøiningsstøtte, og på Sandskjæret en fortøiningsring eller støtte.

II. Fiskerne, deres farkoster og redskaper m. v.

Ankomst, avreise og flytning under fisket.

Søkningen til Lofoten er som det vil fremgå av efterfølgende tabell 6 fremdeles meget stor, idet gjennomsnittsbelegget for de 10 sist foregående år utviste et fiskerantall på 26 700.

Årene 1936 og 1937 merket man dog en avtagende tendens, idet belegget de to år, da det var på det høieste, notertes med henholdsvis 25 043 og 23 559 mann, mens belegget eksempelvis i 1919 kun var på 11 539 mann. Fra det påfølgende år — 1920, da den langvarige fiskeperiode i Vestlofoten begynte å ta av øket belegget raskt dette år, idet fisketyngden ikke stabiliserte sig i Vestlofotværene, men søkte feltene lenger øst, hvor farvannet og værforholdene vanligvis skaper driftsmuligheter også for småbåtfiskerne, som da begynte å strømme til i store skarer. Dette Østlofotfiske har som bekjent vært av lang varighet, og derfor har også småbåtfolket innfunnet sig i stort antall i værene fra og med Henningsvær helt op til Kanstadfjorden og i langt større utstrekning enn tidligere i de magre år i Østlofoten. De farkoster som en rekke av småbåtfiskerne benytter er ikke sjødyktige nok for regelmessig og sammenhengende drift i Vestlofoten, hvilket forhold har medvirket til at belegget som helhet sett var betydelig mindre under fisket i Vestlofoten siste periode. Man regner derfor med nedgang i belegget, hvis en forskyvning i fisketyngden fra øst til vest nu skulde finne sted.

Det økonomiske utbytte som Lofotfisket gir de forskjellige vintre innvirker jo ofte for endel på deltagelsen i fisket. Mange slutter etter et feilslagent fiske, men nye optar kampen og setter lit til fremtiden. Med det forholdsvis tilfredsstillende resultat som denne vinter gav for mange må man regne med nogen økning i belegget, særlig hvis fisket slår nogenlunde til i Østlofotværene.

Som en følge av den nokså store variasjon i fiskets gang ivinter var den del av fiskerflåten som hadde fast stasjon ombord i sine farkoster så å si til stadighet på flyttefot for best mulig å utnytte fisket for de vær, som i de daglige opslagstelegrammer fortalte om de høieste og jevneste

fangster. Man kan vanskelig påvise et Lofotfiske, hvor flåten har vært så urolig og så famlende i valget av værstasjon til de forskjellige tider av sesongen, hvilket selvsagt skyldtes fisketyngdens bevegelse og sig. Det viste sig imidlertid at de farkoster som holdt sig i ro i den oprinnelige værstasjon og utnyttet fiskestimene på feltene utenfor været fikk det beste økonomiske utbytte. De farkoster som til stadighet skiftet stasjon bare fordi opslagstelegrammene viste større fangster i andre vær blev ofte skuffet, og deres sluttresultat blev betydelig mindre enn for de som holdt sig nogenlunde i ro. Ved hyppige flytninger kommer mange ofte forsent til de nye vær, og fisket kan da ha tatt betydelig av.

Til å begynne med var tilstrømningen av fiskere til Lofotværene meget liten. Kun for et par vær i Vestlofoten - særlig Balstad— blev nogen neyneverdig drift satt i gang ved midten av januar. Det var innbyggerne for Balstad som først tok fatt, noget som er meget almindelig for dette vær. Det viste sig også at de som begynte først gjorde det meget bra først i sesongen. Dette medførte at innbyggerne i Vestlofotværene rappet sig med å komme ned til værene for å begynne fisket. De fremmede fiskere derimot forhastet sig ikke med å begi sig på tur fra hjemstedene. Den første optelling som fant sted den 5. februar viste bare et båtantal på 829 med 3 941 manns besetning. Et noget større antall enn på samme tid ifjor. Men som vanlig var det hovedsagelig kun innbyggere som på den tid hadde inntegnet sig hos opsynet. I den påfølgende uke begynte tilsiget av de fremmede fiskere å merkes overalt omkring i værene, særlig i Vestlofoten, og optellingen den 12. februar viste et båtantal på 1 862. De forholdsvis gode fangstutsikter for Vestlofoten bragte stor fart i tilstrømningen, og de som da ikke allerede hadde begitt sig på tur påskyndet Lofotreisen.

Imidlertid var det mange av de faste Lofotsøkende som over nyttår var optatt med garnfiske efter kveite på de forskjelligste felt både i Nordland og Troms, likesom en flerhet av farkoster var optatt med torskefisket utenfor Senja og Troms. Dette bevirket på tross av de gode utsikter for Lofoten at belegget ikke øket så meget som man kunde ha ventet. Ved utgangen av februar utgjorde fiskerantallet 14 000 mann. Tilstrømningen øket nu meget raskt, idet både kveitefiskerne og mange av de som drev på andre felt innfant sig. Den 12. mars utgjorde belegget 20 757 mann fra 5 762 farkoster. Økningen fortsatte imidlertid helt til 25. mars, da belegget var på det høieste med 23 559 mann fra 6 531 fiskebåter.

Den del av fiskerflåten som har fast husrum på land optok for det meste driften for de vær, hvor de foregående år hadde stasjonert. I Vestlofotværene hvor der i mange vær kan skaffes gode og tidsmessige rorburem blev der efterhvert omtrent fullt belegg overalt på land

forholdsvis tidlig på vinteren. Det samme var tilfellet i enkelte vær også i Østlofoten, i hvert fall i de vær hvor der var hus å opdrive for småbåtfiskerne, særlig i Henningsvær og Skrova.

Den mobile del av flåten der som bekjent ikke er avhengig av husrum på land tok til å begynne med stasjon i de forskjellige vær i Østlofoten, spesielt i Henningsvær og Svolvær, som nu i mange år har hatt karakteren av et »venteværelse« for fiskerne, hvilket særlig gjelder Svolvær med sin store og ypperlige båthavn.

Fisketyngdens bevegelse medførte imidlertid at en større forskyvning av belegget fant sted allerede tidlig på vinteren, — omkring 20. februar. Mange av de større farkoster forlot da sine værstasjoner øst på og flyttet til Vestlofoten, hvor beleggene, spesielt i Stamsund og Balstad, på den tid blev store. På samme tid øket også belegget meget sterkt i Henningsvær og antok endog rekordmessig omfang omkring 20de mars med et fiskerantall på 4 734 fra 1 431 båter. I flytningen til dette vær deltok i stor utstrekning farkoster som tidligere på vinteren hadde stasjonert langt øst på.

Opgangen i fangstene for Østlofotens fellesdistrikt omkring midten av mars medførte en ny og stor forskyvning i beleggene i de forskjellige vær, idet vestflytterne østfra da drog tilbake til Svolvær og omliggende vær, og i denne flytning deltok også en rekke av Vestlofotens »bevegelige« flåte. Fisket østpå blev imidlertid av kortvarig og forbigående art, og efter få dagers opphold på feltene der stevnet fiskerflåten i stor utstrekning atter vestover, hvor de deltok i fisket den igjenværende del av sesongen.

I Røst var belegget konstant lite hele vinteren, mens derimot alt husrum var optatt i Værøy under hele sesongen, altså fullt belegg, vesentlig av fastroende båter.

I værene østenfor Skrova var deltagelsen gjennomgående mindre hele vinteren.

Allerede de første dager av april merkedes nogen nedgang i deltagelsen, idet småbåtfiskerne østpå da fant driften ulønnsom. De avsluttet derfor fisket og reiste hjem. Omkring 10. april fant almindelig avslutning sted i østlofotværene. De som ikke reiste hjem flyttet vestover, hvor utbyttet til sine tider stillet sig lønnsomt, særlig for nattlinefiskerne, som underholdt driften i de fleste Vestlofotvær utover 20. april. På den tid seg den fisketyngde man da hadde føling med bort efter hvert, og almindelig avslutning fant sted den 24. april.

Beleggets variasjon og fiskernes hjemstavn og bruksmåte.

Følgende tabell viser båtantalet og dets procentvise størrelse ved begynnelsen og midten av hver måned, samt ved fiskets nær forestående avslutning i de siste 5 år.

Tabell 5.

Tid	Antall båter tilstede					Procent av høieste antall				
	1933	1934	1935	1936	1937	1933	1934	1935	1936	1937
Januar, midten	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Februar, begynnelsen..	700	1200	300	200	800	7,1	14,6	3,6	2,7	12,3
— midten	4300	2800	2800	2100	2000	43,4	34,1	33,7	27,4	30,7
Mars, begynnelsen	8300	6300	6600	6200	5200	83,8	76,8	79,5	84,9	80,00
— midten.....	9600	8200	7900	7100	6300	96,3	100,0	95,1	97,2	95,5
— slutningen	9900	7500	8300	7300	6500	100,0	91,8	100,0	100,0	100,0
April, sl. av 1ste uke.	6900	6900	7200	6600	6200	63,6	84,1	86,7	90,4	95,3
2nen uke.	2800	3300	3700	4600	4800	28,2	40,2	44,5	63,1	73,8
3dje uke.	1200	800	1800	2800	1700	12,1	9,7	21,6	38,3	26,1
4de uke.	—	—	400	1100	700	—	—	4,8	15,4	10,7

Fortegnelse over det i Lofoten 22. mars 1937 tilstedeværende antall fiskere og farkoster, fordelt på hjemsted og bruksart.

Tabell 6.

Hjemstedskommune	Garn		Line		Dypsagn			Samlet antall		Antall leiekarer
	Mann	Båter	Mann	Båter	Mann	Båter		Fiskere	Båter	
						med liner	uten liner			
Selje	4	1	—	—	—	—	—	4	1	—
Sogn og Fjordane fylke	4	1	—	—	—	—	—	4	1	—
Herøy	22	5	—	—	—	—	—	22	5	—
Ulstein	24	4	—	—	—	—	—	24	4	—
Vatne	7	1	—	—	—	—	—	7	1	—
Haram	189	24	—	—	—	—	—	189	24	—
Fræna	8	1	—	—	—	—	—	8	1	—
Nord-Aukra	8	1	—	—	4	—	1	12	2	—
Sør-Aukra	186	24	—	—	—	—	—	186	24	3
Sandøy	174	22	—	—	—	—	—	174	22	—
Hustad	7	1	—	—	—	—	—	7	1	—
Kvernes	7	1	—	—	—	—	—	7	1	—
Bremsnes	14	2	—	—	—	—	—	14	2	1
Øie	7	1	—	—	—	—	—	7	1	—
Møre fylke	653	87	—	—	4	—	1	657	88	4

Hjemstedskommune	Garn		Line		Dypsagn			Samlet antall		Antall leikarar
	Mann	Båter	Mann	Båter	Mann	Båter		Fiskere	Båter	
						med liner	uten liner			
Roan	—	—	—	—	8	—	2	8	2	—
Stoksund	8	1	—	—	13	—	5	21	6	—
Aa	—	—	—	—	5	—	2	5	2	—
Jøssund	—	—	—	—	10	—	4	10	4	—
Nes	—	—	—	—	27	—	9	27	9	—
Stjørna	—	—	—	—	18	—	6	18	6	—
Ørland	—	—	—	—	19	—	4	19	4	—
Nord-Frøya	—	—	—	—	19	—	6	19	6	—
Sandstad	—	—	5	1	—	—	—	5	1	1
Stadsbygd	11	2	—	—	—	—	—	11	2	—
Fillan	—	—	—	—	10	—	3	10	3	—
Sør-Trøndelag fylke	19	3	5	1	129	—	41	153	45	1
Flatanger	—	—	14	3	—	—	—	14	3	3
Nærøy	7	1	—	—	13	—	3	20	4	—
Vikna	—	—	2	1	26	—	8	28	9	—
Leka	18	3	—	—	63	1	20	81	24	—
Gravvik	22	4	—	—	5	—	1	27	5	—
Kolvereid	12	2	4	1	21	—	8	37	11	1
Foldereid	—	—	—	—	7	—	2	7	2	—
Stoksund	—	—	—	—	12	—	3	12	3	—
Nord-Trøndelag fylke	59	10	20	5	147	1	45	226	61	4
Bindal	17	3	4	1	62	1	22	83	27	1
Vik	14	3	8	2	46	—	14	68	19	—
Brønnøysund	6	1	9	2	—	—	—	15	3	—
Brønnøy	223	37	17	4	60	1	24	300	66	32
Vega	22	4	296	72	2	—	1	320	77	23
Velfjord	—	—	32	7	6	—	3	38	10	—
Vevelstad	—	—	189	42	—	—	—	189	42	28
Brønnøy sorenskriveri	282	48	555	130	176	2	64	1013	244	84
Tjøtta	79	12	159	39	32	3	8	270	62	22
Vefsn	—	—	59	15	3	—	1	62	16	1
Drevja	11	2	10	2	—	—	—	21	4	—
Mosjøen	—	—	3	1	2	—	1	5	2	—
Alstahaug	15	2	142	42	49	3	12	206	59	4
Stamnes	—	—	18	6	2	—	1	20	7	—
Leirfjord	37	6	141	34	65	7	17	243	64	6
Herøy	7	1	237	64	183	19	44	427	128	8
Nordvik	—	—	43	10	116	1	39	159	50	1
Alstahaug sorenskr.	149	23	812	213	452	33	123	1413	392	42

Hjemstedskommune	Garn		Line		Dypsagn			Samlet antall		Antall leikarar
	Mann	Båter	Mann	Båter	Mann	Båter		Fiskere	Båter	
						med liner	usen liner			
Dønnes	14	3	41	9	121	5	40	176	57	7
Nesna	16	3	63	14	201	4	73	280	94	1
Hemnes	6	1	12	3	13	—	5	31	9	—
Elsfjord	—	—	2	1	—	—	—	2	1	—
Korgen	—	—	5	1	3	—	1	8	2	—
Sør-Rana	—	—	21	6	12	—	4	33	10	2
Nord-Rana	—	—	14	4	7	—	3	21	7	2
Mo	—	—	8	3	—	—	—	8	3	—
Lurøy	6	1	27	8	377	10	144	410	163	2
Træna	—	—	5	1	93	—	33	98	34	—
Rødøy	24	5	23	7	323	2	128	370	142	1
Meløy	33	5	8	2	275	6	88	316	101	—
Rana sorenskriveri	99	18	229	59	1425	27	519	1753	623	15
Gildeskål	109	28	263	73	244	5	90	616	196	8
Beiarn	—	—	141	37	—	—	—	141	37	2
Bodin	157	22	98	23	96	1	37	351	83	17
Bodø	8	1	8	2	7	—	3	23	6	—
Skjærstad	24	5	—	—	28	—	10	52	15	—
Fauske	7	1	5	1	37	—	13	49	15	—
Saltdal	—	—	4	1	39	—	14	43	15	—
Sørfold	48	14	98	23	121	—	40	267	77	4
Nordfold	129	32	20	5	71	—	27	220	64	18
Kjærringøy	—	—	11	3	9	—	3	20	6	—
Salten sorenskriveri	482	103	648	168	652	6	237	1782	514	49
Leiranger	42	8	32	7	58	5	14	132	34	3
Steigen	11	2	204	48	54	2	18	269	70	6
Hamarøy	85	16	37	8	150	5	49	272	78	9
Tysfjord	322	68	58	16	72	1	27	452	112	2
Ankenes	12	4	—	—	27	—	9	39	13	—
Evenes	64	16	—	—	3	—	1	67	17	2
Ballangen	51	11	4	1	48	—	15	103	27	—
Narvik	—	—	—	—	4	—	1	4	1	—
Lødingen	492	106	40	17	32	—	13	564	136	21
Tjeldsund	97	22	4	2	51	—	17	152	41	4
Steigen sorenskriveri	1176	253	379	99	499	13	164	2054	529	47
Vågan	390	99	280	92	177	6	74	847	271	41
Svolvær	67	13	7	2	77	20	14	151	49	6
Gimsøy	177	32	68	18	83	4	30	328	84	12
Valberg	47	11	45	12	31	1	14	123	38	2
Borge	275	49	55	16	30	—	13	360	78	7
Buksnes	130	23	395	100	51	—	23	576	146	37
Hol	282	57	186	51	57	5	22	525	135	52
Flakstad	346	59	162	41	12	—	6	520	106	115
Moskenes	615	102	269	74	6	—	4	890	180	434
Værøy	18	3	331	77	—	—	—	349	80	7
Røst	79	12	106	29	2	1	—	187	42	12
Lofoten sorenskriveri	2426	460	1904	512	526	37	200	4856	1209	725

Hjemstedskommune	Garn		Line		Dypsagn			Samlet antall		Antall leiakarer
	Mann	Båter	Mann	Båter	Mann	Båter		Fiskere	Båter	
						med lintr	uten liner			
Hadsel	266	63	201	57	714	82	181	1181	383	27
Bø	676	106	24	2	6	34	14	734	126	7
Øksnes	227	37	7	2	26	—	11	260	50	1
Langenes	—	—	9	2	14	—	4	23	6	—
Sortland	58	11	61	17	232	24	63	351	115	—
Bjørnskind	31	6	—	—	48	1	18	79	25	1
Dværberg	13	3	—	—	59	5	14	72	22	—
Andenes	—	—	4	1	4	—	2	8	3	1
Vesterålen sorenskr.	1271	226	306	85	1131	112	307	2708	730	37
Nordland fylke	5885	1131	4833	1266	4861	230	1614	15579	4241	—
Kvæfjord	95	28	45	14	115	9	37	255	88	1
Trondenes	15	5	97	34	85	13	20	197	72	—
Sandtorg	41	8	53	18	72	—	29	166	55	—
Skånland	42	15	57	22	114	—	44	213	81	—
Harstad	2	1	5	1	12	1	3	19	6	—
Bjarkøy	27	7	11	3	28	—	12	66	22	—
Torsken	77	26	—	—	—	—	—	77	26	—
Trondenes sorenskriveri	299	90	268	92	426	23	145	993	350	1
Ibestad	3	1	151	58	73	9	24	227	92	1
Gratangen	35	7	153	55	120	18	35	308	115	—
Andørja	15	5	182	69	66	14	13	263	101	—
Astafjord	9	1	114	42	59	10	15	182	68	—
Salangen	3	1	114	44	97	16	21	214	82	—
Lavangen	3	1	77	28	99	22	22	179	73	—
Tromøy	8	1	40	13	69	19	11	117	44	—
Sør-Reisa	173	22	50	17	77	20	11	300	70	—
Dyrøy	158	36	86	29	52	11	9	296	85	2
Senja sorenskriveri	407	75	967	355	712	139	161	2086	730	3
Hillesøy	64	11	—	—	11	—	5	75	16	—
Tromsøysundet	158	22	37	9	267	15	76	462	122	4
Tromsø	17	2	—	—	42	—	13	59	15	—
Balsfjord	112	14	6	1	144	8	47	262	70	1
Malangen	43	7	4	1	91	12	26	138	46	—
Lenvik	147	20	239	85	246	43	54	632	202	2
Målselv	5	1	—	—	4	—	1	9	2	—
Malangen sorenskriveri	546	77	286	96	805	78	222	1637	473	7

Hjemstedskommune	Garn		Line		Dypsagn			Samlet antall		Antall leikarar
	Mann	Båter	Mann	Båter	Mann	Båter		Fiskere	Båter	
						med liner	uten liner			
Lyngen	348	52	32	11	53	3	17	433	83	6
Sørfjord	34	5	30	8	139	16	40	203	69	1
Storfjord	103	18	—	—	52	2	15	155	35	2
Karlsøy	46	6	34	9	312	5	112	392	132	7
Helgøy	25	4	4	1	123	1	44	152	50	—
Skjærvøy	397	47	—	—	16	4	2	413	53	7
Nord-Reisa	49	6	—	—	8	—	4	57	10	2
Kvænangen	25	3	6	3	5	—	2	36	8	—
Kåfjord	104	20	16	6	98	11	29	218	66	4
Lyngen sorenskriveri	1131	161	122	38	806	42	265	2059	506	29
Troms fylke	2383	403	1643	581	2749	282	793	6775	2059	40
Talvik	16	2	—	—	23	4	4	39	10	—
Loppa	9	1	—	—	—	—	—	9	1	—
Sørøysund	55	8	—	—	3	—	1	58	9	1
Måsøy	—	—	—	—	1	—	1	1	1	—
Kjelvik	27	4	4	1	—	—	—	31	5	—
Gamvik	—	—	22	7	—	—	—	22	7	1
Vardø herred	—	—	—	—	2	—	1	2	1	—
Vardø by	—	—	—	—	3	—	2	3	2	—
Finnmark fylke	107	15	26	8	32	4	9	165	36	2
Sammendrag:										
Sogn og Fjordane fylke.	4	1	—	—	—	—	—	4	1	2
Møre fylke	653	87	—	—	4	—	1	657	88	4
Sør-Trøndelag fylke	19	3	5	1	129	—	41	153	45	4
Nord-Trøndelag fylke ..	59	10	20	5	147	1	45	226	61	1
Nordland fylke	5885	1131	4833	1266	4861	230	1614	15579	4241	999
Troms fylke	2383	403	1643	581	2749	282	793	6775	2059	40
Finnmark fylke	107	15	26	8	32	4	9	165	36	2
Ialt	9110	1650	6527	1861	7922	517	2503	23559	6531	1050

Tabell 7.

Opgave over farkoster av de forskjellige typer der deltok i lofotfisket ved optellingen 22. mars 1937.

Art av farkoster	Fra hvilket fylke																								
	Sogn og Fjordane			Møre			Sør-Trøndelag			Nord-Trøndelag			Nordland			Troms			Finnmark			Tilsammen			
	Antall	Mann	Fangstb.	Antall	Mann	Fangstb.	Antall	Mann	Fangstb.	Antall	Mann	Fangstb.	Antall	Mann	Fangstb.	Antall	Mann	Fangstb.	Antall	Mann	Fangstb.	Antall	Mann	Fangstb.	
<i>Åpne og halvdekkede båter uten motor,</i> (Alle robåter med og uten seil medtas her).																									
Garnfiske	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Linefiske som selvdr.	—	—	—	—	—	—	1	5	—	1	2	—	403	1335	—	57	159	—	1	4	—	—	—	—	—
Do. med fangstb.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Dypsagnfiske	—	—	—	—	—	—	—	—	—	6	—	—	495	1061	—	219	504	—	4	6	—	—	—	—	—
Ialt	—	—	—	—	—	—	1	5	—	7	15	—	1025	2744	—	384	942	—	5	10	—	—	—	—	—
<i>Åpne og halvdekkede farkoster med motor:</i>																									
Garnfiske	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	120	414	—	24	75	—	1	3	—	—	—	—	—
Linefiske som selvdr.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	132	453	—	6	21	—	—	—	—	—	—	—	—
Do. med fangstb.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	6	1	1	5	1	—	—	—	—	—	—	—
Dypsagnfiske	—	—	—	—	—	—	1	3	—	2	10	1	270	885	30	48	177	7	—	—	—	—	—	—	—
Ialt	—	—	—	—	—	—	1	3	—	2	10	1	523	1758	31	79	278	8	1	3	—	—	—	—	—

Tabell 7 (forts.).

Art av farkoster	Fra hvilket fylke																							
	Sogn og Fjordane			Møre			Sør-Trøndelag			Nord-Trøndelag			[Nordland			Troms			Finnmark			Tilsammen		
	Antall	Mann	Fangstb.	Antall	Mann	Fangstb.	Antall	Mann	Fangstb.	Antall	Mann	Fangstb.	Antall	Mann	Fangstb.	Antall	Mann	Fangstb.	Antall	Mann	Fangstb.	Antall	Mann	Fangstb.
<i>Dekkede båter og fartøier med motor</i>																								
Garnfiske	1	4	—	87	653	—	3	19	—	10	59	—	484	5123	—	271	2029	—	14	104	—	1270	7991	—
Linefiske som selvdr.	—	—	—	1	4	—	—	—	—	7	29	1	649	2809	—	40	182	—	2	9	—	699	3033	1
Do. med fangstb.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	25	230	80	113	1282	466	1	13	5	139	1525	551
Dypsagnfiske	—	—	—	—	—	—	21	126	22	24	113	6	529	2915	531	255	2062	548	3	26	6	832	5242	1113
Ialt	1	4	—	88	657	—	24	145	22	41	201	7	2087	11077	611	679	5555	1014	20	152	11	2940	17791	1665
<i>Ialt:</i>																								
Garnfiske	1	4	—	87	653	—	3	19	—	10	59	—	1131	5885	—	403	2383	—	15	107	—	1650	9110	—
Linefiske som selvdr.	—	—	—	1	4	—	1	5	—	8	31	1	1184	4597	—	103	362	—	3	13	—	1300	5012	1
Do. med fangstb.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	26	236	81	114	1287	467	1	13	5	141	1536	553
Dypsagnfiske	—	—	—	—	—	—	22	129	22	32	136	7	1294	4861	561	522	2743	555	7	32	6	1877	7901	1151
Tilsammen	1	4	—	88	657	—	26	153	22	50	226	8	3635	15579	642	1142	6775	1022	26	165	11	4968	23559	1705

Båtmannskapenes størrelse.

Båtmannskapenes styrke har vært:

Tabell 8.

Båter	1933	1934	1935	1936	1937
Pr. garnbåt	5,40	5,41	5,50	5,44	5,52
» linebåt	3,34	3,59	3,44	3,44	3,51
» dypsagnbåt	2,59	2,63	2,55	2,31	2,51

Fiskerantall fordelt etter bruksart.

Tabell 9.

Bruksmåte	1928	1929	1930	1931	1932	1933	1934	1935	1936	1937
	%	%	%	%	%	%	%	%	%	%
Garnbrukere	20,6	21,1	22,6	19,9	22,8	30,5	32,5	37,9	36,4	38,7
Nattlinebr. .	49,3	51,0	44,5	37,8	36,9	27,1	26,3	25,6	23,8	27,6
Dypsagnbr. .	30,1	28,9	32,9	42,3	40,3	42,4	41,2	36,5	39,8	33,7

Synkenoten.

Fangst av skrei med synkenot er i henhold til utvalgsvedtekter fremdeles forbudt under Lofotfisket, noget som gjelder alle opsynsdistrikter, kfr. forøvrig vedk. vedtekt, inntatt under avsnitt X.

Som det vil fremgå av Lofotberetningen for de to foregående år har der under ledelse av fiskerikonsulent OSKAR SUND i Lofoten vært drevet med forsøk med anvendelse av små synkenøter etter vanlig prinsipp. Om resultatet av dette arbeide har fiskerikonsulenten i beretningen for 1936 avgitt en utførlig meddelelse. Også inneværende vinter blev disse undersøkelser og forsøk fortsatt under samme ledelse. Forholdene lå imidlertid ikke gunstig an for sådanne forsøk, da fisketyngden som bekjent ivinter ikke søkte op på de mest hensiktsmessige felt for anvendelse av synkenot. Fiskerikonsulent SUND vil formentlig også i år gi en meddelelse i nærværende beretning om resultatene av sitt arbeide.

Leiekarer.

Siste rubrikk i tabell 6 angir tallet av leiekarer fra de forskjellige herreder.

Tabell 10 angir tallet av leiekarer fra de forskjellige landsdeler i de siste 5 år, samt deres procentvise antall i forhold til samtlige Lofotfiskere.

Tabell 10.

Hjemsted	1933	1934	1935	1936	1937
Sogn og Fjordane fylke	4	—	—	—	—
Møre fylke	—	—	4	9	4
Sør-Trøndelag fylke	—	—	1	—	1
Nord-Trøndelag fylke	5	22	7	6	4
Helgeland	95	193	188	151	141
Salten og Steigen	61	112	102	50	96
Lofoten og Vesterålen	807	1048	1148	893	762
Troms fylke	24	17	37	36	40
Finnmark fylke	1	2	4	2	2
Ialt	997	1394	1491	1147	1050
Procent av samtlige fiskere	3,1	4,9	5,1	4,6	4,4

Der var ivinter ganske god tilstrømning til Lofotværene av arbeidsøkende. En hel del av disse var heldige nok til å få jobber, dels som leiekarer, spesielt i Vestloftværene. Dertil fikk mange arbeide som garnbøtere, fiskeflekke og salttere, likesom en hel del skaffet sig tilfeldig løsarbeide m.v. Overalt i Lofoten er der jo en rekke større og mindre bedrifter som står i forbindelse med fisket, hvor ekstraordinær arbeidshjelp trenges, og ved disse blev mange engasjert. Enkelte bedrifter ordnet sig med fast hyre til arbeidsstokken for hele sesongen, og betalingen stod nogenlunde i forhold til hvad der vanligvis betales for vante leiekarer i fiskerbåten, mens andre foretrakk å lønne efter timesats, og denne varierte ivinter i almindelighet mellem kr. 0.70 og kr. 1,20 pr. time.

Tilgangen på dyktige leiekarer til fiskeribedriften på havet var også tilstrekkelig for behovet. Hyren var omtrent som før, nemlig minimum kr. 100,— for uvante folk, og maksimum kr. 300,— for øvede, og dessuten vanlige naturalydelse. De høvedsmenn som benyttet leiekarer og som fisket godt la uopfordret adskillig på hyren til sine folk under avklareringen. Opgjørene blev avvirket greit og uten krangel og vanskeligheter på de fleste steder, og det samme var tilfelle med løsarbeiderne omkring ved de forskjellige bedrifter.

Antall båter og fiskere tilstede i de enkelte deler av Lofoten ved hver ukes slutning.

(G = garnbåter, L = linebåter, D = dypsagnbåter, S = sum, F = fiskere).

Tabell 11.

		Uken som endte											
		15/2	12/2	19/2	26/2	5/3	12/3	19/3	26/3	2/4	9/4	16/4	23/4
Kanstadfjord ..	G	0	5	10	19	106	174	213	222	200	78	29	0
	L	0	0	0	1	10	15	22	26	24	10	4	0
	D	0	0	0	0	7	42	74	79	60	22	9	0
	S	0	5	10	20	123	231	309	327	284	110	42	0
	F	0	31	57	99	481	825	1060	1106	938	385	143	0
RaftsunDET	G	0	12	32	56	68	75	80	76	57	33	13	13
	L	1	6	17	29	37	35	39	39	29	16	8	8
	D	0	0	1	8	13	18	30	27	20	8	2	2
	S	1	18	50	93	118	128	149	142	106	57	23	23
	F	3	73	207	355	438	491	578	531	401	218	75	75
Brettesnes	G	14	27	51	70	75	76	80	87	65	22	17	17
	L	21	28	33	40	45	60	58	38	33	10	8	8
	D	3	8	16	30	37	47	57	50	21	6	2	2
	S	38	63	100	140	157	183	195	175	119	38	27	27
	F	115	185	287	400	431	456	494	494	354	131	73	73
Skrova	G	23	63	84	106	131	155	169	169	151	89	31	20
	L	1	17	18	19	25	30	32	32	18	5	4	0
	D	18	68	102	169	270	293	326	329	305	203	70	38
	S	42	148	204	294	426	478	527	530	474	297	105	58
	F	161	500	629	894	1253	1400	1588	1587	1453	911	328	175
Svolvær	G	19	37	41	65	82	118	208	204	176	96	8	2
	L	0	36	102	142	130	95	92	100	100	90	8	0
	D	7	130	59	422	583	642	706	750	694	568	80	16
	S	26	203	202	629	795	855	1006	1054	970	754	96	18
	F	175	670	1003	1839	2298	2610	3443	3545	3191	2317	238	54
Kabelvåg	G	5	20	34	42	36	44	45	48	45	35	7	4
	L	1	13	13	15	28	28	28	29	28	22	4	1
	D	5	22	58	159	244	296	326	326	297	230	64	37
	S	11	55	105	216	308	368	399	403	370	287	75	42
	F	98	226	386	687	911	1096	1175	1203	1152	942	217	120
Hopen	G	10	19	27	28	26	40	48	52	50	29	8	0
	L	3	22	28	39	45	47	47	46	46	7	4	0
	D	0	1	17	23	26	36	36	37	29	14	8	0
	S	13	42	72	90	97	123	131	135	125	50	20	0
	F	92	243	371	443	462	618	671	714	667	315	104	0
Henningsvær ..	G	51	80	107	132	143	175	242	251	244	123	28	8
	L	60	138	195	262	281	168	267	266	262	166	15	12
	D	37	131	300	528	694	800	843	858	850	411	65	10
	S	148	349	602	922	1118	1143	1352	1375	1356	700	108	30
	F	705	1372	2163	3113	3671	4145	4727	4817	4734	2254	414	101
Stamsund	G	41	80	124	146	157	156	161	167	177	130	33	20
	L	29	56	74	120	155	174	175	175	190	176	31	22
	D	3	6	18	53	86	96	98	96	99	79	18	9
	S	73	142	216	319	398	426	434	438	466	1385	82	51
	F	367	754	1116	1458	1748	1810	1842	1872	1999	1621	367	214

Tabell 11 (forts.).

		Uken som endte											
		5/2	12/2	19/2	26/2	5/3	12/3	19/3	26/3	2/4	9/4	16/4	23/4
Ure	G	9	13	17	20	25	23	25	25	31	29	0	0
	L	42	57	66	71	76	79	80	78	79	53	18	4
	D	2	6	14	26	61	64	63	64	63	40	0	0
	S	53	76	97	117	162	166	168	167	173	122	18	4
	F	238	332	412	483	615	623	632	631	656	471	75	17
Mortsund.....	G	16	21	24	33	39	34	34	34	47	39	14	8
	L	10	14	17	17	23	27	30	30	25	36	15	9
	D	0	3	4	6	7	9	10	10	8	6	0	0
	S	26	38	45	56	69	27	74	74	80	81	29	17
	F	119	168	197	251	302	70	307	307	325	319	134	76
Balstad	G	16	25	33	65	94	73	89	100	108	98	61	0
	L	85	124	143	160	338	362	368	348	341	363	165	42
	D	8	14	22	27	209	245	244	226	232	229	64	0
	S	109	163	198	252	641	680	701	674	681	690	290	42
	F	482	695	859	1156	2320	2314	2409	2373	2390	2386	1235	156
Nusfjord	G	6	6	6	7	9	9	8	9	9	10	7	1
	L	31	36	38	44	48	52	53	51	56	105	38	16
	D	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
	S	37	42	44	51	57	61	61	60	65	115	45	17
	F	182	208	217	240	264	279	280	276	293	438	213	73
Sund.....	G	26	40	47	45	47	50	50	43	41	44	39	21
	L	12	16	20	24	29	29	29	29	31	39	27	15
	D	0	1	1	1	8	17	18	18	19	20	11	7
	S	38	57	68	70	84	96	97	90	91	103	77	43
	F	208	315	366	365	401	441	426	383	377	423	324	153
Reine	G	26	124	141	129	122	116	104	89	89	137	90	33
	L	1	25	32	39	47	77	89	89	132	140	51	12
	D	0	1	4	4	4	12	15	43	33	53	14	4
	S	27	150	177	172	173	205	208	221	254	330	155	49
	F	170	929	1079	990	965	1053	1012	949	1071	1403	694	275
Sørvågen.....	G	3	14	16	17	16	19	21	14	17	22	17	14
	L	15	74	114	155	199	240	263	272	317	377	304	128
	D	1	1	1	1	5	17	29	42	56	63	42	4
	S	19	89	131	173	220	276	313	328	390	462	363	146
	F	78	409	585	758	906	1074	1171	1202	1374	1593	1344	423
Værøy	G	4	10	14	14	11	11	11	9	9	9	7	3
	L	131	159	170	175	177	178	179	180	180	173	155	78
	D	0	0	0	0	0	5	0	5	5	5	0	0
	S	135	169	184	189	188	194	190	194	194	187	162	81
	F	561	720	797	817	807	824	826	845	845	810	712	348
Røst	G	17	27	28	30	34	34	33	32	31	28	21	10
	L	16	26	30	37	38	44	45	46	39	33	32	19
	D	0	0	0	1	1	1	1	1	1	1	1	0
	S	33	53	58	68	73	79	79	79	71	62	54	29
	F	187	292	314	361	389	402	398	396	373	319	267	139
Østenfor Henningsvær	G	71	183	279	386	524	682	843	858	744	382	113	56
	L	27	122	211	285	320	310	318	310	278	160	40	17
	D	33	229	253	811	1180	1374	1555	1598	1426	1051	235	95
	S	131	534	743	1482	2024	2366	2716	2766	2448	1593	388	168
	F	644	1928	2940	4717	6274	7496	9009	9180	8156	5219	1178	497

Tabell 11 forts.

		Uken som endte											
		5/2	12/2	19/2	26/2	5/3	12/3	19/3	26/3	2/4	9/4	16/4	23/4
Henningsvær ..	G	51	80	107	132	143	175	242	251	244	123	28	8
	L	60	138	195	262	281	168	267	266	262	166	15	12
	D	37	131	300	528	694	800	843	858	850	411	65	10
	S	148	349	602	922	1118	1143	1352	1375	1356	700	108	30
	F	705	1372	2163	3113	3671	4145	4727	4817	4734	2254	414	101
Vestenfor Henningsvær	G	143	323	408	462	509	480	492	481	519	509	261	97
	L	225	402	504	630	915	1040	1087	1072	1171	1289	649	248
	D	14	32	64	118	380	460	477	499	510	490	149	24
	S	382	757	976	1210	1804	1980	2056	2052	2200	2288	1059	369
	F	1844	3810	4831	5701	7521	7890	8079	7993	8485	8654	4386	1387
Værøy og Røst	G	21	37	42	44	45	45	44	41	40	37	28	13
	L	147	185	200	212	215	222	224	226	219	206	187	97
	D	0	0	0	1	1	6	1	6	6	6	1	0
	S	168	222	242	257	261	273	269	273	265	249	216	110
	F	748	1012	1111	1178	1196	1226	1224	1241	1218	1129	979	487
Opsyns- distriktet	G	286	623	836	1024	1221	1382	1621	1631	1547	1051	430	174
	L	459	847	1110	1389	1731	1740	1896	1874	1930	1821	891	374
	D	84	392	617	1458	2255	2640	2876	2961	2792	1958	450	129
	S	829	1862	2563	3871	5207	5762	6393	6466	6269	4830	1771	677
	F	3941	8122	11045	14709	18662	20757	23039	23231	22593	17256	6957	2472

Fiskere tilstede 22. mars 1937.

Tabell 12.

Hjemstedskommune	Garn			Liner		Dypsagn			Saml. antall		Antall leiekarer
	Mann	Båter	Garn, utrustet med liner	Mann	Båter	Mann	Båter		Fiskere	Båter	
							med liner	uten liner			
Rinøy	571	171	—	52	22	158	—	64	781	257	2
Kjeøy	285	53	—	5	2	44	—	15	334	70	22
Risvær	358	78	—	119	40	97	—	34	574	152	—
Brettesnes	284	87	—	101	38	159	—	67	544	192	—
Skrova	646	168	—	65	27	889	—	358	1600	553	46
Svolvær	1539	222	—	275	97	1890	346	396	3704	1061	15
Kabelvåg	250	45	—	118	28	852	—	333	1220	406	17
Hopen	419	53	—	199	47	94	—	36	712	136	10
Henningsvær	1721	261	—	916	283	2406	131	756	5043	1431	95
Øst-Lofoten	6073	1138	—	1850	584	6589	477	2059	14512	4258	207
Stamsund	915	152	—	540	169	234	10	74	1689	405	89
Steine	64	11	—	18	4	67	1	20	149	36	10
Ure	115	23	—	307	75	191	13	40	613	151	21
Mortsund	192	42	—	94	23	26	5	6	312	76	28
Balstad	586	90	—	1137	339	590	—	229	2313	658	120
Midtre-Lofoten	1872	318	—	2096	610	1108	29	369	5076	1326	268
Nusfjord	53	9	—	224	51	—	—	—	277	60	43
Sund	218	40	2	109	29	39	1	16	366	86	78
Havnøy	127	22	—	127	30	—	—	—	254	52	47
Reine	397	67	—	156	59	75	—	23	628	149	223
Sørvågen, Moskenes, Tind og Å	75	14	—	1026	272	96	4	36	1197	326	126
Vest-Lofoten	870	152	2	1642	441	210	5	75	2722	673	517
Værøy	65	9	—	767	180	13	5	—	845	194	40
Røst	230	33	—	172	46	2	1	—	404	80	18
Værøy og Røst	295	42	—	939	226	15	6	—	1249	274	58
Ialt	9110	1650	2	6527	1861	7922	517	2503	23559	6531	1050

III. Rorboder, sanitærforhold og vannforsyning.

Som det vil fremgå av tabell 13 er der i iøpet av året funnet sted nogen nedgang i antallet av liggeplasser for fiskerne på land (husrum), idet der under fisket i 1936 kunde plaseres 15.765 mann, mens tallet ivinter var gått ned til 15.493, altså en reduksjon i liggeplassenes antall på 262. Nedgangen skyldes at der i årets løp er revet og kondemnert 15 losjihus med 314 liggeplasser, som tidligere var benyttet av fiskerne. I årets løp er der kun bygget 4 rorboder, som har skaffet plass til 42 mann. Der har således vært nokså stille med nybygninger. Omtrent halvdelen av fiskeralmuen har sitt tilhold ombord i sine farkoster, noget som faller naturlig, da det er mere bekvemt for fiskerne å bo ombord, når farkosten er såpass stor, at mannskapet kan plaseres, og dertil er der bedre chanser for å utnytte fiskeforekomstene overalt i Lofoten.

Rorbodene i en rekke vær, særlig i Vestlofoten, begynner litt etter hvert å forandre karakter som følge av forbedringer, utvidelser og modernisering i forbindelse med de mest heldige arrangements for å skaffe fiskerne kaiplass for redskaper og fangst. I det hele kan man si, at flere væreiere arbeider målbevisst for å skaffe fiskerne så trivelige og bekvemme hus som mulig, og herunder ser man meget på, at hvert båtlag i størst mulig utstrekning kan ha sine bestemte plasser ved kaier for å prekuvere bruk og fangst.

Fra og med Henningsvær og vestover må fiskernes boligforhold stort sett betegnes som tilfredsstillende, og under normale belegg dekkes behovet av husrum så nogenlunde. Helt anderledes er det som bekjent i omtrent alle Østloftvær, hvor der selv under helt normale belegg hersker stor husnød. Dette forhold bør man fremdeles ha sin oppmerksomhet henvendt på, således at eventuell rorbodbygning med statsstøtte fortrinnsvis nu skjer i de østlige vær. I fiskeværet Skrova, som for det vesentligste eies av staten er boligforholdene meget slette, og dessuten er der for lite husrum. Dette vær bør særlig tilgodesees med nybygning med offentlig støtte.

De sanitære forhold i fiskeværene er som tidligere gjentagne ganger fremholdt i Lofotberetningen ikke tilfredsstillende, og årsakene hertil

er selvsagt forskjellige. En av grunnene er vannmangel, som på flere steder til sine tider nærmest har artet sig katastrofalt. En annen årsak til urenligheten i rorbodene er at linefiskerne i stor utstrekning bruker selve opholdsrummet for egning av linene daglig, noget man snarest bør komme bort fra, da det er vanskelig å holde rorbodrummet rent og sanitært selv med ens beste vilje, når sådant arbeide skal foregå daglig i det rum man skal spise og sove i. Å få innført tilfredsstillende forhold på området under sådanne tilstander lar sig selvsagt ikke gjøre. Under nybygning og ombygning av boder bør man ha dette for øie, således at der i forbindelse med rorbodens »fordør« anordnes et skur for egning.

Hvad der forøvrig tidligere er fremholdt i Lofotberetningene på dette område gjelder fremdeles. Også hvad helserådenes virksomhet angår kan man vel si, at deres arbeide for å få det hele inn i et bedre og fastere spor ikke kan sees å ha ført frem.

Forøvrig henvises til hvad der utførlig er fremholdt tidligere i Lofotberetningen om denne sak, bl. a. i 1936, s. 53—55.

Vannforsyningen.

Som kjent har der i årrekker hersket vannmangel i flere av Lofotens fiskevær, og på flere steder har vannforsyningen foregått slett og usanitært. Når frost har inntrådt, har brønnene frosset til på mange steder og likeså vannledninger. Under disse forhold har vannforsyningen stoppet helt op, og i stor utstrekning har fiskerne måttet søke til de vær, hvor der var stabilt vannverk og ta det vann de trengte. Det er klart, at denslags er forbundet med utgifter og tidsspille og går dessuten utover en rasjonell utnyttelse av fisket. I Lofotberetningen har forholdene på området vært utførlig omhandlet, men det er gått smått og tregt med å få gjennomført de påpekte foranstaltninger, likesom man har hatt inntrykk av at det hele mangler planmessighet. For å komme bort fra det og for å få en full oversikt over hvad der er uomgjengelig nødvendig å gjøre for å skaffe fiskerne rikelig tilgang på vann anmodet utvalgsformannen ivinter opsynet om å avholde møter med fiskere, tilvirkere og den fastboende befolkning for å drøfte situasjonen og fremkomme med forslag til avhjelp av vann-nøden.

Der er innkommet fra samtlige distrikter nærmere redegjørelse for forholdene med forslag til foranstaltninger. Nedenfor inntar man ordlyden av hvad der foreligger fra de forskjellige vær, hvortil henvises.

Det henstilles, at Statens Havnevesen pålegges snarest å utarbeide en plan med omkostningsoverslag for en økonomisk og hensiktsmessig vannforsyning i de omhandlede fiskevær. Staten bør da ta under over-

veielse — når planene foreligger — å bevilge et bestemt beløp på hvert budgett til anlegg av vannverk på de forskjellige steder i tur og rekkefølge som situasjonen tilsier det. Man bør nu se til å komme bort fra den absolutte planløshet som hittil har hersket på området.

Kjeøy.

Man henviser til hvad der er anført i Lofotberetningen for 1936, s. 56. Forholdene blir ikke tilfredsstillende, før det planlagte Ytterstad-projekt blir realisert. For å opnå en midlertidig ordning inntil den op- rindelige plan blir løst har opsynsbetjenten drøftet saken med fisker- befolkningen på et møte, som blev avholdt den 5. april ivinter. Møtet uttalte:

»Med det i vinter minimale belegg her på Kjeøy må beholdningen av vann sies å ha vært tilstrekkelig, idet man fra statsbrønnen skaffet det vann der var behov for fra sesongens begynnelse til avslutningen. En annen og utilgivelig ting er det at brønnen ikke årlig blir tømt og rensset. Vannet kunde ivinter ha vært betydelig renere og bedre, om tømning og rensning var foretatt isommer. Sommeren 1935 blev dette arbeide så sent utført, at beholderen den nedbørsfattige høst ikke fyltes, og følgen var, som i Lofotberetningen for 1936 anført, at vannet slapp op allerede først i mars. Den forutgående varme og tørre sommer 1934 blev heller ikke brønnene tømt og rensset, og følgen uteblev ikke. Vannet fra statsbrønnen var vinteren 1936 helt forpestet og absolutt ubrukelig for mennesker. Av foranstående kjensgjerninger fremgår med all tydelighet den næsten utrolige lille opmerksomhet, der ofres et så viktig spørsmål. Det aller beskjedneste man kan forlange er årlig rensning av brønnen, og selv det blir ikke imøtekommet. Skulde belegget i fremtiden bli litt større enn de siste år — og den situasjon vil jo uvegerlig opstå ved et eventuelt godt fiske — er det påkrevet, at beholderen i statsbrønnen utvides og støpes, hvorved rengjøringen lettes. Der bør enn- videre føres frem ledning fra brønnen til kaien. Brønnen bør også tøm- mes og renses i rett tid. For å tilfredsstillе vannbehovet for Kjeøy ved et eventuelt storfiske som i årene 1924—30 foreslås gravning av brønd ved SCHISTADS hus på Kjeøy og derfra rørledning med pumpeverk op til statsbrønnen, som derved kunde fylles til stadighet. Det har nemlig vist sig at den brønn som foran nevnt til enhver tid kan skaffe rikelig godt vann, og da rørledningen derfra op til statsbrønnen vil bli ca. 100 meter skulde et sådant anlegg med anskaffelse av motordreven pumpe ikke bli så avskrekkende og må ansees absolutt påkrevet.

Møtet besluttet å fremsette sådant krav: Under henvisning til foran anførte tillater man sig høfligst å søke om følgende forbedringer av vannforsyningen på Kjeøy: Utvidelse og støpning av statsbrønnen.

Gravning av brønn ved SCHISTADS hus på Kjeøy og derfra rørledning med pumpeverk op til statsbrønnen, hvorfra rørledning føres frem til kaien, — samt årlig tømning og rensning av brønnen.»

Opsynsbetjenten i Raftsundet og Kanstadsfjorden anfører:

»Min personlige mening om vannforsyningen for Kjeøy er, at de naturlige betingelser ikke er tilstede for en tilfredsstillende ordning. De anlegg som staten i sin tid bekostet der har helt fra de første år vist sig utilfredsstillende og har alltid vært gjenstand for forargelse og klagemål. Jeg har vanskelig for å tro, at forholdene i så måte kunde forandres vesentlig ved å få den ordning som er foreslått av møtet i Kjeøy den 5. april i år. Det er også temmelig tvilsomt, om en eventuell brønn ved Schistads hus kunde skaffe så store kvanta vann, at det monnet merkbart i statsbrønnbassenget. Det vil heller ikke være tilrådelig sett fra den økonomiske side. Å lappe på et mislykket anlegg ved å koste et verk ved siden av som på forhånd synes å bli ufullstendig kan ikke være god økonomi. Vannforsyningen for Kjeøy kan kun bli fullstendig ved *Ytterstadprosjektet*. Ved utbygning av dette projekt vil Kjeøy som fiskevær stå som et av de fremste blandt fiskeværene i Lofoten m. h. t. vannforsyning både hvad kvantitet og kvalitet angår. Man bør derfor på det sterkeste fastholde kravet om Ytterstadprosjektets snarlige utførelse.»

Utvalgsformannen, som har utkastet tanken og utformet planen med Ytterstadelven som basis for vannforsyningen til dette fiskevær, anbefaler fremdeles at spørsmålet løses ad den vei og er forøvrig enig i hvad opsynsbetjenten har uttalt.

Rinøy.

Kravene fra tidligere år gjentas, da ingen forbedring er skjedd. Underopsynsbetjenten anfører:

»Dessuten skal tilføies at forholdet den nedbørsfattige og særdeles kolde eftervinter med det forholdsvis store belegg av fiskere var ennå verre enn før. Ja, så galt var det, at både fiskere og fastboende måtte smelte sne i lengere tid for å få vann til husbehov. En fortsettelse av disse forhold er helt uforsvarlig.»

Opsynsbetjenten bemerker:

»Det i Lofotberetningen for 1934 inntatte krav med forslag til løsning må nu komme til utførelse. Det kan ikke fortsette, at en fiskeralmue på 8—9000 mann sammen med den fastboende befolkning skal være henvist til en så primitiv vannforsyning som nu siste vinter.

Det henstilles på det mest inntrengende, at kravene i Lofotberetningen for 1934 realiseres hurtigst mulig.»

Risvær.

I Lofotberetningen for 1935 henstillet man at vannbeholderen på Hjemøya i Risvær blev oprenset og tømt. Dette krav blev også gjentatt året etter, da det var mange år siden brønnen var rengjort. Opsynsbetjenten anfører om forholdene i år:

»Imidlertid er der ved sesongens avslutning i 1937 fremdeles intet gjort for å rette på de i foregående års beretninger påpekte, helt uholdbare og i høieste grad usanitære forhold. Vannhentinga fortsetter fremdeles med mere og mindre skitne bøtter og do. ophalingstau. Foruten at dette som tidligere fremholdt er meget usanitært er det også upraktisk og forårsaker at en masse vann går til spille, hvilket er meget beklagelig all den stund beholdningen ikke kan tilfredsstillende et normalt belegg behov for vann. Under den langvarige og sterke kuldeperiode i vinter dannet der sig en meter tykk issvull av dette spillvann fra brønnhuset og helt ned til fjæren, så det i lang tid var forbundet med adskillig fare å få hente vann. Et ulykkestilfelle inntraff under vannhenting, idet en mann falt på issvullen og fikk ansiktet stygt oprevet, så læge måtte hentes. Det er en meget utbredt opfatning blandt almuen, at hadde dette brønnanlegg i sin nuværende forfatning vært på private hender vilde den etter påbud av det offentlige ha vært stengt, inntil de påpekte foranstaltninger var utført. Man må derfor påny gjenta kravet om tømning og oprensning av brønnen samt anlegg av ledning med tappetender nede ved sjøen og at dette må skje før neste sesong.«

Brettesnes.

Kravene fra før om bedre vannforsyning i Sponviken gjentas også i år.

Skrova.

Kravene fra tidligere år gjentas, da der hittil intet er gjort fra det offentliges side for å avhjelpe vann-nøden. Man henviser forøvrig til den utførlige skildring av forholdene som utvalgsformannen innsendte til departementet den 22. mai 1936, og som i sin helhet er inntatt i Lofotberetningen for 1936, s. 56. Om forholdene som de artet sig denne vinter innberetter opsynsbetjenten:

»Vannforsyningen for Skrova var i vinter som den nu i 20 år forut har vært. Fiskerne begynte med å benytte drikkevann fra brønner som nu i minst 3 sesonger ikke har vært rensset og heller ikke forsynt med brønnpøser. Alle vannhentere benyttet medbragt ophalingspøs. Stedets fiskerilæge betegnet forholdet således, at det var en lykke at ingen ondartede epidemiske sykdommer blev en følge av den slette vannforsyning. Opsynet har stadig i årene fremover gjort henvendelser

med anmodning om forbedring av forholdene. Dette blev også gjentatt ifjor på en inntrengende måte. Da imidlertid intet er foretatt fra myndighetenes side, synes alle anstrengelser ikke å ha bragt noget resultat, men man vil allikevel her opplyse hvordan stillingen har artet sig under fisket i vinter. På grunn av den lange tørkeperiode blev vannbeholdningen snart oppbrukt på stedet, og allerede omkring midten av februar hadde man vanskelighet med å finne vann. Mot slutten av samme måned var vannmangelen så voldsom, at mange forlot været. I begynnelsen av mars fortsatte flukten fra været, skjønt fisket syntes å tegne bra. Men da brukbart vann ikke var å opdrive på stedet, foretrakk mange å opgi fiskeværet. Dessuten blev fiskerflåten meget bortheftet med å hente vann annetsteds fra, hvilket siste gjelder de fiskere som ikke rømte. Den 7. mars kom første last med vann fra Kabelvåg. Det var Statens Havnevesen som besørget vannføringen. Vannet blev pumpet op i brøndene i Skrova til disse var fylt. Denne vannføring kom som en redning i siste øieblikk, da hele stedet stod overfor en katastrofe. Affæren var ikke billig, men absolutt nødvendig, da det er uforståelig hvorledes man kunde klare sig til den tid, da man først fikk regn den 30. mars. Kravet om snarlig utførelse av det projekterte vannanlegg for stedet gjentas på det mest inntrengende.»

Som foran skildret av opsynsbetjenten var vannmangelen så sterk, at mange fiskere måtte opgi fisket for været og flytte derifra, en foreteelse, hvis sidestykke man visstnok ikke kan påvise. De fiskere som blev liggende igjen skaffet sig vann ved å hente det langveis fra, og Statens havnevesen måtte som nevnt føre vann fra vannverket i Kabelvåg i store prammer og pumpe det op i statsbrønnene på stedet. Det sier sig selv at omkostningene med denne vanntransport måtte bli store. Hele befolkningen, som står fiskeribedriften nær, er helt uforstående overfor, at det offentlige ikke for lenge siden har tatt sig av vannforsyningen på stedet. Det er jo Staten som eier dette fiskevær, og også av den grunn skulde det synes naturlig, at man stelte det slik for fiskerbefolkningen, at den ikke var nødt til å rømme derifra. Hadde stedet vært i privatmanns eie, vilde spørsmålet forlengst ha vært løst. Det har såvisst ikke manglet på forslag og henvendelser både fra opsynets og de interessertes side, men intet har nyttet. Årsaken til disse beklagelige forhold påstås å være, at grunneierne i Skrovfjellet, hvor det eventuelle vannbasseng aktes lagt, forlanger en erstatning på kr. 6000, som det offentlige ikke vil betale, og dermed strander hele saken.

Spørsmålet kan imidlertid ikke stoppe op av den grunn, og der må treffes en ordning med grunneierne, enten ved privat overenskomst eller ekspropriasjon. Saken er jo av så stor betydning, at den ikke kan strande på bagateller. Det bør overveies å få Norges Brandkasse

interessert i saken. Kanskje denne da stillet til disposisjon det beløp man trengte til grunneierne, og dermed var den vanskelighet fjernet. Hvorom allting er, kan ikke saken drive lenger. Fiskeværet Skrova må nu skaffes vann, og den eneste måte spørsmålet kan løses på er som fremholdt i innberetningen av den 22. mai 1936 til departementet.

Kabelvåg.

Kravene fra før gjentas, og opsynsbetjenten bemerker:

»De fra 1935 reiste krav om forbedring av vannforholdene på Rækøy gjentas atter, idet det henstilles til myndighetene å foranledige utført de i 1935 påpekte arbeider. Dette vil forbedre vannforholdene noget, om enn ikke helt tilfredsstillende, særlig under en kuldeperiode som den man hadde i vinter.«

Hopen.

Møte av interesserte blev avholdt i Hopen den 4. april i vinter, hvor vannspørsmålet blev drøftet og ledet til følgende uttalelse:

»Vannforsyningen såvel for fartøifolk som for fiskerne har i år såvel som tidligere år stort sett vært i høieste grad utilfredsstillende. Sanitært sett må vannforsyningen slik som den nu foregår karakteriseres som noget stort svineri og i høieste grad sundhetsfarlig. Forsyningen av drikkevann foregår nemlig fra en åpen bekk eller grøft, der i en lengde av ca. 100 meter går langsmed hovedveien som åpen veigrøft. Grøften går derfra under veien og fortsetter op igjennem en myr, der tildels er dekket av guano, som om vinteren blir kjørt op på myren. Det kan således lettere tenkes enn beskrives, hvorledes vannet kommer til å bli av den skitt og søle som i lindvær rinner fra veien og ned i bekken — grøften — samt av det vann som kommer ned fra myren.

Man tenker sig vannspørsmålet løst ved at der oppe under Hopsåsen utbygges et basseng der hvor den naturlige kilde dukker frem i dagen. Derfra legges vannledning nedover til væreier ANGELLS kai med en tappestender utenfor bakeriet. Rørledningen vil bli ca. 400 m lang. De naturlige forhold gjør at utbygg av basseng og nedlegning av ledning vil bli svært rimelig, da ledningen for største delen kommer til å bli lagt gjennom myr. Får man nevnte vannanlegg, vil vannspørsmålet være løst for fiskeværet Hopen i sin helhet. Møtet besluttet derpå å inngå til myndighetene med sådan ansøknings:

I henhold til foranstående tillater man sig å inngå til myndighetene med en inntrengende henstilling om at forannevnte vannanlegg må bli utbygget så betids, at det kan tas i bruk til neste års Lofotfiske.«

Som tidligere fremholdt i Lofotberetningen kan spørsmålet kun løses tilfredsstillende ved anlegg av et passende basseng oppe i Hopsåsen med ledning derfra ned til været. Man anbefaler vannspørsmålet snarest mulig løst på denne måte.

Kalle.

Den tidligere henstilling om oprensning og utvidelse av vann-taket gjentas.

Henningsvær.

Opsynsbetjenten fremholder:

»Vannledningen fra Urvikvatnet er fremdeles kun fremført til Heimøy, mens de øvrige deler av været er uten vann. Forholdet er så beklagelig som det kan være, og det virker skadelig på mange måter. Særlig er de sanitære forhold nødlidende derved. For den store Hellandsøy med Saltværsholmen og Pinholmen og flere steder er forholdet som før. Der hentes drikkevann fra alskens forurensede kilder, deriblandt også fra de gamle brønnene. Man har derfor med tilfredshet sett Vågan helseråds og Nordland fylkestings behandling i 1936 av spørsmålet om de gamle brønnene. Som resultat av denne behandling var i vinter den gamle brønnen på Hellandsøy samt likeså på Heimøy satt ut av almindelig benyttelse. Sanitært må man glede sig over dette, men på den annen side får derved fiskerne økede vanskeligheter og besvær med forlenget vei til vannhenting. Den gamle brønnen på Saltværsholmen er fremdeles åpen for almindelig benyttelse. Visstnok var brønnen i 1936 rengjort, men ingen kan jo forandre vannets dårlige kvalitet, gulbrunt og stygt. Det må derfor av almenhensyn gjøres så inntrengende krav som mulig om at vannverkets ledningsnett føres frem til de nødlidende deler av været meget snart. Også m. h. t. de store summer dette vannverk har kostet er det meget beklagelig at bare endel av været får nyde godt av det. Med fuldt fremført ledningsnett vil vel uviljen blandt fiskerne mot vannavgiften svinne. Forhåpentlig står dog vannspørsmålet nu foran sin endelige løsning, idet man ser at Handelsdepartementet i en skrivelse av 31/8 1936 har henstillet at der for neste termin stilles kr. 100 000 til disposisjon under Medicinalvesenets budgett til bl. a. utbedring av vannforsyningen i fiskevær. Man må forutsette at vannforsyningen i Henningsvær også er innbefattet i planene for denne bevilgning. Man ser imidlertid at medicinaldirektøren har bemerket i samme anledning at omhandlede bevilgning efter sitt formål ikke hører hjemme under medicinalvesenet, men må henføres under Handelsdepartementet. Man må dog forutsette på grunnlag av den interesse som Handelsdepartementet har vist saken at den fremkomne meningsforskjell om på hvilken statskonto bevilgningen skal anføres bare er en forpostfektning som tross alt vil ende med godt resultat for vannverkets videre fremførelse til fiskeværet.»

Stamsund.

Den 11. april ivinter blev der holdt møte i været av interesserte fiskere og andre for å drøfte den vanskelige situasjon som vannmangelen ivinter har skapt for fiskeværet, hvor følgende uttalelse blev avgitt.

»De fremmøtte uttalte sig om saken. Der fremholdtes med styrke de prekære forhold som opstod ivinter, da de små vannbeholdere tørret ut. Man blev henvist til å kjøre vann fra Storfjord og Myklevik. Fiskerflåten — skøitene — måtte gå til Henningsvær og Svolvær for å hente det vann som behøvides både til matvann og til motorene. Dette medførte både utgifter og tidsspill, og i ikke få tilfeller tap av fangst, da den værste vannmangel inntraff på det tidspunkt, da det beste fiske foregikk her, med derav følgende stor tilstrømning av fiskere. De møtende fremholdt at den eneste måte vannforsyningen kan løses på er at det påtenkte vannanlegg fra lille Svarholtvann fullføres snarest og med ledning frem til Kalbuviken i Stamsund. De fremmøtte, som alle er lokalkjente på stedet, fremholdt, at stedet Hartvåg er et meget uheldig sted som endepunkt for vannledningen på grunn av de særdeles dårlige havneforhold. Man vil på det kraftigste fremholde nødvendigheten av at ledningen føres frem til Kalbuviken, men helt frem til dampskibskaien.«

Opsynsbetjenten uttaler om vannforsyningen:

»Jeg slutter mig til det som er fremholdt på møtet. Jeg vil dog tilføie, at det offentlige vannverk i Bakerviken er høist mangelfullt. For det første er bassenget meget litet, og for det annet er tappeanordningene nede ved sjøen upraktisk. Stenderne som er tilgjengelige for alle til alle tider av døgnet når der er vann, blir ofte i uorden på grunn av ukyndig behandling og mangelfullt tilsyn. Efter min mening må der inntil annen og bedre vannforsyning kommer istand ansettes en mann som har tilsyn med tapningen, dessuten bør der anordnes slange fra stenderen og så langt ned at vannet kan tappes direkte i båtene som kan legge til ved land. Som det nu er, er det til liten nytte — i all fall for fiskerflåten — som trenger meget vann.«

Utvælgsformannen, som på nært hold i vinter hadde anledning til å se, hvordan vannforsyningen foregikk kan til fulle understreke riktigheten av, at forholdene kort sagt var fortvilet på stedet. Både de private forholdsvis små vannbasseng og de offentlige blev tømt forholdsvis tidlig på vinteren, og såvel de fastboende som den store fiskeralmue blev nødsaget til å kjøre vann med bil langt oppe fra bygden og betale 75 øre og mere for tønne. For fiskerbefolkningen med dens store behov blev det en følelig utgiftspost, men det var ikke det værste.

I mange tilfeller var det vanskelig å skaffe sig vann tilkjørt selv for god betaling. Mange blev derfor nødt til å hente vann øst- og vestfra, og en rekke fiskere var borte fra været i dagevis på grunn av vannmangelen. Den fortvilede situasjon hemmet i høi grad en rasjonell utnyttelse av de gode fiskeforekomster man hadde en tid av vinteren. Riktignok var værforholdene i vinter ekstraordinære og av den beskaffenhet, at vannmangelen blev følsom overalt, hvor der ikke var vannverk. Men for Stamsunds vedkommende har vannforsyningen aldri foregått tilfredsstillende, idet de få og små vannbasseng man har på stedet ikke kan dekke et vanlig behov i fisketiden. Beliggenheten er også mindre heldig, og trykket er for dårlig. Man må derfor tilråde, at det offentlige snarest mulig anlegger et vannverk av såvidt store dimensjoner, at det store, moderne og heldig beliggende fiskevær for fremtiden kan undgå å stå overfor en katastrofe som den man hadde i vinter. Der har vært nevnt forskjellige måter å løse spørsmålet på, men noget helt ideelt tror jeg ikke man har tenkt på før i vinter, da utvalgsformannen fremholdt tanken om anlegg av en større beholder i fjellplatået ovenfor Bakervika, hvorfra man kan få et godt vanntrykk overalt i været. Der er intet opkomme eller vanntilsig som kan skaffe vann, hvorfor der måtte anlegges et pumpeverk ved Lille Svarholtvann for derfra å fylle beholderen, efterhvert som behovet meldte sig. Med den elektriske energi som nu kan disponeres på stedet vilde en elektrisk pumpeanordning være økonomisk gjennomførlig. Fra beholderen føres da ledninger ned til fiskeværrets forskjellige steder og til dampskibskaien. Der vil være anledning til å benytte de hittil anvendte grøftefar for de gamle vannledningsrør, hvorved spares adskillig. Ved en sådan plan vilde man få en første klasses vannforsyning både for de fastboende og for fiskerbefolkningen, og der vilde bli anledning til å føre vannet i slanger ombord i kjøpefartøier på vågen. Sykestuen, som hittil også har hatt vanskeligheter med vannforsyningen vil også få rikelig med vann, likesom der vil bli anledning til anlegg av bad for fiskerne, om dette spørsmål skulde melde sig.

Også her vil man anbefale, at Brandkassen gjøres interessert, idet denne forutsettes å ha interesse av å få et vannverk med god slukningseffektivitet.

Utvalgsformannen konfererte i vinter med de stedlige grunneiere om å yde passende distriktsbidrag til vannverket, og såvidt skjønnes, var der i hvert fall på enkelte hold stemning for en sådan støtte. Det tilrådes at der innledes underhandling på det punkt.

Ure.

Også for dette vær blev der i vinter avholdt møte av fiskere og interesserte. Møtet blev avholdt den 4. april, hvor følgende uttalelse blev avgitt:

»Med hensyn til den tidligere vannforsyning i selve været synes denne nu å være helt utilstrekkelig, idet vannbeholderen ligger så lavt over tappestasjonen på kaien og således gir for lite trykk på vannet, dessuten ligger ledningen delvis bar og fryser selv ved ubetydelig frost, og med det belegg av fiskere og kjøpefartøier man nu har her år om annet ansees det absolutt påkrevet at der blir gjort noget for å løse vannspørsmålet på en mere tilfredsstillende måte, og tillater man sig derfor å fremkomme med følgende forslag:

Ny vannkomme bygges ca. 150 meter ovenfor den gamle. Den vil da bli liggende ca. 30—40 meter høiere enn denne, og der vil da bli tilstrekkelig trykk på vannet for fylling fra tappestasjonene på kaiene med slange. Hovedledningen må være av betydelig sværere dimensjoner enn den gamle. Av tappeposter må der være en ved Gulstuen, en på Lillekaiene, hvor den nuværende tappestasjon er, og dessuten en på dampskibskaiene. Uten om dette må på grunn av fiskeværrets utstrekning også de gamle brønnene oprensnes, graves dypere og støpes om, så alt flomvann går utenom og dessuten være forsynt med overbygg og en fast pøs lenket til hver brønn for å ta op vannet med. Dette gjelder brønnene i Foldværingsvika, Bunes, Leirvik og på Døløya. Man anmoder om at denne forbedring allerede må bli iverksatt førstkommende sommer, således at vannspørsmålet er i orden til neste sesong.«

Underbetjenten i Ure uttaler bl. a.:

»Vannforsyningen var også denne vinter meget utilfredsstillende. I de sterke frostdager først i mars frøs vannledningen, så befolkningen var nødt til å hente vann fra en bekk i nærheten. Med hensyn til de nuværende brønner rundt om lenger inn i været og på Døløya er disse i sanitær henseende helt uforsvarlige. Det er ikke brønner, men små huller i jorden med en trekasse rundt uten overbygg, således at all slags urenheter som kan forurense vannet har lett adgang til disse, og så hentes der vann fra disse hullene med pøser og bøtter av alle slags, ikke alltid like rene, både fra rorbuer og farkoster. Hvis disse brønner blev bygget slik som i forslaget anført, blev de jo mere sanitære og vannansamlingen større og holdbarere.«

Det fremholdte klagemål er fullt berettiget, og det anbefales, at saken søkes løst snarest, således som foreslått.

Mortsund.

De tidligere i Lofotberetningen fremholdte krav om utvidelse av den offentlige brønn gjentas, da den viser sig å være for liten for det

faste belegg, ennsi for å dekke behovet under tilflytning. Ledningen fra brønnen er ikke tilstrekkelig tildekket, og den har lett for å fryse. Dette må rettes. Likeså må brønnen nu oprensas, noget som ikke har vært gjort på flere år.

Balstad.

Der har nu i en årrekke vært skrevet utførlig i Lofotberetningen om den slette og utilfredsstillende måte vannforsyningen foregår på. Men intetsomhelst er foretatt av virkelig effektiv art, for nogenlunde å imøtekomme kravene. Det skal imidlertid innrømmes, at en heldig løsning når hele været sees under ett byr på vanskeligheter, fordi været er spredt med bebyggelse og båtbelegg rundt den store og rummelige havn mot Reinsjøen, hvortil så kommer Kremmerviken og Hatviken. I dette forhold må vel årsaken til at spørsmålet ennu ikke er løst sees. De separate forslag om å løse saken i flere alternativer vil man fraråde, da det visstnok både blev dyrere og mindre tilfredsstillende som helhet sett. Det må derfor tilrådes, at Langvannsplanen søkes realisert. Der vil da være anledning til å få et godt trykk med ledning såvel til Balstadlandet som til Balstadøya. Der måtte selvsagt legges rørledning over det smale sund mellem øya og fastlandet. Forgreningsrør måtte tilkobles og føres frem til de forskjellige centrale steder overalt i fiskeværet. Projektet vil medføre forholdsvis store utgifter, men det er visst ikke nogen annen måte saken kan løses på for en effektiv vannforsyning i dette store og betydningsfulle vær med et årvisst og stort belegg. Det påtenkte basseng er så rikelig, at vannmengdene blev meget store, således at intet vilde være i veien for å benytte ferskvann for fiskevaskning på vågen med slangeanordning fra land. Fiskerbefolkningen vil da også få lett adgang til det vann de trenger både ombord og iland på de forskjellige steder rundt omkring i været. Det henstilles derfor inntrengende, at planen hurtig gjennomføres. Om forholdene anfører opsynsbetjenten:

»Hele øya har i vinter vært bokstavelig talt helt tørrlagt. Vann er transportert med båt, hest og bil.«

Kjeøy ved Balstad.

Som bekjent begynner Kjeøy som ligger godt beskyttet og med en grei innseilingsled like østenfor Balstadøy litt efter hvert å anta karakter av et litet fiskevær. Der er opført flere rorboder med statsbidrag, og efterhvert øker bebyggelsen av husrum til fiskerne, så man kan regne med at stedet vil få stor betydning som fiskevær. Særlig vil dette bli tilfelle ved stor ansamling under Vestlofotfiske, da der alltid vil bli stor efterspørsel efter havneplass. Det er derfor nødvendig allerede straks

å skaffe stedet en tilfredsstillende vannforsyning. Flere fiskeopkjøpere har etablert sig i været, og der er trandamperier og allerede nu rorbodplass for 80 mann. Innenfor selve Kjeøy er en utmerket god og rolig havn der kan gi plass for et stort belegg. Der foreligger andragende fra de interesserte på stedet om vannanlegg. Grunneierne tilbyr fri grunnavståelse for to vannkummer og den nødvendige grunn for ledningene ned til været. Der er lett adgang til å få anlagt to vannbeholdere ved opdemning oppe på øia med tilfredsstillende trykk ned til sjøen. To vannkummer av mindre omfang har vært i bruk der i 5 år, men har vist sig å være for små til behovet. Disse vannkummer bør utvides tilstrekkelig. Siste vinter slapp vannet op, og det var nødvendig å føre vann og smelte sne for å klare sig. Grunneierne mener at de naturlige forhold vil gjøre et vannanlegg meget billig, og de nevner en anslagssum på kr. 5000, hvortil kommer omkostningene med ledningen ca. kr. 250.

Sund.

Som nevnt i forrige Lofotberetning la væreierne i Sund ned vannledning ifjor fra Skolevannet til fiskeværet og dampskibskaien, og vannforsyningen foregikk til å begynne med bra, men det viste sig dessverre senere, at der klebet flere mangler ved arbeidets utførelse, bl. a. fordi ledningen ikke var frostfri. Følgen herav blev at vannet frøs til i vinter og stoppet vannforsyningen. Det er påkrevet, at en gjennomgående utbedring finner sted ved offentlig foranstaltning, så også dette vær kan bli tilgodesett på området.

Underbetjenten anfører om spørsmålet:

»Vinteren 1936 fungerte vannanlegget til full tilfredshet, og viste sig å kunne skaffe nok også iår med et større belegg. Man trodde da sikkert at vann-nøden skulde være avhjulpet for alltid. Vinteren 1937 blev en utpreget frostvinter uten tilgang på overflatevann. Frosten blev da også så sterk, at der var fare for at ledningen skulde fryse. Man gikk da til den foranstaltning å åpne begge tappekraner noget, slik at vannet kunde passere gjennom ledningen hele døgnet og mente dermed å være på den sikre side. Dette viste sig ikke å holde stikk, idet vannet var frosset den 10. mars og så meget, at det inntil avslutningen av fisket enda ikke var optint. Vannstanden i Skolevannet var da ca. 1 fot over inntaket. Det at vannet frøs i travleste fisketiden var til stor gene for stedet og fiskerne. Stedets brønner var helt tomme, og vannet måtte hentes oppe fra vannene, hvortil fremkomsten var meget besværlig. Resultatet blev da at fiskerne måtte gå fra fangstfeltet til andre vær for å selge fisken for samtidig å innta vann. Dette blev et større tidsspille for fiskerne, som også kostet adskillig. Trandamperiene blev også satt tilbake i bedriften grunnet vannmangel.»

Reine.

Opsynsbetjenten anfører:

»Vannforsyningen for Reine er nu i orden, idet legning av vannledning fra Reinevannet blev ferdig høsten 1936. Vannet viste sig å være utmerket. Under den sterke kuldeperiode i vinter gjorde det nye vannverk god nytte for sig, idet der kom kunder fra Balstad i øst og Sørvågen i vest. Natten til 1. april blev vannledningen ødelagt av en fiskeskøite som hadde satt fortøiningene fast i vannledningen, tiltross for at der er kjennelig avmerket med tavler og retningslys. Det tok Statens havnevesen ca. 3 uker å reparere skaden. Heldigvis var der noget vann i brønnen til det mest nødtørftige behov. Til ytterligere betryggelse av vannledningen vil Statens havnevesen sette ned en fortøiet rekke merkeboier langs ledningen.«

Sørvågen.

Vannforsyningen i dette distrikt har i lengere tid vært utilfredsstillende, og opsynsbetjenten blev anmodet om i samarbeide med utvalg, tilsynsmenn og væreiere m. v. å drøfte saken og fremkomme med forslag til løsning av spørsmålet. Som resultat av disse forhandlinger innbeholder opsynsbetjenten:

»Vannforsyningen er meget mangelfull. Særlig vanskelig var stillingen i vinter under den lange frostperiode. Folk måtte hente mat og drikkevann fra temmelig langt bortliggende steder og var dette selvsagt til stor ulempe under den travleste tid av fisket. Værst var forholdene for Moskenes og for Tind. I Moskenes er bare to små brønner, og disse klarte på langt nær ikke å dekke behovet, hvorfor der i temmelig stor utstrekning måtte føres vann fra Sørvågvannet, noget som er forbundet med stor ulempe. I Sørvågen har brødrene ARNTZEN en liten vannledning fra Sørvågvannet og ned til dampskibskaien, men i vinter frøs denne, og all vannhenting måtte foregå fra Sørvågvannet, en temmelig tungvint og usanitær måte å forsyne stedet med drikkevann på.

I Tind ligger vanntaket kloss i veien og er utsatt for forurensning fra denne, likesom vannbeholdningen i frostvintre på langt nær ikke er tilstrekkelig. Vannspørsmålet foreslås løst således:

For Moskenes:

1. Anlegg av to tilstrekkelig store brønner på Moskenes, hvor der antas å være tilsig nok.
2. Der kan tas vannledning fra Moskenesvannet nedover fjellet til Moskenes med forgreninger til de forskjellige kanter av været, og derved vil stedet få et utmerket vannverk.

For Sørvågen:

Der legges tilstrekkelig dimensjonert ledning fra Sørvågvannet ned til dampskibskaien eller et annet høvelig sted med tapningsstender for publikum.

For Tind:

1. Anlegg av cisterne oppe i uren over Tindsgården med ledning fra et litet bekkedar ovenfor i fjellet, hvorigjennem cisternen fylles i regnvær. Det er imidlertid en aber, at man under langvarig tørke og kulde kan risikere å bli stående vannløs.
2. Der kan tas vannledning som må sprenges gjennom fjellet fra øverste ende av Tindselven, hvor vannet må opdemmes. Ledningen må da føres enten langs veien frem til Tindsgården eller nede i sjøen rundt Nordberget og op til Tind. Fallhøyden fra Tindsvannet er imidlertid så liten, at det er usannsynlig, at trykket blir tilfredsstillende.
3. Legger man derimot ledning helt oppe fra Studalsvannet, kan man forgrene denne til Tind med mulig fortsettelse helt til Å og Bogen samt Sørvågen, og alle vær vil da få et ypperlig vannverk. Sistnevnte alternativ er det som man formentlig bør samle sig om, idet man da vil bli istand til å forsyne hele distriktet med vann. Omkostningene kan man ikke uttale sig om. Overslag må utarbeides av havnevesenet.»

Værøy.

På anmodning blev der den 14. april i år avholdt møte på Værøy, hvor der møtte frem mange fiskere, tilvirkere og andre interesserte på stedet for å drøfte den vanskelige situasjon på området. Møtet enedes om følgende uttalelse:

»På vegne av samtlige fiskere og tilvirkere i et antall av ca. 1000 samt omkring 900 fastboende skal møtet tillate sig å andra statsmyndighetene om, at der må bli anlagt et forsvarlig nytt vannforsyningsanlegg for Røstnesvåg, Venes og Sørland, som er de mest nødlidende steder, da forholdet ikke kan fortsette på den nuværende måte, idet stillingen er både uholdbar og uforsvarlig. Møtet skal gi følgende opplysninger:

Her er anlagt for flere år siden endel offentlige brønner, nemlig en på Veneshaugen, hvor vannet av helserådet er forbudt som drikkevann. En brønn på Kvitvaren. Brønnen er lekk, og vannet der er helt udrikkelig tross oprensning flere ganger. — En brønn ved Guldakselen med ledning til Røstnesvåg. Til denne brønn er litet tilsig, og er den forøvrig lekk og fryser ledningen når der er 3 graders kulde. En brønn

på Hjellholmen med kun tilsig av flomvann. I vinter var alle disse brønner tørre, så man måtte hente vann fra skitne isdammer og pytter og hos private så langt det strakk til. Men tross streng rasjonering blev disse vanntak snart tømt. Damperiene måtte en tid innstille grunnet vannmangel. Der er en brønn på Tyvnes og en på Kvalnes, så disse steder ansees nogenlunde tilfredsstillt med vann med det nuværende belegg. Fiskeværet er i rask utvikling, og ved fullførelse av det nu påbegynte moloanlegg og havneforholdene forøvrig utbedret etter planen, så havnen blir tryggere, vil belegget av båter og fartøier sikkert bli meget større, så forholdet m. h. t. den nuværende utilstrekkelige vannforsyning blir enda mere følelig. Av det foranstående vil fremgå at de nuværende brønner som kun har tilsig av flomvann ved utbedring ikke kan gjøres tilstrekkelig for behovet. Man vil påpeke, at der muligens kan finnes tilstrekkelig vann ved Gullakselen for behovet til Venes og Røstnesvåg ved gravning av nye brønner, og en annen frostfri ledning, men man vil dog anbefale at der gjøres et tilstrekkelig stort basseng i Rømdalen, hvor der finnes opkomme av godt og fullt tilstrekkelig vann til Sørland, Venes og Røstnesvåg med ledning til disse steder, hvor hovedmassen av fiskerne og tilvirkerne er stasjonert.

Røst.

Der innberettes:

Til det belegg som var i vinter foregikk vannforsyningen på en tilfredsstillende måte. Bli der større fastroende belegg med tilflytning vil vannspørsmålet bli aktuelt, og det henstilles derfor at der på Tyvsøy blir anlagt brønn, og at brønnen på Glea som er lekk blir tettet. Dertil bør alle brønner renses og ettersees.»

Antall rorboder og losjihus.

Tabell 13.

Fiskevær	Rorboder tilhøre de					Losjihus		Hinsrum til ialt
	Væreiere	Fiskere	Andre	Ialt	Rummer antall mann	Antall	Rummer antall mann	
Rinøy og Kjeøy	—	—	—	—	—	16	260	260
Raftsundet og Risvær....	11	1	2	14	128	14	220	348
Brettesnes	6	2	6	14	320	19	300	620
Skroven og øyer	47	24	24	95	688	5	51	739
Austnesfjorden	11	—	—	11	88	2	20	108
Svolvær	13	—	—	13	133	11	78	211
Kabelvåg	10	2	15	27	507	8	100	607
Storvågen	24	3	5	32	480	1	10	490
Ørsvåg	10	—	2	12	106	1	30	136
Ørsnesvik	23	2	2	27	250	—	—	250
Hopen	26	—	—	26	260	—	—	260
Kalle	35	—	—	35	350	1	20	370
Festvåg	3	—	—	3	40	—	—	40
Guldvik	5	—	—	5	44	1	9	53
Sauøy og Skata	6	—	—	6	112	3	34	146
Henningsvær	33	11	21	65	954	26	481	1435
Stamsund	52	3	—	55	1006	16	100	1106
Steine	12	1	—	13	146	1	8	154
Ure	34	4	—	38	606	7	35	641
Mortsund med øyer	30	17	—	47	350	5	65	415
Balstad	69	12	—	81	994	3	28	1022
Nusfjord	58	—	—	58	540	1	5	545
Nesland	24	—	—	24	240	2	14	254
Sund med øyer	28	3	—	31	320	1	8	328
Havnøy	41	1	—	42	380	—	—	380
Olenilsøy, Sakrisøy og Topøy	36	—	—	36	300	—	—	300
Reine	59	5	—	64	660	—	—	660
Moskenes	32	—	3	35	268	—	—	268
Sørvågen og Bogen	78	—	6	84	880	—	—	880
Å og Tind	87	—	3	90	880	—	—	880
Værøy	87	6	4	97	666	—	—	666
Røst	72	6	1	79	885	6	36	921
Ialt	1062	103	94	1259	13581	150	1912	15493

Lægetjenesten.

Om fiskerilægetjenesten i Kanstadjorden opsynsdistrikt foreligger ingen beretning.

På grunn av sykdomsforfall hos fiskerilægen i Skrova, blev lægetjenesten her delt mellem fiskerilægen i Svolvær og fiskerilægen i Kabelvåg. Der blev holdt kontordager i Risvær, Brettesnes og Skrova. Belegget var i år mindre enn før om årene og sundhetstilstanden var god, så lægesøkningen var adskillig mindre enn tidligere år. Man har ikke hatt nogen sykdom av alvorlig art og nogen epidemiske sykdommer har heller ikke forekommet. Ulykker av alvorlig art har ikke inntruffet.

Rorbodene i Skrova som eies av Ellingsens sønner er dårlige. Vannforholdene i Skrova har vært vanskelige i år på grunn av den lange frostperiode. Stedet måtte tilføres vann for å rette på dette. Vannspørsmålet er stadig kilde til misnøie, og man imøteser den dag, da dette er tilfredsstillende ordnet.

Dr. DANIELSEN bemerker at kontorforholdene i Risvær for lægen er under all kritikk og må rettes på.

Som fiskerilæge i Svolvær tjenstgjorde dr. EYV. DANIELSEN fra 1. februar til 12. april. Sundhetstilstanden betegnes som bedre enn ellers. Også i år raste en kraftig influensaepidemi. Ialt blev 38 tilfeller behandlet av lægen, men sykdommen var langt mere utbredt. Der forekom 59 tilfeller av bronkitt og forkjølelse, de fleste tilfeller uten betydning. Lungebetendelse i 4 tilfeller. Av dette døde 3 fiskere, alle på Svolvær Sykestue.

Til diagnosestasjonen i Kabelvåg blev sendt 5 patienter. Hos 2 av disse blev konstatert lungetuberkulose, hos 1 plevritt. Forøvrig ingen epidemiske sykdommer.

Ingen alvorlige ulykker blev behandlet, kun en del småskader, forfrysninger etc. Der var ingen mangel på sykehusplasser.

Poliklinikkssystemet med skiftestue og assisterende sykepleierske blev oprettholdt også i år.

Ialt er behandlet 453 patienter, derav 91 med tannekstraksjon.

Fiskerilægetjenesten i Kabelvåg og Hopen blev i år utført av dr. SIGVALD MAGELSEN. Tjenesten påbegyntes 1. februar og blev avsluttet 12. april. Der blev holdt 3 kontordager i Hopen. Sykehuset i Kabelvåg fikk de første patienter den 1. februar og blev stengt den 14. mai. Der blev ialt behandlet 90 patienter. De vesentligste sykdommer var bryst og mavelidelser, abscesser og mindre skader. Ingen blev sendt til andre sykehus. Der var nok av ledige plasser. Der inntraff et dødsfall av nyresykdom.

Ulykker av alvorlig art forekom ikke.

Sundhetstilstanden var meget bedre enn i de foregående år.

Rorbodene i Kabelvåg er forholdsvis gode. I Hopen er de fleste dårlige. Alt foregår i samme rum, spisning, søvn, istandsetning av redskaper m. v. Kostholdet er ensidig og går mest ut på kaffe, brød og fisk.

Rensligheten er det forskjellig med. Nogen vasker sig sjelden, andre er alltid rene.

I Henningsvær opsynsdistrikt tjenstgjorde distriktslæge G. INGE-BRIGTSEN. Tjenesten begynte 1. februar og sluttet 17. april, nogen dager tidligere enn vanlig. Sykestuen holdtes åpen i samme tidsrum. Ialt blev behandlet 986 fiskere.

Der forekom en hel del tilfeller av febrile forkjølelsesykdommer. 129 mann blev behandlet for akutt katarr og bronkitt. Ren influensa var der forholdsvis få av.

Epidemiske sykdommer forekom ikke, bortsett fra 3 tilfeller av vannkopper. Ingen større ulykker.

Stort sett betegnes sundhetstilstanden som god.

Lungetuberkulose konstatertes kun i et tilfelle.

236 mann fikk trukket tenner, et betydelig mindre antall enn i de nærmest foregående år.

Der blev behandlet 53 pasienter på sykehus, hvorav 1 avgikk ved døden.

På Henningsvær sykestue blev behandlet 38 pasienter med tilsammen 367 liggedager.

Som fiskerilæge i Stamsund, Ure og Mortsund tjenstgjorde kommune-læge T. ROSETH.

Sundhetstilstanden har vært bra. Intet tilfelle av epidemi har forekommet.

I lengere tid hersket der vannmangel. Man måtte få vann tilkjørt i tønner fra Storfjordvannet som ligger ca. 8 km. fra Stamsund.

Vannmangelen innvirket i høi grad på de hygieniske forhold ved sykehuset. Pasientene kunde således ikke bli badet.

På sykestuen blev behandlet 32 pasienter med tilsammen 344 liggedager.

Som fiskerilæge i Balstad fungerte konst. distriktslæge JEAN LANGE. Tjenesten varte fra 29. januar til 16. april 1927. Der blev holdt 2 kontordager ukentlig, ialt 22. Lægesøkningen har i år vært ganske stor, da der var stort belegg på Balstad. Særlig i mars måned raste en influensa-epidemi som angrep en flerhet av fiskerne. Sykdommen forløp lett i de fleste tilfeller og der inntratte ingen dødsfall. Der forekom også nogen tilfeller av bronkitt. Forøvrig ingen epidemiske sykdommer.

Sykdommer under

Tabell 14—15.

Sykdom	Sum		Behandlet i:			
	Behand- lede	Døde	Januar	Februar	Mars	April
Simpel feber	6	—	—	3	2	1
Vannkopper	6	—	—	2	2	2
Skarlagensfeber	9	—	—	5	3	1
Røde hunder	1	—	—	1	—	—
Meslinger	6	—	—	3	3	—
Rosen	1	—	—	—	1	—
Kusma	1	—	—	—	—	1
Akut bronkitt, katarrh	644	—	—	147	357	140
Katarrhalsk og follikulær angina	92	—	—	23	38	31
Lungebetendelse	13	3	—	2	10	1
Brystbetendelse	27	—	—	3	17	7
Influenta	251	—	—	38	127	86
Giktfeber	4	—	—	—	3	1
Diarrhoe (akut)	10	—	—	2	5	3
Blodgang	3	—	—	—	3	—
Andre hjerne- og ryggmarvssykdommer	6	1	—	4	2	—
Andre nervesykdommer	108	—	—	33	56	19
Sinnssykdom (form?)	4	—	—	—	2	2
Hjertesykdom	20	—	—	6	12	2
Kronisk bronkitt, astma	10	—	—	1	8	1
Lungetuberkulose	9	—	—	3	5	1
Blodspytning (blodbrekning)	3	—	—	—	3	—
Akut sykdom i fordøielsesorganene	51	—	—	11	28	12
Kronisk gastrit. Kardialgi	157	—	—	42	89	26
Leversykdom. Gulsott	25	1	—	7	15	3
Nyresykdom	13	1	—	—	6	7
Annen sykdom i urinveiene	18	—	—	11	4	3
Andre kroniske underlivssykdommer	46	1	—	12	24	10
Blod- og ernærings sykdommer	5	—	—	3	1	1
Kronisk rheumatisme	106	—	—	32	54	20
Fnat og smittsomme hudsykdommer	52	—	—	19	20	13
Andre hudsykdommer	107	—	—	29	56	22
Gonorrhoe. Epididymit	22	—	—	12	9	1
Sår (vulnera)	107	—	—	35	59	13
Benbrudd. Luxasjoner	36	—	—	7	21	8
Ben- og leddsykdommer	40	—	—	14	16	10
Støt. Forvridning etc.	106	—	—	26	56	24
Seneskjedefbetendelse	24	—	—	9	13	2
Lymphangit. Årebetendelse	92	—	—	21	43	28
Bylder, phlegmone, karbunkel	249	—	—	50	143	56
Verkefinger	191	—	—	40	105	46
Ulcera	13	—	—	1	12	—
Forbrenning	15	—	—	3	10	2
Forfrysning	9	—	—	—	9	—
Øiensykdom	154	—	—	39	89	26
Øresykdom	97	—	—	75	44	18
Sykdom i nesene. Blødning	35	—	—	9	15	11
Svulster	15	—	—	5	4	6
Brok	11	—	—	4	3	4
Tannuttrekning	1056	—	—	355	484	217
Chirurgisk operasjon (art)	24	—	—	5	14	5
Nikotinforgiftning	3	—	—	2	—	1
Fjernelse av angel	7	—	—	4	3	—
Drukning	1	—	—	—	1	—
Samlet sum syke	4121	—	—	1119	2108	894

Lofotfisket 1937.

Fordeling på fiskeridistriktene:

Værøy og Røst	Balstad og Mortsund	Kabel- våg og Hopen	Svolvær	Skrova, Risvær og Bret- tesnes	Sørvågen og Reine	Sund og Nusfjord	Stam- sund, Steine og Ure	Hen- ningsvær
—	—	—	—	—	—	6	—	—
—	—	1	—	—	—	1	1	3
1	—	3	—	—	—	5	—	—
—	—	—	—	—	—	1	—	—
—	—	—	—	—	—	5	1	—
—	—	1	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	1	—	—
35	59	41	59	9	117	46	86	192
13	5	4	9	2	23	11	12	13
1	—	—	4	—	2	—	6	—
1	1	8	2	—	—	3	9	3
35	44	23	38	3	22	5	58	23
1	—	—	1	—	1	1	—	—
1	—	1	2	—	4	1	1	—
—	—	3	—	—	—	—	—	—
2	—	1	—	—	—	—	3	—
15	10	9	7	2	1	—	13	51
—	—	—	—	—	1	1	—	2
1	—	1	3	1	3	1	3	7
—	2	4	1	—	1	2	—	—
—	1	1	2	—	—	1	3	1
—	—	2	—	—	1	—	—	—
5	2	3	6	2	11	4	5	13
13	20	18	18	2	21	13	18	34
—	1	—	2	—	2	3	17	—
—	—	4	2	—	—	—	—	7
§	3	—	1	—	2	—	8	1
—	7	—	16	3	3	—	2	15
2	1	—	—	—	—	—	—	2
1	4	5	23	2	21	1	12	37
6	2	—	3	—	7	20	9	5
11	6	9	22	4	21	3	7	24
3	—	2	7	—	2	—	3	5
9	6	3	10	2	15	11	19	32
—	1	1	4	1	3	—	8	18
1	—	4	7	1	3	1	5	18
9	5	14	13	5	13	3	13	31
2	—	1	3	—	4	4	7	3
6	2	6	8	—	10	28	12	20
10	20	25	24	5	39	13	54	59
12	38	11	14	3	49	20	16	28
—	—	4	—	1	2	—	2	4
1	—	1	2	—	3	1	3	4
1	—	—	2	1	3	—	—	2
5	10	7	22	3	31	7	27	42
12	9	5	12	4	19	4	11	21
2	3	2	3	—	2	7	8	8
—	1	—	—	—	1	—	2	11
1	1	—	—	—	2	2	—	5
42	71	45	91	27	212	150	182	236
—	—	22	—	2	—	—	—	—
—	—	—	3	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—	7	—
—	—	—	—	—	—	—	—	—
263	335	295	446	85	678	386	653	980

Der blev konstatert tuberkulose hos et par fiskere og disse blev hjemsendt.

Som før om årene blev behandlet en stor del verkefingre.

Skader av særlig alvorlig art forekom ikke.

Der inntraff en drukningsulykke den 2. mars hvorved 4 fiskere omkom. Forøvrig ingen dødsfall.

Sundhetstilstanden må betegnes som ganske god, bortsett fra influensaepidemien.

Dr. ROLF KNUTSEN tjenstgjorde som fiskerilæge i Sund og Nusfjord fra 1. februar til 22. april 1937. Der blev holdt en ukentlig kontordag i Nusfjord, ialt 11 dager. Der blev behandlet 350 pasienter ialt, hvorav næsten halvparten fikk trukket tenner.

3 pasienter blev innlagt på sykestuen i Reine og 2 på Gravdal sykehus.

Der forekom endel forkjølelsesykdommer på slutten av fisket, til dels alvorlige.

Sundhetstilstanden betegnes som ualmindelig god. Intet dødsfall og ingen alvorlige ulykker.

Som fiskerilæge i Reine og Sørvågen fungerte dr. E. BJØRBÆK. Ialt kom 652 fiskere til behandling, hvorav 20 blev innlagt på Reine og Sørvågen sykestuer.

Sundhetstilstanden denne sesong betegnes som meget god. Av epidemiske sykdommer forekom praktisk talt kun influensa og luftveisinfeksjoner, hvorav en del febrile bronkitter.

Ingen nye tilfeller av tuberkulose blev konstatert. En fisker omkom ved drukning. En blev innlagt på Bodø sykehus, hvor han døde.

Distriktslæge OLAV IDSØE tjenstgjorde som fiskerilæge i Værøy og Røst. Tjenesten påbegyntes 1. februar og blev avsluttet den 17. april 1937. Der blev holdt kontordager på Røst hver fredag og lørdag. De øvrige dager i uken i Værøy. Der blev ialt behandlet 269 syke fiskere. Antallet er adskillig mindre enn ifjor. Årsaken hertil er at der på langt nær er trukket så mange tenner. På sykestuen i Værøy blev innlagt 28 og på Røst 9 fiskere. En eldre fisker døde på sykestuen av hjerneslag.

Sundhetstilstanden har vært mindre god. Der forekom mange tilfeller av influensa, ledsaget av akutte bronkitter og mellomørebetendelser. En fisker fikk våt plevritt og blev arbeidsdyktig hele sesongen. Ingen tilfeller av tuberkulose. Der hendte ingen større ulykker.

Der er siden ifjor bygget flere nye og prektige rorboder, men der er ennu mange dårlige og overbefolkede.

Vannforholdene har vært — især på Værøy — så slette at både fiskerne og den faste befolkning var fortvilelsen nær. Under frostperioden var vann næsten ikke til å opdrive.

Fiskerne mangler fremdeles priveter.

Man savner fremdeles bad både på Værøy og Røst.

Utøi forekommer, men ikke ofte. Fiskerne var i år slurvet med avfall av agn og annet og ofte kastet de det like utfor budørene.

Døde under Lofotfisket 1937.

Tabell 16.

Sykdom	Sum	Alder	Hjemstavn
Andre hjerne- og ryggmarvssykd..	1	50 år	Bodin
Nyresykdom	1	31 »	Lenvik
Lungebetendelse.....	1	73 »	Kvitnes i Hadsel
—	1	50 »	Sortland
—	1	67 »	Sandtorg
Leversykdom	1	47 »	Brønnøy
Andre kroniske underlivssykdomme (mavekreft)	1	67 »	Bardu
	7	—	—

IV. Fiskens avsetning.

Tilvirkningen, kjøpefartøiene og landkjøperne.

Avsetningen av fangstene bød efter hvert som de blev bragt på land til sine tider i vinter på adskillige vanskeligheter i enkelte fiskevær, idet fiskeopkjøperne — såvel ved landstasjonene som ombord i kjøpefartøiene på vågen — til enkelte tider av sesongen ikke magtet å »prekuvare« fangstene efter hvert. Dette skyldtes for endel at fisketilvirkerens antall i mange vær ikke stod i forhold til det fiskekvantum som til sine tider blev bragt på land, og følgen blev selvsagt treg avsetning. I stor utstrekning måtte fiskerne søke direkte fra feltet inn til værene øst eller vestpå eftersom det passet for å skaffe sig kjøpere. Fiskerne søkte da fortrinsvis til de vær hvor belegget av kjøpefartøier vanligvis var størst. Forholdet skyldtes også nokså hyppig forandring i fiskesiget med en derav følgende forskyvning i fiskerflåtens driftsbasis fra land.

Fiskeopkjøperne ved stasjonene på land holder jo som regel til i samme fiskevær under hele sesongen, men disse klarer jo på langt nær ikke å ta imot og tilvirke all den fisk som daglig bringes på land. Derfor er det av stor betydning til opnåelse av en sikker og regelmessig avsetning, at kjøpefartøiene er fordelt omkring i værene i samme forhold som fisketyngden og båtbelegget. Når så situasjonen arter sig som denne vinter med forskyvning av fisketyngden og fiskerflåten, blir det alltid endel vanskeligheter med avsetningen enkelte dager, da kjøpefartøiene selvsagt ikke kan flytte fra vær til vær til stadighet. Dessuten må man ikke se bort fra, at deltagelsen av fiskere i vinter var stor, likesom fisket også artet sig ganske godt til sine tider, mens fiskeopkjøpernes antall var betydelig mindre enn i foregående år. Således var der i år kun 246 landkjøpere tilstede, eller 19 mindre enn ifjor og 195 kjøpefartøier på vågen, hvilket var 69 mindre enn i 1936. Det er klart at en såvidt stor nedgang i tilvirkernes antall må virke på avsetningen, særlig under såvidt gode fangstforhold som denne vinter. Alle fiskekjøpere anstremte sig imidlertid til det ytterste for å ta imot fangstene hos fiskerne efter hvert, og stort sett kan man vel si at avsetningen efter omstendighetene var nogenlunde tilfredsstillende.

Hvad selve tilvirkningen angår, merker man stigende interesse både blandt fiskerne og tilvirkerne for å skaffe så fine produkter som

mulig, hvilket gjelder de forskjellige operasjoner som fisken skal gjennomgå til den er i salt eller bragt på hjell. Men selvfølgelig er der fremdeles et godt stykke igjen frem til fullkommenheten, som bør være det mål alle der arbeider i branchen setter sig.

Landkjøperne var som vanlig godt fordelt over hele Lofoten.

Anderledes stillet forholdet sig hvad kjøpefartøiene angår. En stor del av disse tok nemlig først stasjon i Østlofoten, særlig i Svolvev og Henningsvær, mens belegget i Vestlofotværene var forholdsvis små, Nogen forskyvning i dette forhold fant sted sist i februar, da flere kjøpefartøier fra Østlofoten flyttet til Stamsund, Balstad og Ure og delvis også lenger vest, — men allerede ved midten av mars vendte mange av vestflytterne atter tilbake til sin oprindelige basis i Østlofoten. Dessuten foregikk endel flytning værene imellem både øst- og vestpå. I det hele tatt kan man si at flåten av kjøpefartøier ivinter var mere enn almindelig urolig i sine bevegelser øst og vest og værene imellem, hvilket som det skjønnes selvsagt skyltes fiskets gang og den sterkt bevegelige fiskerflåte.

Alle kjøpefartøier fikk såvidt vites full last, og mange saltet endog flere laster på samme kjøp, idet saltfiskpartiene blev solgt etter hvert som de blev modne.

Det var få fiskere som ivinter tilvirket sine fangster selv. De fant nemlig prisene såvidt bra, at de ikke vilde ta risikoen med å tilvirke selv, likesom deres tid ikke tillater det, da fiskerne må ofre sig for bedriften, hvis den skal utnyttet helt rasjonelt.

Antall kjøpefartøier tilstede i hvert fiskevær ved hver ukes slutning i 1937.

Tabell 17.

Uken som endte	Kanstadfjord.	Raftsundet	Brettesnes	Skrova	Svolvev	Kabelvåg	Hopen	Henningsvær	Stamsund	Ure	Mortsund	Balstad	Nusfjord	Sund	Reine	Sørvågen	Værøy	Røst	Tilsammen
Febr.	5	—	—	1	3	—	2	5	7	2	—	6	—	1	—	—	1	—	28
—	12	—	2	3	9	1	2	12	8	6	—	14	—	2	9	—	2	—	70
—	19	1	4	2	7	12	1	4	17	10	6	1	14	—	2	6	—	2	89
—	26	3	3	1	8	19	2	5	37	14	9	1	21	—	2	1	1	—	128
Mars	5	9	4	—	5	23	5	6	24	22	13	—	49	1	3	1	—	1	167
—	12	11	3	—	7	34	5	10	20	19	12	—	42	2	6	9	—	1	182
—	19	11	4	—	8	55	6	11	30	19	11	1	26	1	2	6	—	1	193
—	26	12	3	—	8	50	6	10	30	19	7	—	21	1	2	2	—	1	173
April	2	8	3	—	4	33	5	8	34	22	4	—	15	1	3	2	—	1	144
—	9	1	—	—	—	3	2	2	10	10	2	—	9	—	2	4	1	1	48
—	16	—	—	—	1	1	1	—	—	—	2	—	3	—	2	—	—	1	11
—	23	—	—	—	—	1	1	—	—	—	—	—	—	2	—	—	—	—	4

Nærmere opplysninger om de i Lofoten den 22. mars 1937
tilstedeværende kjøpefartøier.

Tabell 18.

Hjemsted	Fartøienes art									Samtlige fartøiers		Samlet drektighet i tonn	Gjennem- snittlig		
	Dampskib	Med motor				Med seil				Antall	Besetning		Besetn. pr. fartøi	Drektighet 1 tonn	
		Skonnerter og galeaser	Slupper	Jakter	Jekter	Skøiter	Skonnerter og galeaser	Slupper	Jakter						Skøiter
Byer:															
Bergen	—	1	—	—	—	—	2	—	—	—	3	21	241	7,0	80,3
Ålesund	—	—	1	—	—	—	1	—	—	—	2	15	293	7,5	146,5
Molde	—	1	1	—	—	1	—	—	1	—	4	20	303	5,0	75,8
Kristiansund N.	2	1	5	1	—	—	4	2	4	—	19	124	1311	6,5	69,0
Namsos	—	—	—	—	—	1	—	—	—	—	1	4	25	4,0	25,0
Brønnøysund	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	1	3	10	3,0	10,0
Bodø	—	—	1	1	—	—	—	—	2	—	4	24	295	6,0	73,8
Svolvær	—	—	—	—	—	—	—	—	1	1	2	10	90	5,0	45,0
Tilsammen	2	3	8	2	—	2	7	2	8	2	36	221	2568	6,1	71,3
Landdistr. angitt soren- skriverivis:															
Hardanger	—	1	—	2	—	—	—	—	1	—	4	31	419	7,7	104,8
Søre Sunnmøre	—	—	—	—	—	—	1	—	—	—	1	5	60	5,0	60,0
Nordre Sunnmøre	—	—	—	—	—	—	1	—	—	—	1	6	50	6,0	5,0
Nordmøre	—	—	—	—	—	1	1	—	—	—	2	13	110	6,5	55,0
Hitra	—	—	—	—	—	1	—	—	1	2	4	17	110	4,0	27,5
Fosen	—	—	2	3	1	5	1	4	6	2	24	114	1058	4,8	44,1
Namdal	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	1	4	49	4,0	49,0
Brønnøy	—	—	—	—	—	1	—	—	1	1	3	10	93	3,3	31,0
Alstahaug	—	—	1	1	—	1	1	—	4	2	10	51	476	5,1	47,6
Rana	—	—	1	—	—	2	1	—	—	—	4	19	161	4,7	40,2
Salten	—	1	9	2	1	5	1	2	28	6	55	293	2483	5,3	45,1
Steigen	—	—	2	1	—	3	1	1	1	1	10	49	421	4,9	42,1
Bodin	—	—	1	—	—	1	—	—	—	—	2	9	43	4,5	21,5
Lofoten	—	—	—	—	—	1	1	4	17	3	26	115	1163	4,4	44,7
Vesterålen	—	—	1	2	—	—	—	—	1	—	4	20	189	5,0	47,2
Trondenes	—	—	2	—	—	2	—	—	1	—	5	18	213	3,6	42,6
Senja	—	—	—	—	—	1	—	—	—	—	1	4	37	4,0	37,0
Malangen	—	—	—	1	—	1	—	—	—	—	2	10	51	5,0	25,5
Tilsammen	—	2	19	13	2	25	9	11	61	17	159	788	7186	4,9	45,2

Fiskeopkjøpere på land til stede 22. mars 1937.

Tabell 19.

Rinøy:	Hopen, Kalle, Ørnesvika og Ørsvåg:	Nusfjord:
Fra Lødingen 2	Fra Vågan 5	Fra Flakstad 4
» Kvæfjord 1	» Steigen 1	Ialt 4
Ialt 3	Ialt 6	
Kjeøy:	Henningsvær:	Sund:
Fra Lødingen 5	Fra Bergen 1	Fra Flakstad 9
Ialt 5	» Ålesund 2	» Tjøtta 1
	» Tjøtta 2	Ialt 10
	» Meløy 1	
Risvær og Raftsundet:	» Skjærstad 2	Reine:
Fra Vågan 7	» Fauske 1	Fra Moskenes 5
» Lødingen 1	» Hamarøy 1	» Vågan 1
» Harstad 1	» Vågan 26	Ialt 6
Ialt 9	» Valberg 4	
	» Borge 4	
	» Gimsøy 2	Sørvågen:
	» Hadsel 2	Fra Vevelstad 2
	» Sandtorg 1	» Tjøtta 2
	» Harstad 1	» Moskenes 17
	» Balsfjord 1	Ialt 21
	Ialt 51	
Brettesnes:	Stamsund og Steine:	Værøy:
Fra Vågan 3	Fra Brønnøysund... 1	Fra Bergen 1
» Sortland 1	» Tjøtta 1	» Vega 3
Ialt 4	» Mosjøen 1	» Bodø 1
	» Fauske 1	» Saltdal 1
	» Hol 10	» Vågan 1
	Ialt 14	» Værøy 13
		Ialt 20
Skrova:	Ure:	
Fra Kristiansund 2	Fra Hol 1	Røst:
» Brønnøy 1	Ialt 1	Fra Røst 7
» Bodin 1		» Alstahaug 1
» Hamarøy 1	Mortsund:	» Bodin 4
» Vågan 6	Fra Tjøtta 1	» Kvæfjord 1
» Målselv 1	» Dønnes 1	Ialt 13
Ialt 12	» Vågan 1	
	» Hol 4	
	Ialt 7	
Svolvær:	Balstad:	
Fra Ålesund 2	Fra Vega 2	Således tilsammen
» Kristiansund 1	» Herøy 1	i hele Lofoten 246.
» Svolvær 5	» Dønnes 1	
» Flakstad 1	» Korgen 1	
» Vågan 1	» Buksnes 23	
» Lødingen 1	» Hadsel 1	
Ialt 11	» Bø i Vesterålen . 2	
	Ialt 31	
Kabelvåg:		
Fra Steigen 2		
» Vågan 7		
» Hadsel 1		
» Sandtorg 2		
» Bjarkøy 2		
Ialt 14		

Fartøier med handel tilstede 22. mars 1937.

Tabell 20.

Hjemsted	Antall fartøier	Varenes art: Kolonial- varer og fiskered- skaper m. v.
Landdistrikter,		
Hamarøy	1	1
Flakstad	1	1
Hol	4	4
Lødingen	2	2
Tysfjord	1	1
Tjeldsund	1	1
Bø	1	1
Tils.	11	11

**Gjennomsnittspriser på fiskeprodukter i hvert fiskevær i 1937
angitt i kroner (kilopris for sløiet fisk).**

Tabell 21.

Fiskevær	Garnfisk	Linefisk	Dypsagnfisk	Hoder	Lever	Fersk rogn	Salt rogn
	pr. 100 kg	pr. 100 kg	pr. 100 kg	pr. 100 stk.	pr. hl	pr. hl	pr. hl
Kjøøy og Rinøy ...	11,8	11,8	11,8	1,7	27,5	14,7	—
Risvær	12,1	12,1	12,1	1,4	26,5	22,0	—
Brettesnes	12,0	12,0	12,0	1,0	24,0	15,5	—
Skrova	12,0	12,0	12,0	1,0	24,6	18,3	—
Svolvær	12,0	12,0	12,0	1,7	27,2	13,6	—
Kabelvåg	12,0	12,0	12,0	1,3	25,0	19,0	—
Hopen og Ørnesvika	12,0	12,0	12,0	1,2	25,8	17,8	—
Henningsvær	12,0	12,0	12,0	0,9	26,4	20,0	—
Stamsund og Steine	11,9	12,2	12,0	1,3	25,3	19,8	—
Ure	11,9	12,2	12,0	1,3	25,3	19,8	—
Mortsund	12,0	12,0	12,0	1,0	25,9	17,0	—
Balstad	12,0	12,0	12,0	1,3	28,0	25,0	—
Nusfjord	11,8	12,0	—	1,4	22,6	17,8	—
Sund	11,9	12,0	12,0	1,1	24,6	18,0	—
Reine og Havnøy ..	11,9	12,0	12,0	1,3	24,8	18,9	—
Sørvågen, Moskenes, Tind og Aa	12,0	12,0	12,0	1,0	25,1	14,6	—
Værøy	12,0	12,0	12,0	1,2	21,4	17,0	26,0
Røst	11,5	12,1	12,1	1,5	24,6	19,1	—

Gjennemsnittspris for rund og sløiet fisk 1889—1937.

(Øre pr. stk.)

Tabell 22.

År	Sløiet	Rund	År	Sløiet	Rund	År	Sløiet	Rund
1889.....	27,0	34,1	1903.....	21,2	24,4	1916.....	91,0	130,6
1890.....	20,5	24,2	1904.....	18,5	23,9	1917.....	116,5	149,1
1891.....	26,5	31,7	1905.....	26,8	34,1	1918.....	94,0	121,7
1892.....	21,4	26,4	1906.....	25,1	30,4	1919.....	130,0	166,3
1893.....	17,1	22,3	1907.....	37,5	43,4	1920.....	85,0	121,6
1894.....	20,0	26,6	1908.....	36,3	42,1	1921.....	45,0	58,3
1895.....	14,0	17,8	1909.....	33,6	39,7	1922.....	73,0	91,1
1896.....	21,1	28,6	1910.....	34,8	44,7	1933.....	42,0	158,2
1897.....	15,5	20,4	1911.....	43,1	55,6	1924.....	88,6	121,8
1898.....	16,6	22,0	1912.....	25,3	29,6	1925.....	99,44	127,82
1899.....	25,0	30,3	1913.....	29,0	34,4	1926.....	43 16	63,00
1900.....	33,4	41,2	1914.....	33,6	39,3	1927.....	16,41	28,50
1901.....	25,5	32,3	1915.....	32,5	40,6	1928.....	—	60,2
1902.....	25,2	30,6						

Gjennemsnittspris angitt kilovis for sløiet fisk.

(Øre pr. kg.)

1929	10,5	1934	10,7
1930	11,8	1935	12,0
1931	11,4	1936	12,2
1932	7,0	1937	12,0
1933	9,0		

Alt salg av fisk foregår nu på vekt.

Tilstedeværende trandamperier på land og ombord i fartøier i

Lofoten den 22. mars 1937.

	På land	Ombord		På land	Ombord
Rinøy: (Kanstadjorden opsynsdistrikt)			Raftsundet:		
Fra Sandtorg	—	2	Fra Hamarøy	1	—
» Ålesund	—	1	» Vågan	1	—
» Lødingen	1	—	» Harstad	1	—
Ialt 4	1	3	Ialt 3	3	—
Kjeøy: (Kanstadjorden opsynsdistrikt)			Brettesnes:		
Fra Lødingen	2	—	Fra Vågan	2	—
Ialt 2	2	—	Ialt 2	2	—

	På land	Om- bord		På land	Om- bord
Skrova:			Ure:		
Fra Bergen	1	—	Fra Hol	1	—
» Kristiansund	2	—	Ialt 1	1	—
» Bodin	1	—	Mortsund:		
» Vågan	4	—	Fra Hol	1	—
» Målselv	1	—	Ialt 1	1	—
Ialt 9	9	—	Balstad:		
Svolvær:			Fra U.S.A.	1	—
Fra Bergen	—	1	» Birmingham, England	1	—
» Ålesund	3	—	» Bergen	1	—
» Ørstad	1	—	» Ålesund	—	1
» Bodin	1	—	» Buksnes	2	1
» Svolvær	3	—	Ialt 7	5	2
Ialt 9	8	1	Nusfjord:		
Kabelvåg:			Fra Flakstad	2	—
Fra Bergen	1	—	Ialt 2	2	—
» Sandtorg	2	—	Sund:		
» Kabelvåg	2	—	Fra Flakstad	6	—
Ialt 5	5	—	Ialt 6	6	—
Hopen:			Reine:		
Fra Bodø	1	—	Fra Moskenes	5	1
» Vågan	4	—	Ialt 6	5	1
Ialt 5	5	—	Sørvågen:		
Henningsvær:			Fra Moskenes	9	—
Fra London	1	—	Ialt 9	9	—
» Oslo	—	1	Værøy:		
» Bergen	2	—	Fra Bergen	1	—
» Ålesund	2	—	» Vega	2	—
» Skjærstad	1	—	» Værøy	3	—
» Valberg	1	1	Ialt 5	5	—
» Borge	1	—	Røst:		
» Vågan	2	—	Fra Gildeskål	1	—
» Harstad	1	—	» Bodin	1	—
Ialt 13	11	2	» Røst	4	—
Stamsund og Steine:			Ialt 6	6	—
Fra Oslo	1	—	Tilstede ialt 100 trandamperier, hvorav på land 91 ombord 9.		
» Ålesund	1	—			
» Hol	3	—			
Ialt 5	5	—			

V. Tilreisende og næringsdrivende.

(Kjørefartøier ikke innbefattet).

Tabell 24.

Opholds- sted	Beskjeftigelse													Tilsammen						
	Handlende	Agenter	Spiseverter	Hodekjøpere	Lever- og rognkjøpere	Trandampere	Urmakere	Motormontører	Garnbøtere	Andre håndverkere	Flekkere	Egnere	Andre arbeidere		Betjenter og tjenere	Artister (kunstnere)	Uten fast arbeide	Fotografer	Kokker	Fiskekjøpere
Kjeøy	2	—	—	9	10	2	—	—	7	—	6	—	5	4	—	—	—	2	5	52
(Rinøy)	4	—	—	—	—	8	—	—	5	28	—	39	8	—	—	—	—	8	13	113
Risvær	3	—	—	4	6	2	—	—	46	—	9	—	18	3	—	—	—	3	8	102
Raftsundet	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Brettesnes	1	1	1	2	4	2	—	—	14	1	4	—	17	5	—	6	—	17	5	80
Skrova	10	1	1	7	8	7	1	1	40	1	20	—	34	44	—	11	—	39	12	237
Svolvær	44	11	—	16	85	34	—	—	83	1	18	—	74	12	3	104	1	6	7	499
Kabelvåg	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Storvågan	14	—	1	5	3	18	—	—	19	—	8	—	20	3	—	10	—	19	7	127
Ørsvåg	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Ørsnes	—	—	—	8	2	5	—	1	50	—	3	—	22	7	—	—	—	30	7	135
Hopen	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kalle	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hennings- vær	18	6	2	18	38	13	1	—	130	10	65	—	190	20	—	80	1	185	53	830
Stamsund	4	3	1	26	15	10	1	—	92	4	23	—	44	15	1	—	—	105	6	350
Steine	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Ure	2	5	1	5	8	1	—	—	10	1	2	—	3	2	—	—	—	37	—	77
Mortsund	2	—	—	8	7	1	—	—	15	—	6	—	30	6	—	—	—	11	7	93
Balstad	10	12	—	38	45	35	—	—	60	2	8	153	110	20	—	39	—	130	31	693
Nusfjord	—	—	—	—	—	5	—	—	11	—	6	6	21	4	—	—	—	25	4	82
Sund	3	—	1	4	2	6	—	2	41	—	12	—	19	3	—	—	—	63	8	164
Havnøy	—	—	—	4	2	5	—	—	15	—	4	2	10	5	—	2	—	12	2	63
Reine	3	—	1	6	6	7	—	2	60	1	8	—	20	5	—	4	—	20	2	145
Moskenes	—	—	—	—	—	—	—	—	4	—	2	6	8	1	—	—	—	9	1	31
Sørvågan	3	2	—	1	1	4	1	—	21	—	7	11	54	10	—	—	—	19	3	137
Å og Tind	—	—	—	1	—	5	—	—	2	—	5	10	11	4	—	—	—	6	2	46
Værøy	5	3	—	2	1	5	1	—	3	8	12	16	48	14	1	18	—	72	20	229
Røst	—	1	—	—	2	4	—	—	3	—	8	10	22	7	—	10	—	17	6	90
Ialt	128	45	9	164	245	179	5	6	731	29	264	214	819	202	5	284	2	835	209	4375

VI. Været og bedriften.

Landliggedager på grunn av været i tiden 29. januar til
24. april 1937.

Tabell 25.

Måned	Østlofoten		Vestlofoten, Værøy og Røst	
	Hele	Delvise	Hele	Delvise
Januar	—	—	—	—
Februar	3	4	2	5
Mars	3	5	3	4
April	1	—	1	—
Ialt	7	9	6	9

Værforholdene må som helhet betraktet betegnes som særlig gunstige for den best mulige utnyttelse av fiskeforekomstene.

Hele februar måned blev fisket omtrent daglig avviklet under særlig gode værforhold med bris i sine vanlige styrkegrader, og kun rent undtagelsesvis blev der notert kuling. Vindretningen var for det meste østlig og nordlig. Endel tilløp til sydvestlig vindretning forekom i løpet av måneden, men det lyktes ikke å mestre kreftene fra øst og nord. Forholdsvis liten nedbør inntraff i løpet av februar.

Også i første halvdel av mars blev lignende værforhold registrert. Den 8. mars inntraff imidlertid forholdsvis sterk kulde og frisk sydost. Temperaturen blev notert helt til 15. mars med \div fra 5 til 10 gr. celsius med en gjennomsnitt de dagene av \div 7 og 8. Dette virket meget generende for bedriften, så mange, i hvert fall av de mindre farkoster, tildels måtte innstille. De farkoster som drev i denne frostperiode kom daglig overiset på land, og mange så ut som ishavsskuter. Store verdier gikk tapt den uken, da fisketyngden akkurat de dagene var mest konsentrert på flere felt. Den 16. mars la kulden sig og kom op i 0 gr. og i den øvrige del av måneden var været meget godt, bortsett fra et par ruskeværsdager ved påsketider. Hele april måned stillet driftsforholdene sig meget gunstige, og fiskeforekomstene blev fullt utnyttet overalt.

Strømforholdene var normale hele sesongen. Luftens temperatur finnes angitt i tabellene 31 og 32.

**Hele og delvise uværst dager fra fiskets begynnelse
til dets avslutning.**

Tabell 26.

År	Østlofoten					Vestlofoten, Værøy og Røst				
	Jan.	Feb.	Mars	April	Ialt	Jan.	Feb.	Mars	April	Ialt
1928.....	—	8	5	5	18	—	7	3	5	15
1929.....	1	6	9	5	21	2	9	12	4	27
1930.....	—	10	6	2	18	1	11	7	2	21
1931.....	—	11	8	4	23	—	12	10	5	27
1932.....	—	7	8	4	19	—	11	8	5	24
1933.....	—	7	5	3	15	—	6	4	3	13
1934.....	1	8	3	2	14	—	9	3	2	15
1935.....	—	5	6	1	12	—	6	9	1	16
1936.....	—	5	7	2	14	—	8	8	4	20
1937.....	—	7	8	1	16	—	7	7	1	15
Gj.snittlig	0,2	7,4	6,5	2,9	17,0	0,3	8,6	7,1	3,2	19,3

Antall trekningsdager i hvert fiskevær under opsynstiden.

H = hele, D = delvise, S = ialt.

Tabell 27.

Fiskevær	Januar			Februar			Mars			April			Ialt		
	H	D	S	H	D	S	H	D	S	H	D	S	H	D	S
Kjeøy og Rinøy	2	—	2	21	2	23	22	2	24	16	—	16	61	4	65
Risvær	2	—	2	23	—	23	21	3	24	15	—	15	61	3	64
Brettesnes	2	—	2	19	4	23	20	3	23	10	1	11	57	8	65
Skrova	2	—	2	16	6	22	18	5	23	16	1	17	64	12	76
Svolvær	2	—	2	16	5	21	18	6	24	18	1	19	54	12	66
Kabelvåg	2	—	2	20	4	24	19	5	24	20	1	21	61	10	71
Hopen og Ørsnes	2	—	2	22	2	24	23	2	25	18	—	18	65	4	69
Henningsvær	2	—	2	18	6	24	18	7	25	17	1	18	55	14	69
Stamsund og Steine	2	—	2	19	4	23	20	4	24	21	—	21	62	8	70
Ure	2	—	2	14	7	21	19	4	23	16	1	17	51	12	63
Mortsund	—	2	2	15	6	21	20	3	23	16	1	17	51	12	63
Balstad	2	—	2	21	3	24	20	5	25	21	—	21	64	8	72
Nusfjord	2	—	2	18	6	24	21	3	24	21	—	21	62	9	71
Sund	2	—	2	17	7	24	21	1	22	18	—	18	58	8	66
Reine og Havnøy	2	—	2	19	4	23	22	1	23	20	—	20	63	5	68
Sørvågen, Moskenes, Tind og Aa	2	—	2	18	6	24	20	3	23	22	—	22	62	9	71
Værøy	2	—	2	16	7	23	17	4	21	20	—	20	55	11	66
Røst	2	—	2	18	5	23	20	3	23	20	1	21	60	9	69

Antall sjøværddager i årene 1933—37.

Tabell 28.

	Østlofoten					Vestlofoten, Værøy og Røst				
	1933	1934	1935	1936	1937	1933	1934	1935	1936	1937
Januar	—	1	2	2	2	—	1	2	1	2
Februar	22	21	21	24	23	22	19	20	23	23
Mars	26	23	25	26	24	26	23	24	25	23
April	15	15	16	17	17	15	18	19	19	20

Antall personer omkommet under fisket i de siste 10 år.

Tabell 29.

År	Antall båtforlis						Antall forliste		Antall omkomne ved andre tilfeller	Ant, omkomne	
	Ialt	Anledning			Tilregnelighet			Reddede			Omkomne
		Under fisket	Under reise	Andre tilfeller	Utilregnelig	Kunde være undgått	Ubestemt		Ialt		
1928	5	3	1	—	4	—	—	13	4	—	4
1929	10	9	1	—	9	—	1	31	14	—	14
1930	8	7	1	—	7	—	1	12	7	—	7
1931	2	2	—	—	2	—	—	—	5	1	6
1932	4	3	1	—	2	—	2	—	6	—	6
1933	5	4	—	1	4	—	1	10	2	—	2
1934	1	1	—	—	—	1	—	3	1	4	4
1935	6	6	—	—	6	—	—	15	4	2	6
1936	3	3	—	—	3	—	—	4	7	1	8
1937	4	4	—	—	4	—	—	6	6	—	6

Antall av båtforlis, spesifisert etter måte og båttype.

Tabell 30.

	År										
	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	
Måte:											
Fylt eller kantret av bråtsjø	3	4	4	1	1	1	1	5	2	2	
Kullseiling	1	1	1	—	1	1	—	—	—	2	
Påseiling	—	1	—	—	1	1	—	1	—	—	
Grunnstøtning	1	1	—	1	1	—	—	—	—	—	
Overlastning	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Andre, eller ukjente m.	—	3	3	—	—	2	—	—	1	—	
Ialt	5	10	8	2	4	5	1	6	3	4	

Tabell 30 (forts.).

	År									
	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37
Båttype:										
Nordlandsbåter:										
Fembøring	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Ottring.....	—	1	1	—	—	1	1	1	—	—
Halvfemterumming	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Halvfjerderumming	—	2	3	—	1	—	—	—	—	2
Trerumming	1	1	—	—	1	1	—	4	1	—
Halvtredjerumming	—	—	—	—	—	1	—	—	—	—
Spissbåt	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Båttjolle	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Skipsbåt	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Dory.....	1	1	—	—	—	—	—	—	—	—
Sneseilbåt	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Motorbåt	—	2	2	2	—	1	—	—	2	—
Motorskøite	2	3	2	—	2	1	—	1	—	2
Ialt	5	10	8	2	4	5	1	6	3	4

Forlis og ulykker under bedriften.

Det vil fremgå av foregående tabeller 29 og 30, at der i vinterens løp inntraff 4 forlis, ved hvilke der ialt gikk 6 menneskeliv tapt.

Et av forlisene inntraff på Balstadhavet den 2. mars. En 3½ rums Nordlandsbåt blev fylt av en bråttsjø, og alle ombordværende 4 mann omkom. Tre av mannskapet var hjemmehørende i Buksnes og en i Bindal. Båten gikk tapt og likeså redskapene.

En 3-rums båt fra Skjervøy kullseilte den 2. mars i nærheten av Skrova. En av mannskapet druknet, mens de øvrige 2 blev berget. Det var en kastevind som forårsaket ulykken. Den omkomne var fra Skjervøy.

Videre sprang en motorskøite fra Moskenes lekk på Stamsundhavet den 8. mars. Den sank momentant, og såvel farkosten som redskapene gikk til bunns. Intet var assurert, så eieren led et stort tap. Alle ombordværende 6 mann blev reddet av JØRGEN RØRBAKK fra Salangen, som utviste et utmerket sjømannskap ved anledningen. Det materielle tap er taksert til kr. 14.370,00.

Endelig fikk en motorbåt fra Nord-Rana en brekkning på fiskehavet for Tind den 13. mars, som holdt på å begrave farkosten. En mann fra Nord-Rana blev skyllet overbord og omkom. Det lykkedes å lense farkosten, som hadde fått stor overbords skade og atter få motoren igang, og under vanskelige forhold kom havaristen sig inn til været.

Mannskapet var ute av stand til å yde assistanse til kameraten som gikk overbord.

Dessuten forekom som vanlig en del påseilinger og kollisjoner, som for det meste foregikk under inn- og utseiling til havnene.

Forlis av kjøpefartøier på tur til og fra Lofoten er ikke anmeldt.

Luftens temperatur i Stamsund 1937 (celsiusgrader).

Tabell 31.

Uken som endte	Gjennomsnitt av middags-temperatur	Gjennomsnitt av døgnets laveste temp.	Ukens høyeste noterte temperatur	Ukens laveste noterte temperatur
Februar 5	÷ 0,7	÷ 3,1	+ 1	÷ 4
— 12	÷ 2,4	÷ 5,4	÷ 2	÷ 7
— 19	+ 0,4	÷ 2,0	+ 3	÷ 4
— 26	÷ 2,9	÷ 4	÷ 2	÷ 8
Mars 5	÷ 0,6	÷ 2,7	+ 4	÷ 7
— 12	÷ 4,1	÷ 6,1	+ 1	÷ 10
— 19	+ 1,7	÷ 3,1	+ 5	÷ 5
— 26	+ 4,4	+ 1,0	+ 6	0
April 2	+ 3,4	+ 1,1	+ 6	÷ 3
— 9	+ 7,3	+ 1,7	+ 9	0
— 16	+ 7,4	+ 2,6	+ 9	+ 1
— 23	+ 11,0	+ 5,6	+ 14	+ 4

Luftens middeltemperatur m. v. ved middagstider i Stamsund.

Tabell 32.

Tidsrum	1933	1934	1935	1936	1937
Januar 29—31.....	+ 1,5	+ 1	+ 1	÷ 1	0
Februar 1—14.....	÷ 0,5	+ 2,3	÷ 0,2	÷ 1,2	÷ 1,4
— 15—siste	÷ 4	÷ 0,5	0	+ 1,1	÷ 1,9
Mars 1—15.....	÷ 1	÷ 0,4	+ 2,7	+ 1,3	÷ 2,2
— 16—31.....	+ 2,1	+ 6,4	0	+ 2,0	+ 4,0
April 1—21.....	+ 3,0	+ 6,4	+ 0,4	+ 4,1	+ 8,5
Middeltemperatur.....	+ 0,1	+ 2,5	+ 0,5	+ 0,7	+ 3,0
Gjennomsnittlig døgnminimum	÷ 5,6	÷ 4,9	÷ 1,9	÷ 2,0	÷ 1,3
Laveste noterte temperatur ..	÷ 11,0	÷ 6,0	÷ 8	÷ 7,0	÷ 10,0

Vannets temperatur.

Temperaturmålinger i sjøen blev også i vinter foretatt av nogen garnfiskere, men resultatene av målingene er ikke innsendt til utvalgsformannen. Nærmere opplysninger kan derfor ikke meddeles i beretningen.

VII. Fisket og utbyttet.

De fiskeforekomster som ivinter besøkte Lofoten, Værøy og Røst må etter alt å dømme ha vært meget omfattende. Fisketyngden, som først blev formerket på Senjabanken satte meget tidlig inn på de vanlige felt for Værøy, Røst og Vest-Lofoten samt delvis også for Midtre Lofoten. Allerede den 3. januar fant den første redskaps-trekning sted for Lofoten. En nattlineskøite fra Balstad trakk redskaper den dag på feltet utenfor været og opnådde en fangst på 123 fisk, hvorav vel halvdelen viste sig å være veritabel skrei. Dette efter årstiden utmerkete resultat lovet godt, og flere båter kom sig i drift. De påfølgende dager bragte lignende fangster for Balstad, og allerede den 15. januar hadde et enkelt båtlag opfisket 2.100 stkr. skrei, et enestående resultat efter årstiden. Også for Værøy og Røst gav forsøksfisket på de tider beskjed om at fisken var i anmarsj. Også for enkelte andre vær øst og vest hadde de båtlag som var kommet i drift på den tid føling med innsig av fisk, så det hele så ut til å ligge utmerket an.

I siste halvdel av januar forekom imidlertid ikke noget nevneverdig opsving i fisket, men allerede først i februar merket man bedring, og efterhvert søkte forekomstene østover mot Midtre og Øst-Lofoten, men stoppet op i sitt hovedsig sydvest av Skrovnesen først i mars. Det så ut som om dette hovedsig delte sig, således at en del seg videre østover mot Ingelsøya og videre derfra til Kanstadjorden. Det store hovedinnsig blev dog stående igjen på feltet vestenfor Skrova. Det bemerkelsesverdige var dog, at betydelige fiskeforekomster også efter at fisketyngden søkte østover på den tid fremdeles var tilstede både for Vest-Lofoten og Midtre Lofoten samt Værøy og Røst, og på den måte blev fisketyngden fordelt godt over alle felt fra Røst til Kanstadjorden, — en ganske enestående situasjon. Det er spørsmål om fisketyngden nogensinde tidligere i Lofotfiskets historie har vært så fordelt fra vest til øst og i så store mengder som denne vinter. Man kan også med sikkerhet si, at fiskeinnsiget som helhet betraktet må ha vært meget betydelig.

De største forekomster antas å ha vært tilstede på feltet vestenfor Skrova og videre derfra mot Stamsundfeltet omkring 20. mars. Fisketyngden seg ikke op på Hølla i vinter og heller ikke inn på Austnesfjorden og Indre Raftsundet. Hovedtyngden stoppet i sitt østsig på en linje mellom Moholmen og Skrovnesen. Imidlertid holdt forekomstene sig ikke lenge på det felt, idet tyngden allerede 26. mars befant sig merkbart på vestsig fra Skrovegga, og det viste sig, at de påfølgende dager øket dagsfangstene betydelig for Henningsvær og Stamsund og senere lenger vest, hvor utbyttet holdt sig jevnt og godt, særlig for nattlinefiskerne helt til de siste dager av sesongen, hvilket også gjelder både Værøy og Røst.

Det så i første halvdel av mars ut til, at fisketyngden vilde sige op på Hølla, med storfiske der, men heri blev man skuffet, idet østsiget som anført stoppet op for det vesentligste mellom Skrova og Moholmen. En ubetydelig del av forekomsten hadde seget over Hølla og inn på Austnesfjorden, hvor der et par dager blev fisket litt, men fisken seg straks bort. Heller ikke blev der utrettet noget i Indre Raftsundet, hvor innsiget var helt uvesentlig.

Inntil 20 februar var innsiget lite inne på selve Kanstadfjorden, men efter den tid seg endel fisk op på feltet og gav til sine tider tilfredsstillende fangster. Fisken søkte der helt op på Høgfjorden.

Utbyttet av driften må denne vinter betegnes som tilfredsstillende og betydelig bedre enn man har vært vant til nu i flere år. Fordelingen stillet sig også sjelden jevn hvad spesielt gjelder nattlinefiskerne, som gjennomgående fikk det største utbytte. Men også blandt garnfiskerne faldt fordelingen jevnere enn på en årrekke. Utbyttet for juksefiskerne blev derimot nokså dårlig, hvilket spesielt gjelder de som hadde fast stasjon i Østlofotværene. Endel av disse gikk over til nattlinedrift ut på vinteren, hvilket rettet noget på stillingen.

Avsetningen av fisken og biproduktene kan man vel si gikk nogenlunde bra, bortsett fra en kortere tid sist i sesongen, da arbeidsstans medførte store vanskeligheter, som utvilsomt vilde ha blitt katastrofale, om arbeidskrisen hadde inntrådt noen dager tidligere enn skjedd. Mange fiskere måtte imidlertid avslutte driften tidligere enn forutsatt, da avsetningen stoppet op i enkelte vær.

Om enkelthetene i fiskets gang i de forskjellige opsynsdistrikter henvises til opsynsbetjentenes rapporter, der lyder som følger:

Kanstadfjorden opsynsdistrikt: Kanstadfjorden, Rinøy og Kjeøy.

»Driften i Kanstadfjorden opsynsdistrikt gav helt frem til 20. februar svært dårlig resultat. Efter denne dato bedredes fangstene litt både for Kanstadfjorden og det vestre fiskehavs vedkommende.

Omkring midten av mars var en mindre fiskestim seget helt op på Høgfjorden i Kanstadvjorden, og småbåtene med garn gjorde der en tid fremover serdeles gode fangster.

I tiden mellom 12. og 22. mars var også uten tvil en ganske bra fiskeforekomst tilstede på feltet fra Tennskjærene, vestover flaget ved Vadholmen og helt til grensen mot Svellingshavet. Fra 22. mars tok fisket raskt av, og etter påske var fangstene for Kjeøy helt ubetydelige. På selve Kanstadvjorden var også fisket for skjøitenes vedkommende sterkt avtagende etter påske, men småbåter med garn som fremdeles lå i drift fikk så sent som 14. april op til 50 stkr. på noen smågarn.

Av garnfolket gjorde småbåtene det best. Resultatet for skjøitefolket var dårligere. De få linebåter som driftet i distriktet fikk også litt, men for juksefolket var resultatet slett.

Distriktets fiskekvantum utgjorde 2.137.000 kg.«

Raftsundet opsynsdistrikt: Raftsundet, Risvær og Svellingen.

»De fiskeforsøk som blev gjort de siste dager av januar og i første uke av februar, viste at der til denne tid ikke hadde foregått noget innsig av virkelig vinterskrei. I tiden 8.—10. februar var en stor del av det faste belegg i regulær drift, men fangstene blev så minimale at linebrukerne ikke fikk dekning for agnutgiftene. Driften for garnbrukerne var også i denne tid ulønnsom.

Enkelte innstillet driften en tid da de ikke fant at driftsutbyttet dekket bruksslitasjen.

Til midten av februar var gjennomsnittsfangstene ikke over 200 kg for noen bruksart.

Efter den 20. i denne måned bedredes fangstene endel, samtidig som belegget øket jevnt, og i første uke av mars kunde man konstatere at en større fiskeflo var i anmarsj. Imidlertid inntraff da en hel ukes landligge for småbåtene og flere delvise trekninger for de større farkoster. Denne uke berøvet særlig småbåtene den allerbeste chance til et godt resultat av vinterens drift.

Da været omkring den 10. i måneden tillot vanlig drift, viste det sig at en stor fisketyngde var samlet på egga vest av Valvær til Svellingshavet og Borgrunn. Gjennomsnittsfangstene øket da jevnt, og var for garn da de kulminerte omkring den 20. op til 2.300 kg og for linebåter op til 900 kg. Toppfangstene var på samme tid for garn op til 10.500 kg og for linebåter op til 1.500 kg. Også juksebåtene opnådde i denne tid gode fangster på op til 600 kg på to og tremanns båter.

I påskeuken avtok fisket ganske plutselig, og det var den almindelige mening blandt fiskerne at fiskefloen seg utover egga. De siste dager av mars blev driften for garnfiskerne ulønnsom, og den største

del av flåten forlot da distriktet. Endel line og smågarnbåter fortsatte dog driften noen dager i april, men med så dårlig resultat at omkring 10de var samtlige båter avsluttet eller flyttet til Vest-Lofoten.

Utbyttet for garnbrukerne var noget ujevnt, men gav de fleste en middelsgod netto. For linefiskerne var utbyttet jevnt og må betegnes som nogenlunde tilfredsstillende, mens de fleste juksefiskere intet netto-utbytte opnådde.

Distriktets fiskekvantum utgjorde 874.000 kg.«

Skrova opsynsdistrikt: Skrova og Brettesnes.

»Ved forsøk med garnbruk formerket man skrei på Skroveskolene sist i januar optil 350 stk. på enkel båt. Senere utover og omtrent i hele februar måned var fisket jevnt smått for alle bruk. Det viste tydelig at ingen virkelig skreityngde var inntruffet på feltet. De fangster som gjordes med jukse var i selve Vestfjorden eller innover Eggen og dels vest på Hopsteigen.

Ved begynnelsen av mars seg noget fisk inn på feltet vestfor Skrova-skallene, og fangstene for både garn- og juksebruk bedredes utover måneden. Således var 16. mars sesongens beste fangstdag med garnfangster optil 9.500 kg og for jukse-skøiter optil 4.000 kg. Senere avtok fisket og blev før månedens slutt aldeles ubetydelig.

Ved begynnelsen av april merkedes en liten fiskeforekomst på Hølla, og dette fiske holdt sig til midten av måneden, men tok da slutt.

Distriktets fiskekvantum utgjorde 3.128.000 kg hvorav for Skrova 2.500.000 og for Brettesnes 628.000 kg.«

Svolvær opsynsdistrikt:

»De meldinger som kom fra Lofoten i januar før opsynet var satt, tydet på at der i år var et livlig innsig av skrei til de forskjellige felter. Etterhvert som driften blev optatt og resultatene forelå, blev det snart klart at der for dette distrikt ikke hadde forgått noget innsig av fisk av nogen betydning. Resultatet av driften for hele februar var ytterst misslig for alle slags bruk. Der blev utover februar måned forsøkt overalt på feltet for Fellesdistriktet og opover Hølla, men utbyttet var til stadighet dårlig. Inne i Austnesfjorden formerkedes i februar måned endel fisk som viste sig å være en blanding av skrei og sildtorsk. Dette fiske ebbet dog helt ut sist i måneden.

På grunn av det dårlige utbytte for dette distrikt i februar, foregikk driften av de her stasjonerte farkoster hovedsakelig på feltet for Hopen, men også der med et forholdsvis magert resultat.

De første dager av mars formerkedes et nytt innsig av fisk for dette distrikt. Dette fiskeinnsig kom man borti inne på egga mellem

Moholmen og Skrova. Der blev da gjort forholdsvis gode fangster, særlig på garn. Den 4. mars var fangstene oppe i 3.500 kg og jevnt over dagsfangster på 1.000—1.500 kg. Juksefisket gav også den tid bra utbytte.

Man satte store forhåpninger til dette fiskeinnsig, og ventet at fisken skulde søke opover feltet på Hølla. I disse forhåpninger blev man snart skuffet, da den fortsatte drift viste at så ikke skjedde. Der var utvilsomt en betydelig fisketyngde tilstede, og hadde denne seget opover Hølla vilde utbyttet ganske sikkert ha blitt betydelig bedre enn det blev. Imidlertid holdt fisket sig hele tiden inne på egga, men der blev dog utover til den 20. mars gjort ganske pene fangster særlig på garn. —

Slik som fisken stod efter egga blev det et forholdsvis begrenset felt å drive på. Der blev snart overfylt med bruk og resultatet blev ujevne fangster. Det viste sig også vanskelig å bruke fløitgarn så langt ut på grunn av den delvis sterke strømsetning. Der var ofte store sammenviklinger av garnbruket, noe som bevirket adskillig avbrekk i driften.

Efter den 25. mars viste driftsresultatet at fisken var på vestsig, og fangstene på dette felt avtok sterkt efterhvert. Ved utgangen av mars var utbyttet av fisket på dette distrikt så dårlig at de aller fleste farkoster sluttet her og flyttet vestover. Dette gjaldt såvel garn- som juksefiskerne.

For dette distrikt foregikk intet fiske med line i år.

Utbyttet av vinterens drift for dette distrikt må betegnes som mindre tilfredsstillende.

Det opfiskede kvantum utgjorde 8.100.000.«

Vågan opsynsdistrikt: Kabelvåg og Sturvågen.

»Av de forsøk som var foretatt viste det sig at skreien var usedvanlig tidlig ute i år, idet fiske med liner hadde pågått siden midten av januar og med regningssvarende fangster.

Da opsynet sattes den 29. januar var fisket for linefiskernes vedkommende allerede i full gang. Den første februar med fangster fra 170 til 360 kg. På samme tid en garntrekning 200 kg. Disse fangster holdt sig nogenlunde ens utover til 20. februar da en merkbar økning i såvel garn som linefangstene formerkedes. Juksefangstene var i denne tid ujevne, enkelte dager fra 100 til 350 kg andre dager mindre.

Fra 1. mars var fangstene på garn 1.200 og på line op til 2.350 kg. Gjennemsnitt henholdsvis 600 og 1.500 kg. Dette fiske holdt sig jevnt for linene, mens garnfisket tok sig betydelig op og en tid utover gav

gode fangster, op til 4.000—5.000 kg. Også juksefisket tok sig op. Fra lørdag den 6. mars til fredag 12. mars var det storm. Ostlig til nordostlig kuling i forbindelse med sterk kulde bevirket at det var ugjørlig for juksefiskerne å drifte hele denne uke.

Fra 23. mars tok fisket merkbart av for alle slags redskaper, og enkelte jukse- og garnfiskere flyttet vestover. Fra 10. april var utbyttet mindre tilfredsstillende.

Linefiskerne driftet hele vinteren på linehavet for Hopen. Omkring 10. mars og utover foretokes forsøk med fløitliner på Hølla. Det første sett gav et resultat så man kunde tro at der måtte være seget skrei inn på Hølla, men allerede efter tredje trekning var utbyttet ubetydelig. Garn forsøktes også, men med dårlig resultat. Garnfisket foregikk hovedsakelig på østre garnhav for Hopen, og delvis en tid østover på Vågahavet.

De mindre garnfarkoster som ikke hadde bruk skikket til å sette i »vasen« holdt sig hele vinteren på Vågahavet.

Det var uten tvil en meget stor fisketyngde tilstede og man hadde godt håp om at fiske skulde sige op, så man kunde få et riktig »Hølla-fiske«, noget som imidlertid ikke blev noget av.

Allerede 6. mars stod skreien op mot bakken, og delvis seget endel oppover denne, men efter uken med nordostkulingen og kulde viste det sig at fisken mot forventning var seget innover mot eggan, hvor senere de beste fangster blev tatt.

Resultatet var meget tilfredsstillende.

Det opfiskede kvantum utgjorde 2.610.000 kg.«

Hopen opsynsdistrikt: Hopen, Kalle, Ørsnes og Ørsvåg.

»De første prøvesett efter skrei fant sted i midten av januar med fangster på op til 150 stk. Dette viste at fisken var på innsig til Lofoten og gav håp om bedre fiske i år enn året før samt at fisket skulde ta sig tidlig op. Det siste slo imidlertid ikke til, for sist i januar var fangstene ytterst små, op til 200 kg både på garn og line.

De til været ankomne undlot av den grunn å melde sig inn til opsynet, idet de først vilde se hvor fisket kom til å ta sig op. 8. februar begynte garnskøitene å flytte vest. Fiskerne hadde nemlig da begynt å tape troen på østlofotfiske.

I midten av februar begynte fisket å bedre sig litt, idet fangstene da kom op i 8—900 kg for garn og op til 1.400 kg på jukse. De farkoster som var gått vest begynte da å komme tilbake. Fisket fortsatte nu som et »rangle-fiske« til henimot slutten av februar, da fisket tok sig godt op for linebruket med gjennomsnittsfangster på op til 1.000 kg.

Garnbruket kom imidlertid ikke med før 5. mars, da gjennomsnittsfangstene lå på omkring 2.000 kg. Juksefisket blev det imidlertid ikke noget av, det blev nærmest å betegne som skralt, hvad der for en stor del må tilskrives det stormfulle og kolde vær som inntrådte omkring 8. mars.

Omkring 10. mars var fisket på det beste med toppfangster på 6.000 kg og 1.600 kg for henholdsvis garn og linebruk. Samtidig med at fisket var på det beste begynte de første forsøk med dagliner, og den 17. mars kom fangstene på dag og nattliner op i 2.500 kg.

Fisket fortsatte nu med gode fangster både på garn og liner til henimot påske 28. mars. Etter den tid tok fisket sterkt av, og omkring 10. april kan man si at fisket var slutt for distriktet, idet de fleste garn og linebåter da var gått vestover for å fortsette fisket.

I slutten av februar formerket juksefiskerne en fiskestim oppe på Mebotn på vestre garnhav. Denne fiskeflo seg, da kulden satte inn, østover og inn mot egga og forenet sig med den på egga stående fisk, og fisketyngden må der betegnes som betydelig.

Utbyttet av vinteren må stort sett sies å være tilfredsstillende både for garn og liner. For jukse derimot mindre tilfredsstillende.

Distriktets kvantum utgjorde 2.357.000 kg.«

Henningsvær opsynsdistrikt.

»Årets fiske for Henningsvær artet sig til å begynne med omtrent som fjorårets, idet der ved fiskernes ankomst til distriktet omkring 20. januar ennu ikke var merkbart opsig av fisk. Dette forhold vedvarte helt til slutten av måneden. Fangstene holdt sig små, og driften måtte karakteriseres som prøvedrift.

Den 8. februar merkedes et fiskeopsig fra vest. Fangststørrelsen bedret sig og gikk for garnbrukets vedkommende op i 2.200 kg med gjennomsnittsfangster for både garn og liner på omkring 300 kg. Fisket stillet sig således nu allerede bedre enn til samme tid ifjor, og fiskerne begynte å se lysere på tilværelsen i forventning om et bra sesongutbytte. Disse forventninger slo heller ikke feil. Nye innsig av fisk merkedes flere ganger i løpet av februar og blev, såvidt man kunde forstå, stående på Henningsværhavet. Der opnåddes jevne, ganske store fangster på alle redskapsarter, bedre enn på mange år. Fra begynnelsen av mars tok fisket sig ytterligere op og blev nu riktig godt. Dagsfangstene gikk op i 10.200 kg med gjennomsnittsfangster på mellom 2.000 og 3.000 kg. Endog for dem som drev i mindre målestokk — både med hensyn til båtstørrelse og utrustning forøvrig — blev utbyttet tilfredsstillende. For manges vedkommende blev det storfiske.

Efter alt å dømme var det i år en meget stor fisketyngde tilstede på Henningsværhavet fra vest mot øst. På vestre del av distriktets fiskehav blev endel av fisketyngden stående helt til første uke av april. De forholdsvis rolige værforhold gav også anledning til best mulig utnyttelse av forekomstene.

Noget avbrekk i fisket gjorde den vedholdende østenvind med tildels sterk kulde. I annen uke av mars var dertil driften endel værhindret, likeså i påsketiden i slutten av måneden. Disse avbrekk virket især på juksedriften og småbåtdriften.

Gjennem hele mars var der samlet en stor almue i distriktet, og bruksmassene var generende store og forårsaket adskillig bruksslitasje, likesom også fangstene derved blev mere ujevne.

Efter 9. april tok fisket hurtig av, og de fangster man derefter fikk betinget ikke lønnsom drift.

Distriktets opfiskede kvantum utgjorde 14.895.000 kg.«

Stamsund opsynsdistrikt: Stamsund, Æsøy, Steine og Ure.

»Fisket for dette opsynsdistrikt var i vinter det beste på mange år. Man kan si det var jevnt godt fiske fra midten av februar til 10. april. Der konstateres betydelig fisketyngde tilstede, men langt inn kun spredte små forekomster på Straumen og nær land ved Ure.

Det blev derfor de større fiskefarkoster som kunde utnytte situasjonen med fordel. De mindre motorfarkoster og robåter hadde et magert utbytte av vinterens fiske, mens utbyttet for de større farkoster var godt. Garn og nattlinebrukerne hadde jevnt over et godt utbytte. Juksefiskernes utbytte lå noget over fjorårets, men adskillig under garn og nattlinebrukernes.

Det i Stamsund og Steine med Æsøy opfiskede og tilvirkede kvantum utgjorde 7.639.000 kg og for Ure 2.685.000 kg. Tilsammen i opsynsdistriktet 10.324.000 kg.«

Balstad opsynsdistrikt: Balstad og Mortsund.

»Der blev tidlig i januar formerket fisk for dette distrikt, så da opsynet blev satt 29. januar var allerede en hel del farkoster i full drift med tilfredsstillende resultater. Den 5. februar var således fiskepartiet for Balstad hele 355.000 kg.

Fisket holdt sig godt utover februar, men var best i mars måned. Der foregikk også et bra fiske i april, men kjøpemangelen gjorde sig da gjeldende. Endel farkoster fikk sin fangst, ihvertfall til å begynne med, omsatt i naboværene, men enkelte måtte avslutte fisket og gå hjem på grunn av mangel på kjøpere.

Det må antas å ha vært en særdeles stor fisketyngde tilstede for dette distrikt. Driften var begunstiget med godt vær og bra strømforhold. Utbyttet blev meget tilfredsstillende for alle bruksarter.

Distriktets kvantum utgjorde 11.890.000 kg hvorav for Balstad 10.660.000 kg og for Mortsund 1.230.000 kg.»

Sund opsynsdistrikt: Sund, Møllerodden, Østre og Vestre Nessland, Skjelfjord og Nusfjord.

»Da opsynet ankom til været den 29. januar var der tilstede ca. 250 fiskere fordelt på ca. 40 båter. Størstedelen av disse var hjemmehørende i distriktet, og hadde flyttet sine respektive rorboder i tiden 10—20. januar.

Det stormfulle vær den første del av januar gjorde at ingen prøvedrift med noget slags bruk blev igangsatt før omkring 20. januar. Straks prøvedriften blev optatt merkedes fisk for såvel garn som lineredskeer og før opsynet var etablert, var der gjort fangster for distriktet på op til 2.000 kg skrei for garn og op til 1.500 kg for linebruk. Dette fiske tok dog snart av, idet det viste sig at fisken seg fort østover havteigene.

Omkring 8. februar syntes det som om fisket skulde ta sig op, idet der blev gjort mange gode fangster både på garn og lineredskeer. Disse fangster blev gjort på strekningen »Mebotn« til inn mot »Eggen«. Dette opsving i fisket resulterte i nogen tilflytning av garnfarkoster til distriktet. Belegget blev dog ikke konstant, idet fisken seg østover på linehavene for Balstad og Nusfjord.

Samtidig med dette opsving i fisket meldte kjøpermangelen sig for distriktet. Fiskerne måtte søke andre steder for å bli av med sine fangster. Belegget gikk da noget ned, og stort sett blev det bare det faste belegg som stasjonerte for distriktet.

Da fisket den største tid av vinteren foregikk på strekningen Nusfjordlinehavet til Henningsvær, blev det ikke nogen flytning av det faste belegg. Garnbåtene var de eneste som søkte til andre distrikter. Linebåtene drev hele vinteren for distriktet og på distriktets fiskehav.

Fra 10. februar til midten av april foregikk et bra linefiske for distriktet og resultatet av dette bruk var efter forholdene tilfredsstillende. For garnbrukets vedkommende var resultatet av vinterfisket noget mindre, og kan karakteriseres som nogenlunde tilfredsstillende. Grunnen herfor, mener fiskerne, skyldtes at fisken hele vinteren stod høit oppe i sjøen. Det var bare enkelte netter at mindre fiskelopper søkte til bunnen. Dette gjorde at fisket blev variabelt og kunde være meget ujevnt fra den ene natt til den andre.

For de mindre robåter blev fisket også denne vinter en skuffelse. Fisken stod hele vinteren så langt inne på havet at disse ikke kunde komme til.

Fra midten av april og utover foregikk litt efter hvert avslutningen av fisket og avsluttet helt omkring 25. april.

Det opfiskede kvantum for distriktet utgjorde pr. 21. april 3.574.000 kg, hvorav for Nusfjord 1.774.000 og for Sund 1.827.000.«

Reine opsynsdistrikt: Reine og Havnøy.

»Da opsynet blev satt den 29. januar, lå såvel garn som linefiskere i full drift. Forsøksfisket var igangsatt tidligere i den utstrekning som været tillot drift.

Fisket viste at skreien var kommet, og utbyttet av den første drift iår var betydelig bedre enn de to foregående år. 29. januar blev således bragt på land fangster på op til 700 kg skrei på liner, og 900 kg på garn. Fangstene for garnbrukets vedkommende øket i første uke av februar til op til 2.800 kg mens utbyttet for linefiskerne var betydelig mindre, derimot jevnere.

I det hele lå fisket fra begynnelsen godt an. Fisken stod helt inne fra eggen og op til bakken, men forekomstene var ikke store efter utbyttet å dømme.

Utover februar og begynnelsen av mars øket fangstene for såvel garn som liner, og fisket lå meget godt an — med toppfangster for garnene på 6.000 kg og for linesjøldragere 1.500 kg. Utbyttet for garnene var dog meget ujevne. Heller ikke iår stødde fisken sig på noget bestemt område, men stod fordelt utover feltet, og de av garnbrukerne som kom til å stå »romt« gjorde ofte gode sett.

Det beste utbytte av driften under vinterens fiske blev bragt på land i tiden 3.—11. mars. Fangstene øket og gav særlig for garnene et jevnere utbytte, og man håpet på storfiske. Imidlertid satte det inn med meget hårdt vær — østenvinds kuling med meget lav temperatur, som helt stanset driften. Da været badaget sig, kunde man konstatere at hovedtyngden av den sannsynligvis rike forekomst var seget vekk, og utbyttet for garnene gikk sterkt ned.

I siste halvdel av mars måned blev det bragt på land mange gode fangster av juksekoiter. Endel av disse fangster var tatt på fiskehavet for Sørvågen og Værøy.

I begynnelsen av april var det endel bedring i fangstutbyttet for alle bruksarter, men vestsiget som man ventet på uteblev.

Utbyttet av vinterens fiske må for alle bruksarter betegnes som tilfredsstillende.

Distriktets fiskekvantum utgjorde 8.002.000 kg.«

Sørvågen opsynsdistrikt: Sørvågen, Moskenes, Tind og Å.

»Ved opsynets ikrafttreden den 29. januar var det første forsøksfiske begynt med nattline, og viste det sig at skreien var på innsig.

Fra begynnelsen av februar øket belegget jevnt og driften blev regelmessig over hele distriktets fiskehav, men med temmelig varierende fangster fra dag til annen, jevnest for de farkoster som driftet lengst fra land. I hele februar må man anta at der neppe var nogen særlig tyngde av fisk i distriktet. I begynnelsen av mars kom der et nytt og sikkert meget stort innsig av fisk. Denne stim spredte sig over hele distriktets fiskehav, og var der på den tid jevnt godt fiske for alle bruksarter.

Efter den sterke nordostkuling og frostperiode i tiden 9.—14. mars blev fangstene for garnbruket mindre og de større garnfarkoster flyttet østover. For linebruket holdt fangstene sig mere jevne hele mars måned, med noget variasjon fra dag til annen.

I begynnelsen av april, da fisken begynte på vestsig, var det sikkert en stor tyngde tilstede i distriktet; driften foregikk da også med jevnt gode fangster over hele distriktets fiskefelt.

Fangstene holdt sig jevnt gode til utover 20. april, men på grunn av stor kjøpermangel måtte de fleste farkoster avslutte fisket i midten av måneden. De som fortsatte fisket opnådde gode fangster helt til opsynet sluttet den 26. april.

Utbyttet av vinterens fiske må for de flestes vedkommende ansees som et middels godt års, særlig for de større farkoster, mens det for de små robåter var mindre tilfredsstillende, og i enkelte tilfeller dårlig.

Distriktets fiskekvantum utgjorde 6.194.000 kg.«

Værøy opsynsdistrikt:

»De prøvesett som blev gjort først i januar og utover omkring den 20. i måneden viste småfangster. Efter den tid tok fisket sig op, så ved opsynets i krafttreden den 29. januar var fisket jevngodt på liner både på ytter- og innersiden. Utover februar bedredes fisket ytterligere, så fangstene var delvis store og meget jevne.

Fisket holdt sig godt utover mars og april, like til den tid opsynet blev hevet. Linefisket var noget bedre på yttersiden, best lengst ut. Helt ute på Egga, hvor man før om årene kun fikk drive vår og sommer, tillot nu vær og strømforhold drift. Værforholdene bevirket også at robåtfiskerne fikk et meget godt utbytte, med praktisk talt ingen landlige utenom en periode i mars måned med sterk østlig kuling og streng frost (\div 12° C.) som hindret all fiskedrift i denne tid.

Garnfisket begynte i den første del av februar. Også på dette bruk fikk man gode fangster på begge sider av Værøy, vekselvis best på inner og yttersiden, med en periode sist i februar og først i mars med dårlig garnfiske, som imidlertid tok sig op senere, så sluttresultatet for dette bruk blev meget godt.

Omkring den 13. april avsluttet garnfisket.

Få juksefiskere var stasjonert i været og fangstene for disse var ujevne.

Nogen større tilflytning av fiskere til været var det ikke, nærmest på grunn av avsetningsforholdene, som holdt på å stoppe op gang på gang for det faste belegg, men ved iherdig og godt samarbeide mellom kjøperne og fiskerne kom man over vanskelighetene, slik at man greide å tilvirke fangstene etterhvert.

Endel jukseskuter med op til 200 kg pr. dag driftet for Værøy, men måtte gå til andre vær og selge lastene.

En stor fisketyngde var utvilsomt tilstede på begge sider av Værøy i februar, mars og til midten av april.

Resultatet av driften må betegnes som meget godt.

Distriktets fiskekvantum utgjorde 6.163.000 kg.

Røst opsynsdistrikt:

»Forsøksfiske med garn blev gjort på yttersiden av Røst i midten av januar, og det viste sig at der var bra med fisk tilstede og driften fortsatte med ganske gode fangster. Den 29. januar, da opsynet sattes, var det garnfangster på nattstått bruk på op til 1.900 kg. Nattlinefangster, småskøiter 850 kg. Fisken stod ganske nær land. Fisket bedret sig efter hvert både på yttersiden og innersiden, med toppfangster 22. februar. Garn 8.600 kg, nattliner, småskøiter 3.200 kg. Fisket var forholdsvis godt til omkring 20. mars. Endel fiskere flyttet da østover til Lofoten.

Fisket tok senere merkbart av, og noget vestsig formerkedes ikke.

Utbyttet av vinterdriften kan betegnes som nogenlunde tilfredsstillende, særlig for garnbrukets vedkommende hvor mannlottene var ganske jevne. For linebruket var utbyttet ujevnt. Største lott kr. 1500 og minste kr. 120.

Fiskepartiet i distriktet utgjorde 2.245.000 kg.«

Tilvirkning og utbytte.

Sesongens kvantum av handelsvarer utgjorde ved fiskets avslutning 82.493.000 kg fisk, 1.021 hl lever, 45.231 hl dampmedicintran og 43.933 hl rogn.

Av rognpartiet er 8.697 hl anvendt til hermetikk. Det anførte fiskekvantum i kilo svarer til et stykketall på 22.3 mill.

Verdien av alle produkter utgjør 13,6 mill. kr. Verdiutbyttet de foregående år finnes anført i tabell 36.

Av fiskepartiet blev 43.822.000 kilo saltet til klippfisk, 36.707.000 kilo hengt til rundfisk og 1.964.000 kilo eksportert iset.

Til guano blev anvendt 21,4 mill. torskehoder, mens 0,8 mill. medgikk til hjemmeforbruk.

En del fiskere særlig i Vestlofotværene tok også i år selv vare på endel av råstoffet til tørking og senere salg. Men da prisene i år var nogenlunde bra på torskehodene, var det ivinter ferre fiskere enn tidligere som samlet og tørket guano.

Tjl fortæring i Lofoten og hjemsendelse i småpartier til »kokfisk« medgikk også i vinter et forholdsvis stort kvantum, hvis størrelse med nøiaktighet vanskelig kan fastslåes. Dette kvantum, som iørrelse medtatt i totalpartiet, anslåes til ca. 2,6 mill. kilo til en verdi av 0,3 mill. kr.

Leverens fettholdighet utgjorde gjennemsnittlig i sesongen 51 pct., altså som ifjor, mens leverholdigheten i år var mindre, nemlig 920 mot 770 ifjor, — kilo fisk til 1 hl lever.

Fiskens rognholdighet pr. 1.000 kg fisk utgjorde i 1933 0,58, i 1934 0,59, i 1935, 0,60, i 1936 0,64 og i 1937 0,63. Beegningen er foretatt på den tid da rognfórøkelsen var ved å ophøre.

Tabell 33. Det årlige utbytte av fisk, lever og tran, samt antallet av fiskere siden 1895.

År	Antall fiskere	Opfisket kvantum i tusen stkr.	Fisk pr. fisker i stkr.	Leverholdighet		Dampmedisin-tranparti	Brun-tran-parti	Lever-parti til annen tran
				Antall fisk pr. hl lever	Antall gjennemsnittlig			
1000 hektoliter								
1885	26 652	26 500	1000	400 - 700	—	6,55	18,5	29,5
1886	28 920	31 000	1072	300 - 650	—	10,00	25,4	41,0
1887	28 030	29 700	1060	300 - 700	—	9,50	23,6	38,3
1888	31 917	26 000	815	250 - 450	—	16,10	23,6	38 0
1889	30 083	17 200	372	200 - 500	—	12,90	14,6	23,5
1890	30 324	30 000	989	200 - 500	—	16,70	36,3	58,5
1891	30 378	21 050	691	250 - 500	—	18,20	14,1	22,7
1892	30 092	16 250	530	280 - 550	—	8,10	14,3	23 0
1893	26 683	27 000	1012	270 - 550	—	18,60	19,5	31,5
1894	28 000	28 500	1107	400 - 800	—	12,30	7,3	14,6
1895	32 600	38 600	1184	500 - 1300	—	12,30	3,8	11,0
1896	32 280	18 000	558	570 - 1000	—	8,85	1,2	2,5
1897	31 312	25 800	824	300 - 720	—	18,26	3,8	7,7
1898	29 777	15 000	504	300 - 700	460	11,25	4,0	8,0
1899	24 461	15 000	613	250 - 450	340	18,45	6,1	11,0
1900	22 736	8 400	369	230 - 440	320	10,77	3,0	5,6
1901	18 555	13 000	700	250 - 500	350	15,89	3,1	6,0
1902	23 054	14 300	620	380 - 900	560	9,63	1,1	2,6
1903	18 277	13 700	750	700 - 4000	2160	0,61	0,2	1,1
1904	18 000	12 290	683	500 - 1800	1150	3,29	0,3	0,8
1905	20 626	13 500	654	370 - 700	551	11,49	1,1	2,2
1906	20 777	18 600	895	260 - 700	521	16,95	1,6	3 1
1907	20 166	18 700	927	280 - 550	430	20,37	2,3	4,5
1908	20 183	13 300	659	230 - 450	330	20,10	1,5	2,9
1909	20 346	16 800	825	250 - 500	400	20 00	1,3	2,6
1910	19 113	13 900	727	300 - 500	435	13,46	0,9	2,0
1911	28 088	10 500	581	330 - 800	527	7,87	0,3	0,8
1912	16 360	15 100	925	400 - 750	553	12,04	0,6	1,2
1913	14 659	10 200	696	420 - 1000	610	6,04	0,3	0,9
1914	16 382	11 700	715	350 - 900	523	9,62	0,5	1,0
1915	15 920	16 000	1015	350 - 800	542	12,65	0,6	1 4
1916	19 758	14 400	729	300 - 530	425	15,94	0,7	1,4
1917	19 091	9 200	538	240 - 600	378	12,00	0,4	0,8
1918	16 394	6 120	373	280 - 700	430	6,49	0,3	0,6
1919	11 539	7 000	606	240 - 650	414	8,43	0,2	0,7
1920	12 090	12 100	1000	240 - 550	300	18,37	0,6	2,4
1921	17 095	18 600	1088	220 - 700	313	29,27	0,4	5,2
1922	15 682	13 100	847	200 - 500	240	27,69	0,5	3,2
1923	17 369	17 012	978	170 - 370	235	35,29	0,4	4,3
1924	18 676	16 100	862	160 - 450	220	36 79	0,6	4,1
1925	21 471	21 900	1020	170 - 650	276	42,05	2 1	1,3
1926	21 625	27 600	1276	210 - 680	300	45,24	1,9	2,4
1927	19 523	35 600	1825	250 - 1200	382	43,04	1,8	1,5
1928	25 216	34 000	1348	220 - 1000	440	27,96	1 5	1,3
		Opfisket kvantum i tusen kilo	Fisk pr. fisker i kilo	Leverholdighet				
				Kilo fisk pr. hl, lever	Kilo gj-snittlig			
1929	27 054	130 256	4814	800 - 1600	1050	55,16	2,8	1,3
1930	28 356	127 200	4486	800 - 1500	1073	54,96	2,7	1,3
1931	26 505	65 100	2456	850 - 1300	960	33,77	1,9	1,7
1932	26 608	105 101	3955	700 - 1200	820	68,30	3,9	4,2
1933	31 905	80 695	2526	650 - 1200	825	52,80	3,1	1,9
1934	28 336	87 166	3080	680 - 1250	790	59,742	3,6	3,2
1935	28 772	55 098	1915	500 - 1200	700	38,971	2,1	1,7
1936	25 043	52 766	2110	700 - 1250	850	26,862	1,6	0,9
1937	23 559	82 493	3510	750 - 1400	920	45,231	2,4	1 0

Opfisket kvantum skrei, månedsvis fra 1871.

Tabell 34.

År	Antall (mill. stk.)				Procent			
	Jan. og febr.	Mars	April	Ialt	Jan. og febr.	Mars	April	Ialt
I gjennomsnitt 1871—1891	5,0	15,8	4,4	25,2	19,8	62,7	17,5	100
—»— 1891—1900	2,8	13,8	4,7	21,4	12,3	65,4	22,3	100
—»— 1901—1910	1,5	8,6	4,7	14,8	9,7	57,0	33,3	100
—»— 1911—1920	1,4	7,1	2,8	11,3	12,4	62,8	24,8	100
1921	4,0	8,1	6,5	18,6	21,4	43,6	35,0	100
1922	1,8	8,0	3,3	13,1	13,9	61,1	25,0	100
1923	2,6	10,1	4,3	17,0	15,3	59,4	25,3	100
1924	2,5	8,3	5,3	16,1	15,5	51,5	33,0	100
1925	3,0	13,2	5,7	21,9	13,7	60,1	26,2	100
1926	2,9	12,8	11,9	27,6	10,5	46,4	43,1	100
1927	5,7	22,6	7,3	35,6	16,0	63,5	20,5	100
1928	3,0	19,6	11,4	34,0	8,8	57,7	33,5	100
	Antall (mill. kg)							
	Jan. og febr.	Mars	April	Ialt				
1929	28,3	63,1	38,8	130,2	21,8	48,4	29,8	100
1930	14,0	77,1	36,1	127,2	11,0	60,0	29,0	100
1931	3,3	30,4	31,4	65,1	5,06	46,68	48,26	100
1932	8,8	51,4	44,9	105,1	8,37	48,91	42,72	100
1933	8,7	61,4	10,6	80,7	10,7	76,1	13,2	100
1934	10,9	59,6	16,6	87,1	12,5	68,4	19,1	100
1935	7,1	32,1	15,9	55,1	12,9	58,2	28,9	100
1936	7,5	25,5	19,7	52,7	14,0	48,4	37,6	100
1937	10,9	46,8	24,7	82,4	13,3	56,7	30,0	100

Ukentlige oppgaver over utbyttet for 1937.

Tabell 35.

Uken som endte	Fisk			Lever som ikke er anvendt til dampmedisintran	Dampmedisintran	Rogn	Trekningsdager			
	Ialt	Herav saltet	Ukens fiske				Østlofoten		Vestlofoten, Væroy og Røst	
							Hele	Delvis	Hele	Delvis
Mill. kg			Hektoliter			Hele	Delvis	Hele	Delvis	
Febr. 5 ...	1 116	0,572	1,116	0	457	618	6	0	5	1
— 12 ...	3,246	1,766	2,130	10	1,725	2,210	5	1	6	0
— 19 ...	5,881	3,720	2,635	19	3,363	4,417	5	1	4	2
— 26 ...	10,976	7,689	5,095	35	6,082	7,933	4	2	4	2
Mars 5 ...	18,876	13,040	7,900	75	10,288	14,529	6	0	5	1
— 12 ...	27,918	18,395	9,042	101	15,435	22,004	4	2	3	2
— 19 ...	43,173	27,645	15,255	250	22,757	33,769	5	1	5	1
— 26 ...	57,761	33,811	14,588	754	31,490	41,230	5	0	5	0
April 2 ...	66,597	33,019	8,836	892	36,294	43,685	4	2	5	0
— 9 ...	76,836	42,878	10,239	949	42,083	43,928	6	0	6	0
— 16 ...	80,838	43,596	4,002	994	44,291	43,933	6	0	6	0
— 23 ...	82,493	43,822	1,655	1,021	45,231	43,933	6	0	6	0

Lofot-fiskets utbytte i ferdige produkter fra 1881—1937.

Tabell 36

År	Ialt fisk	Prod. herav			Hoder	Rogn	Medisin-tran	Tran	Verdi i mii. kroner
		Klippfisk	Tørrfisk	Annen tilvirkn.					
Millioner stykker					1000 hektoliter				
I gjennomsnitt 1881—1885	23,7	20,2	3,5	—	17,3	28,4	3,23	16,5	5,80
I gjennomsnitt 1886—1890	27,5	23,5	4,0	—	15,5	29,5	13,10	25,0	6,21
I gjennomsnitt 1891—1900	21,4	17,0	4,4	—	14,4	22,9	13,71	7,7	5,26
I gjennomsnitt 1901—1910	14,8	9,2	4,3	—	10,2	17,3	13,18	1,3	5,13
I gjennomsnitt 1911—1920	11,3	7,5	3,2	—	8,2	14,1	10,79	0,4	9,05
1921	18,6	7,8	10,0	0,8	14,2	22,2	29,3	0,4	10,80
1922	13,1	6,9	5,9	0,3	10,7	16,7	27,7	0,5	11,89
1923	17,0	9,6	7,0	0,4	14,4	27,8	35,3	0,4	9,90
1924	16,1	9,7	6,1	0,3	13,8	27,2	36,8	0,6	19,61
1925	21,9	13,8	7,9	0,2	18,7	39,4	42,0	2,1	27,99
1926	27,6	15,8	11,4	0,4	24,7	35,5	45,2	1,9	17,40
1927	35,6	20,4	14,8	0,4	32,8	39,1	43,0	1,8	10,20
1928	34,0	18,9	14,3	0,8	32,8	45,1	27,9	1,5	16,80
Millioner kilo									
1929	130,2	83,6	45,4	1,2	41,8	50,4	55,1	2,8	17,61
1930	127,2	95,6	30,5	1,1	38,0	55,5	54,9	2,7	19,46
1931	65,1	34,3	29,5	1,3	16,0	34,7	33,7	1,9	9,99
1932	105,1	59,5	44,2	1,4	23,5	52,2	68,3	3,9	11,26
1933	80,7	54,9	24,4	1,4	18,3	47,5	52,8	3,1	10,14
1934	87,1	50,2	34,7	2,2	18,2	48,3	59,7	3,6	13,79
1935	55,1	37,0	15,8	2,3	12,0	29,7	38,9	2,1	9,36
1936	52,7	26,8	23,6	2,3	11,9	30,6	31,3	1,6	8,99
1937	82,4	43,8	36,7	1,9	21,4	43,9	45,2	4,2	13,65

Fordeling av årets kvantum på opsynsdistriktene og på bruksartene samt på tilvirkningsmåtene.

Tabell 37.

Fiskevær	Fiskepartiet i mill. i kilo	Fiskepartiets an- vendelse (mill. kilo)			Lever i hl		Utvunnet damp- medisintran i hl	Rogn i hl		Hoder (mill. stkr.)		Opfisket mill. kilo på:		
		Saltet til klippfisk	Hengt til rundfisk	Eksportert iset	Lever- partiet	Brukt til dampmedi- sintran		Saltet	Hermetikk	Guano	Hjemme- forbruk	Garn	Liner	Dypsagn
Kanstadfjorden og Kjeøy	2,137	1,661	0,430	0,046	2323	1411 ¹⁾	720	957	10	0,440	0,005	1,983	0,060	0,094
Raftsundet og Risvær	0,874	0,412	0,397	0,065	950	2030 ²⁾	1040	245	35	0,190	0,020	0 607	0,206	0,061
Brettesnes	0,628	0,292	0,280	0,056	683	906 ²⁾	462	400	40	0,150	0,008	0,290	0,180	0,158
Skrova	2,500	1,770	0,650	0,080	2717	3064 ²⁾	1563	838	42	0,580	0,090	1 485	—	1,015
Svolvær	8,100	7,179	0,639	0,282	8805	9321 ²⁾	4754	3692	1024	2,200	0,055	3,677	0,503	3,920
Kabelvåg	2,610	1,180	1,378	0,052	2840	3075 ²⁾	1568	1653	65	0,640	0,030	0,910	0,800	0,900
Hopen, Ørsnes, Kalle og Ørsvåg	2,357	1,361	0,923	0,073	2573	3309 ²⁾	1688	1106	420	0,570	0,040	1,256	0,987	0,114
Henningsvær	14,895	9,289	5,337	0,269	16190	18201 ²⁾	9293	6177	204	4,150	0,050	5,644	3,325	5,926
Stamsund og Steine	7,639	5,243	2,213	0,183	8300	11839 ²⁾	6038	2638	1401	1,900	0,150	4,289	2,372	0,978
Ure	2,685	1,983	0,682	0,020	2918	4231 ¹⁾	216	823	1153	0,640	0,020	0,895	1,640	0,150
Mortsund	1,230	0,453	0,774	0,003	1337	78 ¹⁾	40	340	180	0,330	0,015	0,511	0,658	0,061
Balstad	10,660	6,420	3,674	0,566	11587	10357 ¹⁾	5282	5274	1226	2,740	0,015	3,230	4,908	2,522
Nusfjord	1,747	0,801	0,910	0,036	1899	1404 ¹⁾	716	974	24	0,460	0,027	0,166	1,581	—
Sund og Nesland	1,827	0,546	1,251	0,030	1985	2057 ²⁾	1049	778	42	0,450	0,025	0,930	0,711	0,186
Reine og Havnøy	8,002	2,362	5,605	0,035	8697	8270 ¹⁾	4218	4021	20	1,920	0,100	4,346	2,450	1,206
Sørvågen, Moskenes, Tind og Å	6,194	1,070	5,029	0,095	6732	5000 ¹⁾	2550	2330	20	1,710	0,100	0,957	4,332	0,905
Værøy	6,163	1,214	4,904	0,045	6699	5423 ¹⁾	2766	1955	2481	1,700	0,060	0,224	5,919	0,020
Røst	2,245	0,586	1,631	0,028	2440	2486	1268	1035	310	0,630	0,020	1,255	0,958	0,032
Ialt	82,493	43,822	36,707	1,964	89675	88654	45231	35236	8697	21 400	0,830	32,655	31,590	18,248

1) En del lever fraført distriktet.

2) — tilført

**Fiskerne og utbyttets procentvise fordeling
på de forskjellige redskaper.**

Tabell 38.

År	Garnbruk		Linebruk		Dypsagn		Antall	
	Fiskere	Fisk	Fiskere	Fisk	Fiskere	Fisk	Fiskere	Fisk mill. stkr.
I gjennomsnitt								
—1871—1880	50,4	48,7	29,6	45,6	10,0	5,7		
—1881—1890	35,1	31,5	56,3	64,6	8,6	3,9		
—1891—1900	38,4	34,9	55,0	62,3	6,6	2,8		
—1901—1910	42,2	33,8	54,8	64,9	3,0	1,3		
—1911—1920	30,6	34,3	63,6	62,9	5,8	2,8	17,028	11,232
—1921—1930	27,0	32,8	47,5	54,0	25,5	13,2	21,216	26,591
								Fisk mill. kilo
1931.....	19,7	30,9	37,8	54,4	42,5	14,7	26,508	65,100
1932.....	22,8	43,3	36,8	30,8	20,4	25,9	26,608	105,101
1933.....	30,5	42,9	27,1	30,6	42,4	26,5	31,905	80,700
1934.....	32,6	54,6	26,1	24,9	41,3	20,5	28,336	87,1
1935.....	38,1	47,3	25,5	25,8	36,4	26,9	28,772	55,1
1936.....	36,4	43,1	23,7	40,3	39,9	16,6	25,043	52,7
1937.....	38,8	39,6	27,6	38,3	33,6	22,1	23,559	82,4

Mannslotter i kroner for hvert fiskevær i 1937 —

Tabell 39.

beregnet i brutto.

Fiskevær	Høieste				Middels				Laveste			
	Garn	Liner	Dypsagn	Smågarn	Garn	Liner	Dypsagn	Smågarn	Garn	Liner	Dypsagn	Smågarn
Kanstadfjorden, Kjeøy og Rinøy	550	300	100	1000	280	200	50	400	100	130	20	125
Raftsundet og Risvær	600	400	180	350	450	300	100	200	250	250	50	100
Brettesnes	300	300	100	300	200	250	80	200	100	100	50	100
Skrova	1150	—	300	300	525	—	132	164	250	—	40	60
Svolvær	800	—	500	—	450	—	300	—	100	—	60	—
Kabelvåg og Stolvågen ..	800	950	600	—	650	700	350	—	300	500	100	—
Hopen, Ørsnes og Ørsvåg ..	1200	1100	500	—	800	750	250	—	400	550	150	—
Henningsvær	1100	950	700	600	600	400	300	230	300	80	30	80
Stamsund, Steine og Ure ..	1200	1100	550	500	800	850	300	350	400	450	100	200
Mortsund	800	1200	350	150	500	700	150	90	240	400	80	75
Balstad	2000	2800	800	—	1200	1600	450	—	800	700	150	—
Nusfjord	1400	1450	—	550	800	700	—	460	300	400	—	150
Sund og Nesland	1000	1100	350	450	480	600	190	250	400	300	80	150
Reine og Havnøy	1300	800	600	500	650	550	280	300	400	300	100	200
Sorvågen, Moskenes, Tind og Å	1100	1100	400	300	600	600	200	150	300	100	40	50
Værøy	1600	1500	—	—	1200	1140	—	—	890	500	—	—
Røst	1260	1500	—	740	900	800	—	—	500	120	—	—

Gjennomsnittsutbytte i brutto pr. mann fra 1881—1937.

Tabell 40.

År	Stykker skrei	Kroner	Fratrukket båtslott reduseres bruttolotten til kroner
I gjennomsnitt 1891—1890 ..	656	203	—
1891—1900 ..	732	183	—
1901—1910 ..	744	259	—
1911—1920 ..	716	595	—
1921	1088	631	514
1922	847	759	625
1923	978	568	448
1924	862	1050	900
1925	1020	1300	1030
1926	1276	804	620
1927	1824	523	393
1928	1348	666	509
	Antall kilo		
1929	4814	650	500
1930	4486	690	575
1931	2456	377	300
1932	3955	424	335
1933	2526	317	245
1934	3080	487	385
1935	1915	327	248
1936	2110	360	270
1937	3510	573	436

Gjennomsnittsutbyttet etter tabell 40 foran er beregnet etter fiskernes antall den 22. mars og som vanlig angitt i brutto. Når lottantallet beregnes på samme måte som fangstfordelingen skjer på, øker lottantallet så meget, at bruttolotten på den enkelte reduseres til det i nevnte tabell angitte beløp.

Agnforsyningen.

Agnformidlingen var også ivinter meget godt organisert overalt i fiskeværene. Dette i forbindelse med rikelig tilgang på storsild til fryseriene bevirket, at agnforsyningen foregikk gjennom hele sesongen på en helt tilfredsstillende måte. Den arbeidskonflikt som opstod den siste del av fisket fikk heldigvis ingen merkbare virkninger i Lofoten, idet såvidt store partier av frossen storsild allerede var underveis nordover fra fryseriene, da krisen inntrådte, og på den måte undgikk man agnmangel.

Frossen storsild er fremdeles den agnsort som ansees mest fordelaktig, særlig som nattlineagn, og derfor konstaterer man øket forbruk herav. Prisene må også betegnes som rimelige, kr. 10 á 12 pr. kasse.

Dessuten blev saltet skjell i adskillig utstrekning benyttet som agn for snikfiskerne, likesom det blev benyttet meget som agn for

dagliner og »halsangel«. Rikelige kvanta av skjell kom til Lofotværene særlig østpå. Da snikfisket ikke slo særlig til iår, var avsetningen på skjell nokså treg, og flere partier måtte sendes fra Østlofoten til værene vestpå for salg til nattlineagn. Prisene dreiet sig omkring kr. 30 pr. dunk. Det viste sig også iår, at frossen storsild ofte bragte større fangster på liner enn saltet skjell.

Blekksprutlever og belling blev likeledes benyttet som nattlineagn i nogen utstrekning, men særlig store beholdninger av denne agn-sort forekom ikke.

Også denne vinter blev det samlede agnforbruk forholdsvis lavt som følge av at der ikke kom nogen fart i dagline- og snikfisket i Østlofoten. Dypsagnfiskerne har vanligvis benyttet saltet skjell under driften, og deres forbruk av agn har derfor spillet sin rolle. Men iår viste det sig, at dypsagnfiskerne benyttet beite istedenfor vanlig agn, da fisken tok bedre i på den. Dertil blev skjell i vinter anvendt i mindre utstrekning som nattlineagn enn før, hvilket også medførte lavere agngifter.

Agnforbruket kan derfor anslåes til 1.147.000 kroner, svarende til et forbruk av kr. 130 pr. linefisker og kr. 30 pr. dypsagn- og snikfisker.

Gjennomsnittspris på agn i hvert vær 1937 angitt i kroner pr. hektoliter.

Tabell 41.

Fiskevær	Fersk sild	Salt sild	Skjell	Salt skjell	Fersk lodde	Blekksprut	Blekksprut-lever	Iset eller frosset fersk storsild
Kjeøy og Rinøy	—	—	—	—	—	—	—	22,00
Raftsundet og Risvær	—	—	—	107,00	—	—	—	17,50
Brettesnes	—	—	—	—	—	10,00	10,00	—
Skrova	—	—	—	86,00	—	—	—	—
Svolvær	—	—	—	90,00	—	—	—	—
Kabelvåg og Storvågen ..	—	—	—	95,00	—	—	—	18,00
Hopen og Ørsnes	—	—	—	100,00	—	—	28,00	18,00
Henningsvær	—	—	—	96,50	—	—	—	16,70
Stamsund	—	—	—	100,00	—	—	—	19,00
Ure	—	—	—	96,00	—	—	—	18,50
Balstad og Mortsund	—	—	—	100,00	—	—	—	18,00
Nusfjord	14,00	—	—	113,00	—	—	—	16,00
Sund og Nesland	—	—	—	95,00	—	—	—	17,75
Reine og Havnøy	—	—	—	105,00	—	—	—	21,00
Sørvågen, Moskenes, Tind og Åa.....	—	—	—	71,40	14,30	—	—	17,30
Værøy	—	—	—	—	—	—	—	21,50
Røst	—	—	—	107,00	—	—	—	22,00

Leverholdigheten i hver uke i hvert vær 1937.

(De anførte datoer betegner hver ukes slutning). Tallene angir antall kg. fisk pr. 10 liter lever.

Tabell 42.

Fiskevær	Februar				Mars				April			
	5	12	19	26	5	12	19	26	2	9	16	23
A. Garnfisk.												
Kanstadfjorden	—	85	80	80	83	85	85	95	98	100	100	100
Raftundet.....	—	85	75	80	80	90	90	90	90	90	90	90
Brettesnes	80	80	80	80	80	75	75	80	80	80	80	80
Skrova	—	80	80	80	82	83	87	87	86	86	90	95
Svolvær	—	80	80	80	82	83	87	88	86	85	86	85
Kabelvåg	—	80	76	72	85	86	98	82	83	87	90	90
Hopen	80	80	75	75	75	75	75	80	80	80	80	80
Henningsvær	85	83	78	80	75	85	83	86	90	90	90	90
Stamsund	100	80	75	80	82	85	90	84	86	87	—	—
Ure.....	75	78	76	75	84	91	89	78	95	93	—	—
Mortsund	75	75	80	80	80	80	82	83	90	90	85	82
Balstad	80	80	80	80	80	80	85	90	95	90	90	90
Nusfjord	73	78	77	77	85	83	85	87	95	80	85	85
Sund	82	77	75	75	75	77	82	83	90	83	82	82
Reine	85	75	75	75	80	85	85	90	95	95	95	90
Sørvågen	—	71	75	74	83	87	90	95	90	85	85	85
Værøy	—	80	80	75	80	84	85	85	90	90	90	—
Røst.....	80	78	75	84	78	77	77	105	110	110	105	105
B. Linefisk.												
Kanstadfjorden	—	—	—	130	—	95	100	110	120	120	—	—
Raftundet.....	—	100	85	100	100	110	110	110	110	110	110	110
Brettesnes	100	100	100	100	100	100	100	100	120	120	120	120
Skrova	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Svolvær.....	—	90	100	100	95	96	94	95	93	95	95	94
Kabelvåg	108	100	103	82	97	90	87	100	94	98	98	98
Hopen	100	100	95	95	90	90	95	110	110	100	100	100
Henningsvær.....	70	93	100	90	94	90	120	130	130	130	130	130
Stamsund	120	100	95	114	100	100	120	150	110	110	—	—
Ure.....	98	95	94	97	95	102	108	102	125	119	115	117
Mortsund	95	95	100	100	105	105	105	110	115	115	115	105
Balstad	100	100	100	100	100	110	115	115	120	120	115	115
Nusfjord	100	100	100	98	93	90	110	120	120	115	110	110
Sund	96	97	110	98	100	97	110	113	108	116	101	102
Reine	95	85	85	85	90	90	90	100	110	112	112	110
Sørvågen	100	96	105	100	115	115	116	125	125	112	105	105
Værøy	102	99	94	99	100	107	111	114	126	123	110	110
Røst.....	95	95	93	110	115	116	118	137	140	140	140	140

Redskapstap og slitasje.

Som følge av de rolige værforhold og den normale strømsetning som preget hele sesongen blev redskapstapene forholdsvis små. De tidligere store redskapstap enkelte år, særlig for garnbrukets vedkommende, skyldtes for en stor del anvendelse av »fløitgarn«, der som kjent har lett for å gå i drift under strømsetning og stor ansamling av redskaper på feltet. I vinter blev imidlertid »fløitgarn« svært lite benyttet. Dertil har man nu fått nye vedtekter som påbyr større belastning av redskapene enn tidligere, hvilket forhåpentlig vil komme til å redusere tapskontoen.

Derimot blev slitasjen for alle bruksarter forholdsvis stor, hvilket skyldtes en intens og sammenhengende drift hele sesongen igjennem med et stort antall sjøværtdager, så forsåvidt må slitasjen betegnes som nogenlunde normal.

Redskapstapene andrar til kr. 450.000, hvorav for garnbruket kr. 280.000 og for linebruket, snik og jukse kr. 170.000, altså omtrent det samme som ifjor.

Slitasjen på redskapene beløper sig derimot til kr. 2.840.000, hvorav faller på garnbruket kr. 2.365.000 og på line, snik og jukse kr. 475.000.

VIII. Biologiske og oceanografiske undersøkelser.

Merking av torsk.

Ved konsulent Oscar Sund.

MERKINGEN I 1935.

Om den merking som blev foretatt i 1935 er der berettet i forrige Lofotberetning. Der blev dengang merket 581 skrei på Hopsteigen og Henningsværhavet. Av disse blev 29 gjenfanget i samme sesong, derav 24 i Lofoten og 5 nordenfor, den nordligste ved Omgang i Finnmark. Dit trengte den 41 dager (30. mars—10.mai). I den følgende sesong (1936) blev der gjenfanget 17 hvorav 16 i Lofoten og en for Vesterålen. Mellem sesongene blev en enkelt funnet ved Bjarkøy i november 1935.

I siste sesong blev der gjort 4 nye gjenfangster:

Merke N 11	Utsatt 1935		Lg. cm	Gjenfanget 1937		Lg. cm	Vekst cm
	Ved	Den		Ved	Den		
452	Henningsvær ..	8/4	89	Hopshavet	6/3	94	5
519	Do.	9/4	92	Henningsvær ...	13/3	100	8
154	Hopsteigen ...	2/4	97	Andenes.....	17/3	100	3
286	Ytre Høla	6/4	106	Henningsværstr.	22/3	119	13

Den av lengdeforskjellen ved utsetning og gjenfangst beregnede vekst kan bare ansees som omtrentlig da det ikke er godt å vite om målingen er gjort like ens begge ganger.

Med disse 4 gjenfangster i år, er altså ialt 51 gjenfanget av de utsatte 581 skrei eller 9 pct.

Forøvrig henvises til kartskissen, fig 1.

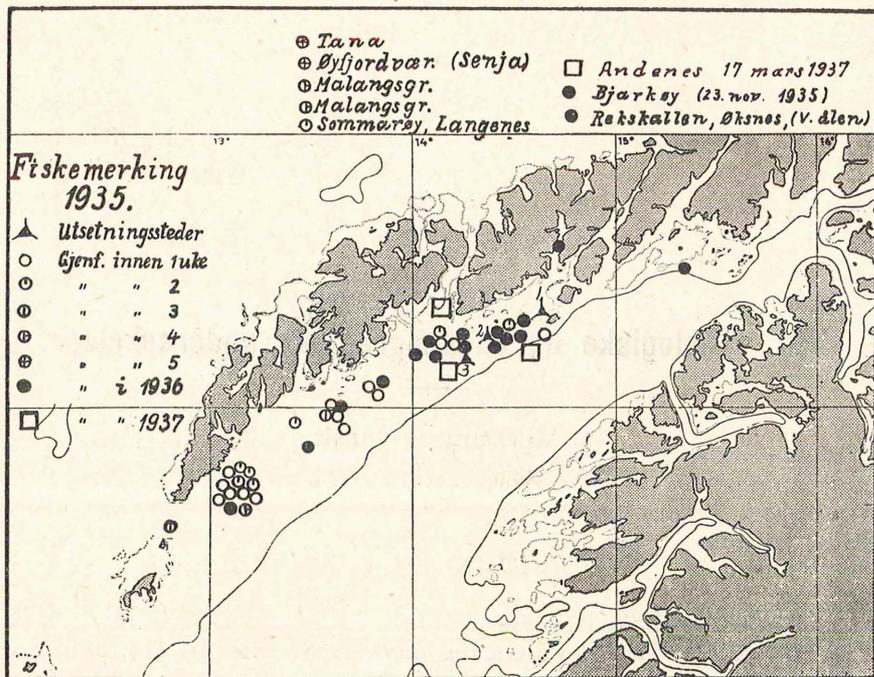

Fig. 1.

MERKINGEN I 1937.

Ved hjelp av en liten bevilgning av Fiskeribedriftens Forskningsfond lyktes det å få utført en rekke merkinger tidlig på vinteren 1937, ja de første fisk ble utsatt i slutten av 1936.

Merkingen utførtes av ERLING LARSEN, Forstranda som fulgte med linekuttere på havet og merket av den levedyktige fisk. Kartskissen gir opplysning om tid og sted for de forskjellige utsetninger, fig. 2.

1. F u g l ø y b a n k e n. Her blev utsatt to ganger, første gang 13.—14. desember 1936 og andre gangen 3. januar 1937. Utsetningen i desember omfattet bare 53 fisk og gav bare en gjenfangst, på ytter-siden av Værøy 2. mars. Av de 225 som blev utsatt på samme sted 3. januar blev der bare gjenfanget 8, derav 6 i Lofoten, men to på Senjabankene og en for Andenes. Se kartskissen fig. 3.

2. S v e n n s g r u n n e n, 22.—28. januar. 8' NW av Månesset. Her blev utsatt 185 på SW-kanten av banken i 150—220 meters dybde. Av disse blev det gjenfanget 21 hvorav otte i Lofoten efter omkring to måneder, men en enkelt hadde tatt snarveien nordover og blev tatt i Breivikfjorden, Hasvik, Sørøya efter 32 dager. Den hadde da tilbakelagt gjennomsnittlig 8 kilometer pr. dag. En annen hadde for-

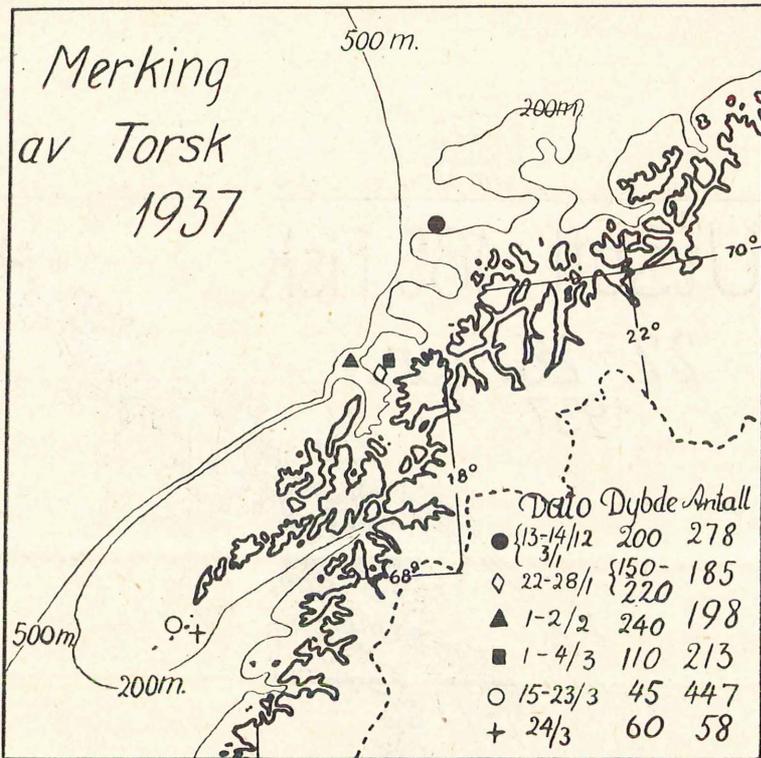

Fig. 2.

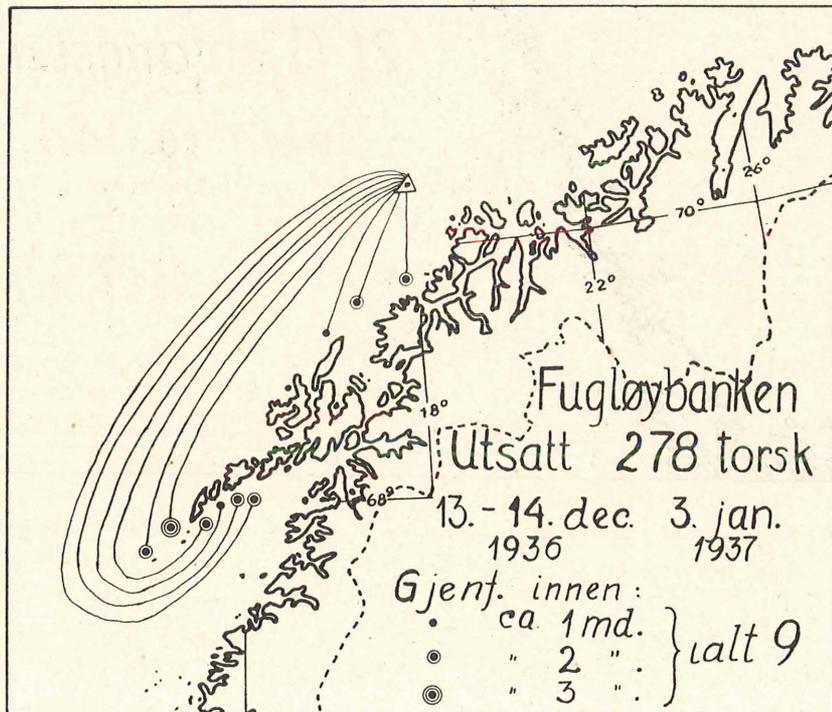

Fig. 3.

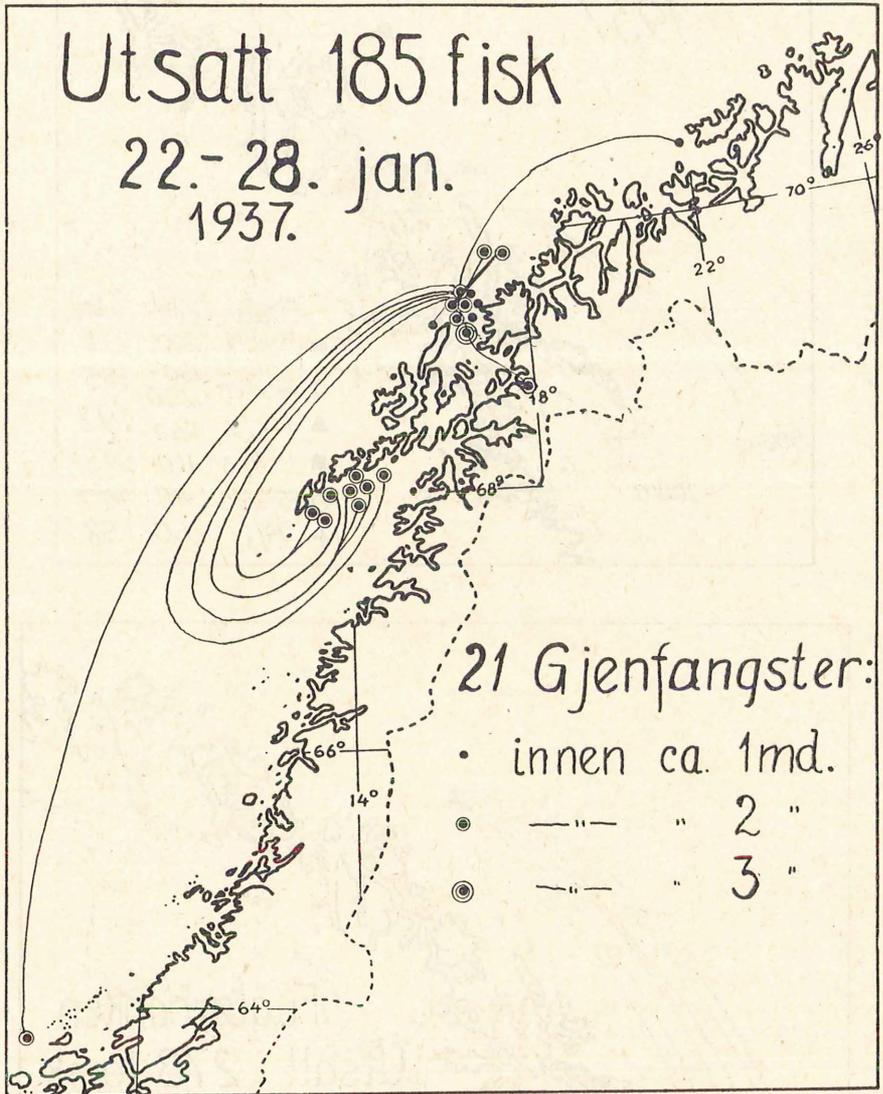

Fig. 4.

villet sig inn i Gratangen og to inn i Torskenfjorden. Det rareste var dog at en kom sig helt sør til Titran i Sørtrøndelag på 59 dager, det gir en gjennomsnittsfart av over 14 kilometer pr. døgn. Se kartskissen fig. 4. (Den lille målestokk gjør det umulig å avsette gjenfangstene på aldeles nøiaktig sted).

3. *Svennsgrunnens SW-snag* 1.—2. februar, 26' NW av Måneset. På dette sted utsattes 198 skrei i 240 meters dybde. Av denne merking kom det dessverre meget lite, bare 4 gjenfangster som

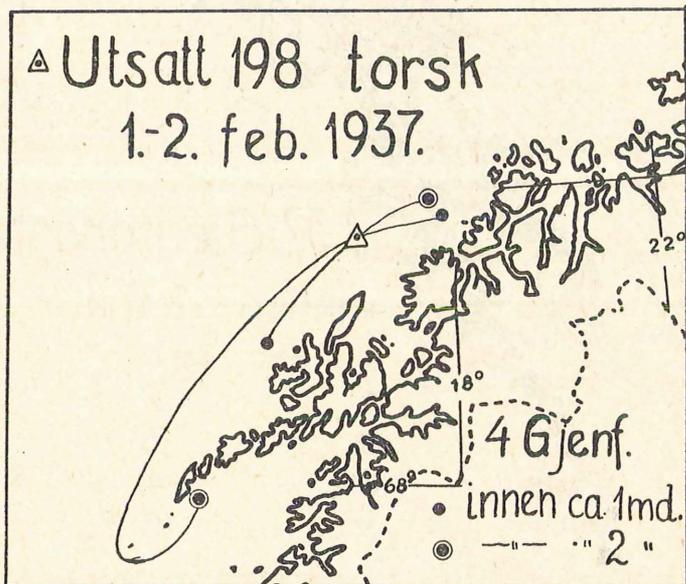

Fig. 5.

er avsatt på kartskissen fig. 5. Antagelig var fisken for medtatt av å hales op fra så stor dybde. De fire gjenfangster viser dog samme tendens som de som blev merket lenger inn mot land.

4. *Svennsgrunnens SW-bakke*, 1.—4. mars, 10' NNW av Måneset. Her blev utsatt 213 skrei og av dem blev det ikke gjenfanget så få, nemlig 37 eller vel 17 pct. Storparten eller 30 stykker blev fanget i nærheten, men fem stykker kom sig på kort tid til Lofoten og en enkelt kom i løpet av 52 dager helt til Nordkyn. Det blir dog bare 9 kilometer om dagen. Se kartsk. fig. 6.

Av dem som blev fanget i nærheten var der endel som opgavene om gjenfangstedet var såpass nøiaktige at det lot sig gjøre å avsette gjenfangststedene på et kart som gjengis som fig. 7. Det viser sig som man ser, at de fleste lokaliserbare gjenfangster er gjort i dyprennen

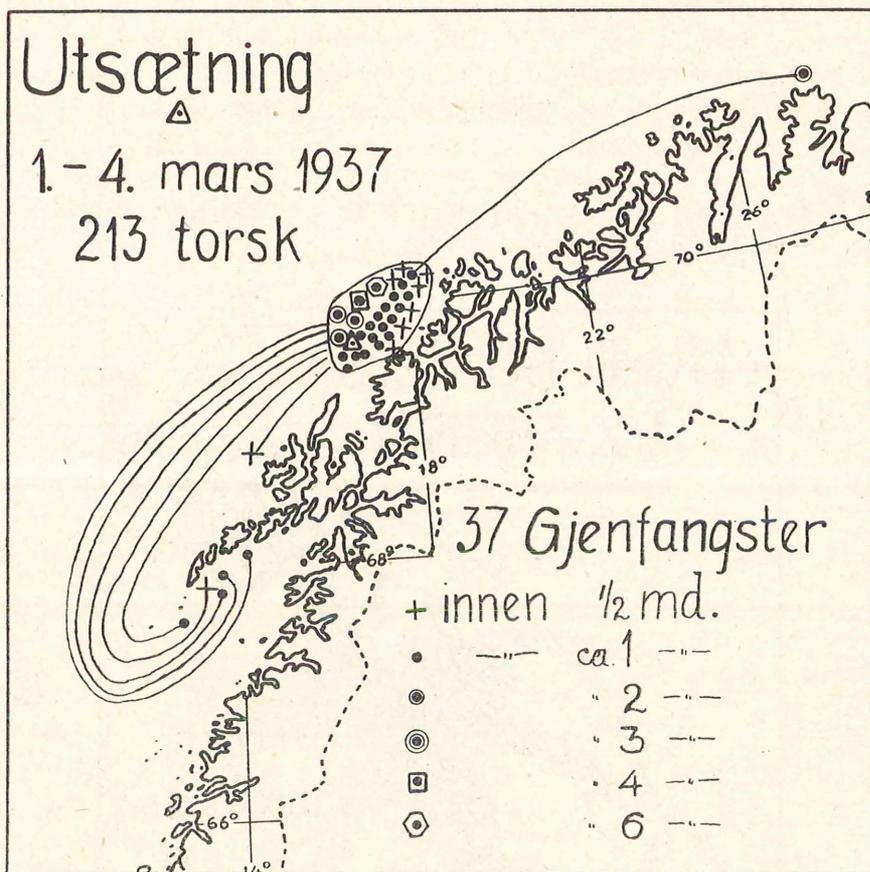

Fig. 6.

mellem Svenssgrunnen og land. Man kan vel herav trekke den slutning at den skrei som befinner sig såpas nær land som utsetningsstedet, forblir i Svenssgrunnens nærhet gytetiden ut. En enkelt sees dog å være kommet til Vestertåen av Malangssgrunnen i løpet av 10 dager.

Med denne utsetning sluttet merkingen på Senjabankene og merkeren flyttet nu til Værøy.

5. Yttersiden av Værøy, nær Råkhalsfluan. Her blev fra 15. til 23. februar merket 447 skrei og av dem blev 56 gjenfanget før sesongen sluttet, de fleste ved innersiden av Værøy og langs med Lofoten østover til Henningsvær, to stykker innenfor Røst og en enkelt blev fanget efter sesongen, på Hadsselfjorden den 21. september. Tre stykker blev tatt i Moskestrømmen langt ut i april og var da sikkert

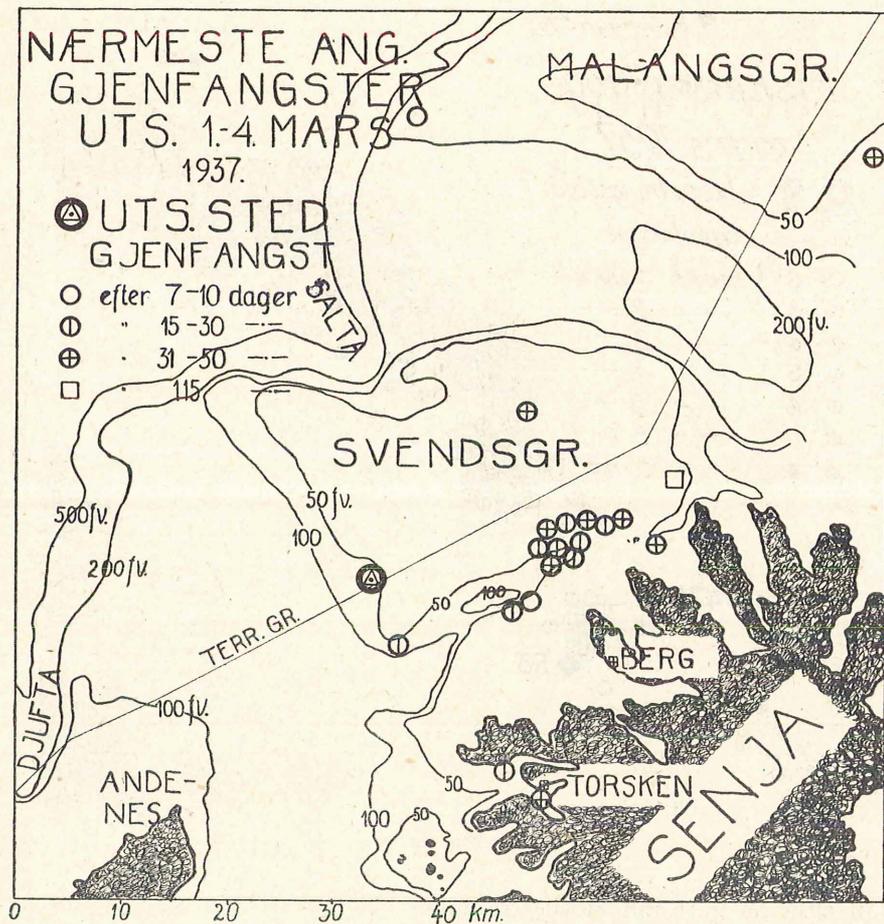

Fig. 7.

på vei ut til havs den vei. Gjenfangstene fra denne og følgende utsetning er fremstilt på fig. 8.

6. Innersiden av Værøy, 4,5 SW $\frac{1}{2}$ W av Værøy fyr, den 24. mars. Der blev utsatt bare 58 og av dem fikk man igjen 4 i sesongen (2 innfor Røst og 2 for Vestlofoten), og en enkelt kom sig på 60 dager helt til lerdypet på østsiden av Bjørnøya, med en gjennomsnittsfart av vel 13 km pr. dag, eller ikke fullt så fort som den som gikk fra Svensgrunn til Titranen.

Gjenfangstene av den fisk som blev utsatt på yttersiden av Værøy synes ikke å tyde på at skreien har gått rundt Røst, idet tre stykker er gjenfanget på innersiden allerede efter 7 dager. Der er også like stor dybde i farvannet syd for Værøy som på utsetningsstedet. Endel

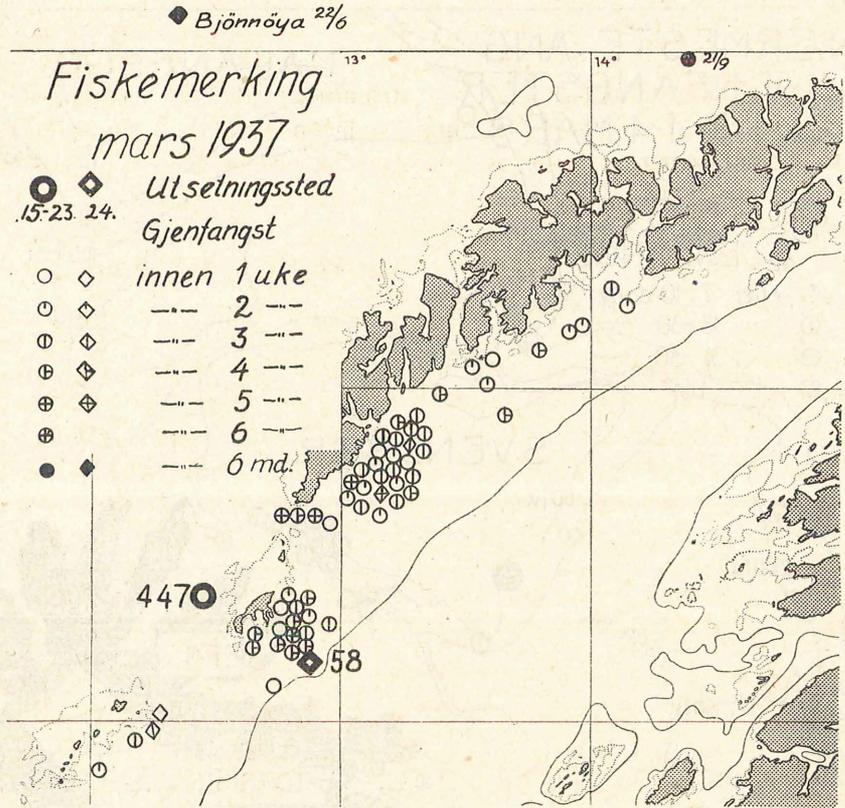

Fig. 8.

kan også ha gått inn Moskestrømmen, da fire stykker er kommet sig til Lofotodden på mindre enn en uke, den ene enndog til Balstad på 4 dager og det er ca. 60 kilometer i rett linje. Hadde den skullet gå rundt Røst vilde det betydd en fart av 45 km i døgnet og der er aldri før observert halvparten så stor fart engang.

ALMINDELIGE SLUTNINGER.

Sammenholder vi resultatene av merkingene i år med de tidligere, særlig den som blev utført i januar—februar 1930 på eggen og banken for Andenes,¹ så fremgår det at den fisk som utsettes tidlig i sesongen på disse banker ut mot haveggen, for en stor del kommer sørover til de almindelige skreifiskesteder i Vestfjorden og sørover mot Møre. Hvilken vei farten går, iallfall for en stor del av fiskesvermenes ved-

¹ Omhandles i Lofotberetningen for 1931.

kommende, sees derav at mange blir gjenfanget på fiskegrunnene for Vesterålen. Hovedmassen tør dog passere noget lenger ut og dypere, idet de foretatte undersøkelser av strømmene på dette bankområde og utenfor eggen viser at der finnes sydgående strøm i dypet utfor bakken med en hastighet av samme størrelsesorden som den observerte fart av skreiens på sydtur. Av grunner som her ikke kan gåes inn på, er det vanskelig å bestemme strømmens virkelige fart, de hastigheter man kan utlede av fordelingen av temperatur og saltholdighet, blir alltid mindre enn de virkelige hastigheter, men man får jo ihvertfall en ide om størrelsesordenen av strømhastigheten. Der er observert forhold som viser en minstefart av sydgående strøm i 3—400 meters dybde av ca 10 cm pr. sek. eller ca. 9 km pr. døgn.

På den annen side viser det sig at fisk som utsettes inne på Svennsgrunnen noget senere i sesongen for en stor del holder sig der sesongen ut og heldigvis ser det også ut til at den har en tendens til å samles på det indre område, altså innenfor territorialgrensen.

Torskebestanden i 1937.

Ved konsulent Oscar Sund.

FISKETS GANG OG UTBYTTE.

Likesom i 1936 hadde skreiens innsig en nordlig karakter, men innsiget var sterkere enn ifjor på alle kystdele. Bra fiske var det dog ikke syd for Lofoten, men der var det ikke så verst med et gjennomsnittsutbytte pr. dagsverk av 27 fisk. Forøvrig taler tabellene og de kartografiske fremstillinger av fisket for sig selv. Se tab. I-III og fig. 1—3.

Vi nevner dog at der ved siden av det sterkere innsig i 1937 gjorde sig gjeldende to andre geografiske forskyvninger: økningen av innsiget var størst i de nordligste skreiområder, særlig var det godt fiske for Senja, og for Lofotens vedkommende fortsatte tendensen til en forlegning av fisket vestover. Denne tendens var allerede merkbar i 1936 i forhold til det foregående år.

Endelig må det nevnes at fisken i Østlofoten forekom meget spredt etter ekkolodd-observasjonene å dømme likesom i 1936 og i sterk motsetning til i 1935. Bare på Henningsværskallene og på Valbergeggen blev større tette forekomster konstatert med dette instrument. Lenger vest forekom fisken mest kloss i bunnen og formentlig for spredt til å kunne sees på ekkogrammene. Fisken stod også så dypt at de forsøk som blev gjort på å ta den med synkenot ikke førte til noget resultat.

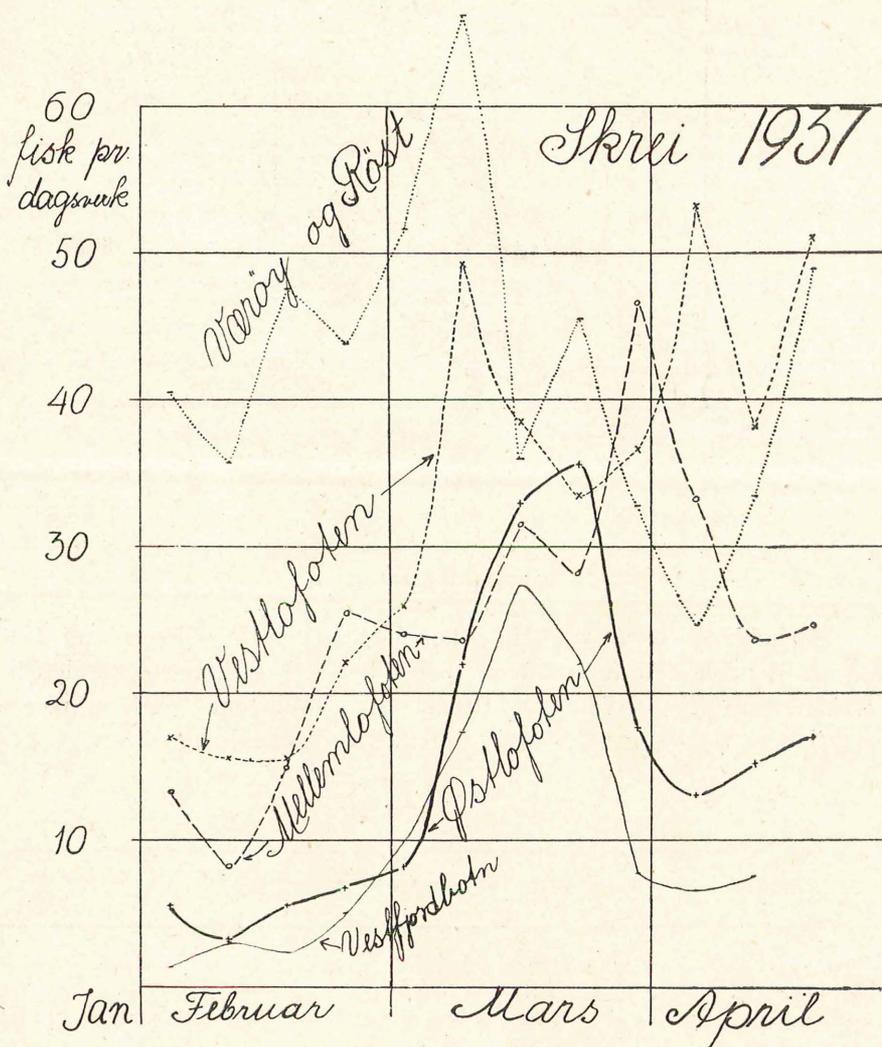

Fig. 2 a. Utbytte pr. dagsverk for hver uke i 1936 og 1937. Utbyttet i 1937 var jo meget større i alle deler av Lofoten opsynsdistrikt enn året før, men visse trekk i fiskets utvikling kommer igjen: tidlig i mars er der begge år et høidepunkt i fisket i de vestligste områder og begge år kommer dette høidepunkt en uke senere til de østligere partier av fiskehavet. I den senere del av sesongen er der en ny opgang som ikke gjør sig gjeldende i Østlofoten, men først i midtre Lofoten (Henningsvær—Balstad), derefter i Vestlofoten og tilslutt i Værøy og Røst. Disse vekslinger kan man vel opfatte som skreien innsig og utsig langs med Lofoten.

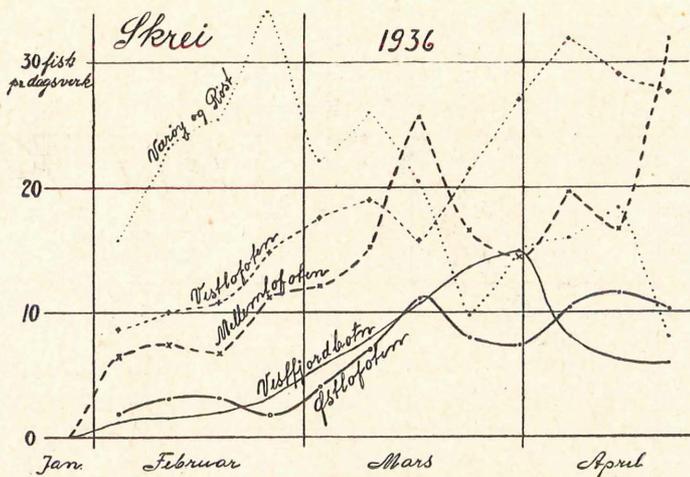

Fig. 2 b. Tekst se fig. 2 a.

FISKEMÅLING.

Forholdene for å få målt fisken lå noget bedre tilrette enn året før, og der blev derfor målt ca. 70 % fler fisk i skrei- og loddefiskstrøkene enn ifjor (175- mot 104 tusen). Målingenes omfang på de forskjellige steder og månedsvis fremgår av følgende tabell:

Måling av torsk 1937.

Sted	Jan.	Febr.	Mars	April	Mai	Juni	Tils. 1937	Tils. 1936
Rinøy	—	867	5 139	—	—	—	6 006	—
Kabelvåg	—	4 276	13 670	—	—	—	17 946	9 058
Balstad	—	7 439	8 449	4 189	—	—	20 077	20 428
Værøy og Røst	—	6 390	9 756	5 108	—	—	21 254	14 701
Gryllefjord	2951	17 461	10 062	1 112	—	—	31 586	23 905
Bjørnsund	—	—	7 950	—	—	—	7 950	1 101
Mehavn	—	—	—	—	21 702	130	21 832	11 113
Berlevåg	—	—	—	7 904	16 680	2524	27 108	8 594
Vardø	—	—	—	1 674	15 771	4157	21 602	15 380
1937 Ialt	2951	36 433	55 026	19 987	54 153	6811	175 361	—
1936 Ialt	4139	24 362	36 515	4 545	29 215	5504	—	104 280

I den første del av sesongen var fisken over hele Lofoten gjennomgående stor. Heri inntrådte et fullstendig omsving i midten av mars da der kom inn ungfisk til alle deler av Lofotens fiskehav undtagen

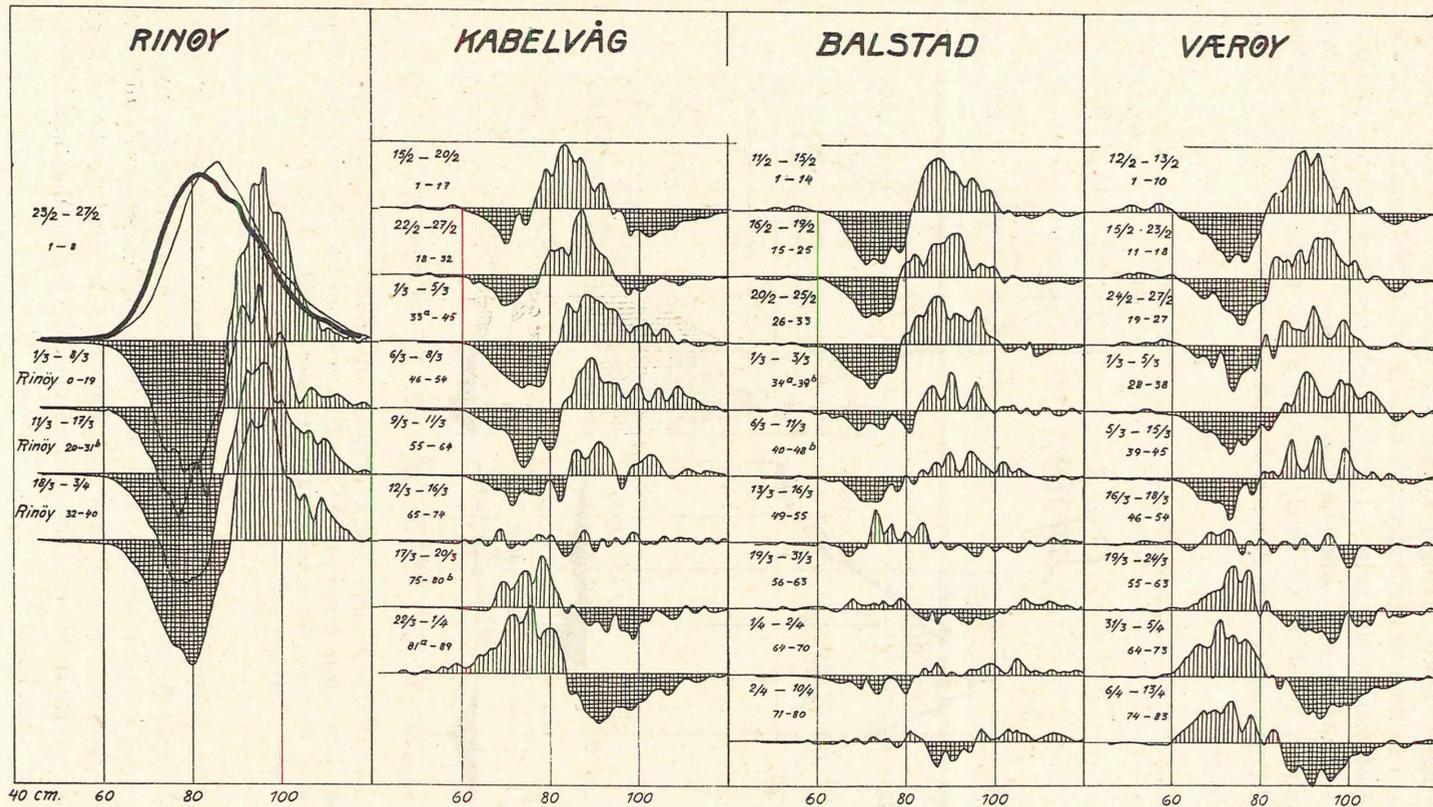

Fig. 3. Lofotfiskens størrelse i 1937 fremstilt som avvikelse (overskudd skraffert, underskudd rutet) fra den midlere størrelsesfordeling samme år. Det sees tydelig at fiskestørrelsen forandrer sig i sesongens løp, særlig omkring midten av mars på alle målesteder vest for Rinøy, slik at størrelsesfordelingen er grunnforskjellig ved slutten av fisket mot hvad den var i begynnelsen.

aller østligst. Dette fremgår tydelig av fig. 3 som viser avvikelsen i størrelse i forhold til årets gjennomsnittlige størrelsesfordeling i Lofoten.

Lofotfisken i sin helhet i 1937 viser omtrent samme gjennomsnittlige fordeling over størrelsesklassene som er funnet ved å summere alle målinger fra 1913 til 1932, altså en såvidt mulig normal fordeling. I forhold til fjoråret vil dette si at der var et bra overskudd av småfisk. Se fig. 4.

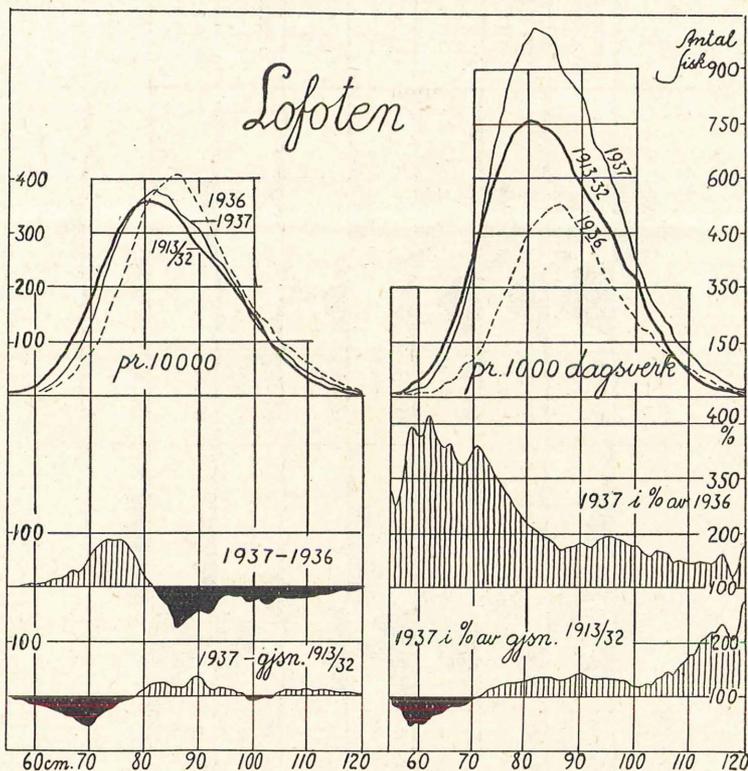

Fig. 4 Lofotfisken for hele sesongen under ett sammenlignet med fjorårets og med størrelsen i hele perioden 1913/32. Til venstre uten hensyn til fiskeutbyttet (hver kurve beregnet for samme antall (10 tusen) fisk), til høire under hensyn til det gjennomsnittlige utbytte pr. dagsverk.

På fig. 5 har vi fremstillet fiskestørrelsen på alle målesteder i forhold til årets gjennomsnitt i Lofoten. Herav fremgår at det nye innsig av småfisk etter midten av mars gjorde sig gjeldende overalt undtagen i Rinøy og Bjørnsund. Dette nye innsig rakk således ikke så langt syd som til Romsdalsværene, men vi vet ikke om det har nådd Helgeland eller Trøndelagen.

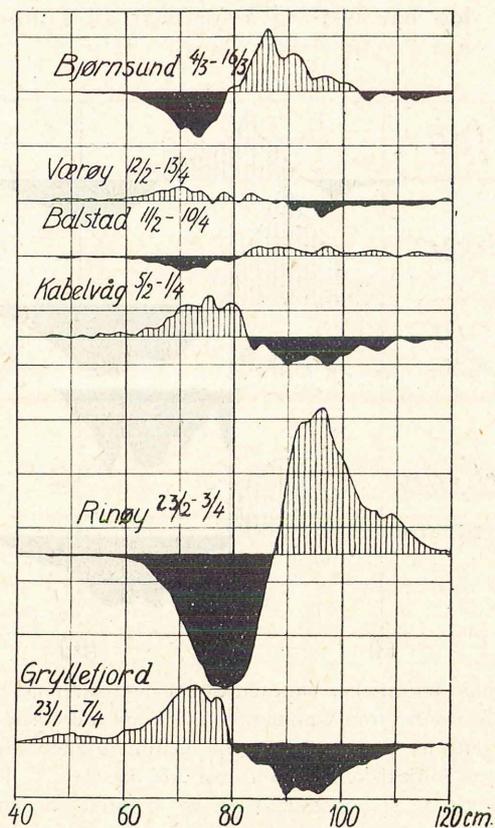

Fig. 5. Fiskestørrelsen på de seks steder hvor der målt skrei i 1937 sammenlignet med årets Lofotfisk. Målingene fra hvert sted er summert under hensyn til fiskeutbyttet i hver måned. Balstad viser omtrent samme størrelsesfordeling av fisken som Lofoten i sin helhet, i Bjørnsund og ennu mer i Rinøy er der mangel på småfisk.

Denne var særlig tallrik for Senja.

Fisken på Senjabankene (etter målinger i Gryllefjord) var gjennemgående mindre enn Lofotfisken. Merkingene synes å vise at størsteparten av den fisk som engang er kommet inn over Senjabankene, blir der selv om endel dog har vist sig å fortsette til Lofoten og lenger sør. Se fig. 6

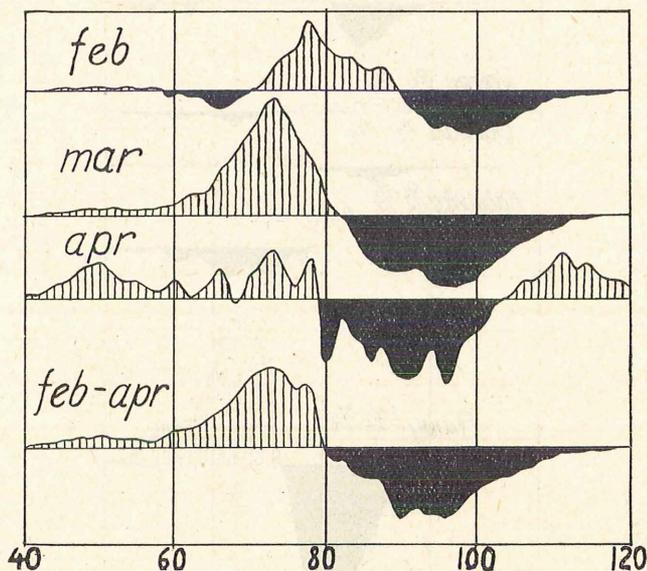

Fig. 6. Størrelsen av Senjafisken sammenlignet med skreiens »normale« størrelsesfordeling slik som denne fremkommer ved å kombinere alle år fra 1913 til 1932. Nederst hele sesongens fangst for Senja sammenlignet med årets Lofotfisk. Målingene viser at Senjafisken for en stor del består av de mindre størrelser som bare delvis og sist i sesongen kom så langt sør som til Lofoten.

FINNMARKSFISKET.

Fiskeutbyttet på Finnmarkskysten blev ikke så stort, og særlig var fisket mislykket for Vestfinnmarkens vedkommende. Dette må imidlertid ikke tas som bevis for at der var lite loddetorsk i havet, men fiskens innsig til kysten blev ennu mer enn ifjor hindret av en bred vannmasse av varmt vann som lå foran kysten og tvang fiskerne til å måtte gå meget langt til havs før de traff på drivverdige forekomster. Dette måtte få største betydning for utbyttet som blev bare 35 mill. kg. mot over 50 i 1936.

Fiskestørrelsen tyder på at der ikke hadde vært noget godt yngelår i 1932 og 1933 idet de mindste størrelser var lite merkbare. Derimot

var der opgang av de størrelser som svarer til 6- og 7-års fisk og dette skulde gi håp om noget større tilsig av ung skrei i 1938 hvis de andre forhold som betinger skreiinnsig^r blir gunnstig. Se fig. 7.

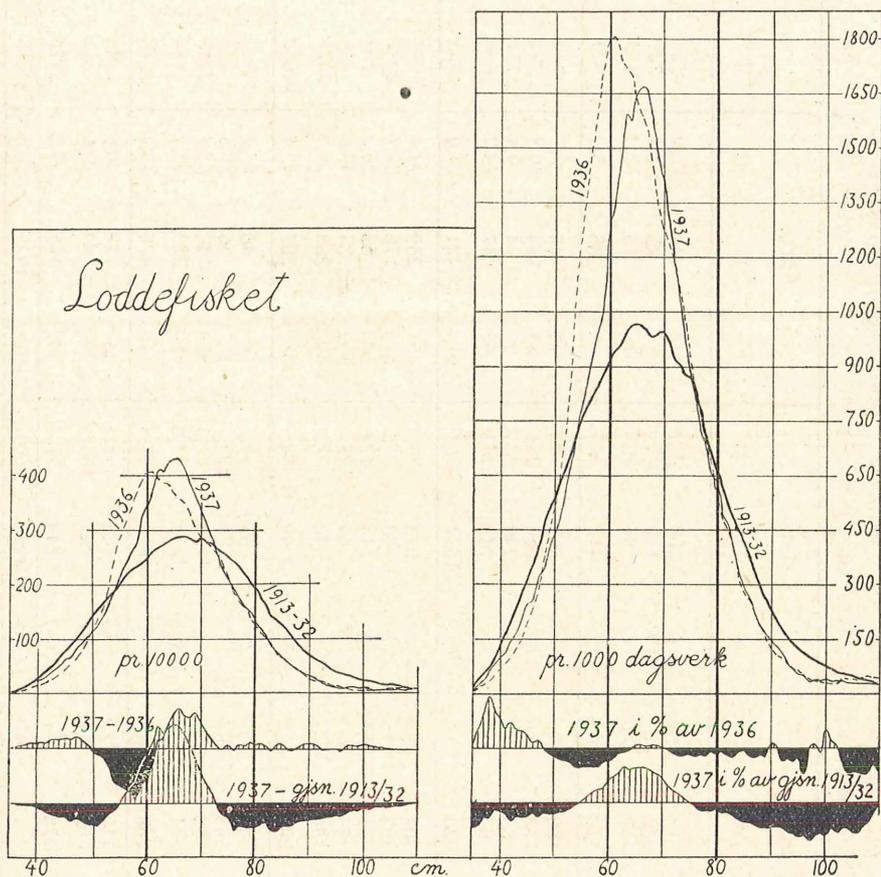

Fig. 7. Finnmarksfiskens størrelse sammenlignet med fjorårets fisk og med den gjennomsnittlige størrelse av Finnmarksfisken i perioden 1913—1932. Til venstre uten hensyn til mengde idet hver kurve er beregnet for 10 tusen fisk, til høyre er årets gjennomsnittsutbytte pr. dagsverk tatt med i beregningen. Alle kurver er fremkommet ved avsetning av antall fisk i hver centimeterklasse. Skalaen for disse antall står på siden av figurene.

Tab. I.

Lofotfiskets omfang og utbytte i 1937 pr. måned og opsynsdistrikt.

F == utbytte i stk. skrei (tusener), D = antall dagsverk (hundreder), U = antall fisk pr. dagsverk.

Opsynsdistrikt	Februar			Mars			April			Sesongen		
	F	D	U	F	D	U	F	D	U	F	D	U
Kanstadfjorden	16	14	11,4	480	208	23,0	32	46	7,0	528	268	19,7
RaftsunDET	12	39	3,1	197	113	17,4	12	25	4,8	221	177	12,5
Brettesnes	21	57	3,6	116	94	12,4	18	15	12,0	155	166	9,4
Vestfjordbotn	49	110	4,5	793	415	19,7	62	86	7,2	904	611	14,8
Skråva	46	106	4,5	562	310	18,1	74	96	7,7	682	512	13,3
Svolvær	97	172	5,6	1761	629	28,0	384	194	19,8	2242	995	22,6
Vågene	43	83	5,2	615	249	24,7	93	94	9,9	751	426	17,7
Hopen	60	64	9,4	535	149	35,9	65	47	13,9	660	260	24,4
Østlofoten	246	425	5,8	3473	1337	26,0	616	421	14,6	4335	2183	19,8
Henningsvær	393	403	9,7	2850	973	29,3	1151	259	44,4	4394	1635	26,8
Stamsund	304	203	15,0	1270	468	27,2	513	176	29,1	2087	847	24,7
Ure	175	71	24,6	486	114	42,6	122	55	22,2	783	240	32,6
Mortsund	58	35	16,5	180	64	28,1	102	34	30,0	340	133	25,6
Balstad	630	196	32,1	1756	540	32,4	692	263	26,3	3078	999	31,0
Mellemlofoten	1560	908	17,2	6542	2159	30,3	2580	787	32,8	10682	3854	27,7
Nusfjord	107	46	23,3	228	65	35,1	175	48	36,4	510	159	32,0
Sund	92	65	14,1	196	85	23,1	167	56	29,8	455	206	22,1
Reine	296	158	18,7	1069	224	47,5	893	143	62,4	2258	525	42,9
Sørvågen	162	91	17,8	804	239	33,6	883	229	38,5	1849	559	33,0
Vestlofoten	657	360	18,3	2297	613	37,4	2118	476	44,4	5072	1449	35,0
Værøy	503	116	43,4	883	162	54,5	443	123	36,0	1829	401	45,5
Røst	239	62	38,6	303	87	34,8	99	44	22,6	641	193	33,2
Værøy og Røst	742	178	41,7	1186	249	47,7	542	167	32,4	2470	594	41,6
Hele Lofotfisket	3254	1981	16,4	14291	4773	29,9	5918	1937	30,6	23463	8691	27,0

Tabell II.

Torskefiskerienes relative utbytte (i virkelig stykketall) de siste 25 år samt fiskevekt beregnet etter måling av fisken og normalvekt fundet ved individuelle veininger 1916—1919.

År	Utbytte i stykker pr. 10 dagsverk			Utbytte i % av gjsn. 1913/32			Fiskevekt kg pr. 100 stykker		
	Møre	Lof.	Finnm.	Møre	Lof.	Finnm.	Møre	Lof.	Finnm.
1913.....	247	193	530	145	81	137	—	—	198
1914.....	433	169	352	255	71	91	—	—	206
1915.....	286	222	244	168	93	63	—	—	206
1916.....	303	169	197	178	71	51	—	—	177
1917.....	114	138	260	67	58	67	—	—	195
1918.....	96	108	255	56	46	66	—	—	199
1919.....	123	159	302	73	67	78	—	—	198
1920.....	172	383	185	101	119	48	—	—	235
1921.....	100	253	413	59	107	107	—	—	173
1922.....	103	187	590	61	79	153	—	—	173
1923.....	162	219	615	95	92	160	—	—	169
1924.....	211	190	701	124	80	182	—	—	178
1925.....	82	233	493	48	98	128	—	—	181
1926.....	232	297	627	136	125	162	340	340	238
1927.....	130	428	346	77	180	90	337	337	227
1928.....	108	312	195	64	131	50	314	356	221
1929.....	104	372	329	61	156	84	317	341	227
1930.....	178	365	177	105	154	46	353	372	249
1931.....	92	178	262	54	75	65	359	394	210
1932.....	104	274	510	61	116	134	377	443	163
1933.....	51	155	411	31	66	103	407	425	167
1934.....	64	198	293	38	84	77	414	409	193
1935.....	54	108	429	32	46	112	429	405	153
1936.....	28	131	532	16	56	139	344	390	184
1937.....	69	270	389	40	115	99	382	365	182

Tabell III. *Fangsten fordelt efter vektklasser (sløiet vekt).*

Vekten er beregnet på grunnlag av enkeltveininger utført 1916—1919.

Vektklasser			Lofoten				Finnmark			
Kl.	Fra	Til	Tonn		‰		Tonn		‰	
Kg	Gram	Gram	1937	1936	1937	1936	1937	1936	1937	1936
0,5	251	750	8	4	—	—	675	746	19	15
1,0	751	1 250	66	28	1	1	4 036	7 294	114	143
1,5	1 251	1 750	790	265	10	5	8 812	11 833	249	233
2,0	1 751	2 250	3 867	1 391	47	26	7 668	9 656	217	190
2,5	2 251	2 750	11 056	4 311	134	82	5 617	7 588	158	149
3,0	2 751	3 250	10 606	7 029	129	133	3 002	4 497	85	88
3,5	3 251	3 750	11 506	8 068	140	153	1 778	2 473	50	49
4,0	3 751	4 250	11 006	7 685	134	145	1 072	1 358	30	27
4,5	4 251	4 750	9 455	6 271	115	119	532	846	15	17
5,0	4 751	5 250	7 125	4 702	86	89	346	466	10	9
5,5	5 251	5 750	5 183	3 729	63	71	323	360	9	7
6,0	5 751	6 250	3 773	2 796	45	53	243	500	7	10
6,5	6 251	6 750	2 712	2 160	33	41	263	557	7	11
7,0	6 751	7 250	1 811	1 540	22	29	270	602	8	12
7,5	7 251	7 750	1 301	1 102	16	21	226	621	6	12
8,0	7 751	8 250	791	642	10	12	179	569	5	11
8,5	8 251	8 750	470	422	6	8	142	302	4	6
9,0	8 751	9 250	395	216	5	4	80	186	2	4
9,5	9 251	9 750	190	113	2	2	60	130	2	3
10	9 751	10 250	90	125	1	2	45	125	1	2
10,5	10 251	10 750	74	107	1	2	45	64	1	1
11	10 751	11 250	49	31	1	1	21	61	1	1
11,5	11 251	11 750	16	3	—	—	—	64	—	1
12	11 751	12 250	25	15	—	—	—	—	—	—
12,5	12 251	12 750	16	4	—	—	—	—	—	—
13	12 751	13 250	16	8	—	—	—	—	—	—
Ialt	—	—	82 393	52 766	1001	999	35 429	50 896	1000	1001

Aldersundersøkelser.

Av Gunnar Rollefsen.

Der blev ikke offentliggjort nogen resultater av aldersundersøkelsene ifjor og årsaken til dette var at der i skreibestanden syntes å foregå forskyvninger og forandringer av det billede man hadde dannet sig av bestanden, som det var meget vanskelig å forstå.

I Lofotberetningen for 1935 blev der offentliggjort et forsøk på en forutberegning av den alder og lengdefordeling (størrelse) skreien vilde få i 1936.

Det viste sig at den på forhånd beregnede aldersfordeling stemte meget godt med den virkelige aldersfordeling, men lengden og størrelsen som var beregnet stemte ikke så godt.

På samme måte blev der i 1936 gjort forutberegninger av skreien i 1937, men på grunn av den usikkerhet som var opstått blev denne forutberegning ikke offentliggjort.

Det viste sig også at uoverensstemmelsen mellom den beregnede alders- og lengdefordeling var betydelig sammenlignet med den som vi virkelig fikk i 1937.

Det var nu viktig å finne årsakene til denne uoverensstemmelse og ved sammenligning mellom materialet fra de forskjellige år med henblikk på dette viste det sig at man kunde føre uoverensstemmelsen tilbake til tre forhold:

1. variabel årstilvekst,
2. variabel kjønsmodning,
3. øket dødelighet.

Man har tidligere regnet med at der for fisk av en bestemt alder gjaldt en forholdsvis bestemt gjennomsnittslengde, at f.eks. de 10-årige skrei i år og ifjor eller for 5 år siden holdt omtrent den samme lengden. Men dette viser sig ikke å være tilfelle. *Fisk av samme alder er 8—9 cm lengere i 1936 enn de var i 1932* og altså op til 2 kg tyngre i sløiet stand.

Hvis vi undersøker hvordan gjennomsnittslengden for hver aldersklasse har vært i den periode vi har hatt nøiaktige aldersanalyser av skreien, så finner vi at *fra 1932 og til 1936 økedes gjennomsnittslengden av hver aldersklasse med ca. 2 cm om året*, fig. 1.

Det ligger nær å anta at ernæringsbetingelsene i Østhavet har vært meget gode i denne periode slik at fisken har vokset fortere enn før. 1936 betegner imidlertid et vendepunkt; *i 1937 er alle årganger ca. 2 cm kortere enn de var året før*, fig. 1.

Samtidig med disse forandringer i fiskens veksthastighet kan vi også påvise at der er inntrått forskyvninger av alderen ved første gangs gytning.

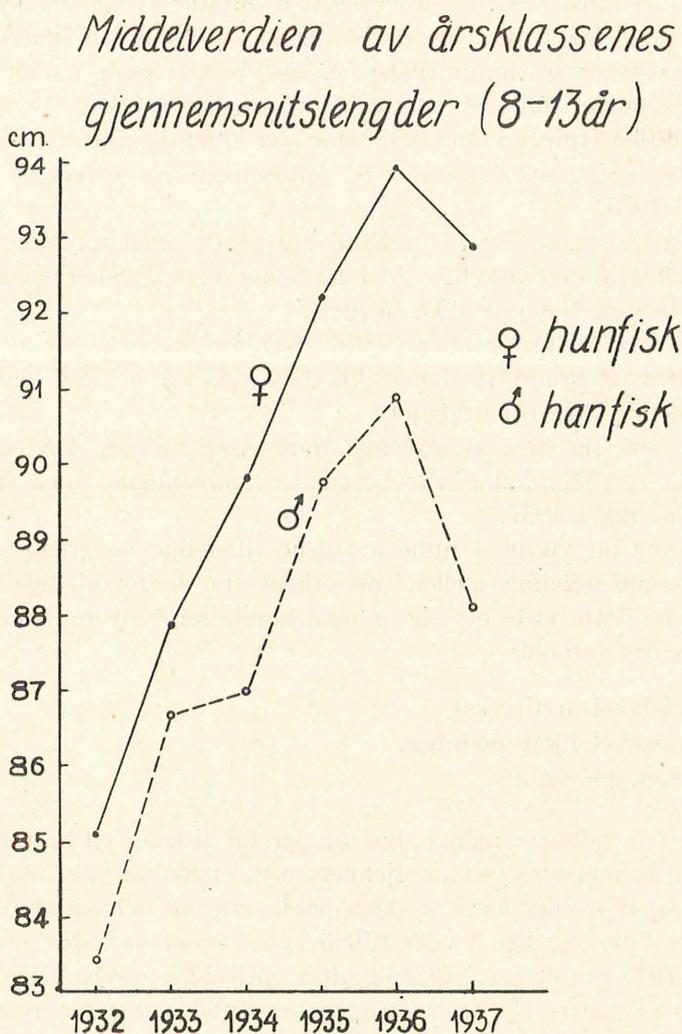

Fig. 1 viser lengden av likegammel fisk i årene 1932—37. Hunfisk av samme alder var 9 cm lengere i 1936 enn den var i 1932 og for hanfiskten gjelder en økning på ca. 8 cm. Økningen i lengde svarer til en økning i vekten på over 1 kg i sløiet stand.

Man ser også av figuren at hanfiskten er ca. 3 cm kortere enn hunfisk av samme alder.

Det har tidligere i Lofotberetningen (1934, side 90) vært omtalt at loddetorskens kjønsmodning og dermed også dens overgang til skrei ikke skjer samtidig for alle fisk av en årgang. Nogen ganske få blev gyteferdige allerede i 6 års alderen, flere og flere opnådde kjønsmodenhet for hvert år som gikk inntil det 10. og 11. år; ved denne alder hadde de fleste sluttet sig til skreien. Av de som da var igjen gikk de siste helt til de blev 15 år før de foretok sin første gytevandring til Lofoten eller andre gytebanker. Vi kunde regne med at der for skreien gjaldt en gjennemsnittsgytaalder på 10 $\frac{1}{2}$ år.

Imidlertid har der i de siste års materiale gjort sig merkelig en meget betydelig forskyvning når det gjelder kjønsmodningens inntreden. Mens vi således for perioden 1932—34 fant at de fleste fisk av en årgang blev kjønsmodne som 10 - og 11-åringer så finner vi for perioden 1935—1937 at de fleste skrei blir kjønsmodne som 8—9 års fisk.

Det er meget rimelig å anta at fiskens hurtigere vekst i de siste år har bidratt til at den også blir kjønsmoden i en yngre alder. Fig. 2.

Påvisningen av disse forhold kunde forklare meget av uoverensstemmelsen mellom den beregnede og den observerte alders og lengdefordeling. Men der var også andre forhold tilstede som bragte forstyrrelser inn.

I Lofotberetningen for 1933 er der gjort rede for opdagelsen av noen særpregede smale soner i torskens ørestener, og alt tyder på at disse smale soner er år-ringer som opstår efter at fisken har begynt å gyte.

Man kunde på grunnlag av disse soner finne hvor stor prosent av skreien hvert år som var førstegangsgytere, det vil si man kunde bestemme hvor stor tilgangen var for hvert år, og man kunde også på grunnlag av sonene bestemme avgangen for hvert år.

Med avgangen forstår vi den totale dødelighet som gjelder for en bestand. — Av et bestemt antall fisk som lever, la oss si nyttårsaften 1936, vil det bare være endel som oplever nyttårsaften 1937. De som er forsvunnet i årets løp vil enten være fisket op eller de kan være tatt av håkjerring, sel; eller ha lidd en naturlig død. Summen av alle de krefter som på denne måten tærer på bestanden kaller vi for bestandens totale dødelighet eller avgang.

Ved hjelp av aldersundersøkelsene kan vi nu bestemme hvor stor del av fiskebestanden som dør fra et år til det næste. Vi kan for skreiens vedkommende ennu ikke si hvor stor del av avgangen som skyldes fisket eller hvor stor del som skyldes naturen selv; men den totale dødelighet kan vi bestemme.

Regner vi ut skreiens totale dødelighet i tidsrummet 1932 til 1937 viser det sig at den for perioden 1932—34 var 40 pct. pr. år. Dette

er altså slik å forstå at av 1.000 fisk som kom til gytebankene et år vilde 600 komme igjen det neste, mens 400 stykker vilde være forsvunnet på den ene eller annen måte i løpet av året.

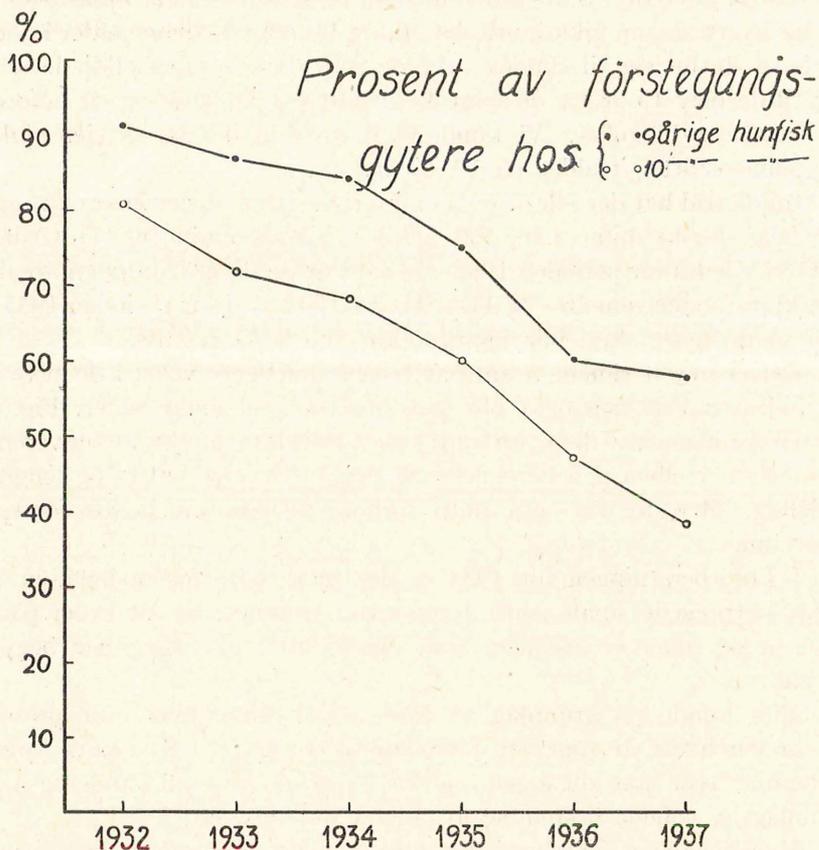

Fig. 2. I 1932 bestod de 10-årige hunskei av 80 pct. førstegangsgytere og altså av 20 pct. som hadde gytt før. I 1937 var det derimot bare 40 pct. av denne aldersklasse som var førstegangsgytere, mens 60 pct. hadde besøkt gytebankene en eller flere ganger før. De 10-årige hunfisk i 1937 er altså blitt kjønsmodne i en yngre alder enn de 10-årige hunfisk i 1932, og vi ser av kurvens jevne fall at denne forandring av kjønsmodningens inntreden har foregått gradvis. På figuren er også procenten av de 9-årige hunskei angitt, og man ser at det samme forhold gjør sig gjældende.

For tidsrummet 1935—37 er imidlertid dødeligheten steget slik at der for tiden gjelder en total dødelighet på henimot 60 pct. pr. år.

Det er meget påfallende at denne økning av dødeligheten faller sammen med det utenlandske trålfiskes forflytning til Senja—Andenes og Røstbankene.

Det var i 1934 Tyskland for alvor tok op trålingen på disse bankene og således begynte å beskatte skreiens på dens innsig til gytebankene. Både den tyske og den engelske tråling viser stadig økning i de år som er forløpet og man får et inntrykk av den ekstrabeskatning skreiens er utsatt for nu, når man hører at *tyske trålere i første halvdel av 1937 foretok 900 trålturer til bankene utenfor Vesterålen og Lofoten og førte med sig hjem 90 millioner kg fisk og herav var sikkert 35—40 millioner kg skrei*. Hertil kommer så hvad de andre nasjoners trålere fører med sig hjem.

Vi regner neppe svært galt når vi anslår beskatningen av den rene skrei til det dobbelte av hvad den var for nogen få år siden, og det er foreløbig meget naturlig å sette den økede dødelighet i sammenheng med utviklingen av det utenlandske trålfiske.

Fangstutbyttet i Lofoten i 1937 var større enn det foregående år og det synes som dette har beroliget alle dem som før hadde sett den utenlandske tråling som en fare for vårt eget fiske. Det må imidlertid sterkt fremheves at der ikke er noget som tyder på at *bestanden* vil øke i de nærmeste år, og det er også sandsynlig at den forhåndsbeskatning av skreiens som finner sted ved den utenlandske tråling, minsker fiskechansene i Lofoten.

SKREI-INNSIGET I 1937.

Ifølge fiskeriopsynets opgaver var linefiskens vekt da fisket begynte 3,3—3,5 kg sløiet. Fiskevekten holdt sig derpå nokså jevnt på 3,4—3,5 til midten av mars, da falt den til 3,25 og i løpet av april sank den ytterligere slik at fisken ved sesongens slutt bare stod 3,0 kg sløiet.

Hvad betyr nå dette fall i vekten. Det fortøner sig som et innsig av ny fisk og av små fisk. (Der henvises i denne forbindelse til SUNDS artikkel om skreiens lengdefordeling side 104). Men vi skal her se hvad aldersmaterialet forteller om dette nye innsig.

Vi må studere fig. 3 for å bli klar over det som foregikk i løpet av sesongen. På fig. 3 er aldersfordelingen av fisken fremstillet som en rekke søiler av forskjellig høyde, og søilenes høyde angir hvor stor pct. prøvene har inneholdt av de forskjellige årganger.

Vi skal begynne å se på den øverste søilerække tilvenstre som viser oss hvordan aldersfordelingen av hanfiskens var i tidsrummet 13. februar—26. februar, og vi legger da merke til at der var omkring 2 pct. 7 års fisk, (6-års fisk fantes ikke) av 8 åringer er det henimot 10 pct. og av 9 åringer 34 pct. Foruten disse var det bare 10 og 11 års fisk som var av nogen betydning.

Ser vi nå på de 8 årige hanfisk gjennom de øvrige tre 14 dagers perioder er det påfallende hvordan 8 åringerne mere og mere blir den

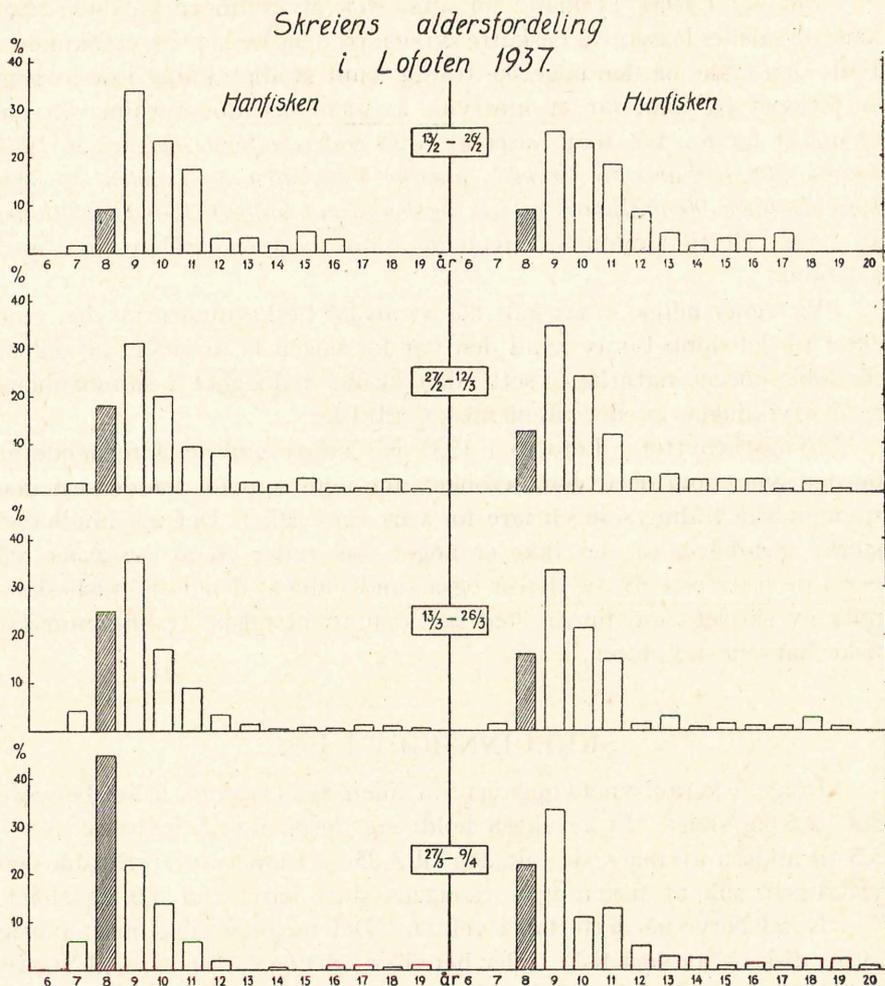

Fig. 3.

viktigste årsklasse, og vi kan også iaktta at der er en tilsvarende økning av de 8 årige hunfisk, men ikke på langt nær så utpreget. Imidlertid har også de 9 årige hunfisk en økende tendens.

I 1937 gjorde altså den eldre fisk sig først merkbar i fangstene og kom derfor også sannsynligvis først; ungfisken og særlig de 8 årige hanfisk kom senere. Ved hjelp av SUNDS omfattende målinger er vi i stand til å datere det nye innsig av ung fisk til ca. 15. mars.

Sammenligner vi aldersfordelingen av hanfiskene med hunfiskens aldersfordeling på fig. 3 er det meget klart at hanfiskene faller yngre.

Dette skyldes at hanfiskene blir kjønsmoden i en yngre alder enn hunfiskene, og vi kan med det materiale vi nu har stille op en tabell som viser forholdstallene mellem hanfisk og hunfisk av hver aldersklasse.

Aldersklasse	% Hanfisk	% Hunfisk
6 åringer	90—100	10—0
7 —	80	20
8 —	68	32
9 —	55	45
10 —	48	52
11 —	44	56
12 —	43	57
13 —	43	57
14 —	43	57

Av de 7 årige skrei som kommer til Lofoten er altså ca. 80 pct. hanfisk og av de 8 årige næsten 70 pct. Skreien i 1937 bestod som man ser av fig. 3 av forholdsvis ung fisk, det er 8, 9, 10 og 11 årig fisk som utgjør bestanden, og av disse aldersklassene ser vi, av ovenstående tabell, at 8 og 9 åringene har overskudd av hanfisk. Det er mulig dette er årsaken til at også linen ifjor gav fangster som bestod av mest hanfisk (ca. 60 pct.).

Det er enu en ting som er verd å omtale i denne forbindelse og det er at det synes som om den fisk som kommer først til gytebankene som regel består mest av hunfisk.

Efter vårt materiale fra de senere år kan vi angi fangstenes gjennomsnittlige innhold av hanfisk og hunfisk gjennom sesongen slik:

Februar 2nen uke	25 % han	75 % hun
— 3dje »	30 —	70 —
— 4de »	35 —	65 —
Mars 1ste »	40 —	60 —
— 2nen »	45 —	55 —
— 3dje »	50 —	50 —
— 4de »	55 —	45 —
April 1ste »	60 —	40 —

Om det har vært slik alltid har vi ikke materiale til å avgjøre, men de som har vært med å sløie fisk gjennom flere år kan sikkert gi opplysninger om dette.

SKREIEN I 1938.

Et av de mål fiskeriundersøkelsene for 25 år siden satte sig var å komme så langt at man kunde gi opplysninger om fisken på forhånd. Dette mål har vist sig vanskelig å nå, men det synes som man har kommet nærmere for hvert år.

OSCAR SUND har gjennom sine undersøkelser av skreien og loddetorsken vist at vi kan følge de gode årgangers flodbølge fra de dukket op hos loddetorsken til de ebbet ut hos skreien og han har derfor kunnet angi når vi kunde vente innslaget av ung fisk i skreibestanden.

Gjennom den systematiske *aldersanalyse* av skreien som blev begynt i 1932 kan vi angripe problemet om forhåndsviden om bestanden fra ennu en side. Aldersanalysene gir oss nemlig anledning til å bestemme tilgangen og avgangen og samtidig har de også gitt oss et innblikk i noen av de lover som dikterer tilgang og avgang.

Til en viss grad er vi derfor blitt istand til å beregne hvad der forvinner av skrei fra et år til det næste og hvad der vil komme til av nytt.

Som der blev gjort rede for i begynnelsen av denne artikkel, har vi på grunn av de forutberegninger som er foretatt de foregående år blitt opmerksom på forandringer av fiskens kjønnsmodning, veksthastighet og dødelighet. Om disse forhold imidlertid ikke på langt nær er klarlagt ennu, så har det allikevel sin store verdi å fremsette i en koncis form resultatet av de beregninger vi *kan* gjøre med vår nuværende viden og på grunnlag av det knappe materiale vi rår over.

Når vi skal beregne skreiens aldersfordeling i 1938 må vi først og fremst ta hensyn til størrelsen av de årganger som viste sig blandt skreien i 1937, og av fig. 3 ser vi at der ikke var 6 års fisk og svært lite av 7 års, mens 8, 9 og 10 åringer utgjorde tyngden av skreien dette år.

I 1938 vil disse årganger være ett år eldre og — dødeligheten vil ha satt sitt spor på dem alle, men de yngste årsklasser vil samtidig få et tilskudd av ny skrei; — loddetorsk som nettop er blitt kjønnsmoden, og dette tilskuddet vil mere enn opveie dødeligheten som disse årsklassene har vært utsatt for.

Ikke slik med de eldre årsklasser. Når årgangene blir 11—12 år er allerede de fleste fisk blitt kjønnsmodne, og det tilskudd som skrei av denne alder får fra loddetorsken blir mindre og mindre jo eldre årgangen er. På disse eldre årganger ser vi derfor dødelighetens innvirkning best.

Siden kjønnsmodning og dødelighet synes å være av en viss lovmessig natur kan vi også gjøre oss op en mening om hvordan disse faktorer vil forandre bestanden fra det ene år til det neste, men det

svake punkt i våre beregninger er de alleryngste årsklasser, — 6 og 7 åringene —, fordi vi lite eller intet har å støtte oss til i materialet av skrei. Her må loddetorsken tas tilhjelp.

Imidlertid er den delen av loddetorskens utbredelsesområde i Østhavet, som vi henter vårt materiale fra, meget begrenset; det vil si det er bare fra Finnmarkskysten og, takket være Iversens og Koefoeds ekspedisjoner, i de siste år også fra Svalbard vi har prøver. — Fra Murmankysten, Kap Kanin og bankene lengere ute har vi derimot intet aldersmateriale og dette er jo områder som huser en meget stor del av loddetorskbestanden. Den store forskjell som det viser sig å være mellom loddetorsk fra Finnmarkskysten og den tilsvarende torsk på Svalbard gjør at vi ikke kan anse loddetorsken på Finnmarkskysten for å gi oss det absolutt riktige bilde av hele den umodne del av torskebestanden i Østhavet.

Sålenge vi ikke kjenner forholdene i Østhavet bedre er vi derfor avskåret fra å trekke loddetorsken inn i beregningene, selv om den i store drag gir oss en forestilling om hvilke årganger som er av betydning.

Når det gjelder 6 og 7 års skrei i 1938 må vi derfor nøie oss med å si at der ikke kan ventes å bli over 4—5 pct. av disse aldersklasser. Men for de eldre årsklassers vedkommende kan vi stille op nedenstående sannsynlige aldersfordeling. Det er da regnet med en dødelighet på 60 pct. og der er også forutsatt at kjønnsmodningen ikke har undergått meget store forandringer i løpet av det siste år.

6 års fisk	? %
7 —	? %
8 —	12 %
9 —	35 %
10 —	29 %
11 —	11 %
12 —	6 %
13 — og eldre	7 %

Skreibestanden i 1938 skulde, efter den beregnede tilgang og avgang å dømme, bli mindre tallrik enn ifjor, men dette behøver dog ikke å innvirke så meget på utbyttet som er avhengig av mange andre forhold, f.eks. innsigets intensitet på de forskjellige steder, værforhold, belegg, o. l.

Når vi så skal beregne skreiens *størrelse* i 1938 må vi først og fremst ta hensyn til de forskjellige årgangers styrke; vi må ta hensyn til hvor stor fisk av de forskjellige aldersgrupper er og vi må også ta hensyn til at veksthastigheten nu er nedsatt.

Det er også meget viktig å ta hensyn til at det er mere hanfisk blandt de unge aldersgrupper enn de eldre, da hanfisken er ca. 3 cm kortere enn en likegammel hunfisk.

Når vi tar alle disse forhold i betraktning får vi som resultat at skreien i 1938 vil ha en sannsynlig gjennomsnittsvekt på 3,2—3,4 kg sløiet. Den vil i det store og hele være meget lik skreien i 1937 hvad størrelsesfordeling angår og omregnet til de handelsmessige mål som tørrfisk skulde vi vente følgende fordeling:

40—50 cm	50—60 cm	60—70 cm	70—80 cm
15 pct.	53 pct.	27 pct.	5 pct.

Hvad der her er sagt om skreibestandens størrelse og alder gjelder kun linefisk. Garnfisken betegner et utvalg av de største skrei med de maskevidder man nu bruker i Lofoten.

Som grunnlag for disse analyser og beregninger av skreiens alder har vi et materiale som består av 1.000—2.000 stykker hvert år.

Når vi tar i betraktning at der år om annet fiskes op 20 millioner stykker skrei i Lofoten da er 1.000 eller 2.000 ikke meget og ennu mindre blir det når vi må ta med de 40—50 millioner som slipper ut av Vestfjorden igjen og rent ubetydelig blir det når vi også må regne med den hele skreibestand som kanskje er på 3—400 millioner stykker. Vi kan med rette trekke den sammenligning at vi like gjerne kunde gjøre oss op en mening om Norges hele befolkning ved å undersøke 20 mennesker valgt i fleng.

Det er innlysende at vårt materiale burde være større, men som forholdene ligger an er det vanskelig å bearbeide mere og vi må være takknemlig for de resultater som allerede er nådd.

Vi vil derfor takke både de fiskemålere som har samlet materialet og de som har avsett brygge- eller kaiplass til fiskemålerne under deres arbeide og ikke minst vil vi takke de båtlag og de høvedsmenn som beredvillig har stillet sin fangst til vår rådighet for måling og undersøkelse.

Trekk fra Nord-Norges oceanografi sett i sammenheng med torskefisket.

Av cand. real. Jens Eggvin.

Fiskeriundersøkelsene 1937 ute på feltet begynte 6. januar med observasjoner i Hjeltefjorden og i et snitt fra Feie over til Vikingbanken med »Johan Hjort«. På turen innover fra Vikingbanken mot Holmengrå blev der ved hjelp av ekkoloddet registrert store mengder sild.¹ Også på turen utover registrertes sild, men sparsomt. De oceanografiske observasjoner gav beskjed om hvilken temperatur og hvilken saltholdighet der var i de vannlag silden stod i. Ved utregning efter hjemkomsten gav observasjonene også beskjed om strømforholdene i snittet.

LOFOTEN.

»Johan Hjort« blev så gjort klar for Lofottoktet som startet fra Bergen 19. januar under ledelse av fiskerikonsulent Sund. Underveis blev der arbeidet på flere steder langs kysten med ankomst til Lofoten 29. januar. Den del av undersøkelsene som omfatter temperatur, strømforhold, saltholdighet og andre kjemiske bestemmelser, blev i Vestfjorden drevet i et område fra Helligvær—Værøy til Ofotfjorden med flere snitt tvers over fjorden samt spesielle undersøkelser på bankene langs innersida av Lofoten. Der blev også arbeidet på yttersida, nemlig på bankene utenfor Senja og Vesterålen. Også i dyphavet utenfor Egga blev der gjort endel observasjoner. Under hele toktet blev der tatt 190 oceanografiske stasjoner med observasjoner i tilsammen 1975 punkter, d. v. s. at der gjennemsnittlig på hver stasjon (observasjonssted) blev gjort undersøkelser i ca. 10 forskjellige dybder.

Temperatur og saltholdighet.

Som nevnt i Lofotberetningen ifjor hadde de dypereleggende vannmasser i Vestfjorden fra 170 m og til bunns avtatt i temperatur fra 1935 til 1936 under lofotfisket. En lignende synkning i temperaturen har man også iaktatt både nordenfor og sønnenfor Lofoten. Ved en inngående undersøkelse av den nordlige del av Nordsjøen fra Egersund til Møre og vestover til Skottland og Shetland som Fiskeridirektoratet har foretatt våren 1935, 1936 og 1937, har det også der vist sig en nedgang i temperaturen i dypvannet fra 1935 til 1936.

¹ SVEN RUNNSTRÖM: Sildeundersøkelsene 1937. Årsberetning vedk. Norges Fiskerier 1937, I.

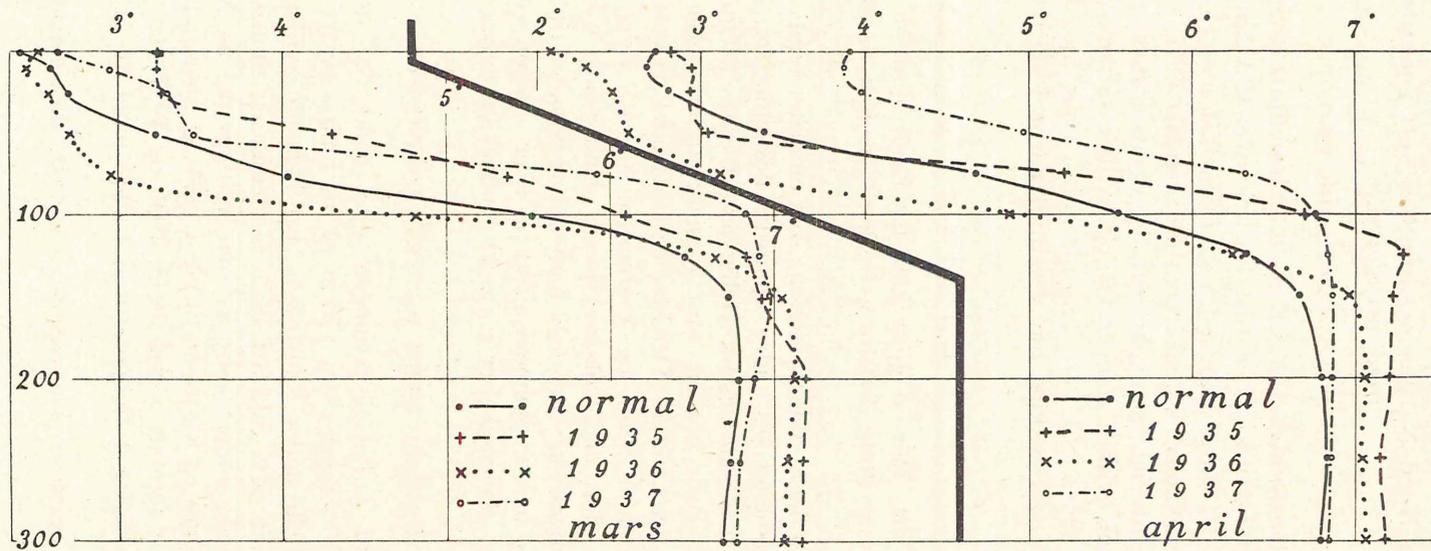

Fig. 1.

Middeltemperatur ved Skråva i mars og april 1935, 1936 og 1937 samt den tiårige middelverdi (normal) for mars og april.

Vannmassene i Nordsjøen består av 3 hovedtyper, nemlig atlantehavsvann, nordsjøvann og kystvann. Det førstnevnte er saltrikest og føres inn i Nordsjøen som grener av Atlanterhavsstrømmen (Golfstrømmen). Kystvannet er det minst salte, og nordsjøvannet er en mellomtype som inneholder 34—35 gr. salt pr. kg.

Bearbeidelsen av materialet viser at temperaturens avtaken i Nordsjøen skyldes svakere innstrømning av det varme atlantehavsvann. Fra våren 1935 til våren 1936 har således denne innstrømning avtatt med ca. 13 0/0. I det belte av Nordsjøen som begrenses av Stavanger—Feie og rett vestover til nordspissen av Skottland og Shetland, var

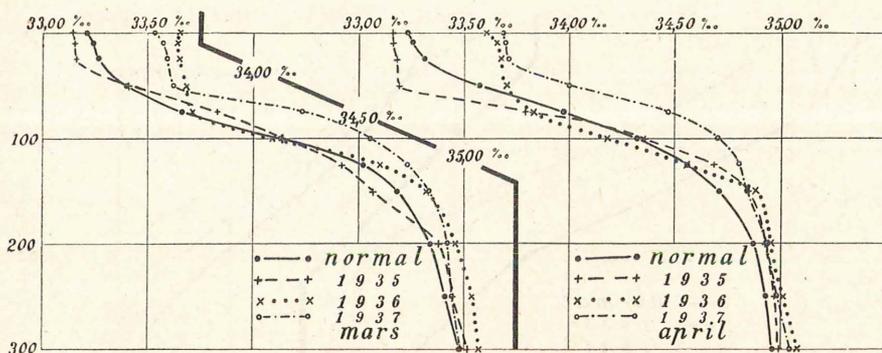

Fig. 2. Gjennomsnittlig saltholdighet ved Skråva i mars og april 1935, 1936 og 1937, samt den tiårige middelverdi (normal) for henholdsvis mars og april.

der således våren 1936 ca. 1479 milliarder tonn mindre atlantehavsvann enn våren 1935. I overensstemmelse hermed har mengden av nordsjøvann tiltatt.¹

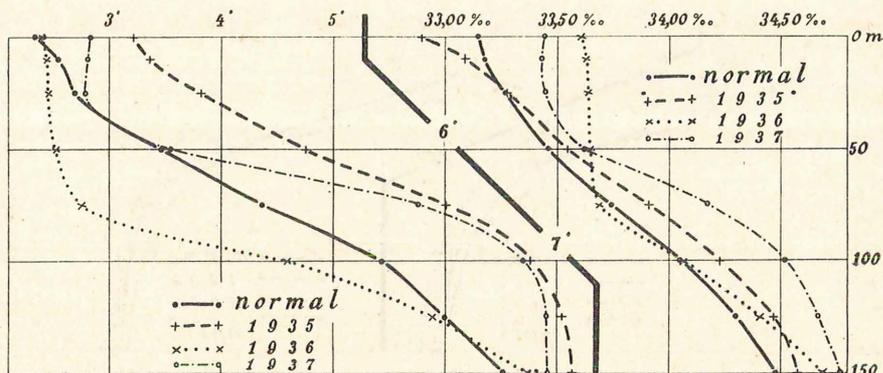
Som man senere vil se har også forholdene i Finnmarkshavet gjennomgått en lignende utvikling, idet man fra våren 1934 til våren 1936 finner en nedgang i mengden av atlantehavsvann og en synkning i temperaturen.

Temperatursynkningen i Vestfjorden har fortsatt også i 1937 idet dypvannet er blitt kaldere enn i de to foregående år. Dette vil fremgå av fig. 1 som fremstiller gjennomsnittstemperaturen i de forskjellige dybder for mars og april 1935, 1936 og 1937 samt normalkurver for Skråva. Mens temperaturen i dypvannet har ligget betydelig over normalen i de foregående 4 år, har den i 1937 nådd ned i en temperatur som ligger under 7° og nær op til normalen, men fremdeles litt over denne. Fra overflaten og ned til 125 m dyp var

¹ JENS EGGVIN: New Oceanographic Investigations in the Northern North Sea. Rapp. et Procés-Verbeaux des Reunions. Vol. 55- III. 1937.

imidlertid vannet betydelig varmere enn ifjor og varmere enn normalt. Forholdsvis varmest var det i 75—100 m med $1,60^\circ$ over normalen i mars for Skråva og $1,43^\circ$ over normalen i april. Det samme forhold gjorde sig også gjeldende for Høla hvor temperaturen i dette lag (75—100 m) lå $1,32^\circ$ over normalen og hele $2,56^\circ$ over fjorårets temperatur i mars (se fig. 3).

Saltholdigheten lå høiere enn normalt i alle dybder fra overflaten og til bunnen, hvilket vil fremgå av fig. 2. Man vil se at ikke bare temperaturen men også saltholdigheten lå forholdsvis høit i 75—100 m. Dette henger sammen med at gjennomblandingen av de øvre vannlag

a. Høla i mars. b.

Fig. 3. Gjennomsnittlig temperatur og saltholdighet på Djuphøla i mars 1935, 1936 og 1937 samt den tilsvarende tiårige middelværdi (normal).

på grunn av vinteravkjølingen ikke rakk så dypt ned i sjøen som f. eks. ifjor, med andre ord det gjennomblandede kolde lag blev tynnere i år regnet fra overflaten. Under dette kolde vannlag kommer så det velkjente overgangslag som altså danner overgangen mellom det kolde gjennomblandede vannlag og det varme, saltere dypvann i Vestfjorden. Ved hjelp av figurene (1 og 3) kan man stille op følgende tabell som viser at det vann som holder 5° og 6° , altså beliggende i overgangslaget, lå gjennomsnittlig høiere i sjøen under lofotfisket 1937 enn 1936 og nærmet sig forholdene i 1935.

	Mars						April		
	Skråva			Høla			Skråva		
	1935	1936	1937	1935	1936	1937	1935	1936	1937
5°	67 m	101 m	66 m	54 m	108 m	66 m	72 m	103 m	51 m
6°	96	111	77	75	128	79	86	119	69

For Hølas vedkommende vil dette forhold fremgå vel så tydelig av fig. 4.

Hvorledes fordelingen av temperatur og saltholdighet var i et snitt tvers over fjorden mellem Stamsund og Måløy-Skarholmen, vil fremgå av fig. 5. Man vil se at temperaturen ikke rekker op i 7° noe sted i snittet. Ifjor derimot inntokes mesteparten av området mellem 150 og 300 m av vann over 7° (se Lofotberetningen 1936 side 135).

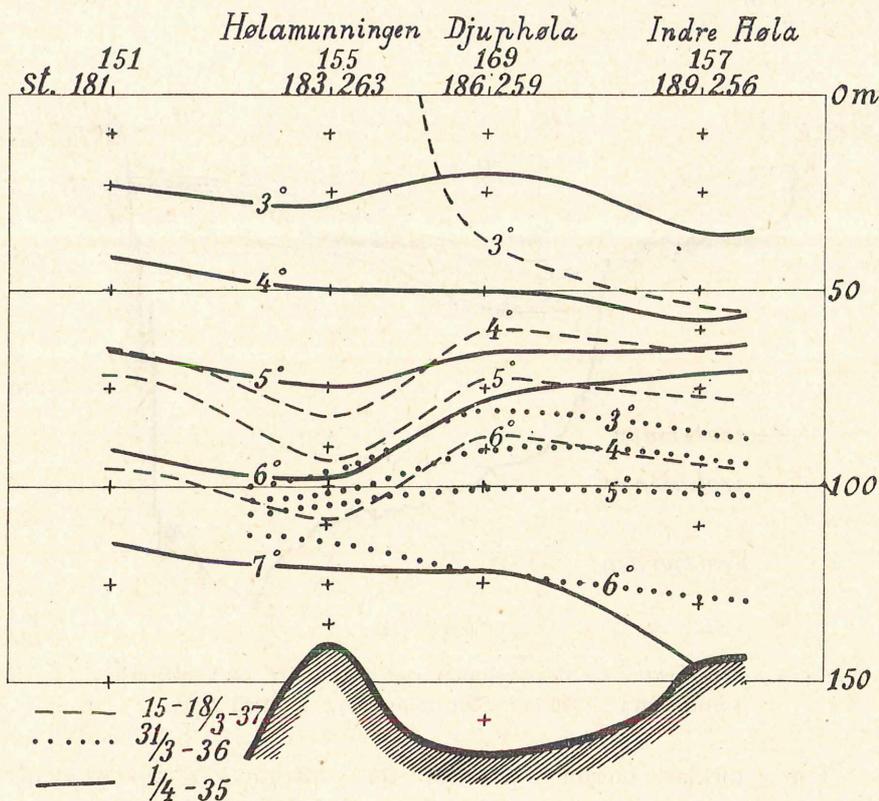

Fig. 4. Temperaturen i et lengdesnitt av Høla under lofotfisket 1935, 1936 og 1937.

Mens de forhold som er fremstillet i fig. 1—3 representerer den gjennomsnittlige fordeling av temperatur og saltholdighet under fisket i de nevnte områder, viser snittet i fig. 5 som er tatt 2. april, en noe unormal fordeling av t og S i de øverste 150 m. Således legger man merke til at på st. 216 2 nautiske mil utenfor «egga», er f. eks. 4°, 5° og 6° vann å finne forholdsvis dypt, men disse temperaturlinjer hever sig innover banken mot land. Således ligger på st. 216 linjen for 5° på 128 m, mens den inne på banken på st. 217 rekker op i

52 m. De optegnede linjer for like saltholdighet sees å ha et lignende forløp, idet disse også hever sig innover banken mot land, altså omvendt av hvad der i almindelighet er tilfelle.

Årsaken til denne unormale fordeling av vannmassene i dette snitt må skyldes vindforholdene.

I tiden 28. mars—1. april blåste der vedholdende SVtV vind av gjennomsnittlig styrke 4,3, den var somme tider oppe i stiv kulings styrke. Denne vedholdende vind måtte nødvendigvis forårsake en transport av overflatelagene ut fra Lofoten.

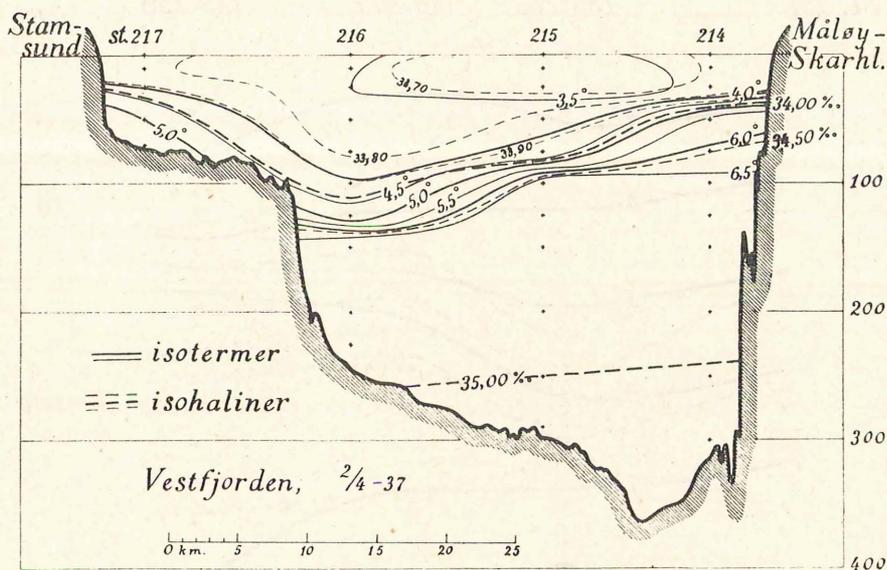

Fig. 5. Temperatur og saltholdighet i et tversnitt av Vestfjorden fra Stamsund til Måløy, Skarholmen fyr 2. april 1937.

For å forklare nærmere hvordan dette foregår kan nevnes at når vinden blåser henover et område av havet, vil den del av luften som befinner sig i grenselaget mellom hav og luft forbli i kontakt med vannet. Den nærmest overliggende luft vil på grunn av friksjon og viskositet øve et drag på det underste skikt. Resultatet er at der kommer igang et tangentialtrykk på havoverflaten i vindkraftens retning. Denne virkning forøkes ved det direkte trykk som vinden øver på bølgene. Hastigheten av den overflatestrøm som vinden setter igang vokser ifølge Ekman i samme forhold som tangentialtrykket og avhenger dessuten av hvor på jordkloden man befinner sig. På høiere bredder er den ca. 2 pct. av vindhastigheten og på lavere bredder ca. 4 pct. Så snart overflatestrømmen er kommet igang, griper jord-

rotasjonens avbøiende kraft inn og avbøier strømmen tilhøire for vindretningen på den nordlige halvkule. I overflaten er avbøiningen 45° , men tiltar med dybden slik at den samlede vanntransport blir loddrett på vindretningen forutsatt at der ikke er land som hindrer transporten og at havet er tilstrekkelig dypt. Er dette ikke tilfelle blir vanntransportens avbøining fra vindretningen mindre.

Slik som vinden blåste 28. mars—1. april blev der følgelig en transport av overflatevann ut fra land. Dette bevirket en synkning av overflaten nær kysten og en hevning mot øst, hvilket medførte et trykkfall i dypet innover mot land, og følgelig strømmet vannet i overgangslaget henimot Lofoten og mot NE idet jordrotasjonens avbøiende kraft (til høire) griper inn også her. Derved blir det vann som er blitt fjernet fra overflaten erstattet med vann fra dypereliggende lag og på grunn av innstrømningen langs bunnen blev bunnvannet på Lofotbankene saltere og varmere hvorved man fikk den hevning i temperatur- og saltholdighetslinjene (isolinjene) inn mot Lofoten som vi har sett på figuren. Overgangslaget kom derved til å stå høiere inne på Lofotbankene enn lengere ute. I overensstemmelse hermed viste registreringene ved hjelp av ekkolodd at fisken på denne tid stod forholdsvis høit oppe i sjøen og var å finne langt inne på bankene. Mellom Henningsvær og Lofotodden blev der således på flere steder registrert fisk i dybder mellom 50 og 75 m. Denne undersøkelse av bankene viste videre at fiskeforekomstene blev registrert forholdsvis nær land. Også for Hølas vedkommende finner man et lignende forhold. Et snitt over Høla tatt 3. april viser at der strømmet vann innover Høla i dypet fra 35 m dybde av, mens der foregikk en utstrømning i de øvre lag, hvorved såvel saltholdighet som temperatur tiltok. Dette bevirket at isohalinene og isotermene hevet sig høiere op i sjøen, slik at overgangslaget kom til å ligge så høit som mellom 30 og 55 m. Det ferskere vann under $33,50 \text{ ‰}$ som man tidligere hadde hatt i de øverste 35 m, var ikke lenger å finne i snittet, idet det var strømmet vekk. Sammenholder man dette med fisket, finner man at ifølge »Johan Hjort«s observasjonsjournal, blev der samme dag (3. april) fanget 500 torsk på fløitgarn inne på Høla, og noen juksefiskere fikk endel fisk i 25 favner.

FINNMARK.

Finnmarkstoktet begynte 3. mai idet »Johan Hjort« da gikk nordover under ledelse av fiskerikonsulent Sund. Der blev arbeidet i et område fra Torsvåg til østpynten av Fiskerhalvøya. Tilsammen blev der tatt 109 oceanografiske stasjoner med observasjoner i 1019 punkter. Undersøkelsene på Finnmark avsluttetes 1. juni. På sydtur arbeidet man på forskjellige steder langs kysten og ankom til Bergen 8. juni.

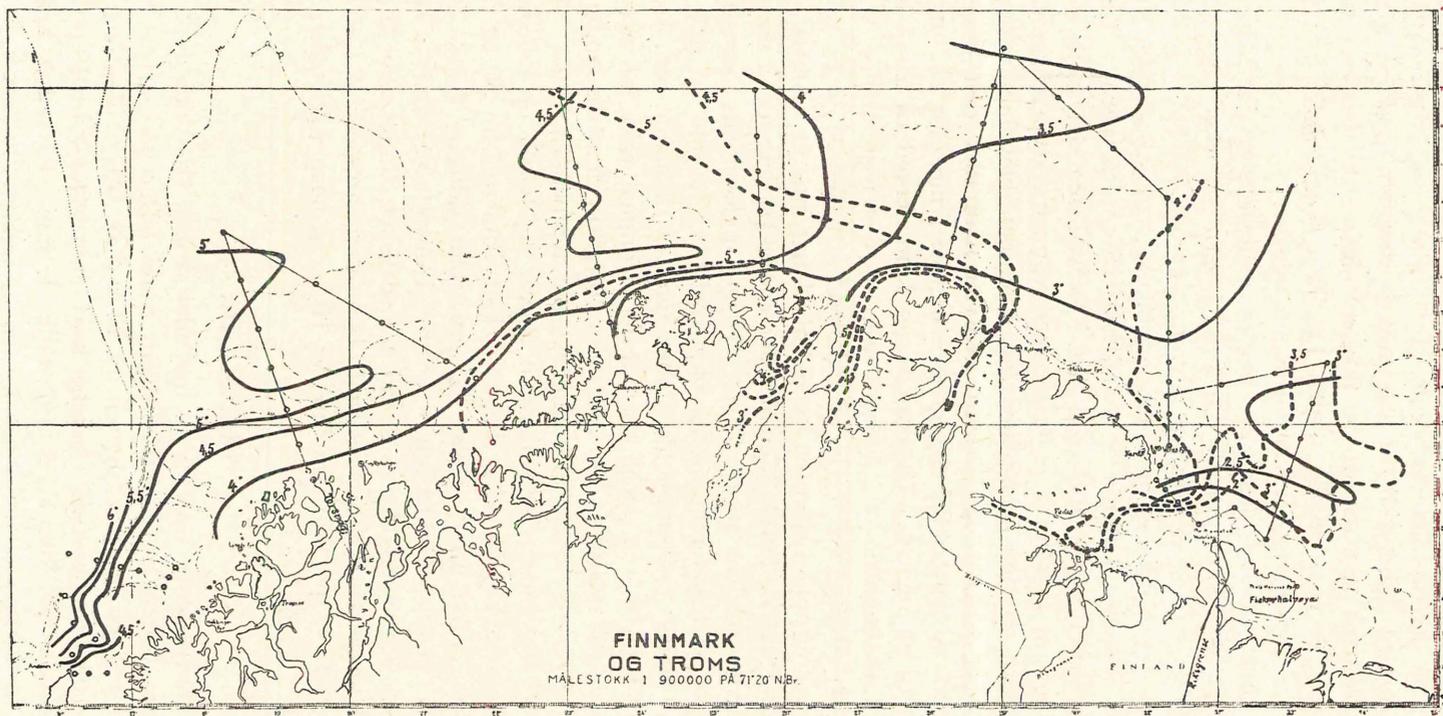

Fig. 6. Temperaturen i 100 m dyp våren 1936 (helt optrukne kurver) og våren 1934 (strekete kurver). De små åpne cirkler angir observasjonssteder våren 1936.

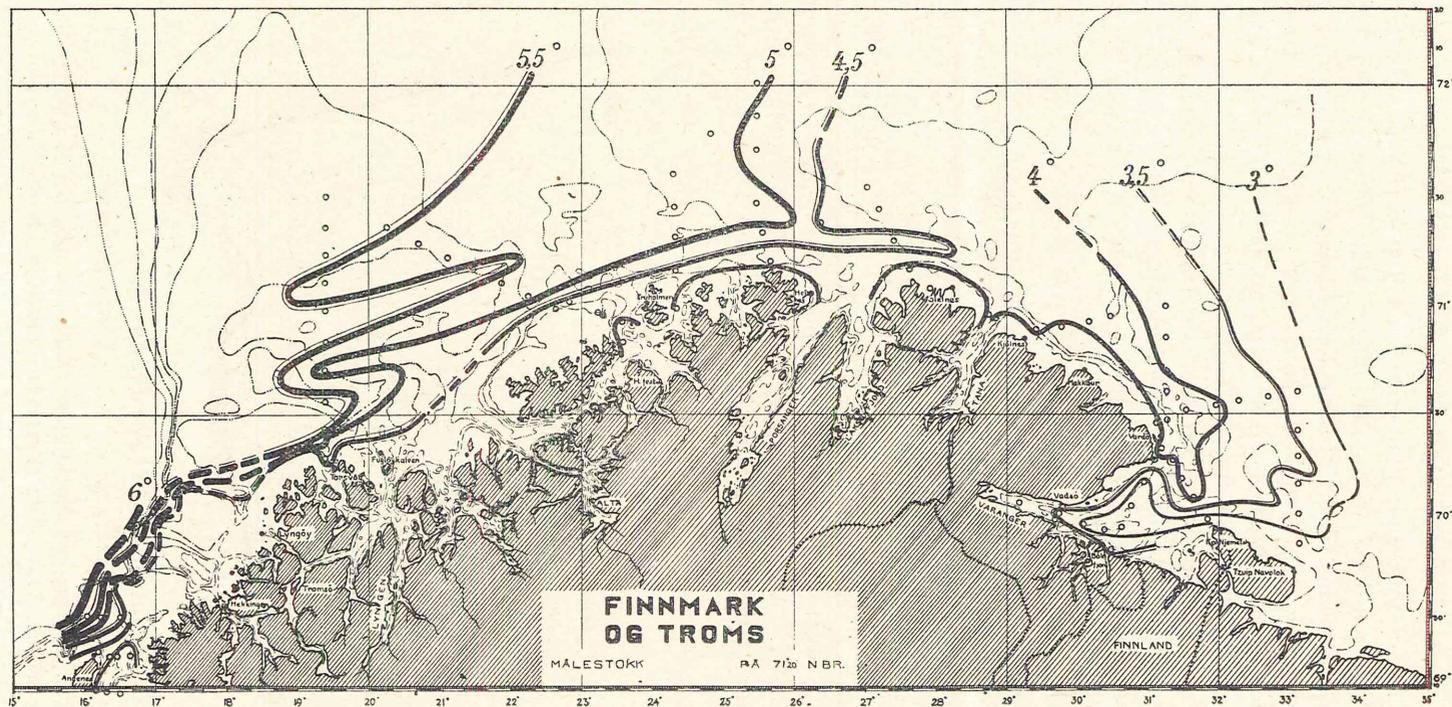

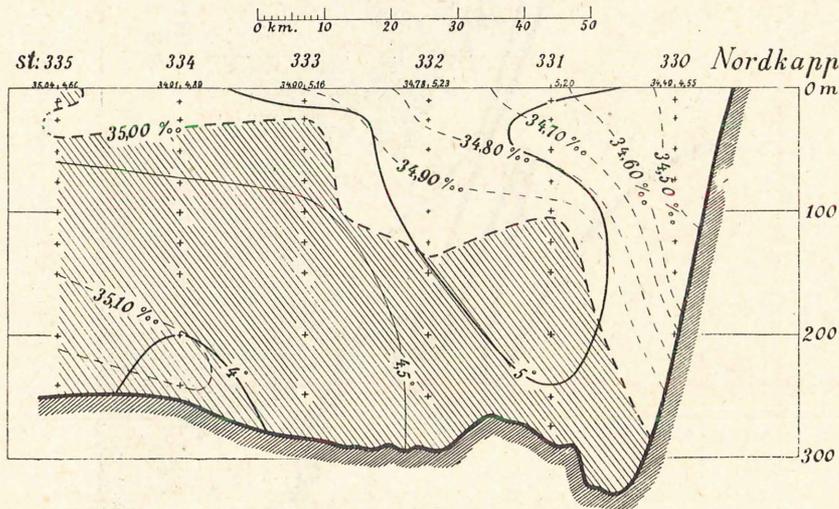
Fig. 7. Temperaturen i 100 m dyp våren 1937. De små cirkler er observasjonssteder.

Temperatur og saltholdighet.

I fig. 7 er inntegnet temperaturen i 100 m dyp utenfor Troms og Finnmark våren 1937 (5. — 21. mai). Man vil se at den avtar fra 6° utenfor Andenes til 3° utenfor Fiskerhalvøya. Ved munningen av Varangerfjorden avtar temperaturen raskt mot sydøst. I dette område foregår nemlig en forholdsvis sterk blanding av kaldt arktisk vann med varmere og saltere vann fra syd og vest.

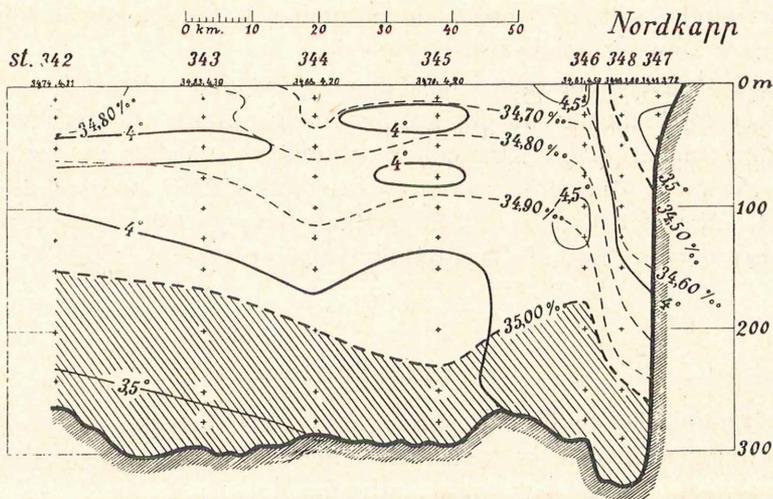
Likesom i 1936 og i 1934 har isothermene tungeformede utløpere fortrinsvis rettet østover. Sammenligner man fig. 6 og 7, vil man se at der var varmere vann utenfor Finnmark våren 1937 enn på samme tid året før. Mens 5° isothermen rakk østover til Nordkapp våren 1937, rakk den på samme tid i 1936 bare litt østenfor Torsvåg. Og grensen for det forholdsvis kolde 3° vann som i 1936 strakk sig helt vestover til Honningsvåg, fantes i 1937 først så langt øst som i munningen av Varangerfjorden og på bankene utenfor Fiskerhalvøya, likeså 50 til 70 nautiske mil tilhavs på strekningen Vardø—Berlevåg. Situasjonen nærmet sig til den man hadde våren 1934 (se fig. 6).

I fig. 8, 9 og 10 er inntegnet fordelingen av temperatur og saltholdighet i snitt fra Nordkapp rett mot nord henholdsvis våren 1934, 1936 og 1937. Atlanterhavsvannet som har en saltholdighet av 35 ‰ og derover uansett temperatur, er tyngre enn kystvannet som inne-

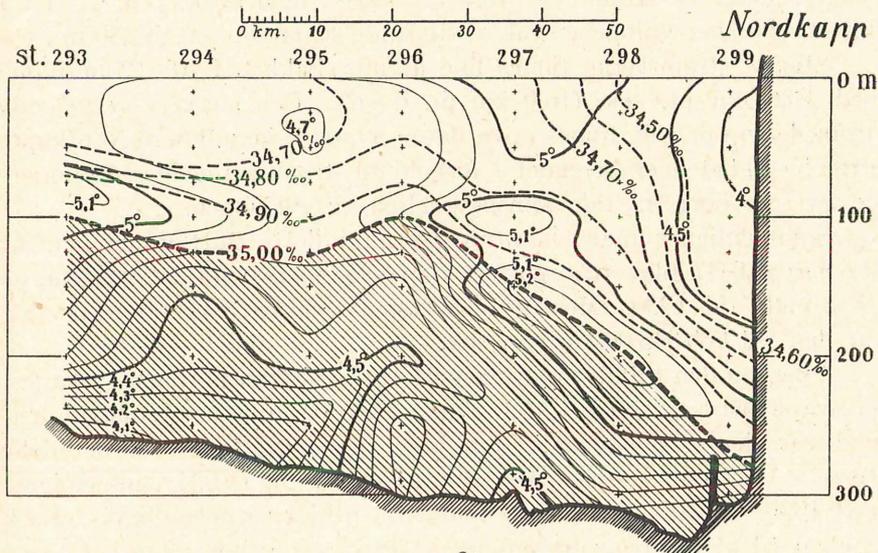
Havsnitt til Nordkapp, 21/5-34
 — isotermer === isohaliner

Fig. 8. Temperatur og saltholdighet i snitt inn mot Nordkapp, retning N—S 21. mai 1934. Det skraverte område er atlanterhavsvann.

Havsnitt til Nordkapp, $30\frac{1}{4}$ -36.
 == isotermer === isohaliner

Fig. 9. Temperatur og saltholdighet i samme snitt som fig. 8, 30. april 1936.
 Det skraverte område er atlantehavsvann.

Havsnitt til Nordkapp, $8\frac{1}{5}$ -37.
 == isotermer === isohaliner

Fig. 10. Temperatur og saltholdighet i samme snitt som fig. 8, 8. mai 1937.
 Det skraverte område er atlantehavsvann.

holder mindre salt, og trenger sig inn under dette på bankene utenfor Finnmark som på norskekysten forøvrig.

Det skraverte område i de 3 figurer betegner atlanterhavsvann. Man ser med engang at der var betydelig mindre atlanterhavsvann tilstede i snittet tatt i 1936 enn 2 år tidligere. Videre at der våren 1937 var mere atlanterhavsvann tilstede enn i 1936, men mindre enn i 1934. Man vil også se at den vertikale temperaturfordeling i snittet stemmer overens med de horisontale temperaturkart på side 130—131.

Strømforhold.

Strømforholdene i dette snitt våren 1937, beregnet på grunnlag av tetthetsfordelingen, er fremstillet i fig. 11. Hastighetene er angitt i cm pr. sek. Hvis man ønsker strømhastigheten i km pr. døgn får man lettvis dette ved å multiplisere de verdier som står i fig. 11 med 0,864. De helt optrukne linjer angir strøm mot øst, de brukte linjer betegner strøm mot vest.

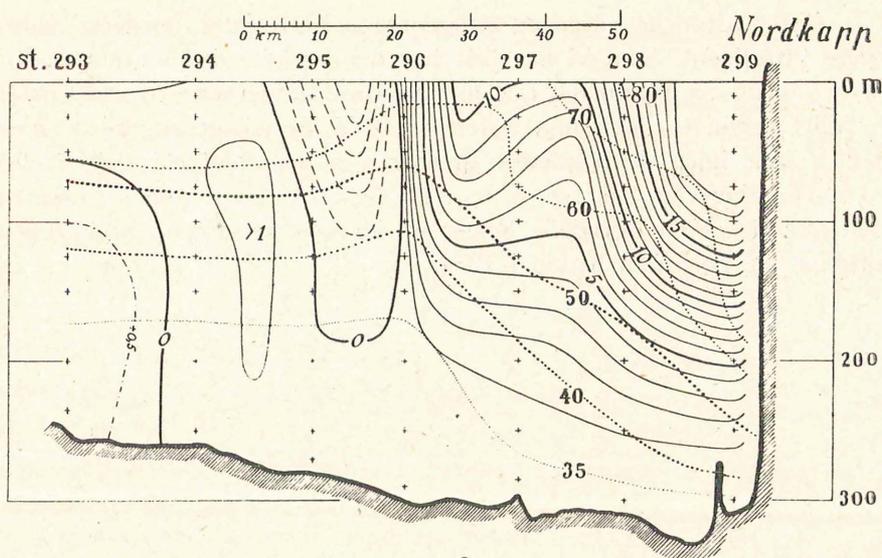
Man vil se at strømmen er sterkest østover inne ved bakken og avtar så utover inntil den mellom 26 og 36 nautiske mil nord Nordkapp er vestgående og rekker midt i området ned til et dyp av 185 m. Lengere ut er så strømmen østgående igjen, men svak. Og ytterst i snittet viser beregningene svak vestgående strøm fra 60 til 250 m dyp.

Største strømstyrke finnes like utenfor bakken i 10—25 m dybde med 19,6 cm pr. sek. (16,9 km pr. døgn). Den sterkest vestgående strøm, 4,7 cm pr. sek. finnes i overflaten 39 nautiske mil nord Nordkapp. Strømhastigheten er beregnet i forhold til strømmen nede ved bunnen, og der sees bort fra tidevannsbevegelsen og friksjonen.

Sammenligner man vanntransporten i dette snitt finner man at der våren 1937 blev transportert betydelig mere vann østover enn på tilsvarende tid 1936. Mens transporten i 1936 var 634 000 m³ pr. sek var den i 1937 843 000 m³ pr. sek.

Liksom den totale vanntransport var også transporten av atlanterhavsvann østover større i 1937 enn i 1936 og i overensstemmelse hermed var den varmemengde som blev transportert østover betydelig større i 1937 enn i 1936. Det samme var tilfelle i 1934 sammenlignet med 1936. Dette er i overensstemmelse med og sannsynligvis hovedårsaken til at temperaturgrensene 3° og 4° var å finne så meget lengre østpå i 1934 og 1937 enn i 1936.

Som nevnt i Lofotberetningen for 1936 side 140, blev der både i 1934 og 1936 påvist en sammenheng mellom østfinnmarksfisket og visse temperaturgrenser:

Havsnitt til Nordkapp, 8/5-37.

..... isosterer (anomali)

==== isotaker (cm/sek.)

Fig. 11. Strømforhold i samme snitt som fig. 10, 8. mai 1937. Strømhastigheten (d. v. s. strømkomponenten loddrett på snittet) er angitt i cm pr. sek. Helt optrukne kurver betegner strøm mot øst (0—19). Strekede kurver angir strøm mot vest (0—4). Prikkede kurver (35—80) betegner spesifik volum uttrykt som anomalier d. v. s. forskjellen mellom det virkelige spesifikke volum (trykket tatt i betraktning) og den verdi som vilde være blitt funnet om vannet i alle dybder hadde hatt en saltholdighet 35 ‰ og temperatur 0° C.

»Det er verd å legge merke til at den vesentlige del av østfinnmarksfisket i 1934 foregikk så langt øst som på Ostbanken og Nordostbanken, hvor temperaturen i vannet var omkring 3°. Vestenfor på selve Finnmarkskysten med høiere temperatur var fisket temmelig skralt. I 1936 da vannet var kaldere og grensen for det relativt kolde 3° vann ikke rakk lenger øst enn til Honningsvåg, foregikk der som bekjent et godt finnmarksfiske, det beste på mange år for Øst-Finnmark, og nettop så langt vest som til Honningsvåg. Fisket foregikk altså i begge år i vann av omtrent 3 grader. Om det er synkningen i temperaturen som har vært årsak til at fisket i år foregikk lenger vest, eller om det er andre oceanografiske forhold som spiller inn, kan ikke med sikkerhet avgjøres. Det er under alle omstendigheter verd å merke sig denne relasjon som synes å være tilstede mellom østfinnmarksfisket og visse temperaturgrenser.»

Observasjonene våren og forsommeren 1937 stadfester denne antagelse ytterligere. Som vi har sett har den forholdsvis lave temperatur som hersket på Finnmark i 1936 forandret sig derhen at vannet atter er blitt varmere. Man måtte derfor i 1937 betydelig lenger øst og ut for å finne igjen de temperaturgrenser som man hadde i 1936 f. eks. ved Honningsvåg (se fig. 6 og 7). Og i overensstemmelse hermed foregikk fisket i år betydelig lenger ut fra land og østpå. Situasjonen nærmet sig den man hadde i 1934.

IX. Lov angående skreifiskeierne i Lofoten

av 6. august 1897.

§ 1. Til ordenens overholdelse under det skreifiske som foregår i tiden fra januar til mai måned på strekningen fra Brettesnes i Lofoten til Lofotodden samt Værøy og Røst, så vel som i Raftsundet og på strekningen fra Brettesnes til en av Kongen nærmere fastsatt østgrense, anordner Kongen det fornødne opsyn, forsåvidt midler dertil er bevilget, og utferdiger de nærmere forskrifter for dets virksomhet i henhold til denne lov.

§ 2. Det anordnede opsyn skal ha politimyndighet. Det har i sin almindelighet å søke den lovlige orden oprettholdt og skal i særdeleshet hindre overtredelse av denne lov og de med hjemmel i den givne vedtekter. Når overtredelse begås, skal det søke vedkommende draget til ansvar. Likeledes skal opsynet påse god skikk og orden i, hvad der angår havnevesenet, samt sundhetsforskrifters overholdelse i fiskeværene.

§ 3. De personer, der henhører til opsynet, skal i henseende til fornærmelser imot dem i ord eller gjerning betraktes like med politiets betjenter. De skal være forsynte med behørig kjennetegn.

§ 4.¹ Under særegne omstendigheter skal opsynet ha rett til blandt fiskerne å tilsi til sin bistand så mange, som skjønnes å være nødvendig. Den fornødne hjelp kan da søkes efter omgang fortrinnsvis hos de større mannskaper og således, at kun en mann uttaes av hvert mannskap.

Undlatelse av å etterkomme opsynets tilsigelse straffes med bøter hvorhos vedkommende kan tilsiges påny.

§ 5.¹ Når opsyn er anordnet, skal ved dettes foranstaltning kyststrekningen inndeles i visse opsynsdistrikter, til hvilke overensstemmende med §§ 14 og 15 henlegges den nærmest utenfor samme liggende havstrekning. Dennes grenser bestemmes efter kompasstrek og med på land eller på annen betryggende måte.

Adgang til å fiske innen den et opsynsdistrikt tillagte havstrekning er, når ikke anderledes bestemmes ved vedtekt efter reglene i § 16 h, ikke betinget av, at der roes (drives fiske) fra opsynsdistriktet, men enhver er forpliktet til å overholde de for bedriften på denne strekning givne forskrifter.

I forannevnte adgang til å fiske innen annet opsynsdistrikts fiskehav gjøres — så lenge der for redskapers optagning gjelder forskjellige regler (§ 22) for Austnesfjordens og Raftsundets opsynsdistrikter på den ene side og de øvrige opsynsdistrikter på den annen side — den innskrenkning, at adgangen til redskapers

¹ Lov av 19. juli 1912.

optagning på søn- og helligdager og til å undlate redskapers optagning innen midnatt før søn- og helligdag skal være avhengig av, at sådant er tillatt i det opsynsdistrikt, hvorfra der roes (drives fiske).

§ 6. Et opsynsdistrikt kan omfatte et eller flere merkedistrikter. I ethvert opsynsdistrikt skal der anvises fiskerne et bestemt sted, hvor anmeldelser til opsynet alle tider under fisket kan gjøres. I ethvert merkedistrikt skal der anvises et bestemt sted, hvor anmeldelse om tilflytning kan skje og merker erholdes utlevert.

§ 7.¹ Hovedsmann på båt og fører av fiskefartøi, som vil drive fiske fra noget av de i § 6 nevnte merkedistrikter, skal derom forut gjøre anmeldelse til opsynet og oppgi sitt og mannskapets navn og hjemsted, tillikemed hvorledes mannskapet er fordelt på fangstbåtene. Likeledes skal oppgis, om og i tilfelle hvor husrum er leiet i land, eller om flytende losji benyttes og i tilfelle, hvor dette har liggeplass i fiskeværet.

Vedkommende båt, fiskefartøi og disses fangstbåter får utlevert to merker, som hvert utviser distriktets bokstavmerke og båtens eller fiskefartøiets løpenummer. Disse merker blir å anbringe således, som opsynet bestemmer, og skal alltid holdes helt synbare.

Hvis nogen flytter til et annet opsynsdistrikt, må merkene, før trekning av utsatte fiskeredskaper i det nye distrikt finner sted, ombyttes med vedkommende merkedistrikts merker mot tilbakelevering av de medbragte merker.

Flytter nogen til et annet merkedistrikt innen samme opsynsdistrikt, må ny anmeldelse straks skje til opsynet, likesom han også må oppgi, hvilket merkedistrikt han fraflyttet, hvorefter opsynet sender meddelelse om tilflytningen til det merkedistrikt han fraflyttet.

Den, som uten flytning vil drive fiske på havstrekning utenfor det nærmest tilgrensende opsynsdistrikt (d. v. s. utenfor nabo-opsynsdistriktet på hver side), må før trekning av utsatte natt- og dagfiskeredskaper foregår, personlig anmelde sig for opsynet i det opsynsdistrikt, på hvis havstrekning fiske aktes drevet, og der oppgi, hvor han stasjonierer, samt gjøre ny anmeldelse til opsynet, når han skifter stasjon.

For de opsynsdistrikters vedkommende, hvor vedtekt i henhold til § 16 h er fattet, henvises til nevnte bestemmelse.

Merkene utleveres av opsynet uten betaling og blir ved fiskets slutning å levere tilbake; hvis merkene er gått tapt, skal anmeldelse derom gjøres til opsynet. Undlatelse av til fastsatt tid å tilbakelevere merkene eller å anmelde mulig tap av dem straffes med bøter.

Den som driver fiske med farkost, som ikke er forsynt med fastsatt og riktig anbragt merke, som søker å skjule noget merke, som driver fiske fra nytt distrikt uten å gjøre den ovenfor omhandlede anmeldelse til opsynet, eller som undlater den ovenfor omhandlede bytning av merker, straffes med bøter.

§ 8.¹ Når opsynet er anordnet, skal der innen hvert års 15. mars i ethvert merkedistrikt blandt fiskerne utvelges et bestemt antall tilsynsmenn. Stemmeberettigede ved dette valg er de i distriktet tilstedeværende hovedsmenn og fiskefartøiførere, som innen kl. 8 aften 3 dager før valgets avholdelse har anmeldt for opsynet, at de vil drive fiske i distriktet.

Ingen kan avgis stemme ved de i nærværende paragraf nevnte valg i mere enn et distrikt under samme års fiske.

Opsynet fastsetter sted og tid for valget og har herunder å iaktta, at valg såvidt mulig ikke bør foretas før hovedmassen av fiskerne antas å være kommet.

¹ Lov av 19. juli 1912.

Valget bør såvidt mulig avholdes på søndag.

Bekjentgjørelse om valget skjer ved opslag i fornøden utstrekning minst 2 dager før dets avholdelse. Det bestyres av vedkommende opsynsbetjent eller den som opsynets chef bemyndiger dertil. Over alle valg føres protokoll.

Opsynsbetjenten oppgjør valgutfallet på grunnlag av de stedfunne avstemninger.

Der velges 1 tilsynsmann for hver 10 garnfarkoster, 1 for hver 10 line-robåter, 1 for hver 10 maskin-linefarkoster uten fangstbåter, 1 for hver 25 fangstbåter (doryer), og 1 for hver 20 snørebåter, samt ved særskilt valg det halve antall varamenn.

Avstemningen skjer skriftlig eller muntlig, særskilt for hvert bruk (garnfarkoster, line-robåter, maskin-linefarkoster uten fangstbåter, linefarkoster med fangstbåter (doryer) og snørebåter).

Valgbestyreren har senest ved valgforretningens begynnelse å kunngjøre, hvor mange tilsynsmenn og varamenn der blir å velge. Ved utregningen herav har han bare å ta hensyn til de båter, fiskefartøier og fangstbåter av hvert enkelt bruk, som er blitt anmeldt for distriktets opsyn innen kl. 8 aften 3 dager før valgets avholdelse.

Er der i et merkedistrikt på valgtiden et mindre antall båter, fiskefartøier eller fangstbåter av et enkelt bruk enn ovenfor nevnt, blir tilsynsmenn for dette bruk ikke å velge.

§ 9. Tilsynsmennene, der ingen godtgjørelse oppebærer, er ombudsmenn. De beklær stillingen, sålenge de oppholder sig innen den i § 1 nevnte strekning for der å drive fiske og sålenge opsynet er i virksomhet i det år, i hvilket de er valgt, samt det følgende år, fra opsynet er trådt i virksomhet, og inntil nytt valg er avholdt. Har nogen forrettet som tilsynsmann i to på hinannen følgende valgperioder, er han berettiget til å undslå sig for å motta gjenvalg i likeså lang tid. Hvis en tilsynsmann i sin funksjonstid vil drive fiske i et annet merkedistrikt enn det, hvori han er valgt, har han i det nye distrikt å anmelde sig for opsynet som tilsynsmann og å utføre sine plikter som sådan der.

§ 10.¹ Tilsynsmennene har å føre det umiddelbare tilsyn på havet og derunder ved tilhold og advarsler å søke hindret overtredelser av denne lov og de i medhold av samme gitte vedtekter. Det påligger dem som ombudsplikt å anmelde for opsynet på land eller sjø de overtredelser av denne lov og de i medhold av den gitte vedtekter, som kommer til deres kunnskap, å bistå opsynet med mindelig ordning av tvistigheter som i § 38 omhandlet, og å gjøre tjeneste som domsmenn og skjønnsmenn som i §§ 20 og 39 omhandlet, samt å gi det i § 16 f omhandlede signal.

Særlig plikter tilsynsmennene ufravikelig ved signal å tilkalle det seilende opsyn eller vekke dettes oppmerksomhet, når de opdager mistenkelige forhold eller stedfinnende misligheter, som de selv på grunn av sin bedrift er forhindret fra å avverge.

Hver tilsynsmann fører på sin farkost sådant synlig særkjennemerke, som av opsynet påbydes.

§ 11. For hvert opsynsdistrikt med den i § 12 omhandlede undtagelse blir der, innen 8 dager efter valget av tilsynsmenn, av disse efter forutgående tilsigelse fra opsynet å velge blandt fiskerne 4 menn, som skal danne et utvalg. Av disse 4 menn skal 2 være brukere av garn og 2 brukere av nattliner. Av sistnevnte 2 natt-linebrukere skal 1 være bruker av maskin-linefarkost med eller uten fangst-

¹ Lov av 19. juli 1912.

båter og 1 båt-linebruker, hvis antallet av tilsynsmenn for nogen av disse bruk på valgtiden utgjør minst en fjerdedel av det samlede antall line-tilsynsmenn; ellers velges de 2 menn uten hensyn til hvilket slags natt-linebruk de driver. Hvis nogen driver både garn og line, bestemmes hans stilling efter hovedbruket. Er der i et opsynsdistrikt på grunn av regelen i § 8 ikke valgt tilsynsmenn for garn- eller nattliner, velges de 4 menn uten hensyn til hvilket bruk de driver.

Valgbestyrelsen har ved valgforretningens begynnelse å kunngjøre hvor mange menn der skal velges av hvert slags bruk. Avstemningen skjer skriftlig eller muntlig særskilt for hvert merkedistrikt under ledelse av opsynsbetjenten eller den som opsynets chef bemyndiger dertil. Over alle avstemninger føres protokoll. Der stemmes i hvert merkedistrikt særskilt for hvert bruk på det antall medlemmer av utvalget, som efter ovenstående regler tilkommer de forskjellige bruk, og på et like antall varamenn. I det i forrige stykkes siste punktum omhandlede tilfelle stemmes der i hvert merkedistrikt uten hensyn til bruk på 4 medlemmer av utvalget og 4 varamenn for disse. De som ved sammenlegning av stemmene i de forskjellige merkedistrikter viser sig å ha fått de fleste stemmer, ansees valgt. Har flere like mange stemmer, avgjøres valget ved loddtrekning.

Når derom fremkommer andragende, velges av og blandt hovedsmennene på de anmeldte line-robåter samt av og blandt førerne på de anmeldte maskin-linefarkoster, men forøvrig efter samme regler som foran nevnt, 2 menn med varamenn således at når disse sammentreder med de almindelige lineutvalgs-medlemmer, kommer dette særskilte utvalg — som vil ha å fastsette vedtekt som omhandlet i § 16, 2net ledd — til å bestå av 2 robåt-linebrukere og 2 brukere av maskin-linefarkoster med eller uten fangstbåter. Er det almindelige utvalgs 4 medlemmer valgt uten hensyn til hvilket bruk de driver (nærværende paragrafs 1ste ledd, siste punktum), velges samtlige 4 medlemmer av det særskilte utvalg (2 robåtlinefiskere med varamenn og 2 brukere av maskin-linefarkoster med varamenn) på den her fastsatte måte. De valgte medlemmer av utvalgene er ombudsmenn. De beklær stillingen sålenge opsynet er i virksomhet, og sålenge de oppholder sig innen opsynsdistriktet og der driver fiske, og under næste års fiske fra opsynet er trådt i virksomhet, og inntil nytt valg er avholdt. De plikter å underrette formannen, hvis de fraflytter opsynsdistriktet under fisket.

Når nogen i to på hinannen følgende valgperioder har vært medlem av et utvalg, kan han i likeså lang tid undslå sig for å motta gjenvalg.

De valgte tilkommer ingen godtgjørelse for sitt arbeide, medmindre de i ombuds medfør må begi sig lenger enn 5 kilometer utenfor det merkedistrikt, hvor de driver fiske. I så fall tilkommer de godtgjørelse for hadde befordrings-utgifter og kr. 8 daglig, sålenge fraværet varer.

Skulde antallet av utvalgsmedlemmer og varamenn i et distrikt i noget av de nevnte to utvalg ved avgang bli mindre enn 4, kan formannen, hvis det fornødiges, foranledige utfylningsvalg avholdt.

§ 12.¹ Distriktene fra og med Storvågen østover til og med Brettesnes, Skroven og Austnesfjorden innbefattet, skal ha et fellesutvalg bestående av 2 menn fra hvert opsynsdistrikt. Disse velges på den i foregående paragraf nevnte måte (altså regelmessig en garnfisker og en nattlinefisker), dog således at her alle line-tilsynsmenn i hvert distrikt stemmer under ett. For disse 2 menn velges på samme måte i hvert distrikt ved særskilt valg 2 varamenn.

Det i § 11 omhandlede særskilte utvalg består her av det dobbelte antall menn, nemlig 4 båtlinebrukere og 4 dory-linebrukere, valgt på samme måte.

¹ Lov av 19. juli 1912.

Skulde antallet av utvalgsmedlemmer og varamenn i noget av disse opsynsdistrikter ved avgang bli mindre enn 2 i noget av de nevnte to utvalg, kan formannen, hvis det fornødiges, foranledige utfyllningsvalg avholdt.

§ 13.¹ Kongen beskikker en mann, som skal være formann i samtlige utvalg og har stemme ved avfattelsen av deres beslutninger. Han sammenkaller utvalgets medlemmer til møte, når der foreligger andragende fra utvalg eller det finnes påkrevet. Gyldig beslutning kan ikke fattes, medmindre formannen og minst 3/4 av de valgte medlemmer er tilstede. I tilfelle av stemmelikhet gjør formannens stemme utslaget.

§ 14. Grensene for den havstrekning, der ifølge § 5 skal tillegges hvert opsynsdistrikt, bestemmes med den i efterfølgende paragraf nevnte undtagelse, av de to til hinannen støtende distrikters utvalg i fellesskap.

§ 15.¹ De i § 12 omhandlede distrikter tillegges en felles havstrekning, hvis grenser mot nabodistrikt bestemmes av dette utvalg i forening med utvalget i de to nærmest tilstøtende opsynsdistrikter innen fellesdistriktet.

Ved anvendelse av adgangen i § 16 h blir ved andragende fra Hopens opsynsdistrikt Vågenes og Svolværs opsynsdistrikter å betrakte som et opsynsdistrikt og ved andragende fra Raftsundets opsynsdistrikt fellesdistriktet å betrakte som de to nærmeste opsynsdistrikter.

§ 16.¹ For utøvelsen av fisket innen den ethvert distrikt tillagte havstrekning tilkommer det utvalget i form av vedtekt å bestemme:

- a. hvorvidt og hvorledes deling av havet mellom brukerne av garn og nattliner skal iverksettes. Fastsettes det, at der skal tildeles det ene slags redskap en bestemt havstrekning, hvor det annet slags redskap ikke tilstedes adgang, skal brukerne av dette redskap ha rett til på lignende måte og med samme virkning å få sig tildelt en tilsvarende havstrekning, hvis dette forlanges av halvparten av de tilsynsmenn som driver fiske med det slags redskap innen opsynsdistriktet;
- b. hvorvidt bruken av andre redskaper enn de i § 17 forbudne, eller for synkenøters vedkommende av sådanne mindre nøter som de i nevnte paragrafs annet punktum omhandlede, skal forbydes for hele fisket eller for en del av fisketiden, for hele fiskehavet eller for deler derav. Bruk av garn, liner og dypsagn kan — for dagliner med den i § 17 nevnte begrensning — ikke forbydes, dog kan den redskapsmasse som kan utsettes av hver båt, begrenses og avpasses efter båtens størrelse og bemanning;
- c. tiden for redskapers optagning eller utsetning og det klokkeslett, til hvilket det på de forskjellige tider skal være tillatt å begi sig på sjøen for å opta eller utsette redskaper. Utror må ikke finne sted før morgensignal, selv om fiske aktes drevet på annet opsynsdistrikts fiskehav. Tiden for utsetning av garn fra maskinfarkoster på 11,5 meters lengde og derover kan settes forskjellig fra den almindelige bestemmelse. Sådant påbud skal dog ikke være gjeldende på dager, da de øvrige garnfarkoster formedelst været eller av andre grunner almindelig har forlatt eller ikke vært på fangstfeltet. Opsynet sørger for at de fastsatte klokkeslett såvidt mulig daglig blir signalisert;
- d. regler for redskapers belastning;
- e. regler for redskapers merkning. Dog skal enhver garnlenkes nærmest land stående iledubbel, eller hvis setningen er skjedd langs landet, da dens vestlige dubbel alltid være forsynt med fastsatt merke;

¹ Lov av 19. juli 1912.

- f. hvorvidt og i tilfelle når der skal gives signal på havet for påbegynnelse av redskapers optagning om morgenen.

Sådan bestemmelse kan gjelde for hele den et opsynsdistrikt tillagte havstrekning eller deler derav, men for særhav for almindelige linebåter som roes fra land, og for hav for garnbåter bare hvis det forlanges av minst halvparten av de i distriktet tilstedeværende tilsynsmenn for vedkommende bruk. Opsynet bestemmer hvorledes signalet gives, likesom det kan pålegge også andre enn tilsynsmennene å gi signalet. Ophold på fiskefeltet kan forbydes mellom visse klokkeslett;

- g. hvorvidt det skal forbydes maskinfarkoster eller visse slags av sådanne å bruke mere enn en garnlenke for hele fisket eller for en del av fisketiden, for hele fiskehavet eller for deler derav;
- h. hvorvidt adgangen til å fiske innen den et opsynsdistrikt tillagte havstrekning skal være betinget av at der roes fra eller stasjoneres i opsynsdistriktet. Fastsettes vedtekt herom, har vedkommende opsynsdistrikts farkoster ikke adgang til å fiske utenfor det opsynsdistriktet tillagte hav. Ved sådan vedtekt kan dog ikke forbydes gjensidig benyttelse av de mot hinannen støtende havteiger på begge sider av vedkommende opsynsdistrikts grenselinjer, når disse ved havdeling er utlagt for samme slags bruk, for nabo-opsynsdistriktenes farkosters vedkommende dog på betingelse av at de bærer disse distrikters merker. Andragende om sådan vedtekt må for å kunne taes under behandling være vedtatt av minst 3/4 av vedkommende opsynsdistrikts utvalgsmedlemmer. I avgjørelsen deltar foruten det utvalg hvorfra andragendet fremkommer, også de nærmeste 2 opsynsdistrikters utvalg. Under særlige omstendigheter, såsom overfylning av havn, kan opsynet tillate farkoster som driver fiske i opsynsdistrikt hvor vedtekt som foran anført er fastsatt, å stasjonere i havn i nærmeste opsynsdistrikt. 2 eller 3 ved siden av hinannen liggende opsynsdistrikter, hvor vedtekt som foran nevnt gjøres gjeldende, kan slutte sig sammen til en gruppe, på hvis hav disse opsynsdistrikters farkoster gjensidig kan fiske. Vedtekt herom fastsettes av vedkommende opsynsdistrikters utvalg i fellesmøte og må for å bli gyldig være vedtatt av minst 3/4 av hvert utvalgs medlemmer. Utferdigelse av vedtekter efter nærværende ledd er betinget av vedkommende regjeringsdepartements samtykke. De kan bare utferdiges en gang for hvert års fiske og trær ut av kraft når opsynet for vedkommende års fiske heves, hvis vedtektene ikke selv fastsetter deres tidlige ophør.

Det tilkommer det i §§ 11 og 12 omhandlede særskilte utvalg i form av vedtekt å fastsette hvorvidt der når havdeling efter foranstående litr. a er iverksatt, skal tildeles brukerne av almindelige linebåter som roes fra land en havstrekning hvor natt- og daglineredsaker som brukes fra annet slags farkoster — skøiter, motorbåter og dampskib — eller disses fangstbåter ikke tilstedes adgang og i tilfelle hvorledes delingen skal iverksettes.

De av utvalgene fastsatte vedtekter bringes av opsynet til almindelig kunnskap i ethvert av vedkommende merkedistrikter og de tilstøtende opsynsdistrikter. De trær i kraft til den i vedtektene selv fastsatte tid, dog tidligst 2 døgn, efterat de ved opslag er kunngjort.

Vedtektene forblir — med den for litr. h gjorde undtagelse, og hvis de ikke selv fastsetter anderledes — gjeldende inntil de forandringer i dem, som vedkommende utvalg måtte vedta, er kunngjort med fornødent varsel i ethvert av vedkommende merkedistrikter og de tilstøtende opsynsdistrikter.

Overtredelse av de med hjemmel i denne paragraf fastsatte vedtekter eller undlatelse av å etterkomme opsynets pålegg om å gi det i denne paragrafs litr. f nevnte signal straffes med bøter.

§ 17.¹ Til fangst av skrei må ikke benyttes noget slags not eller dermed likeartet redskap såsom trål. Herfra undtaes almindelige synkenøter, hvis størrelse ikke overskrider 40 meter i hver kant målt efter telnen eller 1600 m². Om forbud også mot bruken av sådanne mindre synkenøter henvises til bestemmelsen i § 16, litr. b.

Dagliner må ikke brukes før 12. mars i de vestenfor Hopens opsynsdistrikt liggende opsynsdistrikter (Vest-Lofotens og Henningsvær opsynsdistrikt). Dog kan Kongen efter andragende fra 2/3 av samtlige medlemmer av de almindelige utvalg i disse opsynsdistrikter ved en felles bestemmelse tillate avvikelse herfra. Har utvalget i et opsynsdistrikt vedtatt andragende herom, plikter de øvrige utvalg å behandle det.

Fangst av fiskeyngel til gjødning eller til salg til guanotilvirkning er forbudt. Under særlige omstendigheter kan vedkommende regjeringsdepartement tillate bruken av redskaper som er forbudt efter denne paragraf.

Overtredelse av de i nærværende paragraf inneholdte forbud straffes med bøter.

§ 18.¹ Den som beskadiger annen manns redskap ved å utkaste anker, dræg eller krake eller legger sin båt fast i annen manns ile, straffes med bøter, hvis ikke annen og høiere straff efter den almindelige straffelovgivning blir å legge.

Når fiskefartøi eller båt fisker med roret eller på annen måte sleper fiske-redskaper med sig således at skade derved forvoldes, straffes føreren eller hovedsmannen med bøter, hvis ikke annen og høiere straff efter den almindelige straffelovgivning blir å legge.

§ 19.¹ Utsetter nogen utilbørlig sine redskaper således at annen manns allerede utsatte og synbare iler eller fløit nedtrykkes derav, straffes han med bøter, forsåvidt ikke annen og høiere straff efter den almindelige straffelovgivning blir å legge.

Har nogen nedsatt annen manns redskaper plikter han, efterat han er varslet derom, uopholdelig den første sjøværtdag å trekke sine redskaper. Overtredelse herav straffes med bøter.

§ 20.¹ Den som under trekning av egne redskaper har andres redskaper sammenviklet med sine plikter uten ophold og så lenge sammenviklingen varer, å tilkjenne dette ved sådant signal som opsynet fastsetter.

Finnes flere båters eller fartøiers fiskeredskaper således sammenviklet, at det ene mannskap ikke kan foreta trekning eller greiing uten at der tilføies andres redskaper skade eller forvoldes forsetlige fangsttap, da skal optagningen og greiingen skje i fellesskap av de vedkommende mannskaper, som måtte være eller efter signalet kommer tilstede, og ethvert av dem skal ha rett til for å vareta sitt tarv å sette en mann ombord til hvert av de øvrige.

Ved trekning eller greiing av sammenviklede linerredskaper må minst 2 av vedkommende mannskaper være tilstede og delta, når det gjelder sammenviklinger på mere enn 4 forskjellige eieres lineparter og minst halvdelen av vedkommende mannskaper ved større sammenviklinger. Påviselig bortsatte redskaper medregnes ikke i linepartenes antall.

¹ Lov av 19. juli 1912.

Hvis nogen hanker (overhaler sammenviklede lineredskaper uten å trekke dem), skal det herunder være forbudt endog av sine egne redskaper å ta fisk, som måtte finnes på de hankede, sammenviklede redskaper.

Er ikke alle eiere tilstede, skal om mulig samtlige sammenviklede redskaper bringes i land av de farkosters mannskaper som har deltatt i trekningen, og overleveres til eierne sammen med den enhver tilkommende andel av fangsten.

Kan ikke alle redskaper bringes i land, forsynes den gjenstående del av redskapene med forsvarlige iler og trekkes den næste sjøværdsdag efterat såvidt mulig alle kjente interesserte er varslet.

Med hensyn til de redskaper med tilhørende fangst, hvortil ingen Eiermann melder sig, forholdes således som i efterfølgende paragraf om bjergede redskaper er fastsatt.

I tilfelle av tvist, og om nogen av partene forlanger det, deles fangsten av den nærmeste opsynsbetjent, hvem sådan myndighet efter den for opsynet gjeldende forskrift er tillagt i forening med to av ham blandt fiskerne tilkalte menn. Disse taes som regel blandt distriktets tilsynsmenn og tilkommer hver en godtgjørelse av kr. 1, hvilket beløp utredes av partene i det forhold som under forretningen fastsettes. Opsynsbetjenten tilkommer ingen godtgjørelse.

Den som for å kunne opta eller frigjøre sitt eget redskap er nødt til å løse fra hinannen eller å kappe annen manns redskap, skal igjen tilbørlig sammenknope dette.

Kan sammenknopning ikke finne sted, skal de kappede eller løste ender forsynes med tilstrekkelige iler eller forsvares på annen betryggende måte.

Overtredelse av disse forskrifter straffes med bøter.

§ 21. Den som berger fordrevet eller tapt fiskeredskap eller båtutstyr, skal når opsyn er anordnet, såsnart skje kan melde bergningen for dette. Opsynet har da å søke avhendet den fisk, som måtte være på redskapene, og forøvrig å opbevare det bergede på dertil beleilige steder samt bringe til almindelig kunnskap at det av eieren kan avhentes mot erleggelse av bergelønn og andre omkostninger. Hvis ingen eier kjennes, har opsynsbetjenten innen opsynet heves, å selge det bergede ved auksjon. For auksjonen beregnes intet gebyr. Utbyttet av det bergede — såvel av fangst som av redskaper og båtutstyr — med fradrag av bergelønn, hvor sådan er forlangt, tilfaller en for fiskerne nyttig innretning efter Stortingets bestemmelse.

Er opsyn ikke anordnet skal bergeren innen 48 timer bringe bergningen til almindelig kunnskap ved opslag på nærmeste handelssted eller gård eller på annen brukelig måte. Hvis ingen eier melder sig innen 14 dager, avgives anmeldelse til lensmannen enten i det distrikt hvor bergningen har funnet sted, eller i det distrikt hvor bergeren hører hjemme.

Undlater bergeren den her påbudte anmeldelse eller kunngjørelse, straffes han som for ulovlig omgang med hittegods.

Med hensyn til bergelønnens størrelse forholdes overensstemmende med det sedvansmessige. Bergelønnen for de redskaper som anmeldes for og avleveres til opsynet, skal straks av dette utbetales.

§ 22.¹ Fra midnatt til midnatt på søn- og helligdag skal det være forbudt å bringe i sjøen eller trekke noget som helst fiskeredskaper.

Optagning av overståtte fiskeredskaper er tillatt på annen påskedag.

I Austnesfjordens og Raftsundets opsynsdistrikter skal alle fiskeredskaper være optatt av sjøen innen midnatt før søn- og helligdag; redskapers optagning

¹ Lov av 19. juli 1912.

kan dog foregå på søn- og helligdag, hvis været har vært til hinder herfor innen fastsatt tid.

Utsetning av alle slags fiskeredskaper er i alle opsynsdistrikter tillatt på langfredag etter kl. 17 (klokken 5 ettermiddag) og hele annen påskedag.

Kongen kan efter andragende vedtatt av 3/4 av medlemmene av de almindelige utvalg henholdsvis i fellesdistriktet og Raftsundets opsynsdistrikt, påbyde at de i paragraffens første og annet ledd anførte bestemmelser om redskapers optagning gjøres gjeldende også for Austnesfjordens og Raftsundets opsynsdistrikter.

Forseelse mot disse bestemmelser straffes med bøter.

§ 23.¹ Hvis nogen under fisket ved fornærmelig opførsel eller annen utilbørlig adferd forstyrrer den almindelige fred og orden på land eller sjø, straffes han med bøter forsåvidt ikke annen og høiere straff efter den almindelige straffelovgivning blir å ilegge.

§ 24. Hvis nogen ikke ufortøvet efterkommer de forskrifter, som til ordens overholdelse på havnene under fisket måtte gives av opsynet, straffes han med bøter (inntil kr. 100). Derhos skal opsynet når dets advarsel om å slakke eller løskaste varp, spring, landtau og annet desslike ikke uopholdelig efterkommes, være berettiget til å løskaste eller endog å kappe sådanne tau, og har vedkommende selv å tilskrive sig den skade han derved måtte lide.

§ 25.¹

§ 26.² Opkjøper av fiskevarer er ved mottagelsen, hvis der ikke betales kontant, pliktig til å levere seddel inneholdende fartøiets navn og hjemsted samt selgerens navn, det leverte kvantum, den omforenede pris, datoen og underskrift. Kjøperen beholder en av selgeren vedtatt avskrift av seddelen.

Likeledes er opkjøper av fiskevarer, når han forlater fiskeværet, pliktig til før avreisen til opsynet å opgi hvad slags og hvor meget fiskevarer han har ombord, samt hvorhen han reiser.

Det samme gjelder for den fisker, som fører sin fangst utenfor Lofotens opsynsdistrikt.

Overtredelse av disse forskrifter straffes med bøter.

§ 27. Til opførelse av rorbod eller av hjell på statens eller benefisert eiendom utsteder fylkesmannen eller den han dertil bemyndiger efter forlangende bevillingsseddel. Forsåvidt ledig plass finnes, blir behørig tomt til rorbod eller hjell å utvise ved den, fylkesmannen dertil gir bemyndigelse.

Oplysning om utvisningen påtegnes bevillingsseddelen. Denne er ugyldig når bod eller hjell ikke i henhold til samme er opført innen et år efter dens utstedelse. Den hjemler uttageren eller hans enke besiddelsen av grunnen og således at enhver som senere blir eier av den opførte rorbod, skal ha fortrinsrett til hos vedkommende å erholde ny bevillingsseddel på dens grunn.

§ 28.¹ Som årlig grunnleie av rorbod eller hjell på statens eller benefisert eiendom skal betales 40 øre for hver mann, som rorboden er bestemt til å huse, og 6 øre for hvert 100 fisk som man vil være berettiget til å henge på hjellen.

§ 29. I tilfelle av at der med hensyn til grunnleiens størrelse for nogen på statens eller benefisert eiendom opført rorbod eller hjell reises spørsmål om hvor mange mann der i boden antagelig kan huses, eller hvor mange fisk på hjellen henges, avgjøres dette ved skjønn.

§ 30. Når der under fisket klages over at en rorbod, der står på offentlig eller benefisert eiendom, forfaller således at den ikke er tjenlig til beboelse, skal

¹ Ophevet ved lov av 12. mai 1922 nr. 3.

² Lov av 19. juli 1912.

derover optaes skjønn og i tilfelle av at klagen finnes grunnet, gjøres innberetning til overøvrigheten, som foranlediger skjønn atter optatt under neste års fiske. Finnes boden heller ikke da å være i tjenlig stand, skal tomten ryddiggjøres av eieren. Skjer dette ikke innen 6 måneder, ryddiggjøres tomten på eierens bekostning, og ny bevillingsseddel kan utstedes.

§ 31. Ved bestemmelse av den skadeserstatning, som nogen måtte tilpliktes i anledning av forseelse mot denne lovs bestemmelser angående orden på sjøen eller mot de med hjemmel i den besluttede vedtekter, blir der alene å ta hensyn til den redskapene tilføjede skade og til den i eller på disse bevislig stående fisk, men ikke til fiskespilde.

§ 32.¹ For skadeserstatning som nogen er pålagt eller har vedtatt å utrede for forseelse mot denne lov eller de med hjemmel i den utferdigede vedtekter, hefter det fiskefartøi eller den båt hvortil den skyldige hører med tilhørende redskaper og fangst.

Er nogen ilagt eller har vedtatt bøter for sådan forseelse, kan det fiskefartøi eller den båt hvortil den skyldige hører, med tilhørende redskaper og fangst eller verdien derav ved dom helt eller delvis inndrages uten hensyn til om de tilhører nogen i forseelsen skyldig eller ikke.

§ 33. Forsåvidt Kongen ikke anderledes bestemmer, skal med hensyn til lovovertredders påtale straffeprosesslovens almindelige regler komme til anvendelse.

De særlig beskikkede opsynsbetjenter skal hvor Kongen ikke anderledes bestemmer ha samme myndighet som lensmenn.

Det forrettende politi (opsyn) skal være i besiddelse av den i straffeprosesslovens § 266 omhandlede myndighet.

§ 34. Saker i anledning av overtredelse av denne lov og av de med hjemmel i den besluttede vedtekter samt saker angående opsetsighet eller fornærmelse mot opsynet, for hvilke straffen ikke kan overstige fengsel, behandles overensstemmende med de om politisaker gjeldende forskrifter.

§ 35.²

§ 36. Når opsyn er anordnet, kan overøvrigheten efter Kongens nærmere bestemmelse beskikke en eller flere ekstraordinære dommere til som fiskedommere å utføre de nedenfor omhandlede forretninger. Som fiskedommer kan også distriktets sorenskriver pålegges å tjenstgjøre. I henseende til grensene mellem disse dommers virkekrets innbyrdes blir uten hensyn til den almindelige jurisdiksjonsinndeling å forholde efter overøvrighetens bestemmelse.

§ 37. Fiskedommeren skal, forsåvidt ikke anderledes av Kongen bestemmes, forrette som herredsdommer i de saker om forseelser, hvori det offentlige under fisket reiser tiltale. Han har også i alle straffesaker med hensyn til efterforskningen og den retslige forundersøkelse samme myndighet og plikter som den ordinære herredsdommer og kan også forsåvidt saken går inn under straffeprosesslovens § 283, påkjenne den. Kongen kan bestemme at fiskedommeren også skal iverksette bevisoptagelser og andre enkeltstående rettshandlinger til bruk under en straffesak, som er anlagt ved annen domstol.

Forskriften i straffeprosesslovens § 377, tredje punktum kommer til anvendelse også i saker, der behandles av den ordinære dommer som fiskedommer.

Kan behandlingen av en sak eller forretning som er irtteført for fiskedommeren, ikke tilendebringes, innen hans beskikkelse ophører, bestemmer

¹ Lov av 19. juli 1912.

² Ophevet ved lov av 19. juli 1912.

påtalemyndigheten, hvorvidt behandlingen skal utstå til neste års fiske eller fortsettes ved ordinær rett.

§ 38. Tvistigheter som reiser sig av fisket eller av handel, som foregår under og står i forbindelse med fisket, bør opsynets betjenter når deres bistand dertil søkes, såvidt mulig søke bilagt i mindelighet. Samme forpliktelse påhviler de valgte tilsynsmenn. Herfor betaler rekvirenten kr. 1 til hver tilsynsmann der deltar i meglingen.

Enes de tvistende parter om å voldgi nogen sådan tvistighet, er vedkommende opsynsbetjent på forlangende forpliktet til å opptrede som opmann.

De inngåtte forlik og avsagte voldgiftskjennelser kan mot et gebyr av kr. 1 til vedkommende opsynsbetjent forlanges innført i en dertil av vedkommende fiskedommer autorisert protokoll. For utskrifter av denne tilkommer opsynsbetjenten kr. 0,50 for hvert ark eller deler derav.

§ 39. Private søksmål angående tvistigheter, som reiser sig av fisket eller av handel, som foregår under og står i forbindelse med fisket, innbringes for vedkommende fiskedommer. Under hovedforhandlingen deltar to av ham opnevnte domsmenn. Disse bør i almindelighet opnevnes efter tur blandt de på rettsstedet eller i dettes nærhet værende tilsynsmenn, over hvilke opsynet meddeler dommeren oppgave. Rettsgebyrene i sådanne saker skal være de samme som for ordinære tingsaker bestemt.

Til hver av domsmennene betales kr. 4 for hver sak.

§ 40.¹

§ 41. Sjøforklaringer, sjørettsbesiktigelser og sjørettstakster, der forfaller under fisket kan anhengiggjøres for fiskedommeren.

Notarialhandlinger kan forlanges utført av fiskedommeren.

§ 42. I civile saker som henhører under fiskedommerens påkjennelse, skal han også utøve den myndighet som ellers er tillagt namsmyndighetene.

§ 43. Til forkynnelse av innkallelser samt tilsigelse av rettsvidner, domsmenn og skjønsmenn ved de i denne lov omhandlede rettshandlinger antar den beskikkede dommer det fornødne antall menn, der for ham avlegger den for stevnevidner foreskrevne forsikring.

§ 44. Forsåvidt denne lov bestemmer avgjørelse ved skjønn, avgives dette, hvor fiskedommer er beskikket, ved denne med fire menn, som han opnevner.

Dette skjønn er endelig.

Skjønsmennene tilkommer i betaling hver kr. 4. I anledning av skjønnets avholdelse tilkommer der ikke dommeren eller statskassen nogen betaling.

Omkostningene ved skjønnet utredes av partene i det forhold, som under forretningen bestemmes.

§ 45.² Omkostningene ved utvalgenes og fiskedommerens virksomhet samt ved opsynet (herunder ikke medtatt utgiftene ved de gjennom vedtekt påbudte redskapsmerker og det i § 20 påbudte signal) utredes av statskassen.

§ 46. Denne lov trer i kraft fra 1. januar 1898, fra hvilken tid følgende lover opheves: — — —

¹ Ophevet ved lov av 14. august 1918 nr. 4 § 2.

² Lov av 19. juli 1912.

X. Utvalgene.

A. Fortegnelse over de i 1937 valgte utvalgsmedlemmer med varamenn vedkommende det ordinære utvalg 1937—1938.

For Kanstadfjorden opsynsdistrikt:

Utvalgsmedlemmer:

1. Garnbruker Tormod Taraldsen, Rinøy, Lødingen.
2. — Johan Høibak, Mehus, Kvæfjord.
3. Linebruker Johan Henriksen, Ness, Lødingen.
4. — Halvdan Hagen, Ness, Lødingen.

Varamenn:

1. Garnbruker Edvin Amundsen, Rinøy, Lødingen.
2. — Egil Nicolaisen, Bogen i Kvæfjord.
3. Linebruker Johannes Eddal, Ramsund i Tjeldsund.
4. — Alf Ness, Nesshamn, Lødingen.

For Raftsundet opsynsdistrikt:

Utvalgsmedlemmer:

1. Garnbruker Kristoffer Stormyr, Lødingen.
2. — Ole Gerhardsen, Kjøpsvik, Tysfjord.
3. Linebruker Magnar Nilsen, Pundslett, Vågan.
4. — Simon Hansen, Holandshamn, Vågan.

Varamenn:

1. Garnbruker Peder Mannfjord, Tysfjord.
2. — Jacob Daleng, Lødingen.
3. Linebruker Oldus Olsen, Holandshamn, Vågan.
4. — Koldevin Aune, Kvitnes Hadsel.

For Skrova opsynsdistrikt:

Utvalgsmedlemmer.

1. Garnbruker Alfred Nilsen, Svolvær.
2. — Nils Ås, Ræknes, Vågan.

Varamenn:

1. Garnbruker Jentoft Martinusen, Føre, Bø.
2. Linebruker Daniel Hansen, Ulvåg, Vågan.

For Svolvær opsynsdistrikt:

Utvalgsmedlemmer:

1. Garnbruker Hans Thomassen, Oksfjordhamn, Skjærvøy.
2. Linebruker Julius Årstein, Digermulen, Vågan.

Varamenn:

1. Garnbruker Villiam Mårsund, Bø.
2. Linebruker Ragnvald Mikalsen, Langhamn, Dyrøy.

For Vågan opsynsdistrikt:

Utvalgsmedlemmer:

1. Garnbruker Villiam Nicolaisen, Frøskeland, Hadsel.
2. Linebruker Torolf Olsen, Bruberget, Vågan.

Varamenn:

1. Garnbruker Martin Monsen, Selnes av Lurøy.
2. Linebruker Leif Myhre, Orsvåg, Vågan.

For Hopen opsynsdistrikt:

Utvalgsmedlemmer.

1. Garnbruker Bernhof Rørslet, Sørreisa
2. — Sigurd Olafsen, Botenhavn, Hillesøy.
3. Linebruker Hans Skagstad, Skagstad Steigen
4. — Gudmund Storseter, Steigen.

Varamenn:

1. Garnbruker Mikal Mathisen, Arnøyhavn, Skjervøy.
2. — Jakob Jensen, Gottesjord, Sørreisa.
3. Linebruker Oluf Andreasen, Lund, Steigen.
4. — Magnus Larsen, Dyping, Steigen.

For Henningsvær opsynsdistrikt:

Utvalgsmedlemmer:

1. Garnbruker Rikard Rørvik, Henningsvær av Vågan
2. — Alfred Lökkertsen, Skittenelv, Tromsøysund.
3. Linebruker Anders Sandvær av Herøy.
4. — Hans Prestøy av Alstahaug,

Varamenn.

1. Garnbruker Anton Nilsen, Sydal av Gimsøy.
2. — Kristian Olsen, Lund av Leiranger.
3. Linebruker Johan Almenningen, Austbø av Alstahaug.
4. — Jarle Sørvik, Dønnes.

For Stamsund opsynsdistrikt:

Utvalgsmedlemmer:

1. Garnbruker Tøger Horn, Brønnøy.
2. — Frithjof Larsen, Svarholt, Hol.
3. Linebruker Magnus Grav, Ure, Hol.
4. — Sigurd Hansen, Ure, Hol.

Varamenn:

1. Garnbruker Johan Storøy, Brønnøy.
2. — Georg Hansen, Svarholt, Hol.
3. Linebruker Hans Johansen, Leirvik, Hol.
4. — Olav Pedersen, Taen, Hol.

For Balstad opsynsdistrikt:

Utvalgsmedlemmer:

1. Garnbruker Gunnar Bolle, Hol.
2. — Ragnvald Reinertsen, Offersøy, Buksnes.
3. Linebruker Thomas Høidal, Sund, Buksnes.
4. — Eilert Olsen, Røkenes, Lavangen.

Varamenn:

1. Garnbruker Sandrup Sakariassen, Haug, Buksnes.
2. — Rikard Sandnes, Nap, Flakstad.
3. Linebruker Kristian Jacobsen, Reine, Buksnes.
4. — Peder Lykseth, Buksnes.

For Sund opsynsdistrikt:

Utvalgsmedlemmer:

1. Garnbruker Johan Pedersen, Skjelfjord, Flakstad.
2. — Kristian Gjertsen, Fredvang.
3. Linebruker Tønnes Angelsen, Vareide, Nap.
4. — Hans Israelsen, Tennevann, Sørfold.

Varamenn:

1. Garnbruker Kristen Holst, Nesland, Flakstad.
2. — Kristian Haugen, Fredvang.
3. Linebruker Martin Valen, Bitterstad, Hadsel.
4. — Konrad Sørensen, Visthus, Vevelstad.

For Reine opsynsdistrikt:

Utvalgsmedlemmer:

1. Garnbruker Ebbe Johannessen, Ulvingen, Vega.
2. — Kristian Bunes, Bunesfjord, Moskenes.
3. Linebruker Svenning Dahle, Borkenes, Kvæfjord.
4. — Anders Ludviksen, Kvittingen, Leirfjord.

Varamenn:

1. Garnbruker Henning Danielsen, Hernes, Bodin.
2. — Alfred Pedersen, Kirkefjord, Moskenes.
3. Linebruker Thomas Volnes, Slapøy, Dønnes.
4. — Kritian Sandholm, Nordvik.

For Sørvågen opsynsdistrikt:

Utvalgsmedlemmer:

1. Garnbruker Jørgen Skillevik, Brønnøy.
2. — Sverre Flathaug, Sørvågen, Moskenes.
3. Linebruker Sigurd Hamran, Tind, Moskenes.
4. — Anton Pedersen, Saur, Gildeskål.

Varamenn:

1. Garnbruker Haftor Rask, Sørvågen, Moskenes.
2. — Bjarne Larsen, Sørvågen, Moskenes.
3. Linebruker Johan Sandvær, Tjøtta.
4. — Julius Navjord, Vevelstad.

For Værøy opsynsdistrikt:

Utvalgsmedlemmer:

1. Garnbruker Kristian Vold Kristensen, Sørland, Værøy.
2. — Johan Johansen, Helligvær, Bodin.
3. Linebruker Ludvik Endresen, Venes, Værøy.
4. — Jens Henningsen, Tyvnes, Værøy.

Varamenn:

1. Garnbruker Hans Henriksen, Helligvær, Bodin.
2. — Andor Nicolaisen, Sørland, Værøy.
3. Linebruker Olaf Vika, Vika, Vega.
4. — Johan Torvaldsen, Leiren, Leirfjord.

For Røst opsynsdistrikt:

Utvalgsmedlemmer:

1. Garnbruker Kristian Hansen, Hopen, Bodin.
2. — Alfred Andreassen, Godønes, Bodin.
3. Linebruker Jørgen Johnsen, Bryggen, Røst.
4. — Jacob Rånes, Holmen, Røst.

Varamenn:

1. Garnbruker Hans Greger, Ystnes, Røst.
2. — Kristian Bodøgård, Bodin.
3. Linebruker Edvin Ludviksen, Meland, Røst.
4. — Jentoft Pettersen, Kalvøy, Røst.

B. Fortegnelse over de i 1937 valgte utvalgsmedlemmer med varamenn til det ekstraordinære utvalg for 1937/38.

For Raftsundet opsynsdistrikt.

Utvalgsmedlemmer:

1. Motorbåtlinebruker Johan Kristiansen, Holandshamn, Vågan.
2. Robåtlinebruker Karl Nygård, Holandshamn, Vågan.

Varamenn:

1. Motorbåtlinebruker Alf Isaksen, Blokken, Sortland.
2. Robåtlinebruker Hans Ellingsen Kvitnes, Hadsel.

For Stamsund opsynsdistrikt:

Utvalgsmedlemmer:

1. Motorbåtlinebruker Normann Olsen Sennesvik, Hol.
2. Robåtlinebruker Thomas Olsen, Mosjøen.

Varamenn:

1. Motorbåtlinebruker Amandus Grav, Hol.
2. Robåtlinebruker Leonhard Olsen Skjelvik, Gildeskål.

For Balstad opsynsdistrikt:

Utvalgsmedlemmer:

1. Motorbåtlinebruker Emelius Pettersen, Nap, Flakstad.
2. Robåtlinebruker Peder Lauritzen, Haukland, Buksnes.

Varamenn:

1. Motorbåtlinebruker Johan Bø, Skotnes, Buksnes.
2. Robåtlinebruker Otelius Pettersen, Brandsvik, Vega.

For Sund opsynsdistrikt:

Utvalgsmedlemmer:

1. Motorbåtlinebruker Arne Havn, Hesttun, Vevelstad.
2. Robåtlinebruker Rolf Eriksen Ramberg, Flakstad.

Varamenn:

1. Motorbåtlinebruker Gustav Tokle, Visthus, Vevelstad.
2. Robåtlinebruker Bernhard Benonisen, Ramberg, Flakstad.

For Reine opsynsdistrikt:

Utvalgsmedlemmer:

1. Motorbåtlinebruker Marius Mikalsen Stavseng, Dønnes.
2. Robåtlinebruker Angel Veding, Leirfjord.

Varamenn:

1. Motorbåtlinebruker Arthur Sandholm, Vandve, Nordvik.
2. Robåtlinebruker Adolf Lading Kvitting, Leirfjord.

For de øvrige opsynsdistrikter blev ikke foretatt valg i 1937, da krav om forandring i særhavsdelingen ikke fremkom.

XI. Regler og vedtekter.

Nedenfor er inntatt de under Lofotfisket for 1937 gjeldende utvalgsvedtekter, som er utferdiget av utvalgsformann Anderssen-Strand.

Overtredelse av vedtektene straffes med bøter i henhold til lov om skreifiskeriene i Lofoten.

Fiskehavsgrenser mellom opsynsdistriktene i Lofoten i henhold til lov angående skreifiskeriene i Lofoten.

1. Grensen mellom Kanstadjfjorden og Raftsundet opsynsdistrikter er fastsatt således: En rett linje fra Hustad Skjærvøy i retning S. $\frac{1}{4}$ V. efter med: »Høieste punkt av Hustad Skjærvøy .. (også kalt østre tuve) .. rett under Sneveien i Hustadlien som ligger like nedenfor Hustadtinden«.
2. Grensen mellom Raftsundet og Fellesdistriktets fiskehav (Skroven, Austnesfjorden, Svolvær og Vågene): En rett linje i retning S.S.O. $\frac{1}{2}$ O. fra Framnesvik til Skjæret »Baren« efter med: »Skjæret »Baren« i Skutvikakselen på Innlandet,« hvilken linje fra skjæret »Baren« fortsettes i samme retning efter med: »Skjæret »Baren« i Framnesvik«.
3. Grensen mellom Fellesdistriktets fiskehav (Skroven, Austnesfjorden, Svolvær og Vågene) og Hopen distrikt: En rett linje fra vestre ende av Sagøen i retning S.t.O. $\frac{1}{2}$ O. efter med: »Vestre ende av Sagøen i »Flekkene« i Ørsvågjellet«.
4. Grensen mellom Austnesfjorden opsynsdistrikt og Fellesdistriktets øvrige fiskehav: En rett linje fra »Kvalbakken« på vestre, til »Vestre Skjurbøen« på østre side av Austnesfjordens munding. På Kvalbakken er anbragt et seilmerke og på »Vestre Skjurbøen« en jernsoile.
5. Grensen mellom Hopen og Henningsvær opsynsdistrikter: En rett linje fra land i retning S.t.O. $\frac{1}{4}$ O. efter med: »Havdelingsmerket på Bindingsøya i vestre kant av Sigeflauget«.

NB. På eggen svarer dette med til: »Østre kant av Bindingsøya i østre kant av Sigeflauget«.

6. Grensen mellom Henningsvær og Stamsund opsynsdistrikter: En rett linje fra land i retning S. $\frac{1}{2}$ V. efter med: »Kløvkollen rett under vestre kant av Hornsryggen.

NB. Som hjelp til å finne grenselinjen mellom Henningsvær og Stamsund fiskehav, kan i forskjellige avstander fra land anvendes følgende kryssmed:

1. »Sulingens topp mot vestre kant av »Kalrøra« og »Lilleæsøya i Veien«.
2. »Storrivtindens topp mot vestre kant av »Kalrøra« og »vestre ende av Hagbarholmen i østre ende av Æsøya«.
3. »Snetinden mot vestre kant av »Kalrøra« og »Kjølpesnesryggen midt mellom Æsøyene«. (Fiskebanken »Olan«).

7. Grensen mellem Stamsund og Balstad opsynsdistrikter: En rett linje fra land i retning S.t.O. $\frac{1}{4}$ O. efter med: »Høieste topp av Bukkholmen midt i Klømmerflauget«.
8. Grensen mellem Balstad og Sund opsynsdistrikter: En rett linje fra land i retning S.t.O. efter med: »Østre hammer på Strømøyheien i vestre kant av fjellet Andopshesten, også kalt Løven«.
9. Grensen mellem Sund og Reine opsynsdistrikter: En rett linje fra land i retning S.S.O. $\frac{1}{2}$ O. efter med: »Sjeltinden mot vestre kant av Solbjørntinden«.
10. Grensen mellem Reine og Sørvågen opsynsdistrikter: En rett linje fra vestre Dypfjordodde i retning S.S.O. $\frac{1}{2}$ O. efter med: »Vestre Dypfjordodde rett under »Flekkene«, som ligger øverst og midt i Rundlien«.
11. Grenselinjen mellem Sørvågen og Værøy opsynsdistrikter: Mot vest av en linje fra Rødøya i retning S.t.O. $\frac{1}{2}$ O. efter med: »Vestre kant av Storreitinden mot vestre kant av Kollfjellet« og mot sydvest av en linje i retning S.O. $\frac{3}{8}$ O. efter med: »Skittenskarvholmen mot Forhammernesset på Moskens nordkant«.
12. Grensen mellem Værøy og Røst opsynsdistrikter: En rett linje fra Værøy i retning V. $\frac{3}{4}$ S. efter med: »Ytterste ende av Lofoten til ytre side av Værøy«, og en linje fra Staven i Røst i retning N.O.t.N. $\frac{1}{2}$ N. efter med: »Staven i Røst til ytre side av Vedøy i Røst«.

Samtlige grenselinjer går så langt inn i Vestfjorden, som der er fiskehav.

Vedtekt angående fiskeredskapers merkning og belastning under Lofotfisket.

1. Regler for redskapers merkning.

Alle dubbel og stenger, som anbringes på iler, skal være merket med vedkommende båts bokstav og nummer. Bokstaver og tall skal være minst 5 — fem — centimeter høie.

Disse regler gjelder for samtlige opsynsdistrikter.
2. Regler for redskapers belastning:

Enhver almindelig storgarnlenke skal belastes med 2 — to — ilestener med jernbeslag, vektig minst 54 — fire og femti — kg. hver og 9 — ni — almindelige garnsten på 12 — tolv — glasskavler.

Enhver nattlinesetning skal belastes med minst 2 — to — ilestener på 18 — atten — kg hver og 1 — en — synksten for hver 250 angel. Vekten på synksten for bunnline 4 — fire — kg. Vekten på synksten for fløitline 6 — seks — kg. Benyttes synksten for hver 200 angel kan vekten på disse være forholdsvis mindre.

Disse regler gjelder kun for Vest-Lofoten.

Enhver garnlenke skal belastes

i Reine opsynsdistrikt

med 2 — to — ilestener vektig minst 30 — tretti — kg hver og 6 — seks — kilograms synk pr. garn av inntil 30 — tretti — meters lengde,

og i Sørvågen opsynsdistrikt

med 2 — to — ilestener vektig minst 30 — tretti — kg hver og 8 — åtte — kilograms synk pr. garn av inntil 30 — tretti — meters lengde.

I Hopen opsynsdistrikt

skal enhver nattlinesetning belastes med minst 2 — to — ilestener, en på 15 — femten — og en på 18 — atten — kg samt for bunnline en synksten på 4 — fire — kg for hver 150 angel, og for fløitline en synksten på 5 — fem — kg for hver 100 angel med 2 glasskavlens fløit. Benyttes kun 1 glasskavls fløit, kan vekten på synksten være 4 — fire — kg for hver 100 angel.

For Værøy og Røst opsynsdistrikter:

Redskapers belastning:

- a) Enhver almindelig storgarnlenke skal belastes med 2 — to — ilestener med jernbeslag vektig minst 60 — seksti — kg hver og garnsten tilsammen minst 18 — atten — kg pr. garn inntil 30 tretti — meters lengde.
- b) Enhver garnlenke skal belastes med 2 — to — ilestener vektig minst 40 — firti — kg hver og garnsten tilsammen minst 10 — ti — kg pr. garn inntil 30 meters lengde.
- c) Enhver linesetning skal belastes med minst 2 — to — ilestener på 20 — tyve — kg hver og 1 — en — synksten for hver 200 angel.

Vekten for synksten for bunnline 4 — fire — kg. Vekten for synksten for fløitline 6 — seks — kg for Røst opsynsdistrikt og 10 — ti — kg for Værøy opsynsdistrikt.

Overtredelser straffes i henhold til lov ang. skreifiskeriene i Lofoten § 16 med bøter.

Vedtekt angående forbud mot bruken av synkenot under Lofotfisket.

Bruken av synkenot er i henhold til utvalgsbeslutninger inntil videre forbudt overalt i samtlige opsynsdistrikter i Lofoten, samt i Værøy og Røst.

Overtredelse straffes i henhold til Lofotloven med bøter.

Vedtekt angående morgen- og aftensignaler under Lofotfisket.

Fra og med 16. januar morgensignal kl. 7½ fm., aftensignal kl. 4 em.

—»—	1. februar	do.	» 7	»	do.	» 5	»
—»—	15. —	do.	» 6½	»	do.	» 6	»
—»—	1. mars	do.	» 6	»	do.	» 7	»
—»—	15. —	do.	» 6	»	do.	» 8	»

Klokkeslettene signaliseres ved heising av lanterne eller flagg på av opsynet bestemte og bekjentgjorte steder.

Før morgensignalet heises, må ingen fiskefarkost begi sig utenfor de av opsynet fastsatte og bekjentgjorte utrorslinjer.

Efter at aftensignalet er heist, må intet fiskeredskap optas eller utsettes; dog kan påbegynt trekning av sammenviklede garn fortsettes efter aftensignaltid.

I fellesdistriktet, der innbefatter Vågan, Svolvær, Austnesfjorden og Skroven opsynsdistrikter, er det tillatt å utsette nattliner inntil 1 — en — time efter ovenanførte aftensignaltider.

Overtredelse straffes med bøter.

12 mars 1935.

Vedtekt angående havdeling i Kanstadjorden opsynsdistrikt.

Av Kanstadjorden opsynsdistrikts fiskehav er utlagt følgende havteiger.

1. Linehav, begrenset mot vest av en linje fra Aspnesodden i retning S.t.O. etter med: »Fyrlykten på Aspnesodden ved Svendsgam mot stuebygningen på Sætran på vestre side av Høgfjorden«, mot nordost av en linje fra gården Ness i retning av N.V.t.V. $\frac{3}{4}$ V. etter med: »Røstet på Hallfridfjøsbygningen på gården Ness mot nordre kant skarpeste av »Gangerhaugen«, og mot syd av en linje fra Lille-Auneholmen i retning S.V.t.V. $\frac{3}{4}$ V. etter med: »Lille-Auneholmens søndre odde mot Fenesodden« eller »Kjærstadreva rett over Lille-Auneholmens søndre del«.

Den del av Høgfjorden som ligger ovenfor eller nordenfor en rett linje mellom Fyrlykten på Aspnesodden på østre side og Blåskjærrodden på vestre side av Høgfjorden omfattes ikke av delingen og utgjør felleshav.

2. Linehav, begrenset mot øst av en linje fra Latmannsbøen i retning S.S.O. etter med: »Seilmerket på Latmannsbøen midt i Gjeitlia«, og mot vest av en linje fra vestre del av Kjeøy i retning S.O.t.S. etter med: »Fyrlykten på Skibholmen mot vestre del av Kjeøy«.
3. Linehav, begrenset mot øst av en linje fra Svartoksen i retning S. $\frac{1}{2}$ O. etter med: »Seilmerket på Svartoksen rett under Øituva«, og mot vest av en linje fra Brødrene i retning S.t.O. $\frac{1}{2}$ O. etter med: »Vestre ende av vestre Alpøyskjær mot østre skarpeste kant av Alpøy« og mot syd av en linje i retning S.V. etter med: »Søndre skarpeste skråning på store Skarvhausen (Fyrlyktholmen) mot søndre skarpeste skråning på holmen Bokhausen ved Kjeøy«. På strekningen mellom Alpøy og vestre Alpøyskjær benyttes som hjelpemed: Vestre ende av vestre Alpøyskjær mot vestre kant av Korsnesholmen«.

Den øvrige del av distriktets fiskehav er ikke medtatt i delingen og utgjør således felleshav.

Bruken av garn på anførte linehav forbydes.

Overtredelser straffes med bøter.

22. mars 1932.

Vedtekt angående utsetning av garnredskaper i Kanstadjorden opsynsdistrikt.

I tiden fra og med 1. mars må utsetning av garnredskaper i Kanstadjorden opsynsdistrikt ikke påbegynnes før 2 — to — timer tidligere enn de i vedtekt om morgen- og aftensignaler under Lofotfisket fastsatte aftensignaltider.

Overtredelse straffes med bøter.

22. mars 1932.

Vedtekt angående tillegg til vedtekt om morgen- og aftensignaler under Lofotfisket såvidt vedkommer innskrenkning i bruken av dagliner, snik og dypsagn på fiskehavene i Kanstadvfjorden opsynsdistrikt.

På Kanstadvfjorden opsynsdistrikts samtlige fiskehav må bruken av dagliner, stolpliner eller snik samt dypsagn eller annet snøreredskap ikke påbegynnes før 1 — en — time etter den i vedtekt om morgen- og aftensignaler under Lofotfisket bestemte utrorstid om morgenen, og skal være avsluttet 1 — en — time tidligere enn de i nevnte vedtekt fastsatte aftensignaltider.

Overtredelser straffes med bøter.

27. februar 1930.

Vedtekt angående trekningssignal på fiskehavet i Kanstadvfjorden opsynsdistrikt.

På Kanstadvfjorden opsynsdistrikts samtlige linehav må redskapstrekning ikke påbegynnes før 1 — en — time senere enn den i vedtekt om morgen- og aftensignaler under Lofotfisket bestemte utrorstid om morgenen.

Klokkeslettene signaliseres på fiskehavet på den av opsynet bestemte måte. Overtredelser straffes med bøter.

25. februar 1935.

Vedtekt angående havdeling i Raftsundet opsynsdistrikt:

Raftsundet opsynsdistrikts fiskehav er opdelt således:

1. Garnhav, begrenset mot øst av en linje fra Madskjæret i retning S.t.O. efter med: »Seilmerket på Madskjæret i seilmerket på Vardøya« og mot vest av en linje fra Heløy i retning S.t.O. $\frac{1}{4}$ O. efter med: »Vestre kant av Heløy rett under Østre Storfjelltind«.
2. Linehav, begrenset mot øst av en linje fra Heløy i retning S.t.O. $\frac{1}{4}$ O. efter med: »Vestre kant av Heløy rett under Østre Storfjelltind« og mot vest av en linje fra Svartbakskjæret i retning S.t.O. efter med: »Svartbakskjæret mot vestre skarpeste kant av Ramsosklubben«.
3. Garnhav, begrenset mot øst av en linje fra Svartbakskjæret i retning S.t.O. efter med: »Svartbakskjæret mot vestre skarpeste kant av Ramsosklubben« og mot vest av en linje fra Spanna i retning S.O.t.S. $\frac{1}{2}$ S. efter med: »Vestre ende av skjæret Spanna mot østre kant av Værholmen«.
4. Linehav, begrenset mot øst av en linje fra Spanna i retning S.O.t.S. $\frac{1}{2}$ S. efter med: »Vestre ende av skjæret Spanna mot østre kant av Værholmen« og mot vest av grenselinjen mellom Raftsundet opsynsdistrikt og Fellesdistriktets fiskehav.

Den del av pågjeldende opsynsdistrikts fiskehav på ytre Raftsundet, som ligger vestenfor en linje fra Vedbergan i retning S.t.O. $\frac{3}{4}$ O. efter med: »Vestre kant av Værholmen mot vestre kant av Ingelsøy« og den del av foran beskrevne

linehav nr. 2 — det såkalte Måsøyflag — som ligger ovenfor eller nordenfor en rett linje mellom Svartbakskjøret og vestre kant av Svinøy, er ikke medtatt i delingen og utgjør således fellehav.

Såvel bruken av garn på linehavene som bruken av nattliner på garnhavene forbydes.

Overtredelser straffes med bøter.

21 mars 1934.

Vedtekt angående havdeling i Raftsundet opsynsdistrikt.

Den del av Raftsundet opsynsdistrikts fiskehav ved Slåtholmen, som ligger i den nordre del av Øihellsundet i vest for Digermulen, der mot øst begrenses av en linje mellom Lille-Slåtholme og Rørhopvalen i retning N.t.V. $\frac{3}{4}$ V. — S.t.O. $\frac{3}{4}$ O. etter med fra utgangspunkt Lille-Slåtholme: »Stuebygningen på Sannavik mot østre kant av Lille-Slåtholme«, og mot vest av en linje over Øihellsundet mellom gården Leirvik på nordre side og gården Øihellhavn på søndre side av sundet i retning V.N.V. — O.S.O. — er utlagt som linehav.

Bruken av garn på dette linehav forbydes.

Overtredelser straffes med bøter.

Den øvrige del av fiskehavet på indre Raftsundet utgjør fellehav.

Det bemerkes at medpunktet Lille-Slåtholme ligger like nordenfor Mollgavlen

25 februar 1935.

Vedtekt angående deling av særlinehav i Raftsundet opsynsdistrikt.

Som særhav for linerobåter er utlagt den del av linehav nr. 4 etter hovedvedtekt av 25. februar 1935 angående havdeling i Raftsundet opsynsdistrikt som ligger østenfor en linje fra Ingelsøy i retning S.S.O. etter med: »Vestre odde av Ingelsøy mot høieste punkt på Taterholmen«.

På anførte havstrekning er det forbudt å drive fiske med lineredskaper som brukes fra skøiter og maskinfarkoster, eller disses fangstbåter.

Overtredelser straffes med bøter.

23. mars 1932.

Vedtekt angående utsetning av garnredskaper i Raftsundet opsynsdistrikt.

I tiden fra og med 1. mars må utsetning av garnredskaper på Raftsundet opsynsdistrikts samtlige fellehav (selve indre Raftsundet innbefattet), ikke påbegynnes før 2 — to — timer tidligere enn de i vedtekt om morgen- og aftensignaler under Lofotfisket bestemte aftensignaltider.

2 mars 1932.

Vedtekt angående tillegg til vedtekt om morgen- og aftensignaler under Lofotfisket såvidt vedkommer innskrenkning i bruken av dagliner, snik og dypsagn på fiskehavene i Raftsundet opsynsdistrikt.

På Raftsundet opsynsdistrikts samtlige fiskehav må bruken av dagliner, stolpliner eller snik samt dypsagn ikke påbegynnes før 1½ — halvannen — time etter den i vedtekt om morgen— og aftensignaler under Lofotfisket bestemte utrorstid om morgenen, og skal være avsluttet 1 — en — time tidligere enn de i nevnte vedtekt fastsatte aftensignaltider.

Overtredelser straffes med bøter.

23. mars 1932.

Vedtekt angående trekningsignal på fiskehavet i Raftsundet opsynsdistrikt.

På Raftsundet opsynsdistrikts samtlige linehav, særhavene inbefattet, samt på felleshavet vestenfor Hustad—Skjærvøy, må redskapstrekning ikke påbegynnes før 1½ — halvannen — time senere enn den i vedtekt om morgen- og aftensignaler under Lofotfisket bestemte utrorstid om morgenen.

På indre Raftsundet — som i sin helhet er utlagt som felleshav — må redskapstrekning ikke påbegynnes før 1 — en — time senere enn fastsatt i nevnte morgen— og aftensignalvedtekt.

Overtredelser straffes med bøter.

20. februar 1936.

Vedtekt angående tillegg til vedtekt om fiskeredskapers merkning og belastning under Lofotfisket forsåvidt vedkommer Raftsundet opsynsdistrikt.

I Raftsundet opsynsdistrikt skal enhver fløitgarnlenke belastes således:

Storgarn: 4 — fire — jernbeslåtte ilesteiner, 2 anbragt i hver ile og hver på minst 50 — femti — kilo, og når lenken har over 50 garn dessuten 1 søkkstein på minst 50 — femti — kilo på lenkens midtpunkt.

Smågarn: 4 — fire — ilesteiner, 2 anbragt i hver ile og hver på misst 30 — tretti — kilo, og når lenken har over 50 garn dessuten 1 søkkstein på minst 30 — tretti — kilo på lenkens midtpunkt.

Overtredelser straffes med bøter.

22. mars 1926.

Vedtekt angående havdeling i fellesdistriktet omfattende opsynsdistriktene Skrova, Austnesfjorden, Svolvær og Vågene.

Av Fellesdistriktets fiskehav er utlagt:

1. Garnhav begrenset mot øst av en linje fra Flesa i retning S.O.t.S.¼S. etter med: »Seilmerket på Flesa overett med seilmerket på Kråka«, og mot vest av en linje fra Østre Skjæringen i retning S.V.t.S.¾S. etter med: »Lille-

- børås topp rett over kløften på Østre Skjæringen«, så langt inn til at Sagøyas fyr går i vestre kant av skogen i Ørsvågdalen, hvorefter linjen bøier og fortsetter i retning S.O.t.S. $\frac{1}{4}$ S. etter med: »Sagøyas fyr i vestre kant av skogen i Ørsvågdalen«.
2. Linehav, begrenset mot øst av en linje fra Østre Skjæringen i retning S.V.t.S. $\frac{3}{4}$ S. etter med: »Lillebørås topp rett over kløften på Østre Skjæringen«, så langt inn til at Sagøyas fyr går i vestre kant av skogen i Ørsvågdalen, hvorefter linjen bøier og fortsetter i retning S.O.t.S. $\frac{1}{4}$ S. etter med: »Sagøyas fyr i vestre kant av skogen i Ørsvågdalen« og mot vest av en linje fra Risøyklubben ved Svolve i retning S.S.V. etter med: »Risøyklubben rett under nederste flaug i østkant av Råna«, så langt inn til at Vågans kirketårn går i Storandershaugen, hvorefter linjen bøier og fortsetter i retning S. $\frac{3}{4}$ O. etter med: »Vågans kirketårn rett under havdelingsmerket på høieste punkt på Storandershaugen«.
 3. Garnhav, begrenset mot øst av en linje fra Risøyklubben ved Svolve i retning S.S.V. etter med: »Risøyklubben rett under nederste flaug i østkant av Råna«, så langt inn til at Vågans kirketårn går i Storandershaugen, hvorefter linjen bøier og fortsetter i retning S. $\frac{3}{4}$ O. etter med: »Vågans kirketårn rett under havdelingsmerket på høieste punkt på Storandershaugen«, og mot vest av grenselinjen mellom Fellesdistriktet og Hopen opsynsdistrikts fiskehav. Mot nordost begrenses det østre garnhav av distriktlinjen mellom Austnesfjorden og fellesdistriktets fiskehav.

Det bemerkes: Den nordøstre del av garnhav 1, som mot vest begrenses av en linje fra Østre Skjæringen i retning S.V.t.S. $\frac{3}{4}$ S. etter med: »Lillebørås topp rett over kløften på Østre Skjæringen«, og mot sydvest av en linje i retning S.O. $\frac{1}{4}$ S. etter med: »Fyrlykten på Rødholmen ved Svolve rett under østre øvre skarpeste fjellskråning eller »aksel« av Kjellbergtinden« er utlagt som felles linehav.

Den del av garnhav 3, som mot øst begrenses av en linje fra vestre Eitsholme i retning S.S.O. etter med: »Vestre kant av vestre Eitsholme mot Vågan kirketårn«, og mot vest av en linje fra Rækstenen i retning S.O. etter med: »Østre kant av Rækstenen i vestre kant av Kolbeinhammeren« er utlagt som felles linehav. Den østre grense av sistnevnte linehav går så langt inn i Vestfjorden at Risøyklubben ved Svolve går rett under nederste flaug i østkant av Råna, og den vestre grense for anførte linehav går så langt inn til at Vågans kirketårn går i havdelingsmerket på Storandershaugen.

På Risøyklubben er anbragt et havdelingsmerke og på Østre Skjæringen to sådanne, et på hver side av kløften.

Såvel bruken av garn på linehavene som bruken av nattliner på garnhavene forbydes.

28. februar 1933.

Vedtekt angående havdeling i fellesdistriktet som omfatter Skrova, Austnesfjorden, Svolve og Vågene opsynsdistrikter.

Av fellesdistriktets fiskehav på indre side av Skrova, Storemolla og Lillemolla er utlagt:

1. Linehav, begrenset mot øst av grenselinjen mellom Raftsundet opsynsdistrikt og fellesdistriktet og mot vest av en linje fra Kallskjæret i retning S.O. $\frac{3}{4}$ O. etter med: »Seilmerket på Kallskjæret rett under Vestrekløften (eller vestre skar) på Kjefsøy«.

2. Garnhav, begrenset mot øst av en linje fra Raustavene i retning S.O. $\frac{1}{2}$ S. etter med: »Høieste Raustaven rett under vestre høieste kant av Kjefsøy« og mot vest av en linje fra Lillemolla — litt østenfor Jørenskjæret — i retning O.t.S. etter med: »Haverdalsakselen i høieste Glommen«. (Glommen er en fjelltopp ovenfor Kalle).
3. Linehav, begrenset mot øst av en linje fra Slåkøy i retning S. $\frac{1}{2}$ V. etter med: »Seilmerket på Slåkøy i vestre kant av Grundstadakselen«, og mot vest av en linje i retning S.O. $\frac{3}{4}$ S. etter med: »Seilmerket på Kråka »overett« med seilmerket på Flæsa«.

Den del av linehav 1 som ligger ovenfor — eller nordost — en linje fra Andklakken i retning S.S.V. etter med: »Søndre Andklakke mot Framnesvik-odden«, og nordenfor en linje fra Lauvnaikken i retning S.O. $\frac{1}{2}$ S. etter med: »Lauvnaikken rett under vestre nedre kant av vestre Bulihammer« er utlagt som felleshav.

En del av linehavene 1 og 3 er utlagt som særhav for linerobåter, kfr. de vedkommende vedtekter.

Såvel bruken av garn på linehavene som bruken av nattliner på garnhavet forbydes.

Overtredelser straffes med bøter.

28 februar 1933.

Vedtekt angående deling av særlinehav i fellesdistriktet, forsåvidt vedkommer Skrova opsynsdistrikt.

Som særhav for brukerne av linerobåter, er utlagt den del av fellesdistriktets linehav 1 ved Brettesnes etter hovedvedtekt av 28. februar 1933 angående havdeling på indresiden av Skrova, Storemolla og Lillemolla, som ligger vestenfor en linje fra Lauvnaikken i retning S.O. $\frac{1}{2}$ S. etter med: »Lauvnaikkens høieste østkant rett under vestre, nedre kant av vestre Bulihammer«.

På anførte havstrekning er det forbudt å drive fiske med lineredskaper fra seil- og maskinfarkoster eller disses fangstbåter.

Overtredelser straffes med bøter.

25. februar 1915.

Angående deling av særhav for robåter i Skrova opsynsdistrikt.

Som særhav for brukerne av almindelige linebåter — robåter — er utlagt den del av Skrova opsynsdistrikts linehav, som begrenses mot øst av en linje fra Slåkøy i retning S. $\frac{1}{2}$ V. etter med: »Seilmerket på Slåkøy i vestre kant av Grundstadakselen«, og mot vest av en linje fra Skrovas indre side i retning S.O.t.S. $\frac{1}{4}$ S. etter med: »Kjelbergtinden til venstre kant av Lille-Stappen«, på hvilken havstrekning lineredskaper, som brukes fra annet slags farkoster, skøiter, motorbåter og dampskib — eller disses fangstbåter — ikke tilstedes adgang.

Overtredelser straffes med bøter.

22. mars 1926.

Vedtekt angående trekningssignal på fiskehavet i Fellesdistriktet omfattende opsynsdistriktene Skroven, Austnesfjorden, Svolvevær og Vågene.

På Fellesdistriktets samtlige linehav — særhavene for almindelige linebåter heri innbefattet — samt på felleshavene for alle redskapsarter — må redskapstrekning ikke påbegynnes før $1\frac{1}{2}$ — halvannen — time efter den i vedtekt om morgen- og aftensignaler under Lofotfisket bestemte utrorstid om morgenen.

Klokkeslettene signaliseres på fiskehavet på den av fiskeriopsynet bestemte måte.

Overtredelser av vedtekten straffes med bøter.

18. mars 1937.

Vedtekt angående forbud mot opphold på fiskehavet efter aftensignaltider i fellesdistriktet.

I fellesdistriktet, omfattende Skrova, Austnesfjorden, Svolvevær og Vågene opsynsdistrikter er opphold på fiskefeltet forbudt for alle fiskefarkoster utover — eller efter — de fastsatte aftensignaltider.

Forbudet gjelder dog ikke nødvendig opphold på feltet for fortsatt trekning av sammenviklede garnredskaper, kfr. forøvrig nærmere herom hovedvedtekten om morgen og aftensignal under Lofotfisket. —

Overtredelser straffes med bøter.

4. mars 1936.

Vedtekt angående forandring av og tillegg til hovedvedtekt av 28. februar 1933 vedkommende havdeling i fellesdistriktet (Austnesfjorden, Skrova, Svolvevær og Vågene opsynsdistrikter),

Den del av linehav 1 efter hovedvedtekt av 28. februar 1933 vedkommende havdeling i fellesdistriktet på innersiden av Skrova, Storemolla og Lillemolla, der efter tilleggsvedtekt av 20. mars 1935 er utlagt som felleshav, — som ligger ovenfor eller nordenfor en linje fra grenselinjen mellom Raftsundet opsynsdistrikt og fellesdistriktet i retning V.t.S. $\frac{3}{4}$ S. efter med: »Vesthallen mot høieste punkt på holmen St. Rotta«, og nordostenfor en linje fra Lauvnaakken i retning S.O. $\frac{1}{2}$ S. efter med: »Lauvnaakken rett under vestre nedre kant av vestre Bulhammer«, er utlagt som felleshav. Østenfor Vesthallen benyttes som hjelpe-med: »Kalskjæret mot fyrlykten på Våtviknesset«.

Overtredelser straffes med bøter.

3. mars 1936.

Vedtekt angående forandring av og tillegg til hovedvedtekt av 28. februar 1933 vedkommende havdeling på innersiden av Skrova i Fellesdistriktet (Austnesfjorden, Skrova, Svolvevær og Vågene opsynsdistrikter).

Den del av linehav 3 efter hovedvedtekt av 28. februar 1933 angående havdeling i fellesdistriktet forsåvidt vedkommer feltet på innersiden av Skrova, Storemolla og Lillemolla, — som mot nordost begrenses av en linje fra Fugel-

bærøy i retning S.O.t.S. $\frac{1}{4}$ S. efter med: »Kjellbergtinden til vestre kant av Lille Stappen« og mot sydvest av en linje fra Flesa i retning S.O. $\frac{3}{4}$ S. efter med: »Seilmerket på Krååkå »overett« med seilmerket på Flesa«, er utlagt som garnhav.

Bruken av nattliner på dette garnhav forbydes.

Overtredelser straffes med bøter.

10. mars 1921.

Vedtekt angående forandring av og tillegg til vedtekt om morgen- og aftensignaler under Lofotfisket.

I Austnesfjorden opsynsdistrikt skal alle garnredskaper fra og med 1. mars være optatt av sjøen (trukket) innen kl. 10 formiddag.

Trekning av garn er således ikke tillatt efter anførte klokkeslett.

Skulde været være til hinder for garnredskapenes optagning av sjøen til påbudt tid, skal optagningen være tilendebragt senest 4 — fire — timer efter at almindelig utror for distriktet har funnet sted.

Fra og med 1. mars må garnredskaper ikke bringes i sjøen — utsettes — før kl. 5 eftermiddag.

Overtredelser straffes med bøter.

10. mars 1921.

Vedtekt angående havdeling i fellesdistriktet såvidt Austnesfjorden opsynsdistrikt angår.

Den ifølge utvalgsbeslutning av 23. mars 1909, kfr. vedtekt av s. d., foretatte havdeling i Austnesfjorden er ophevet fra og med 13. mars 1921, fra hvilken tid hele Austnesfjorden opsynsdistrikts fiskehav utgjør fellesehav for alle redskapsarter.

Overtredelser straffes med bøter.

19. februar 1936.

Vedtekt angående tillegg til vedtekt om fiskeredskapers merkning og belastning under Lofotfisket forsåvidt vedkommer Fellesdistriktet (omfattende Skrova, Austnesfjorden, Svolvær og Vågene opsynsdistrikt.

I Fellesdistriktet skal enhver fløitgarnlengde belastes således:

Storgarn: 4 — fire — jernbeslåtte ilesteiner, 2 anbragt i hver ile og hver på minst 50 — femti — kilo, og når lenken har over 50 garn dessuten 1 søkkstein på minst 50 — femti — kilo på lenkens midtpunkt.

Smågarn: 4 — fire — ilesteiner, — 2 anbragt i hver ile og hver på minst 30 — tretti — kilo, og når lenken har over 50 garn dessuten 1 søkkstein på minst 30 — tretti — kilo på lenkens midtpunkt.

Overtredelser straffes med bøter.

3. mars 1936.

Vedtekt angående forandring av og tillegg til vedtekt om morgen- og aftensignaler under Lofotfisket samt innskrenkning i bruken av dagliner snik og jukse m. v. i Fellesdistriktet (Austnesfjorden, Skrova, Svolvær og Vågene opsynsdistrikter)

Morgen- og aftensignaler.

Fra og med 16. januar	morgensignal kl. 7.30 fm.,	aftensignal kl. 3.30em.
—»— 1. februar	do. » 7 »	do. » 4.30 »
—»— 15. —	do. » 6.30 »	do. » 5.30 »
—»— 1. mars	do. » 6 »	do. » 6.30 »
—»— 15. —	do. » 6	do. » 7.30 »
—»— 25. —	do. » 6 »	do. » 8 »

Forøvrig blir hovedvedtekten ang. morgen- og aftensignaler uforandret.

Utsetning av garnredskaper fra maskinfarkoster:

Fra og med 15. februar må utsetning av garn ikke påbegynnes senere enn 1 — en — time før de foran anførte aftensignaltider.

Innskrenkning i bruken av dagliner, snik og jukse:

Bruken av dagliner, snik og jukse må forsåvidt vedkommer samtlige linehav ikke påbegynnes før 1½ — halvannen — time senere enn de foran nevnte morgensignaltider og skal være avsluttet på alle felt 1½ halvannen — time tidligere enn de foran anførte aftensignaltider.

Overtredelser straffes med bøter.

22; februar 1933.

Vedtekt angående havdeling i Hopen opsynsdistrikt:

Hopen opsynsdistrikts fiskehav er tredelt således:

1. Garnhav, begrenset mot øst av grenselinjen mellom fellesdistriktet og Hopen opsynsdistrikt, og mot vest av en linje fra østre Moholme i retning S.t.O. ½O. etter med: »Seilmerket på østre Moholme rett under havdelingsmerket på Hopsåsen«.
2. Linehav, begrenset mot øst av en linje fra østre Moholme i retning S.t.O. ½O. etter med: »Seilmerket på østre Moholme rett under havdelingsmerket på Hopsåsen«, og mot vest av en linje fra land i retning S.t.O. ¾O. etter med: »Breitindens topp rett over Kalkneets høieste spiss«.
3. Garnhav, begrenset mot øst av en linje fra land i retning S.t.O. ¾O. etter med: »Breitindens topp rett over Kalkneets høieste spiss«, og mot vest av grenselinjen mellom Hopen og Henningsvær opsynsdistrikter.

Grensene går helt fra land, og så langt inn i Vestfjorden som der er fiskehav.

Såvel bruken av garn på linehavet som bruken av nattliner på garnhavene forbydes.

Overtredelser straffes med bøter.

28. februar 1927.

**Vedtekt angående bruken av mer enn en garnlenke i Hopen
opsynsdistrikt.**

I Hopen opsynsdistrikt er bruken av mer enn en garnlenke fra hver maskinfarkost forbudt.

Overtredelser straffes med bøter.

17. mars 1937.

**Vedtekt angående forbud mot opphold på fiskehavet etter aftensignaltider
i Hopen opsynsdistrikt.**

I Hopen opsynsdistrikt er opphold på fiskefeltet forbudt for alle fiskefarkoster utover — eller etter — de fastsatte aftensignaltider.

Forbudet gjelder dog ikke nødvendig opphold på feltet for fortsatt trekning av sammenviklede garnredskaper, kfr. forøvrig nærmere herom hovedvedtekten om morgen- og aftensignal under Lofotfisket.

Overtredelser straffes med bøter.

29. februar 1932.

Vedtekt angående trekningssignal på fiskehavet for Hopen opsynsdistrikt.

På Hopen opsynsdistrikts linehav må redskapstrekning ikke påbegynnes før $1\frac{1}{2}$ — halvannen — time senere enn den i vedtekt angående morgen- og aftensignaler under Lofotfisket bestemte utrorstid om morgenen.

Klokkeslettene signaliseres på fiskehavet på den av opsynet bestemte måte.

Overtredelser straffes med bøter.

18. februar 1936.

**Vedtekt angående tillegg til vedtekt om fiskeredskapers merkning og
belastning under Lofotfisket for såvidt vedkommer Hopen opsynsdistrikt.**

I Hopen opsynsdistrikt skal enhver fløitgarnlenke belastes således:

Storgarn: 4 — fire — jernbeslåtte ilesteiner, 2 anbragt i hver ile og hver på minst 50 — femti — kilo, og når lenken har over 50 garn dessuten 1 søkkstein på minst 50 — femti — kilo på lenkens midtpunkt. — Smågarn: 4 — fire — ilesteiner, — 2 anbragt i hver ile og hver på minst 30 — tretti — kilo, og når lenken har over 50 garn dessuten 1 søkkstein på minst 30 — tretti — kilo på lenken midtpunkt.

Overtredelser straffes med bøter.

8. mars 1936.

Vedtekt angående forandring av og tillegg til vedtekt om morgen- og aftensignaler under Lofotfisket samt innskrenkning i bruken av dagliner, snik og jukse m.v. i Hopen opsynsdistrikt.

Morgen- og aftensignaler.

Fra og med 16. januar	morgensignal kl. 7.30 fm.,	aftensignal kl. 3.30 em
—»— 1. februar	do. » 7 »	do. » 4.30 »
—»— 15. —	do. » 6.30 »	do. » 5.30 »
—»— 1. mars	do. » 6 »	do. » 6.30 »
—»— 15. —	do. » 6 »	do. » 7.30 »
—»— 25. —	do. » 6 »	do. » 8 »

Forøvrig blir hovedvedtekten ang. morgen- og aftensignaler uforandret.

Utsetning av garnredskaper fra maskinfarkoster;

Fra og med 15. februar må utsetning av garn ikke påbegynnes senere enn 1 — en — time før de foran anførte aftensignaltider.

Innskrenkning i bruken av dagliner, snik og jukse;

Bruken av dagliner, snik og jukse må forsåvidt vedkommer samtlige linehav ikke påbegynnes før 1½ — halvannen — time senere enn de foran nevnte morgensignaltider og skal være avsluttet på alle felt 1½ — halvannen — time tidligere enn de foran anførte aftensignaltider.

Overtredelser straffes med bøter.

17. februar 1937.

Vedtekt angående havdeling i Henningsvær opsynsdistrikt.

Henningsvær opsynsdistrikts fiskehav er opdelt således:

1. Linehav, begrenset mot øst av distriktslinjen mellom Hopen og Henningsvær opsynsdistrikter, og mot vest av en linje fra Sauøy i retning S.t.O.¾O. efter med: «Østre Nubben til vestre kant av Kalrøra».
2. Garnhav, begrenset mot øst av en linje fra Sauøy i retning S.t.O.¾O. efter med: «Østre Nubben til vestre kant av Kalrøra», og mot vest av en linje fra Henningsvær tidligere fyrhus i retning S.t.V. efter med: «Høieste punkt på Henningsvær tidligere fyrhus mot høieste vestkant av Barstrandrabben».
3. Linehav, begrenset mot øst av en linje fra Henningsvær tidligere fyrhus i retning S.t.V. efter med: «Høieste punkt på Henningsvær fyrhus mot høieste vestkant av Barstrandrabben», og mot vest av en linje fra Malnesset i retning S.t.V. efter med: «Malnesåsens skarpeste vestkant mot østre nedre kant av Vedhammeren også kalt Fossdals flauget.»
4. Garnhav, begrenset mot øst av en linje fra Malnesset i retning S.t.V. efter med: «Malnesåsens skarpeste vestkant mot østre nedre kant av Vedhammeren også kalt Fossdalsflauget», og mot vest av grenselinjen mellom Stam-sund og Henningsvær opsynsdistrikter.

Samtlige grenser går fra land og så langt inn i Vestfjorden som der er fiskehav.

Den del av linehav 3 og garnhav 4 som ligger ovenfor eller nordenfor en linje fra Stampen i retning V. $\frac{3}{4}$ N. efter med: »Seilmerket på Stampen mot vestre Kvitholme«, er ikke medtatt i delingen og utgjør således felleshav.

Medpunktet Vedhammeren for vestre grenselinje for linehav 3 ligger noget ned og litt øst i det fjellparti som tilhører selve Otlitinden.

Såvel bruken av garn på linehavene, som bruken av nattliner på garnhavene forbydes.

Overtredelser straffes med bøter.

1. april 1931.

**Vedtekt angående deling av særhav for linerobåter i Henningsvær
opsynsdistrikt.**

Som særhav for linerobåter er utlagt den østre del av Henningsvær opsynsdistrikts fiskehav som mot øst begrenses av distriktslinjen mellem Hopen og Henningsvær opsynsdistrikter og mot vest av en linje fra Sauøy i retning S.t.O. $\frac{3}{4}$ O. efter med: »Østre Nubben til vestre kant av Kalrøra«.

På anførte havstrekning er det forbudt å drive fiske med lineredskaper som brukes fra skøiter og maskinfarkoster, eller disses fangstbåter.

Overtredelser straffes med bøter.

17. mars 1930.

**Vedtekt angående forbud mot bruken av mer enn en garnlenke i Hennings-
vær opsynsdistrikt.**

I Henningsvær opsynsdistrikt er det forbudt å drive fiske med mer enn en garnlenke fra hver maskinfarkost.

Overtredelser straffes med bøter

24. februar 1937.

**Vedtekt angående forbud mot opphold på fiskehavet efter aftensignaltider
i Henningsvær opsynsdistrikt.**

I Henningsvær opsynsdistrikt er opphold på fiskefeltet forbudt for alle fiskefarkoster utover — eller efter — de fastsatte aftensignaltider.

Forbudet gjelder dog ikke nødvendig opphold på feltet for fortsatt trekning av sammenviklede garnredskaper, kfr. forøvrig nærmere herom hovedvedtekten om morgen og aftensignal under Lofotfisket.

Overtredelser straffes med bøter.

5. mars 1936.

Vedtekt angående trekningssignal på fiskehavet i Henningsvær opsynsdistrikt.

På Henningsvær opsynsdistrikts samtlige linehav — særhav for linerobåter innbefattet — samt på felleshavet på Gimsøystrømmen — må redskapstrekning ikke påbegynnes før 1½ — halvannen — time senere enn de i vedtekt om morgen- og aftensignaler under Lofotfisket fastsatte utrorstider om morgenen.

Klokkeslettene signaliseres på fiskehavet på den av opsynet bestemte måte. Overtredelser straffes med bøter.

17. februar 1936.

Vedtekt angående tillegg til vedtekt om fiskeredskapers merkning og belastning under Lofotfisket forsåvidt vedkommer Henningsvær opsynsdistrikt.

I Henningsvær opsynsdistrikt skal enhver fløitgarnlenke belastes således: Storgarn: 4 — fire jernbeslåtte ilesteiner, 2 anbragt i hver ile og hver på minst 50 — femti — kilo, og når lenken har over 50 garn dessuten 1 søkkstein på minst 50 — femti — kilo på lenkens midtpunkt.

Smågarn: 4 — fire — ilesteiner, 2 anbragt i hver ile og hver på minst 30 — tretti — kilo, og når lenken har over 50 garn dessuten 1 søkkstein på minst 30 — tretti — kilo på lenkens midtpunkt. Overtredelse straffes med bøter.

24. februar 1937.

Vedtekt angående forandring av og tillegg til vedtekt om morgen- og aftensignaler under Lofotfisket samt innskrenkning i bruken av dagliner, snik og jukse med videre i Henningsvær opsynsdistrikt.

Morgen og aftensignaler:

Fra og med 16. januar	morgensignal kl. 7.30 fm.,	aftensignal kl. 3.30 em.
—»— 1. februar	do. » 7 »	do. » 4.30 »
—»— 15. —	do. » 6.30 »	do. » 5.30 »
—»— 1. mars	do. » 6 »	do. » 6.30 »
—»— 15. —	do. » 6 »	do. » 7.30 »
—»— 25. —	do. » 6 »	do. » 8 »

Forøvrig blir hovedvedtekten ang. morgen- og aftensignaler uforandret.

Utsetning av garnredskaper fra maskinfarkoster:

Fra og med 15. februar må utsetning av garn ikke påbegynnes senere enn 1 — en — time før de foran anførte aftensignaltider.

Innskrenkning i bruken av dagliner, snik og jukse:

Bruken av dagliner, snik og jukse må ikke påbegynnes på særhavet for linerobåter før 1½ — halvannen time — senere enn de fastsatte og foran nevnte utrorstider om morgenen og skal være avsluttet på alle felt 1½ — halvannen time — tidligere enn de foran anførte aftensignaltider.

Overtredelser straffes med bøter.

18. februar 1937.

Vedtekt angående havdeling i Stamsund opsynsdistrikt.

Stamsund opsynsdistrikts fiskehav er opdelt således.

1. Garnhav, begrenset mot øst av grenselinjen mellom Stamsund og Henningsvær opsynsdistrikter og mot vest av en linje fra Seinstraget ved Stamsund i retning S.t.O. $\frac{1}{8}$ O. efter med: »Havdelingsmerket på Kabysmannen overrett med havdelingsmerket, anbragt omtrent ved midtpunktet av østre skråning på Myklevikakselen«.
2. Linehav, begrenset mot øst av en linje fra Seinstraget i retning S.t.O. $\frac{1}{8}$ O. efter med: »Havdelingsmerket på Kabysmannen overrett med havdelingsmerket, anbragt omtrent ved midtpunktet av østre skråning på Myklevikakselen« og mot vest av en linje fra land i retning S.t.O. $\frac{1}{2}$ O. efter med: »Seilmerket på Solkan rett under Risetinden«.
3. Garnhav, begrenset mot øst av en linje fra land i retning S.t.O. $\frac{1}{2}$ O. efter med: »Seilmerket på Solkan rett under Risetinden«, og mot vest av en linje fra land i retning S.t.O. $\frac{1}{2}$ O. efter med: Havdelingsmerket på Urekneet rett under Støthammerens høieste midtpunkt«.
4. Linehav, begrenset mot øst av en linje fra land i retning S.t.O. $\frac{1}{2}$ O. efter med: Havdelingsmerket på Urekneet rett under Støthammerens høieste midtpunkt«, og mot vest av grenselinjen mellom Stamsund og Balstad opsynsdistrikter.

Som hjelp til å finne grenselinjen mellom Henningsvær og Stamsund fiskehav, kan i forskjellige avstander fra land anvendes følgende kryssmed:

1. »Sulingens topp mot vestre kant av »Kalrøra« og »Lilleæsøya« i Veien«.
2. Storrvitindens topp mot vestre kant av »Kalrøra« og »vestre ende av Hagbarholmen i østre ende av Æsøya«.
3. Snetinden mot vestre kant av »Kalrøra« og »Kjølpesnesryggen midt mellom Æsøyene«, (Fiskebanken »Olan«).

Den del av garnhav 1, det østligste som ligger ovenfor eller nordenfor en linje i retning N.O.—S.V. efter med: »Sulingens topp mot Kalrøra«, er ifølge delingen utlagt som fellehav for alle redskapsarter.

Såvel bruken av garn på linehavene, som bruken av nattliner på garnhavene forbydes.

Overtredelser straffes med bøter.

26. februar 1935.

Vedtekt angående deling av særlinehav i Stamsund opsynsdistrikt.

Som særhav for linerobåter for Ure er utlagt den del av det for Stamsund opsynsdistrikt, ifølge hovedvedtekt av 13. februar 1935 og tilleggsvedtekt av 26. februar 1935 utlagte linehav, som mot øst begrenses av en linje fra land i retning S.t.O. efter med: »Høieste østkant av Døløy rett under vestre fjellhammer på Tatinden, også kalt Kylpesnestinden«, og mot vest av en linje fra Bjørnerøy i retning S.t.O. $\frac{1}{2}$ O. efter med: »Urekneets østre, høieste punkt rett under Støthammerens høieste midtpunkt«.

På anførte havstrekning er det forbudt å drive fiske med lineredskaper som brukes fra skøiter og maskinfarkoster, eller disses fangstbåter.

Overtredelser straffes med bøter.

2. mars 1937.

Vedtekt angående forbud mot opphold på fiskehavet etter aftensignaltider i Stamsund opsynsdistrikt.

I Stamsund opsynsdistrikt er opphold på fiskefeltet forbudt for alle fiskefar-koster utover — eller etter — de fastsatte aftensignaltider.

Forbudet gjelder dog ikke nødvendig opphold på feltet for fortsatt trekning av sammenviklede garnredskaper, kfr. forøvrig nærmere herom hovedvedtekten om morgen- og aftensignal under Lofotfisket.

Overtredelser straffes med bøter.

19. mars 1930.

Vedtekt angående trekningssignal på fiskehavet for Stamsund opsynsdistrikt.

På Stamsund opsynsdistrikts samtlige linehav — særhavene innbefattet — samt på distriktets felleshav, må redskapstrekning ikke påbegynnes før 1½ — halvannen time — etter den i vedtekt om morgen- og aftensignaler under Lofotfisket bestemte utrorstid om morgenen.

Klokkeslettene signaliseres på fiskehavet på den av opsynet bestemte måte. Overtredelser straffes med bøter.

11. februar 1936.

Vedtekt angående tillegg til vedtekt om fiskeredskapers merkning og belastning under Lofotfisket for såvidt vedkommer Stamsund opsynsdistrikt.

I Stamsund opsynsdistrikt skal enhver fløitgarnlenke belastes med 4 — fire — jernbeslåtte ilesteiner, 2 anbragt i hver ile og hver på minst 50 — femti — kilo.

Dessuten skal hver fløitgarnlenke på over 50 — femti — garn belastes med 1 — en — almindelig søkkstein på minst 50 — femti — kilo, som anbringes på garnlenkens midtpunkt.

Overtredelser straffes med bøter.

2. mars 1937.

Vedtekt angående forandring av og til vedtekt om morgen- og aftensignaler under Lofotfisket samt innskrenkning i bruken av dagliner, snik og jukse m.v. i Stamsund opsynsdistrikt.

Morgen- og aftensignaler:

Fra og med 16. januar	morgensignal kl. 7.30 fm.,	aftensignal kl. 3.30 em.
—>— 1. februar	do. » 7 »	do. » 4.30 »
—>— 15. —	do. » 6.30 »	do. » 5.30 »
—>— 1. mars	do. » 6 »	do. » 6.30 »
—>— 15. —	do. » 6 »	do. » 7.30 »
—>— 25. —	do. » 6 »	do. » 8 »

Forøvrig blir hovedvedtekten ang. morgen- og aftensignaler uforandret.

Utsetning av nattliner fra maskinfarkoster.

Utsetning av nattliner må ikke påbegynnes før kl. 10 fm.

Innskrenkning i bruken av dagliner, snik og jukse:

Bruken av dagliner, snik og jukse må ikke påbegynnes på særhavet for linerobåter før $1\frac{1}{2}$ — halvannen — time senere enn de fastsatte og foran nevnte utrorstider om morgenen og skal være avsluttet på alle felt $1\frac{1}{2}$ — halvannen — time tidligere enn de foran anførte aftensignaltider.

Overtredelser straffes med bøter.

23. mars 1937.

Vedtekt angående havdeling i Balstad opsynsdistrikt.

Balstad opsynsdistrikts fiskehav er opdelt således:

1. Linehav, begrenset mot øst av grenselinjen mellom Stamsund og Balstad opsynsdistrikter og mot vest av en linje fra Brandsholmen retning S.t.O. efter med: »Høieste vestkant av Brandsholmen mot vestre kant eller skråning av Sandsundakselen«.
2. Garnhav, begrenset mot øst av en linje fra Brandsholmen i retning S.t.O. efter med: »Høieste vestkant av Brandsholmen mot vestre kant eller skråning av Sandsundakselen« og mot vest av en linje fra land i retning S.t.O. $\frac{1}{2}$ O. efter med: »Østre høieste kant av Steinberget mot vestre kant av Offersøy«.
3. Linehav, begrenset mot øst av en linje fra land i retning S.t.O. $\frac{1}{2}$ O. efter med: »Østre høieste kant av Steinberget mot vestre kant av Offersøy« og mot vest av en linje fra Svinøy i retning S.O.t.S. $\frac{3}{4}$ S. efter med: »Svinøy fyrhus midt i Sæterelva«.
4. Garnhav, begrenset mot øst av en linje fra Svinøy i retning S.O.t.S. $\frac{3}{4}$ S. efter med: »Svinøy fyrhus midt i Sæterelva«, og mot vest av en linje fra land i retning S.t.O. $\frac{1}{2}$ O. efter med: »Høieste punkt på Seglet mot vestre kant av Vettingsakselen«.
5. Linehav, begrenset mot øst av en linje fra land i retning S.t.O. $\frac{1}{2}$ O. efter med: »Høieste punkt på Seglet mot vestre kant av Vettingsakselen« og mot vest av grenselinjen mell m Balstad og Sund opsynsdistrikter.

Grenselinjene går helt fra land og så langt inn i Vestfjorden som der er fiskehav.

I delingen er ikke medtatt den del av Napstrømmen som ligger ovenfor eller nordenfor en rett linje fra Kvalbakken i retning V.t.S. efter med: »Svinøy fyr i østre kant av Ureberget« og den del av Buksnesfjorden, som ligger ovenfor eller nordenfor en rett linje mellom holmen Spanna og skjæret Baren, hvilken del av feltet utgjør felleshav.

Såvel bruken av garn på linehavene, som bruken av nattliner på garnhavene forbydes.

Linehav 3 er utlagt som særhav for linerobåter kfr. vedkommende vedtekt. Overtredelser straffes med bøter.

23. mars 1937.

Vedtekt angående deling av særlinehav for robåter i Balstad opsynsdistrikt.

Som særhav for Balstad for linerobåter er utlagt hele Balstad opsynsdistrikts linehav 3 etter hovedvedtekt av 8. mars 1937, som mot øst begrenses av en linje fra land i retning S.t.O. $\frac{1}{4}$ O. efter med: »Høieste østkant av Steinberget mot vestre kant av Offersøy» og mot vest av en linje fra Svinøy i retning S.O.t.S. $\frac{3}{4}$ S. efter med: »Svinøy fyrhus midt i Sæterelva» på hvilken havstrekning lineredskaper som brukes fra annet slags farkoster, skøiter, maskinfarkoster eller dissas fangstbåter ikke tilstedes adgang.

Grenselinjene går helt fra land og så langt inn i Vestfjorden til de krysser hverandre.

Overtredelser straffes med bøter.

27. februar 1936.

Vedtekt angående tillegg til vedtekt om fiskeredskapers merkning og belastning under Lofotfisket forsåvidt vedkommer Balstad opsynsdistrikt.

I Balstad opsynsdistrikt skal enhver fløitgarnlenke belastes således:

Storgarn: 4 — fire — jernbeslåtte ilesteiner, 2 anbragt i hver ile og hver på minst 50 — femti — kilo, og når lenken har over 50 garn dessuten 1 søkkstein på minst 50 — femti — kilo på lenkens midtpunkt.

Smågarn: 4 — fire — ilesteiner, — 2 anbragt i hver ile og hver på minst 30 — tretti — kilo, og når lenken har over 50 garn dessuten 1 søkkstein på minst 30 — tretti — kilo på lenkens midtpunkt.

Overtredelser straffes med bøter.

11. mars 1929.

Vedtekt angående trekningssignal på fiskehavet for Balstad opsynsdistrikt.

På Balstad opsynsdistrikts østre og vestre linehav samt på fellehavene, må redskapstrekning ikke påbegynnes før $1\frac{1}{2}$ — halvannen — time senere enn den efter vedtekt angående morgen- og aftensignaler under Lofotfisket fastsatte utrorstid om morgenen.

Klokkeslettene signaliseres på fiskehavet på den av opsynet bestemte måte.

For distriktets særhav for linerobåter gjelder intet trekningssignal.

Overtredelser straffes med bøter.

3. mars 1937.

Vedtekt angående forbud mot opphold på fiskehavet efter aftensignaltider i Balstad opsynsdistrikt.

I Balstad opsynsdistrikt er opphold på fiskefeltet forbudt for alle fiskefarkoster utover — eller efter — de fastsatte aftensignaltider.

Forbudet gjelder dog ikke nødvendig opphold på feltet for fortsatt trekning av sammenviklede garnredskaper, kfr. forøvrig nærmere herom hovedvedtekten om morgen- og aftensignal under Lofotfisket.

Overtredelser straffes med bøter.

3. mars 1937.

Vedtekt angående forandring av og tillegg til vedtekt om morgen- og aftensignaler under Lofotfisket samt innskrenkning i bruken av dagliner, snik og jukse m.v. i Balstad opsynsdistrikt.

Morgen- og aftensignaler.

Fra og med 16. januar	morgensignal kl. 7.30 fm.,	aftensignal kl. 3.30 em.
—»— 1. februar	do. » 7 » do.	» 4.30 »
—»— 15. —	do. » 6.30 » do.	» 5.30 »
—»— 1. mars	do. » 6 » do.	» 6.30 »
—»— 15. —	do. » 6 » do.	» 7.30 »
—»— 25. —	do. » 6 » do.	» 8 »

Førøvrig blir hovedvedtekten ang. morgen- og aftensignaler uforandret.

Utsetning av garnredskaper fra maskinfarkoster.

Fra og med 15. februar må utsetning av garn ikke påbegynnes senere enn 1 — en — time før de foran anførte aftensignaltider.

Innskrenkning i bruken av dagliner, snik og jukse.

Bruken av dagliner, snik og jukse må ikke påbegynnes på særhavet for line-robåter før 1½ — halvannen — time senere enn de fastsatte og foran nevnte utrorstider om morgenen og skal være avsluttet på alle felt 1½ — helvannen — time tidligere enn de foran anførte aftensignaltider.

Overtredelser straffes med bøter.

7. april 1937.

Vedtekt angående havdeling i Sund opsynsdistrikt.

Sund opsynsdistrikts fiskehav er opdelt således:

1. Linehav, begrenset mot øst av grenselinjen mellom Balstad og Sund opsynsdistrikter, og mot vest av en linje fra land i retning S.t.O. $\frac{1}{4}$ O. etter med: »Østre, nedre kant av Storsvaet rett under vestre nedre kant av Blåmannen«. (Med vestre nedre kant av Storsvaet menes kun den del av Storsvaet som er synlig over Bratholmen i delingslinjen på feltet).
2. Garnhav, begrenset mot øst av en linje fra land i retning S.t.O. $\frac{1}{4}$ O. etter med: »Østre, nedre kant av Storsvaet rett under vestre nedre kant av Blåmannen« og mot vest av en linje fra land i retning S.t.O. $\frac{3}{8}$ O. etter med: »Tønsåsflaугets nederste spiss rett over Skraphalsens nederste østre kant«.
3. Linehav, begrenset mot øst av en linje fra land i retning S.t.O. $\frac{3}{8}$ O. etter med: »Tønsåsflaугets nederste spiss rett over Skraphalsens nederste østre kant«, og mot vest av en linje fra Kunna i retning S.O.t.S. $\frac{3}{4}$ S. etter med: »Vestre kant av Sundmannen i vestre kant av Ryten.«
4. Garnhav, begrenset mot øst av en linje fra Kunna i retning S.O.t.S. $\frac{3}{4}$ S. etter med: »Vestre kant av Sundmannen i vestre kant av Ryten«, og mot vest av grenselinjen mellom Sund og Reine opsynsdistrikter. Grenselinjene går helt fra land og så langt inn i Vestfjorden som der er fiskehav.

Til nærmere anvisning av medet »Tønsåsflaугets nederste spiss rett over Skraphalsens nederste østre kant«, er anbragt to havdelingsmerker, hvorav det nederste betegner Skraphalsens nederste, østre kant. Når merkene holdes overett er Tønsåsflaугets nederste spiss rett op av det øverste merkes vestkant.

Den del av garnhav 2 og linehav 3 samt garnhav 4 efter nærværende vedtekt, som ligger ovenfor eller nordenfor en linje fra Nusneset i retning S.V.t.V. — N.O.t.O. efter med: »Nusneset mot Brurstolen ved gården Søndre Grænen«, og den del av Napstrømmen som ligger ovenfor eller nordenfor en linje fra Nusneset i retning S.V.t.V. $\frac{1}{2}$ V. — N.O.t.O. $\frac{1}{2}$ O. efter med: »Nusneset mot Slåknisset« er ifølge delingen utlagt som fellehav.

Overtredelser straffes med bøter.

7. april 1937.

Vedtekt angående deling av særhav for linerobåter i Sunds opsynsdistrikt.

Som særhav for linerobåter for Nustjord er utlagt den del av linehav nr. 1 efter hovedvedtekt av 7. april 1937 vedkomende havdeling i Sund opsynsdistrikt som ligger vestenfor en linje fra land i retning S.t.O. $\frac{1}{2}$ O. efter med: »Havdelingsmerket på høieste vestkant av Skarvberget rett under vestre, høieste Småjokken«

På anførte havstrekning er det forbudt å drive fiske med lineredskaper som brukes fra skøiter og maskinfarkoster, eller disses fangstbåter.

Overtredelser straffes med bøter.

7. april 1937.

Vedtekt angående deling av særhav for linerobåter i Sund opsynsdistrikt.

Som særhav for linerobåter for Sund og Nesland er utlagt den del av linehav 3 efter hovedvedtekt av 7. april 1937 angående havdeling i Sund opsynsdistrikt som ligger vestenfor en linje fra Vestre Nesland i retning S.t.O. $\frac{3}{4}$ O. efter med: »Oterstokktuva på Vestre Neslandsodde mot vestre, nedre kant av Steiltinden«.

På anførte havstrekning er det forbudt å drive fiske med lineredskaper som brukes fra skøiter og maskinfarkoster, eller disses fangstbåter.

Overtredelser straffes med bøter.

19. mars 1934.

Vedtekt angående trekningssignal på fiskehavet for Sund opsynsdistrikt.

På Sund opsynsdistrikts samtlige linehav — særhavene for almindelige linerobåter innbefattet — må redskapstrekning ikke påbegynnes før $1\frac{1}{2}$ — halvannen time — efter den i vedtekt om morgen- og aftensignaler under Lofotfisket bestemte utrorstid om morgenen.

Klokkeslettene signaliseres på fiskehavet på den av opsynet bestemte måte. Overtredelser straffes efter Lofotloven med bøter.

26. februar 1936.

Vedtekt angående tillegg til vedtekt om fiskeredskapers merkning og belastning under Lofotfisket forsåvidt vedkommer Sund opsynsdistrikt.

I Sund opsynsdistrikt skal enhver fløitgarnlenke belastes således:

Storgarn: 4 — fire jernbeslåtte ilesteiner, 2 anbragt i hver ile og hver på minst 50 — femti — kilo, og når lenken har over 50 garn dessuten 1 søkkstein på minst 50 — femti — kilo på lenkens midtpunkt.

Smågarn: 4 — fire ilesteiner, — 2 anbragt i hver ile og hver på minst — 30 tretti — kilo, og når lenken har over 50 garn dessuten 1 søkkstein på minst 30 — tretti — kilo på lenkens midtpunkt.

Overtredelser straffes med bøter.

12. mars 1936.

Vedtekt angående forandring av og tillegg til vedtekt om morgen- og aftensignaler under Lofotfisket samt innskrenkning i bruken av dagliner snik og jukse m. v. i Sund opsynsdistrikt.

Morgen- og aftensignaler:

Fra og med 16. januar	morgensignal kl. 7.30 fm.,	aftensignal kl. 4.em.
—»— 1. februar	do. » 7 »	do. » 5 »
—»— 15. —	do. » 6.30 »	do. » 6 »
—»— 1. mars	do. » 6 »	do. » 7 »
—»— 15.	do. » 6 »	do. » 8 »

Forøvrig blir hovedvedtekten ang. morgen- og aftensignaler uforandret.

Utsetning av nattliner fra maskinfarkoster:

Fra og med 15. februar må utsetning ikke påbegynnes før kl. 11 fm. og ikke senere enn 1 — en — time før de foran anførte aftensignaltider.

Innskrenkning i bruken av dagliner, snik og jukse:

Bruken av dagliner, snik og jukse må forsåvidt vedkommer samtlige linehav ikke påbegynnes før $1\frac{1}{2}$ — halvannen — time senere enn de foran nevnte morgensignaltider og skal være avsluttet på alle felt $1\frac{1}{4}$ — en og en kvart — time tidligere enn de foran anførte aftensignaltider.

Overtredelser straffes med bøter.

8. mars 1928.

Vedtekt angående havdeling i Reine opsynsdistrikt.

Reine opsynsdistrikts fiskehav er delt således:

1. Garnhav, begrenset mot øst av grenselinjen mellom Sund og Reine opsynsdistrikter og mot vest av en linje fra Havnøy i retning S.S.O. $\frac{3}{4}$ O. efter med: »Vestre kant av Festhelen til vestre kant av Flyndra«.
2. Linehav, begrenset mot øst av en linje fra Havnøy i retning S.S.O. $\frac{3}{4}$ O. efter med: »Vestre kant av Festhelen til vestre kant av Flyndra«, og mot vest av en linje fra Purkskallen i retning S.S.O. $\frac{1}{4}$ O. efter med: »Naversula mot østkant av Reinebringen«.

3. Garnhav, begrenset mot øst av en linje fra Purkskallen i retning S.S.O $\frac{1}{4}$ O. efter med: »Naversula mot østkant av Reinebringen«, og mot vest av grenselinjen mellem Reine og Sørvågen opsynsdistrikter.

Samtlige grenselinjer går helt fra land og så langt inn i Vestfjorden, som der er fiskehav.

Såvel bruken av garn på linehavet, som bruken av nattliner på garnhavene forbydes.

Overtredelser straffes med bøter.

8. mars 1928.

Vedtekt angående deling av særlinehav i Reine opsynsdistrikt.

Som særhav for brukerne av almindelige linerobåter er utlagt den del av det for Reine opsynsdistrikt ifølge hovedvedtekt av 8. mars 1928 utlagte linehav, som mot øst begrenses av en linje fra land i retning S.S.O. $\frac{1}{2}$ O. efter med: »Havdelingsmerket på Andøy mot vestre kant av Olstinden«, og mot vest av en linje fra land i retning S.S.O. $\frac{1}{4}$ O. efter med: »Naversula mot østkant av Reinebringen«.

På denne havstrekning tilstedes lineredskaper som brukes fra annen slags farkoster, seilskøiter, motorbåter og dampskib eller disses fangstbåter ikke adgang.

Overtredelser straffes efter Lofotloven med bøter.

12. mars 1936.

Vedtekt angående forandring av og tillegg til vedtekt av 8. mars 1928 vedkommende havdeling i Reine opsynsdistrikt.

Den del av linehav 2 efter hovedvedtekt av 8. mars 1928 angående havdeling i Reine opsynsdistrikt som ligger vestenfor en linje fra land i retning S.S.O. $\frac{3}{4}$ O. efter med: »Lilletindens topp mot østre kant av Reinebringen« er utlagt som garnhav.

Bruken av nattliner på dette garnhav forbydes.

Overtredelser straffes med bøter.

5. april 1932.

Vedtekt angående forandring av og tillegg til hovedvedtekt av 8 mars 1928 vedkommende havdeling i Reine opsynsdistrikt.

Den del av Reine opsynsdistrikts linehav nr. 2 efter hovedvedtekt av 8 mars 1928 som ligger østenfor en linje fra Havnøy i retning S.O.t.S. $\frac{1}{4}$ S. efter med: »Vestre ende av Kanonen mot vestre kant av Festhælen« er utlagt som garnhav.

Bruken av nattliner på dette garnhav forbydes.

Overtredelser straffes med bøter.

25. februar 1936.

Vedtekt angående tillegg til vedtekt om fiskeredskapers merkning og belastning under Lofotfisket forsåvidt vedkommer Reine opsynsdistrikt.

I Reine opsynsdistrikt skal enhver fløitgarnlenke belastes således:

Storgarn: 4 — fire jernbeslåtte ilestener, 2 anbragt i hver ile og hver på minst 50 — femti — kilo, og når lenken har over 50 garn dessuten 1 søkkstein på minst 50 — femti — kilo på lenkens midtpunkt.

Smågarn: 4 — fire — ilestener, — 2 anbragt i hver ile og hver på minst 30 — tretti — kilo, og når lenken har over 50 garn dessuten 1 søkkstein på minst 30 — tretti — kilo på lenkens midtpunkt.

Overtredelser straffes med bøter.

8. mars 1930.

Vedtekt angående trekningssignal på fiskehavet for Reine opsynsdistrikt.

På Reine opsynsdistrikts linehav — særhavet for linerobåter innbefattet — må redskapstrekning ikke påbegynnes før $1\frac{1}{2}$ — halvannen — time etter den i vedtekt om morgen- og aftensignaler under Lofotfisket bestemte utrorstid om morgenen.

Klokkeslettene signaliseres på fiskehavet på den av opsynet bestemte måte.

Overtredelser straffes med bøter.

11. mars 1936.

Vedtekt angående forandring av og tillegg til vedtekt om morgen- og aftensignaler under Lofotfisket samt innskrenkning i bruken av dagliner snik og jukse m. v. i Reine opsynsdistrikt.

Morgen- og aftensignaler:

Fra og med 16. januar	morgensignal kl. 7.30 fm.,	aftensignal kl. 4 em.
—»— 1. februar	do. » 7 »	do. » 5 »
—»— 15. —	do. » 6.30 »	do. » 6 »
—»— 1. mars	do. » 6 »	do. » 7 »
—»— 15. —	do. » 6 »	do. » 8 »

Forøvrig blir hovedvedtekten ang. morgen- og aftensignaler uforandret.

Utsetning av nattliner fra maskinfarkoster:

Fra og med 15. februar må utsetning ikke påbegynnes før kl. 10 fm., og ikke senere enn 1 — en — time før de foran anførte aftensignaltider.

Innskrenkning i bruken av dagliner, snik og jukse:

Bruken av dagliner, snik og jukse må forsåvidt vedkommer samtlige linehav ikke påbegynnes før $1\frac{1}{2}$ — halvannen — time senere enn de foran nevnte morgensignaltider og skal være avsluttet på alle felt $1\frac{1}{4}$ — en og en kvart — time tidligere enn de foran anførte aftensignaltider.

Overtredelser straffes med bøter.

1. april 1936.

Vedtekt angående havdeling i Sørvågen opsynsdistrikt.

Sørvågen opsynsdistrikts fiskehav er delt således:

1. Garnhav, begrenset mot øst av distriktslinjen mellom Reine og Sørvågen opsynsdistrikter, og mot vest av en linje fra land i retning S.S.O. $\frac{3}{8}$ O. etter med: »Skivens topp rett over østre kant av Mannfaldtinden«. (Når skivens topp mot land ikke sees benyttes som hjelpemed: »Dypeste skar mellom Dypfjordkjølen og Gylltinden rett over østre kant av Mannfaldtinden«).
2. Linehav, begrenset mot øst av en linje fra land i retning S.S.O. $\frac{3}{8}$ O. etter med: »Skivens topp rett over østre kant av Mannfaldtinden« og mot vest av en linje fra land retning S.S.O. etter med: »Vestre, skarpeste kant av Hjellbergliakselen mot vestre kant av Kulfjellet«.
3. Garnhav, begrenset mot øst av en linje fra land i retning S.S.O. etter med: »Vestre skarpeste kant av Hjellbergliakselen mot vestre kant av Kulfjellet«, og mot vest av distriktslinjen mellom Sørvågen og Værøy opsynsdistrikter.

Samtlige grenselinjer går helt fra land og så langt inn i Vestfjorden som der er fiskehav.

Såvel bruken av garn på linehavet som bruken av nattliner på garnhavene forbydes.

Overtredelser straffes med bøter.

1. april 1936.

Vedtekt angående havdeling i Sørvågen opsynsdistrikt.

Som særhav for brukerne av almindelige linerobåter er utlagt den del av Sørvågen opsynsdistrikts linehav som mot øst begrenses av en linje fra Glåpen i retning S.O.t.S. $\frac{1}{4}$ S. etter med: »Glåpen fyrhus rett under vestre kant av Langhammeren«, og mot vest av en linje fra land i retning S.O.t.S. etter med: »Vestre kant av Lille-Anstabben rett under midtpunktet av Storflekken«.

På det således utlagte særhav tilstedes lineredskaper som brukes fra seilskøiter og maskinfarkoster — eller disses fangstbåter — ikke adgang.

De anførte grenser går helt fra land og så langt inn i Vestfjorden som der er fiskehav.

Overtredelser straffes med bøter.

30. mars 1929.

Vedtekt angående trekningssignal på fiskehavet i Sørvågen opsynsdistrikt.

På Sørvågen opsynsdistrikts samtlige linehav — særhavet for robåter heri innbefattet — samt på fellehavet, må redskapstrekning ikke påbegynnes før 1½ — halvannen — time etter den i vedtekt om morgen- og aftensignaler under Lofotfisket bestemte utrorstid om morgenen.

Klokkeslettene signaliseres på fiskehavet på den av opsynet bestemte måte.

Overtredelser straffes med bøter.

11. mars 1936.

Vedtekt angående forandring av og tillegg til vedtekt om morgen- og aftensignaler under Lofotfisket samt innskrenkning i bruken av dagliner snik og jukse m. v. i Sørvågen opsynsdistrikt.

Morgen- og aftensignaler:

Fra og med	16. januar	morgensignal kl. 7.30 fm.,	aftensignal kl. 4. em.
—»—	1. februar	do. » 7 »	do. » 5 »
—»—	15. —	do. » 6.30 »	do. » 6 »
—»—	1. mars	do. » 6 »	do. » 7 »
—»—	15. —	do. » 6 »	do. » 8 »

Førøvrig blir hovedvedtekten ang. morgen- og aftensignaler uforandret.

Utsetning av nattliner fra maskinfarkoster.

Fra og med 15. februar må utsetning ikke påbegynnes før kl. 11 fm. og ikke senere enn 1 — en — time før de foran anførte aftensignaltider.

Innskrenkning i bruken av dagliner, snik og jukse:

Bruken av dagliner, snik og jukse må forsåvidt vedkommer samtlige linehav ikke påbegynnes før 1 ½ — halvannen — time senere enn de foran nevnte morgensignaltider og skal være avsluttet på alle felt 1 ¼ — en og en kvart — time tidligere enn de foran anførte aftensignaltider.

Overtredelser straffes med bøter.

24. februar 1936.

Vedtekt angående tillegg til vedtekt om fiskeredskapers merkning og belastning under Lofotfisket forsåvidt vedkommer Sørvågen opsynsdistrikt.

I Sørvågen opsynsdistrikt skal enhver fløitgarnlenke belastes således:

Storgarn: 4 — fire jernbeslåtte ilesteiner, 2 anbragt i hver ile og hver på minst 50 — femti — kilo, og når lenken har over 50 garn dessuten 1 søkkstein på minst 50 — femti — kilo på lenkens midtpunkt.

Smågarn: 4 — fire — ilesteiner, — 2 anbragt i hver ile og hver på minst 30 — tretti — kilo, og når lenken har over 50 garn dessuten 1 søkkstein på minst 30 — tretti — kilo på lenkens midtpunkt.

Overtredelser straffes med bøter.

16. april 1936.

Vedtekt angående havdeling i Værøy opsynsdistrikt.

Fiskehavet på yttersiden av Værøy er opdelt således:

1. Linehav, begrenset mot øst av en linje fra Skittenskarvholmen i retning N.t.O. etter med: »Skittenskarvholmen rett under Nordlandsnubben«, og mot vest av en linje fra østre Slåklakken i retning N ½ V etter med: »Østre Slåklakken mot høieste punkt på Lamholmen«.
2. Garnhav, begrenset mot øst av en linje fra østre Slåklakken i retning N. ½ V. etter med: »Østre Slåklakken mot høieste punkt på Lamholmen«, og mot

vest av en linje fra Nordnakken i retning N.t.V $\frac{3}{4}$ V. efter med: »Østre Skarvholme, — også kalt Nordnakken, — mot østkanten av Nordlandsakselen«.

3. Linehav, begrenset mot øst av en linje fra Nordnakken i retning N.t.V $\frac{3}{4}$ V. efter med: »Østre Skarvholme, — også kalt Nordnakken — mot østkanten av Nordlandsakselen«, og mot vest av en linje fra Nordnakken i retning N.V.t.V $\frac{1}{2}$ V. efter med: »Østre Skarvholme — også kalt Nordnakken — mot høieste punkt på Langrompholmen«.

Den del av linehav 1 som ligger nordøstenfor en linje fra Kjeldholmen i retning N.V. — S.O. efter med: »Iflesa mot Høgholmen« er ikke medtatt i delingen og utgjør således fellehav.

Det øvrige felt på yttersiden er likeledes fellehav.

Såvel bruken av garn på linehavene som bruken av nattliner på garnhavet forbydes.

Overtredelser straffes med bøter.

20. mars 1930.

Vedtekt angående havdeling i Værøy opsynsdistrikt.

Værøy opsynsdistrikts fiskehav er på innersiden tredelt således:

1. Linehav, begrenset mot nord av en linje fra Lamholmen i retning O.t.N $\frac{1}{4}$ N. efter med: »Høieste punkt av Lamholmen mot nordligste punkt av Nordlandsakselen«, og mot vest av en linje fra Kvalnesodden i retning S.t.V $\frac{3}{4}$ V efter med: »Valdtindtoppen i østre kant av Svinkammen«.
2. Garnhav, begrenset mot øst av en linje fra Kvalnesodden i retning S.t.V $\frac{3}{4}$ V. efter med: »Valdtindtoppen i østre kant av »Svinkammen«, og mot vest av en linje fra land i retning S.V.t.S. efter med: »Gangskartinden i østre kant av Heimertinden«.
3. Linehav, begrenset mot øst av en linje fra land i retning S.V.t.S. efter med: »Gangskartinden i østre kant av Heimertinden«, og mot vest av grenselinjen mellem Værøy og Røst opsynsdistrikter.

Den del av fiskehavet mot Moskstrømmen som ligger nordenfor en linje fra Lamholmen i retning O.t.N $\frac{1}{4}$ N. efter med: »Høieste punkt på Lamholmen mot nordligste punkt av Nordlandsakselen« er ifølge delingen utlagt som fellehav for alle redskapsarter.

Såvel bruken av garn på linehavene som bruken av nattliner på garnhavet forbydes.

Overtredelser straffes med bøter.

25. mars 1935.

Vedtekt angående forandring av og tillegg til hovedvedtekt av 20. mars 1930 vedkommende havdeling på innersiden i Værøy opsynsdistrikt.

Den del av linehav nr. 1 efter hovedvedtekt av 20. mars 1930 angående havdeling på innersiden av Værøy som ligger nordenfor en linje fra Lamholmen i retning O. $\frac{1}{8}$ S. efter med: »Værøy kirke midt mellem Lamholmen og Auka« er utlagt som garnhav.

Bruken av nattliner på dette garnhav forbydes.

Overtredelser straffes med bøter.

7. april 1921.

Vedtekt angående deling av linehav, særhav, i Værøy opsynsdistrikt.

Som særhav for linerobåter er utlagt den del av Værøy opsynsdistrikts linehav nr. 1 etter hovedvedtekt av 20. mars 1930 som mot øst begrenses av en linje fra »Kvitvaren« i retning S.O.t.O. etter med: »Kvitvaren mot vestre skarpeste kant av Tverberget«, og mot vest av en linje fra Kvalnesodden i retning S.t.O. $\frac{3}{4}$ O. etter med: »Kvalnesodden rett under — eller mot havdelingsmerket på Saubøn-bakken« eller »Vestre odde av det vestligste skjær vestenfor selve Kvalneset mot eller overett med havdelingsmerket på Saubøn-bakken«. (Noget inn på sjøen vises nevnte skjær sammenhengende med Kvalnesodden og benevnes Kvalnesodden, hvorfor betegnelsen Kvalnesodden er benyttet foran).

På denne havstrekning må lineredskaper, der brukes fra annen slags farkoster, skøiter, motorbåter og dampskibe, eller disses fangstbåter, ikke tilstedes adgang. — Grenselinjene går helt fra land og så langt inn i Vestfjorden som der er fiskehav.

Overtredelser straffes med bøter.

14. april 1931.

Vedtekt angående trekningssignal på fiskehavet i Værøy opsynsdistrikt.

På Værøy opsynsdistrikts linehav nr. 1 etter hovedvedtekt av 20. mars 1930 og på linehav nr. 1 og 3 etter vedtekt av 9. april 1926 angående havdeling på henholdsvis innersiden og yttersiden av Værøy, må redskapstrekning ikke påbegynnes før $1\frac{1}{2}$ — halvannen — time etter den i vedtekt om morgen- og aftensignaler under Lofotfisket bestemte utrorstid om morgenen.

Klokkeslettene signaliseres på fiskehavet på den av opsynet bestemte måte.

På særhavet gjelder intet trekningssignal.

Overtredelser straffes med bøter.

6. april 1937.

Vedtekt angående forandring av og tillegg til vedtekt om morgen- og aftensignaler under Lofotfisket samt innskrenkning i bruken av dagliner, snik og jukse m. v. i Værøy opsynsdistrikt.

Morgen- og aftensignaler:

Fra og med 16. januar	morgensignal kl. 7.30 fm., ,	aftensignal kl. 4 em.
—»— 1. februar	do. » 7 »	do. » 5 »
—»— 15. februar	do. » 6.30 »	do. » 6 »
—»— 1. mars	do. » 6 »	do. » 7 »
—»— 15. —	do. » 6 »	do. » 8 »

Forøvrig blir hovedvedtekten ang. morgen- og aftensignaler uforandret.

Utsetning av nattlineredskaper fra maskinfarkoster.

Fra og med 15. februar må utsetning av nattlineredskaper fra maskinfarkoster ikke påbegynnes før kl. 10 fm. og ikke senere enn 1 — en — time før de foran anførte aftensignaltider.

Innskrenkning i bruken av dagliner, snik og jukse:

Bruken av dagliner, snik og jukse må ikke påbegynnes på særhavet for linerobåter før $1\frac{1}{2}$ — halvannen — time senere enn de fastsatte og foran nevnte utrorstider om morgenen og skal være avsluttet på alle felt 2 — to — timer tidligere enn de foran anførte aftensignaltider.

Overtredelser straffes med bøter.

25. mars 1935.

Vedtekt angående forbud mot bruken av mere enn to garnlenker på yttersiden i Værøy opsynsdistrikt.

I Værøy opsynsdistrikt — forsåvidt angår fiskefeltet på yttersiden av Værøy — er det forbudt å drive fiske med mere enn to garnlenker fra hver maskinfarkost. Overtredelser straffes med bøter.

8. april 1931.

Vedtekt angående havdeling i Røst opsynsdistrikt.

Røst opsynsdistrikts fiskehav er opdelt således:

1. Linehav, begrenset mot øst av grenselinje mellom Værøy og Røst opsynsdistrikter og mot vest av en linje fra Stavøy i retning O.t.S. $\frac{3}{4}$ S. etter med: »Røst kirke i østre kant av Stavøy«.
2. Garnhav, begrenset mot øst av en linje fra Stavøy i retning O.t.S. $\frac{3}{4}$ S. etter med: »Røst kirke i østre kant av Stavøy«, og mot vest av en linje fra Heløy i retning S.O.t.S. etter med: »Varden på Varan mot vestre skarpeste kant av Heløy«.
3. Linehav, begrenset mot øst av en linje fra Heløy i retning S.O.t.S. etter med: »Varden på Varan mot vestre skarpeste kant av Heløy«, og mot vest av en linje fra Vedøy i retning S.O.t.S. $\frac{1}{2}$ S. etter med: »Høieste vestkant av Lille-Røstholmen i vestre kant av Vedøy«.
4. Garnhav, begrenset mot øst av en linje fra Vedøy i retning S.O.t.S. $\frac{1}{2}$ S. etter med: »Høieste vestkant av Lille-Røstholmen i vestre kant av Vedøy«, og mot vest av en linje fra Skomvær i retning S $\frac{3}{4}$ V. etter med: »Skomvær fyrårn i vestre kant av Hernyken«.
5. Linehav, begrenset mot øst av en linje fra Skomvær i retning S. $\frac{3}{4}$ V. etter med: »Skomvær fyrårn i vestre kant av Hernyken«, og mot vest av en linje fra Lille-Skomvær i retning V.N.V. etter med: »Høieste skarpeste nordkant av Vestskjærholmen mot vestre høieste kant av Lille-Skomvær«.

B. På yttersiden av Røst.

6. Garnhav, begrenset mot vest av en linje fra Lille-Skomvær i retning V.N.V. etter med: »Høieste skarpeste nordkant av Vestskjærholmen mot vestre høieste kant av Lille-Skomvær«, og mot nord av en linje fra Vedøy i retning N.N.V. etter med: »Alkskjæret mot østre skarpeste kant av Vedøy«.
7. Linehav, begrenset mot vest av en linje fra Vedøy i retning N.N.V. etter med: »Alkskjæret mot østre skarpeste kant av Vedøy«, og mot nord av en linje fra Øyran i retning N.t.V. $\frac{1}{2}$ V. etter med: »Didrikgrinna på Storøyran midt i skaret eller hakket på Røstlyngvær«.

8. Garnhav, begrenset mot vest av en linje fra Øyran i retning N.t.V. $\frac{1}{2}$ V. efter med: »Didrikgrinna på Storøyran midt i skaret eller hakket på Røstlyngvær«, og mot nordost av en linje fra Lille-Flæsa i retning N.O. $\frac{3}{4}$ N. efter med: »Lille-Flæsa mot østre kant av Skauhammeren«.

Den del av fiskehavet som ligger mellom sistnevnte grense og distriktslinjen mellom Værøy og Røst opsynsdistrikter er ikke medtatt i delingen og utgjør således fellehav.

Såvel bruken av garn på linehavene som bruken av nattliner på garnhavene forbydes.

15. april 1936.

Vedtekt angående forandring av og tillegg til hovedvedtekt av 8. april 1931 vedkommende havdeling i Røst opsynsdistrikt.

A. På innersiden av Røst.

Den del av linehav 3 efter hovedvedtekt av 8. april 1931 angående havdeling på innersiden av Røst, som ligger vestenfor en linje fra Store Røstholmen i retning S.O.t.S. efter med: »Høieste punkt på Store Røstholmen mot vestre kant av Vedøy«, er utlagt som garnhav.

Bruken av nattliner på dette garnhav forbydes.

B. På yttersiden av Røst.

Den del av garnhav 8 efter forannevnte hovedvedtekt angående havdeling på yttersiden av Røst, som ligger østenfor en linje i retning N.t.V. $\frac{1}{8}$ V. efter med: »Store Flæsa mot østre kant av Stavøy«, er utlagt som linehav.

Bruken av garn på dette linehav forbydes.

Overtredelser straffes med bøter.

25. mars 1919.

Vedtekt angående trekningssignal på fiskehavet for Røst opsynsdistrikt.

På Røst opsynsdistrikts samtlige linehav på ytre og indre side av Røst, må redskapstrekning ikke påbegynnes før 2 — to — timer efter den i vedtekt om morgen- og aftensignaler under Lofotfisket bestemte utrorstid om morgenen.

Klokkeslettene signaliseres på fiskehavet på den av opsynet bestemte måte.

Overtredelser straffes efter Lofotloven med bøter.

XII. Lofotfiskernes selvhjelpskasse.

Selvhjelpskassen holdt sitt årlige styremøte den 25. mars 1937. Møtet var bekjentgjort på vanlig måte ved opslag på samtlige opsynsstasjoner samt ved avertisement i »Lofotposten«.

I henhold til de derom fattede beslutninger er der utbetalt følgende bidrag til medlemmer:

1	Kristian Bunes Moskenes	kr.	30,00
2	Schjelderup Hansen, Nygård, Nygårdssjøen	»	125,00
3	Petter Pedersen, Dagsvik, Kviting	»	40,00
4	Anton Caspersen, Reine, Moskenes	»	50,00
5	Rasmus Olsen, Sund av Buksnes	»	70,00
6	Augustin Davidsen, Rørøy i Helgeland	»	50,00
7	Kliffor Johansen, Lovund, Lurøy	»	40,00
8	Johan Morthensen, Seløy, Helgeland.....	»	100,00
9	Konrad Barosen, Nygård av Bjørnskinn	»	25,00
10	Rikard Einarsen, Halvardøy i Salten	»	50,00
11	William Larsen, Tind, Å i Lofoten	»	50,00
12	Edvard Caspersen, Høyholm i Vevelstad	»	30,00
13	Johan Enoksen, Skutvik	»	25,00
14	Laurits Jensen, Åbornes, Nordfold	»	20,00
15	Mikal Zintzen, Svolvær.....	»	40,00
16	Konrad Pedersen, Vinkenes i Nordfold	»	25,00
17	Fridtjof Sevaldsen, Sørfold	»	25,00
18	Johanna Falkflaug, Valnes i Bodin	»	200,00
19	Anders Mikkelsen, Musken, Tysfjord.....	»	75,00
20	Johan Mork, Høyholm, Brønnøysund	»	125,00
21	Magnus Nilsen, Gjørvik, Sørfold	»	30,00
22	Olav I. Lund, Nordskott	»	50,00
23	Magnus Helnes, Lund, Leiranger	»	150,00
24	Trygve Vikørøy, Gimsøy	»	75,00
25	Hårek Svendsen, Hamnøy i Lofoten.....	»	25,00
26	Peder Olsen, Høyholm, Vevelstad	»	30,00
27	Eberg Sørensen, Balstadøy, Lofoten	»	50,00
28	Jentoft Holmen, Herøyholmen	»	75,00
29	Fridtjof Helmersen, Hunnåla, Vefsn	»	100,00
30	Lindar Johansen, Sørlavangen	»	60,00
31	Anna Fredriksen, Uttakleiv, Leknes	»	200,00
32	Oddmund Børresen, Utvorda, Flatanger	»	25,00
33	Håkon Hanssen, Egerdal, Hamarøy	»	20,00

34. Bjarne Krane, Liland i Vågan	kr.	20,00
35. Otto Samuelsen, Våg i Steigen	»	100,00
36. Johan Holm, Stamnes pr. Sandnessjøen	»	80,00
37. Fridtjof Abelsen, Moldjord, Beiarn	»	30,00
38. Edvin Edvardsen, Nygård	»	120,00
39. Johan Svendsen, Mølleskog i Steigen	»	50,00
40. Ole Hansen, Bø, Våg i Steigen	»	75,00
41. Edvard Larsen, Ulvingen av Vega.	»	75,00
42. Bernhard Amundsen, Berg i Hol	»	75,00
43. Didrikke P. Holand, Vega	»	50,00
44. Peder Hansen, Vik pr. Leknes	»	100,00
45. Peder Pedersen, Håkvik, Sjøveien	»	60,000
46. Johannes Moen, Rossfjord	»	40,00
47. Johan Andersen, Vik, Laukvik, Segelstein	»	100,00
48. Jens Olsen, Sund, Gravdal	»	100,00
49. Daniel Pedersen, Nordvika, Helgeland	»	20,00
50. Jakob Danielsen, Skognes i Brønnøy	»	75,00
51. John Alvenes, Lakså, Nordfold	»	20,00
52. Hans Henriksen, Skotnes pr. Balstad	»	30,00
53. Hans Pedersen, Sandvik av Brønnøy	»	60,00
54. Anne Hansen, Kvitnes i Hadsel	»	150,00
55. Anton Hansen, Sund, Gravdal i Lofoten	»	25,00
56. Jonas Pedersen, Skjelfjord i Flakstad	»	75,00
57. Herman Johansen, Visthus i Helgeland	»	20,00
58. Karl Hansbak, Skutvik i Hamarøy	»	30,00
59. Herloff Eggesvik, Beiarn	»	50,00
60. Arne Andersen, Båtnes, Leknes i Lofoten	»	50,00
61. Erling Rostad, Reine, Moskenes.....	»	100,00
62. Anders Møller, Sundsvoll, Vega	»	30,00
63. Peder Larsen, Birkelid, Beiarn	»	25.—
64. Hans Nikolaisen, Herøyholmen, Helgeland	»	75.—
65. Nilma Hansen, Altern, Austbø i Helgeland	»	150,00
66. Herman Sundsfjord, Svartnes i Salten	»	10,00
67. Knut Sørensen, Rystad, Klefstad i Lofoten	»	20,00
68. Ole Pedersen, Vestpoll, Austnesfjord.....	»	50,00
69. Johan Eriksen, Værøy	»	40,00
70. Magnus Bjerklund, Vågehavn	»	10,00
71. Harald Lenning, Herøyholmen	»	20,00
72. Emil Pedersen, Vasshaug, Frøskeland	»	30,00
73. Valdemar Rånes, Stamnes, Røst	»	40,00
74. Edvard Pedersen, Nordfold	»	10,00
75. Parelius Andreassen, Løding i Bodin	»	30,00
76. Meyer Kristensen, Ulvingen, Vega.....	»	50,00
77. Ingvald Hansen, Vinkenes, Nordfold	»	20,00
78. Ingemann Andreassen, Øksnes i Vålen	»	30,00
79. Lars Sætermo, Nord-Rana	»	20,00
80. Kristoffer Fyen, Jægervatn, Karlsøy	»	25,00
81. Bjarne Andreassen, Næs, Røstlandet	»	40,00
82. Mathilde Nilsen, Leknes i Lof.	»	150,00
83. Nikolai Nilsen, Sommerhus pr. Strønstad	»	50,00

84. Johan Olsen, Holand, Kirkøy i Vega	kr. 60,00
85. Peder Pedersen, Valla, Sundsvoll, Helgeland	» 15,00
86. Albert Lorentsen, Svea, Vegstein, Vega	» 20,00
87. Josef Johansen, Forøy av Vega	» 25,00
88. Ole K. Leines, Leirfjord	» 30,00
89. Andor Johansen, Bindal	» 25,00
90. Magnus Solvang, Harangsfjord, Brønnøysund ..	» 15,00
91. Ragnvald Solvang, Holmvika, Leirfjord	» 25,00

Av statuttene for Lofotfiskernes Selvhjelpskasse inntas her følgende:

§ 1

Selvhjelpskassens hovedformål er ved frivillige gaver, legerede kapitaler og årlige bidrag å danne et fond hvorav enker, barn, foreldre og søsken efter Lofotfiskere som ved ulykkestilfelle omkommer på sjøen under reisen til eller fra fisket eller under bedriften i Lofotens opsynsdistrikt — strekningen fra Kanstadvjorden til Røst— en gang for alle ydes et pengebeløp avpasset efter Kassens evne og vedkommendes trang; dog i regelen aldri over kr. 200,00 for hver familie.

§ 3.

Medlem av Selvhjelpskassen er enhver Lofotfisker som under foregående års Lofotfiske — også utenfor opsynsdistriktet — innen 14. april har innbetalt til Selvhjelpskassen medlemskontingenten kr. 0,25 — fem og tyve øre — eller en gang for alle kr. 10.— ti kroner — hvorved altså berettigelse til sådan understøttelse som i § 1 nevnt er erhvervet så vel som til de øvrige goder som i fremtiden måtte tilkomme Selvhjelpskassens medlemmer.

§ 6.

Overstiger utdelingsfondets kapital kr. 2.000,00 efter at understøttelsene for året er utredet, dannes der av overskuddet et reservefond som kan anvendes i tilfelle av at der skulde inntreffe så mange ulykker at utdelingsfondets almindelige inntekter ikke vilde være tilstrekkelig til den nødvendige hjelp. Har dette reservefond nådd en størrelse av kr. 10.000,00 skal det årlige overskudd over kr. 2.000,00 anvendes til understøttelse for medlemmer av Selvhjelpskassen eller deres etterlatte i tilfelle av tap ved utilregnelige ulykkestilfeller samt ved sykdom eller dødsfall som måtte inntreffe på reisen til eller fra fisket eller under bedriften i Lofotens opsynsdistrikt.

MERK:

Berettiget til bidrag er bare den som er medlem det år ulykken inntreffer. Hvis man ikke er livsvarig medlem, kan man derfor ikke få bidrag med mindre man har betalt kontingenten innen 14. april *året forut*.

Ved betaling av kontingenten må det foruten fullt navn opgis i hvilken kommune man bor.

Andragender om bidrag bør være ledsaget av bevidnelse fra kjente menn om at anførslene er riktige — lensmannen f. eks. eller en læge hvis det er sykdom det gjelder. Andragendet må dessuten inneholde fullt og tydelig navn, postadresse samt opplysning om i hvilken kommune man er bosatt. (Hvis dette er en annen enn den som blev opgitt da kontingenten blev betalt, må begge opgis). Videre må det av andragendet fremgå *når* og *hvor* ulykken er inntruffet.

Regnskap for året 1936.

Inntekt:

Gaver	kr.	10,00
Medlemskontingent	»	1.381,15
Bergede redskaper	»	34,05
Renter.....	»	2.642,36
		<u>Tils. kr. 4.067,56</u>

Utgift:

Utbetalte understøttelser	kr.	3.925,00
Omkostninger	»	153,26
		<u>kr. 4.078,26</u>
		<u>Underskudd kr. 10,70</u>

Kapital pr. 1/1 1936 var	kr.	78.661,74
Underskudd i 1936	»	10,70

Kapital pr. 31.desember 1936 kr. 78.651,04

som fordeles således:

Grunnfondet	kr.	40.281,41
Utdelingsfondet	»	28.369,63
Reservefondet	»	10.000,00
		<u>Tils. kr. 78.651,04</u>

Innhold.

	Side
I. <i>Offentlige foranstaltninger</i> , ved opsyns- chef, overrettssak- fører Ottar Lunde.....	3
II. <i>Fiskerne, deres farkoster og redskaper m. v.</i>	19
III. <i>Rorboder, sanitærforhold og vannforsyning</i>	35
Lægetjenesten	52
IV. <i>Fiskens avsetning</i>	58
V. <i>Tilreisende og næringsdrivende</i>	65
VI. <i>Været og bedriften</i>	66
VII. <i>Fisket og utbyttet</i>	71
VIII. <i>Biologiske og oceanografiske undersøkelser</i> , ved Fiskeri- direktoratets avdeling for havforskning:	
<i>Merkning av torsk</i> . Ved konsulent Oscar Sund	93
<i>Torskebestanden i 1937</i> . Ved konsulent Oscar Sund....	101
<i>Aldersundersøkelser</i> . Av Gunnar Rollesen.....	113
<i>Trekk fra Nord-Norges oceanografi sett i sammenheng med</i> <i>torskefisket</i> . Av cand. real. Jens Eggvin	123
IX. <i>Lov angående skreifiskeriene i Lofoten av 6. august 1897</i>	137
X. <i>Uvalgene</i>	148
XI. <i>Regler og vedtekter</i>	153
XII. <i>Lofotfiskernes selvhjelpskasse</i>	184